

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Yıl: 20 / Sayı: 236 / Ağustos 2001

ŞİMDİ SERHİLDAN ZAMANIDIR

● 6. Ulusal Konferansımızdan aldığımız güçle şehitlerimize diyoruz ki; serhildanı geliştirerek anlarınıza bağlı kalacağız. Özgürlüğe aşık olan halkımıza diyoruz ki; seni onurlu bir yaşama ulaştıracağız, serhildanlarla kaderine özgürlüğü yazman için öncülük yapacağız. Bu yıllar halkımız için bütün yıllardan daha çok başarının geliştiği yıllar olacaktır. Bundan başka bir yolu kabul etmeyiz. Önderliğimize, şehitlerimize ve halkımıza bağlılığımız böyle bir yürüyüşü gerektirmektedir.

● Halk Savunma Güçleri'nin savunması altında halk serhildanları geliştirilecektir. Basın-yayın, kültür-sanat ve diğer bütün çalışma alanlarımızda kadının rolü daha fazla öne çıkmaktadır. Bu temelde herkes rolünü oynarsa önümüzdeki yıllar zafer yılları olacaktır. Sonbahar ve ilkbahar özgürlük ayları, özgürlük için serhildan ayları olacaktır. Bu çerçevede Önderliğimize cevap vermemiz, umut ve beklentileri boşa çıkarmamamız mümkün hale gelir.

● Önderliğimiz tarihin emrini dile getirmektedir. Bu emri yerine getireceğiz. Herkes bütün bilincini harekete geçirecek, önündeki engelleri kaldırarak yürüyecektir. Böylece bütün sorunlarımız çözülecektir. Her şey için son sözümüzü söyleyeceğiz. Uluslararası komploda yer alan bütün güçlere ilan ediyoruz ki; Kürt halkının özgür yaşam hakkı vardır, Kürt halkı bu hakkı elde edecek güçtedir, biz buna öncülük edebiliriz. Bu temelde kadromuz büyük ve tarihi bir görevle karşı karşıyadır.

PKK VI. Ulusal Konferansı kapanış değerlendirmesi 2'de

15 Ağustos büyük savaşımının büyük barışına doğru 1 Eylül barış deklarasyonunun ikinci yıldönümünde tarafları, devleti ve PKK'yi daha anlayışla diyaloga gelmeye, halkımızı da büyük bir barış gücü ile barış ve demokrasi için ayağa kalkmış bir halk olmaya çağırıyorum. Daha güçlü bir ülke, daha güçlü bir yaşam için eğer bu adımlar atılmazsa büyük bir meşru savaş verilir. Barış eli havada kalırsa, 2002 yılı savaş yılı olur.

PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan

ÖZGÜR YAŞAM özgür kadınla yaratılacaktır

● Bilincin olmadığı yerde örgütlülük düzeyinin ortaya çıkması mümkün olmadığı için toplumdaki kadının kendi sorunlarını çözme, kendi iradesini ortaya çıkarma anlamında ciddi bir örgütlenme düzeyine ihtiyacı olduğu gerçeği ile karşı karşıyayız. İşte III. Kadın Konferansımız mevcut sistem gerçekliği karşısında Kürdistan ve Türkiye koşulları yanında Ortadoğu ve dünya koşullarında kadınlar arasındaki örgütlenme sorununu, buna bağlı olarak da bilinçlenme ve eğitimin kaçınılmaz olduğunu tespit etti.

PJA PM Üyesi Gülizar Tural ile yapılan röportaj 4'te

HPG'nin tüm komutan ve savaşılarına

● Gerilla, köklü bir değişim-dönüşüm ve yeniden yapılanma sürecine girmiş bulunmaktadır. Yeniden yapılanmayı bir reform anlayışı ile geliştirerek kendisini siyasal mücadelenin gereklerine göre biçimlendirirken, askerlik sanatında derinleşmiş, yetkinleşmiş, taktik zenginliğe sahip, tekniği taktiğin hizmetine sokabilen bir yapılanmayı gerçekleştirmesi temel hedefidir.

HPG Ana Karargah Komutanlığı 19'da

İçindekiler

Sanatı yaratıp edebiyatı geliştirecek olan ruh beyin ve yürektir
2'de

15 Ağustos ruhu
siyasal serhildanlarda yaşıyor
PKK Başkanlık Konseyi
15'te

Mevcut siyasal durum ve başarmamız gereken görevler
PKK VI. Ulusal Konferansı'na sunulan rapordan
18'de

15 Ağustos mesajları
21'de

Apoculuk tarihin en üst düzeyde sentezidir
22'de

DEMOKRATİK KURTULUŞTA
silahlı savunma çizgisi - II
30'da

Şehit Ali Rıza ŞEDAL (Piling Oramar) ve Şemo (Murat Cudi) yoldaşların anı yazıları

Sayfa 33'te

PKK VI. Ulusal Konferansı kapanış konuşması

Şimdi serhildan zamanıdır

Şon üç aydır örgütsel bir çalışma yürütmekteyiz. Bu çalışmaları örgütsel bir hamle olarak da değerlendirmek mümkündür. Binden fazla arkadaşın katılımıyla, farklı çalışma sahalarında yapılan toplantılarla PKK VI. Ulusal Konferansımız için hazırlık yapılarak bütün mücadele sorunlarımız ele alındı. Bu çalışmayla, sürece cevap vermek için zayıf kalan yanlar ortaya çıkarıldı; daha önce görülmeyen sorunlarımız görülerek bu sorunlara güçlü cevaplar verildi.

Böyle bir çalışmaya büyük bir ihtiyaç vardı. Öncelikle yeni süreçte güçlü ve kapsamlı bir adımın atılması için bu çalışma gerekliydi. Son iki yıllık pratiğimizde ortaya çıkan gerçeklik, sürecin gerektirdiği düzeyde adımların atılmadığıdır. Bunun nedeni, bir yandan ideolojik olarak tamamlanmanın sağlanamaması, diğer yandan da örgütsel olarak hazırlığımızın yetersiz olmasıydı. Bu eksiklikler tamamlanmadan güçlü bir pratiğin geliştirilmesi de mümkün olmazdı. Süreci geliştirmek için gerekenler dile getirilmiş, fakat ideolojik ve örgütsel olarak zayıflıklar yaşandığı için gerekli adımlar atılamamıştı. Bundan dolayı pratiğimiz hem zayıf kaldı; hem de parça parça oldu. Bu da yeni sürecin geliştirilmesinde etkili oldu.

Önderliğimizin yeni savunması, bizi ideolojik olarak zirveye ulaştırdı. Savunma, taktik ve stratejimizi hem derin hem de geniş bir biçimde ortaya koydu. Bu savunmaya kadar olan çalışma bir başlangıç gibiydi, temel noktaları ortaya koyuyordu. Ama bu çerçevenin içinin doldurulması gerekliydi. Önderliğin savunması ideolojik olarak yaşanan yetersizliği doldurdu. Önderlik mevcut eksikliklerin doldurulması için ideolojik çalışmayı geliştirirken, aynı süreçte parti de Önderliğin savunmasına göre bir pratik geliştirmek için örgütsel hazırlıkları başlattı. Toplantı üzerine toplantı yapıldı. **Halk Hareketi Konferansı**, serhildanın nasıl geliştirileceğini ortaya koyarak örgütsel ve pratik adımların nasıl atılacağına cevap oldu. Öte yandan HPG'nin yeni dönemde gelişme yaratılmasında rolünü nasıl oynayacağı ortaya konuldu. HPG'nin bu süreçle güçlü bir pozisyona kavuşması, bunun için de bütün belirsizliklerin ortadan kaldırılması gerekiyordu.

Serhildanlarımızın temel özelliği, gerilla korumasına ihtiyaç duymasıdır. Yeni süreç gerillanın güvencesi ve desteği ile gelişecektir, bu temelde gerillanın rolü stratejiktir. **HPG Konferansı**'nda bu sorunlar ele alınarak gerillanın yeni döneme her yönüyle hazırlanması, bu anlamda temel bir rol oynaması gerekliliği ortaya konuldu. Öte yandan **Basın-Yayın Konferansı** yapılarak yeni stratejimiz temelinde başarılı bir pratiğin geliştirilmesi için basın-yayın çalışmalarının rolü ortaya konuldu. Bu alan çalışmalarının sürece güçlü bir cevap olmaları için tartışmalar yürütüldü. Bu dönemde halka oldukça moral veren, serhildanları motive ederek ruh veren bir çalışma alanı olarak **Kültür-Sanat Konferansı** yapıldı. Bu biçimde dördüncü bir alan olarak kültür-sanat alanı da çalışmalarını tamamladı. Ayrıca yeni stratejimiz açısından özel bir rolü olan Halk Hareketi, HPG, basın-yayın ve kültür-sanat gibi bütün çalışma alanlarımızda öncülük rolünü oynaması gereken PJA çalışmaları için güçlü bir hazırlık gerekliydi. Bu temelde gerçekleştirilen **PJA Konferansı** ile kadın da yeni sürecin görevlerine hazırlandı. Bu hazırlık Kadın özgürlük hareketinin öncülük rolünün yanı sıra, temel bir güç olarak da rolünü oynaması için önemliydi. Konferansla kadının stratejik rolünü oynaması gerektiği sonucuna ulaşıldı.

Bütün bu çalışmaların büyük bir kanalda birleşmesi, yeni çizgimiz temelinde birbirine bağlanması ve bütün çalışma alanlarının yeni sürece hazırlanması için ulusal bir konfe-

ransın yapılması gerekliydi, **PKK VI. Ulusal Konferansı** bu temelde gerçekleştirildi. Bu konferansımızın yanı sıra, çok yönlü bir örgütsel çalışma da yürütüldü. Eğitim, eksik ve yanlış yaklaşımlara karşı mücadele yürütülmesi anlamında bütün çalışmaların temeli oldu. Devrim kadrosu eğitimle bir yandan netleşmeyi yaşarken, diğer yandan onun yeni döneme denk bir bilinç düzeyine ulaşması amaçlandı. Bu anlamda son üç aylık çalışmalarımız dolu dolu yürütülmüş, örgütsel bir hamle gerçekleştirilmiştir. Bu çalışmalar Önderliğin ideolojik çalışmasının tamamlanmasıdır. Geçen beş ayda nasıl ki Önderlik ideolojik bir çalışma yürüttüyse, parti de Önderliğin bu çalışmasını yaşama geçirmek için örgütsel bir hazırlık yürütmüş ve tamamlamıştır.

rası komployu anlamayanlar, komplonun devam ettiği koşullar altında çözümün gerçekleşeceğini iddia edebilirler. Eğer komplo durumu devam ettiği halde çözüm gündeme gelseydi, komplo bu biçimde geliştirilemezdi. Komplonun amacı Önderliğin esareti ile mücadelemizi yenilgiye uğratmaktır. Partimizin öncülüğünü dağıtmak, böylece Kürt halkını devrimden vazgeçmeye mecbur etmektir. Bunu kısa bir zamanda gerçekleştirmeyi hedefliyorlardı. Diyorlardı ki, "Kürtler kendilerini tekrar edecekler." Nasıl ki, tarihte Kürtlerin önderi tasfiye edildiğinde isyan da dağılıyorsa, bu defa da Önderliğin esareti ile Özgürlük hareketi dağılacaktı. Bunun kısa bir zamanda gerçekleşeceğini umuyorlardı. Partimiz öncülüğündeki hareketin diğer Kürt isyanlarını tekrar etmedi-

sini bekleyenler, bireysel tasarruf yapmak isteyenler vardı. Bu temelde morali bozuk olanların yanında devrime karşıtık yapanlar da vardı. Bundan dolayı '99 Ağustos'undan 2000 Ağustos'una kadar olan süreçte mücadelemiz iç ve dış saldırılara karşı savunma durumundaydı. İkinci yıl, yani 2000 Ağustos'undan 2001 Ağustos'una kadar olan dönem ne saldırı ne de savunma durumunun olduğu dönemdir. Dışımızdaki güçler de bir netsizliği yaşıyorlardı. Ulusal demokratik hareketimizin dağılacağı düşüncesi sonuçsuz kalmıştı, ama güçlü bir hamlemiz olmadığı için bu yönlü beklentiler devam ediyordu. Dağılacağımız düşüncesi zayıflasa da tamamen ortadan kalkmadı. Öte yandan kadromuz ve halkımız moral kazandı. Ama bu güçlü bir moral değil-

rarası komployu geliştiren güçler bizimle masaya oturacaktır. Bizimle ilgili bütün güçler partiyi izliyor, onu daha iyi tanımak istiyorlar. Dünya güçlerini, uluslararası komplo durumundan çıkarıp Kürt sorununu kabul edecekleri bir noktaya ulaştırmak için büyük bir serhildan hamlesine ihtiyaç vardır. Egemen güçler de bir kararsızlık durumundalar. Ne saldırıyorlar, ne de çözüm için 'evet' diyorlar. Örneğin Türkiye siyasal bir çözüm için 'evet' dememiştir, ama 'hayır' da dememiştir. İran'ın durumu da benzerdir. Irak Kürt sorununu çözmek dışında hiçbir yolunun kalmadığını düşünmektedir. Hatta Suriye Kürt sorununu çözmek için ne yapabileceği, hangi adımları atabileceğine ilişkin tartışma yürütmektedir. Egemen güçlerin olumlu yönde karar vermeleri için bir kez daha uzun ve kapsamlı bir serhildan hamlesini başlatmak gereklidir. Sadece güçlü eylemler değil, kapsamlı bir hamle gerekmektedir. Eğer PKK sürece ağırlığını koyarsa, ulusal düzeyde de birçok güç birbiri ardına özür dileyip özeleştiri verecek, devrimin hizmetine girecektir. Nasıl ki 1991-92'de o zamana kadar bize karşıtık yapanların hepsi art arda gelerek devrimde onlara da yer verilmesini istedilerse; şimdi de etrafımızdaki ulusal güçler, mevcut durumda harekete geçmiyor ve hatta bir yere kadar karşıtık yapıyor olsalar da, büyük bir serhildan hamlesinin gelişmesi durumunda devrimde yer alacaklardır.

Yeni bir serhildan hamlesine hazır olmalıyız

Partide de iki yönlü zayıflık vardır. Birincisi; düşüncede yeni süreci kabul eden, ama pratikte zayıf kalan yaklaşımdır. Bunun aşılması öncülük için çok önemlidir. Anlamak ve bunu tamamlayan bir pratik geliştirmek gerekir. Bu noktada ciddi sorunlar yaşanmaktadır. İkinci olarak bu sürece karşı olanların durumu vardır. Her ne kadar bir isyan gibi olan bu tutum kırılmış olsa da, isyandan sonra bazı kişiler bu dağlarda saklanacaktır. Bunlar bazen başarılarını göstermektedirler. Güçten düşmüşlerdir, ama yenilgiyi hazmedemeyen bazıları zaman zaman başarılarını göstermektedirler. Bu, büyük bir tehlike olmaktan çıkarılmıştır, ama buna karşı da uyanık olmak gerekmektedir. Tasfiyeciler yaklaşımlara karşı duyarlı olunmalı, onların ortaya çıktığı yerde tedbir alınmalıdır. Fakat temel çalışmamız bunun üzerine değildir. Temel olan, süreci düşüncede kabul etse de, pratikte ona cevap olamayan kadromuzun düşünce ve pratikte bir tamamlanmaya ulaşmasıdır. Kadromuz her yönüyle yeni bir serhildan hamlesine hazır olmalıdır. Partide netleşme olmuştur; sadece süreci kabul etme değil, bundan öte pratik için hazırlanma olmalıdır. Artık gözünü arkaya çevirecek kimse yoktur. Her zaman olduğundan daha fazla gözlerimiz ileriye dönük olmalı ve yeni pratik dönemde kapsamlı bir serhildan hamlesini geliştirmeliyiz. Bunun için koşullar uygundur.

Uluslararası komployu yürüten güçler büyük sorunlar yaşıyorlar. ABD'nin dünya saltanatı sarsılmakta, saltanatını sürdürmek için siyasetinde değişiklik yapma ihtiyacı duymaktadır. Artık halkların gerçeğini göz önüne getirmek, onların haklarını dikkate almak durumundadır. Bu noktada sıkıntıları vardır, daha önce olduğu gibi her istediğini yapamaz. Avrupa Birliği (AB) bir yorgunluğu yaşamaktadır. Mevcut durumda haksız siyasetini ülkemiz üzerinde yürütmek, onun gücünü daha da azaltmaktadır. Rusya, gelişmek ve Ortadoğu'da etkili olmak için Kürtlere yönelik bir siyaset yürütmek zorundadır. Eğer dünya güçleri Ortadoğu'ya ilişkin he-

“Serhildanlarımızın temel özelliği, gerilla korumasına ihtiyaç duymasıdır. Yeni süreç gerillanın güvencesi ve desteği ile gelişecektir, bu temelde gerillanın rolü stratejiktir. HPG Konferansı'nda bu sorunlar ele alınarak, gerillanın yeni döneme her yönüyle hazırlanması, bu anlamda temel bir rol oynaması gerekliliği ortaya konuldu.”

Sözümüzü güçlü söyleyeceğimiz çalışma aşaması gelmiştir

Bu çalışmalar üzerinden çok yönlü bir pratiğe geçme aşamasına geldik. Siyasi serhildanları geliştirerek bütün güçlerin halkımızın iradesi karşısında başını eğmesini, Kürt sorununu kabul ederek çözüm için adım atmasını sağlamak mümkündür. İdeolojik ve örgütsel hazırlık pratikte geliştirildi. Ülke içinde ve dışında serhildan eylemleri devam etti. Ulusal Konferansımızı yaptığımız günlerde halkımız ayakta idi. En önemlisi de halkımız 1 Eylül Dünya Barış Günü vesilesiyle büyük serhildan eylemliklerine hazırlanmaktadır. Yürütülen pratik, daha güçlü bir pratiğin geliştirilmesi için hazırlıktı. Bu süreçte ideolojik, örgütsel ve pratik çalışmalar iç içeydi. Artık en güçlü sözümüzü söyleyeceğimiz çalışma aşaması gelmiştir.

Dışımızdaki güçler, sorunun çözümü için pratik adımların atılmadığını dile getiriyorlar. Dünya egemen güçleri, bu dar günlerde gözlerini devrimimize çevirmişlerdi. Bir devrim ki, öncüsü yakalanmış ve tasfiye olacak, dolayısıyla çözüm için adım atılmayacaktı. Uluslara-

şini görünce zamanı uzattılar. “Bir yıl, bu yetmezse iki yıl” diyerek, bütün umutlarını uluslararası komployu geliştirip stratejik ve taktik saldırılarla devrimin yenilgiye uğratılmasına bağladılar. Böyle bir durum yaşanabilirdi, sürenin uzaması bizimle bağlantılıydı. Eğer biz her yönüyle güçlü bir pratik geliştirmiş olsaydık, bir yıl sonra komplo tamamen sonuçsuz kalacak, çözüm yolu açılacaktı. Unutmayalım ki, dağılma ihtimali yaradan fazla olan bir güç varsa, kimse o güçle sorunu çözmek için görülmüş. Bu, siyasetin kanunudur. Eğer bir gücün dağılma durumunun olmadığı, aksine gelişme içinde olduğu görülürse, o güçle görüşülür. Bu durumda halkımızın iradesi kabul edilecek ve çözüm yönünde adımlar atılacaktır.

Geçen bir yılda dağılma ve gelişme umudu iç içeydi. Komplonun birinci yılında dışımızdaki bütün güçler aynı noktada buluşuyorlardı; “Kürtler aldıkları bu darbe karşısında yapamaz, Özgürlük mücadelesine devam edemez” diyorlardı; dış saldırılar bir yanıyla psikolojik ve siyasi, diğer yanıyla da askeriydi. Sadece dışımızda değil, içimizde de morali bozuk olanlar çoktu. Hatta devrime karşıtık yapanlar vardı. Mücadelenin dağılmasıyla kendisi için bireysel bir yaşam imkanının doğma-

di, hala yer yer devrime karşıtık vardı. Uluslararası komplonun devrim içindeki pratik temsili de bir biçimde kendini ifade ediyordu.

Birinci yılda iç ve dış saldırılar karşısında mevzide kalarak kendimizi koruduk. İkinci yılda mevziden çıktık, ama fazla ileri gitmek, siyasi saldırı durumuna geçmek istemiyorduk, içten ve dıştan gelen geniş saldırılar henüz tamamen ortadan kalkmamıştı. Mevzimizden çıkacak cesaretimiz oluşmuştu, ama mevzimizden uzaklaşarak ileri gidecek düzeyde değildik. Yeniden büyük bir saldırıyla karşılaşma durumu üzerine mevzi dışında o saldırıya karşı koyamazdık. Bundan dolayı mevzilerimize yakın olmak, eğer yeniden içten veya dıştan saldırı olursa kendimizi mevzilere koymak biçiminde bir yaklaşımımız vardı. Ne mevzideydik, ne de güçlü bir yürüyüşle ileri gidiyorduk; geçen iki yılda çözüm gelişmedi.

Egemen devletler, dünya güçleri ve çeşitli Kürt çevreleri başta olmak üzere bütün güçler bizi izlemektedir. Artık savunma ve saldırıyı iç içe yaşadığımız bu tereddütlü dönemi aşmak durumundayız. Bütün gücümüzü siyasal saldırı durumuna geçirmemiz halinde her şey değişecek, dünya güçleri bizimle görüşecektir; ABD ve İngiltere başta olmak üzere ulusla-

saplarını geliştirerek egemenliklerini sürdürmek istiyorlarsa, Kürt sorunu karşısında şimdiye kadar gösterdikleri yaklaşımı daha fazla sürdürmezler. Değişim gereklidir ve böyle bir düzeye de gelinmiştir. Değişiklik olmadı için Önderliğimize karşı uluslararası komplo yürüttüler. Halkımız bütün devrim değerlerini korudukça ve Ulusal demokratik hareketini geliştirme kararlılığını gösterdikçe giderek dünya güçlerinde de şöyle bir düşünce gelişmektedir: Tasfiye, inkar ve imha ile Kürt sorunu çözüme kavuşmaz, yeni bir siyaset gereklidir. Ne ABD’de, ne Avrupa’da, ne de başka bir güçte inkar ve imha siyasetini yürütme morali kalmıştır; o moral kırılmıştır. Bu güçler kapsamlı ve güçlü bir serhildan hamlesi karşısında Kürt sorununda yeni bir siyaset geliştirmek zorunda kalacaklardır. Egemen güçler de artık inkar ve imha siyasetini geliştiremezler. Türkiye Cumhuriyeti hem Kürtlerin varlığını inkar ediyor, hem de imha siyasetini geliştiriyordu. Diğer güçler Kürtlerin varlığını inkar etmiyorlardı, ama imha siyasetini yürütüyorlardı. Kürtlerin varlığını kabul ediyor, haklarını kabul etmiyorlardı. Sonuçta bütün güçler aynı noktaya ulaşıyordu. Yaşanan gelişmeler bu siyasetin daha fazla korunmasına imkan vermemektedir, inkar ve imha siyasetinin meşruluğunu yitirmesi söz konusu değildir. Çünkü zaten baştan beri gayri meşru idi, fakat artık temelini tümden yitirmiş, daha fazla yürütülemez hale gelmiştir. Egemen güçler, bu durumda adım atmaya mecburdurlar. Bu güçler aynı zamanda bunalımdadırlar. Türkiye’deki siyasi bunalım Kürt sorunundan kaynaklanmaktadır. Ekonomik bir bunalım var, artık halkın yaşamını iyileştiremiyorlar. Değil iyileştirme, bu durumda bile koruyamıyorlar. Dünyada da inkar ve imha siyasetinin temeli ortadan kalkmaktadır. Ülkemiz üzerindeki inkar ve imha siyasetine dayanan egemenlik temelini yitiriyor, egemen güçler yeni bir siyaset geliştirmek zorunda kalıyorlar. Egemen güçler şimdiye kadar inkar ve imha siyaseti temelinde bir araya geliyor, toplantı yaparak kararlar alıyorlardı. Kürt sorununu ele almak için inkar ve imha siyasetini bir kenara bırakmaları, Kürt halk gerçekliğini ve ulusal haklarını kabul etmeleri, bunun için pratik adım atmaları gereklidir. Bunun gündemine girme zamanı gelmiştir.

Ulusal güçleri birleştirmek ve bütün ulusal dinamikleri çözüm için harekete geçirmek için koşullar uygundur. PKK dışında bütün güçler siyasal temellerini yitirmiştir. Kuzey’de, Güney’de, Doğu’da, Küçük Güney’de olduğu gibi Rusya, Kafkasya, Orta Asya ve Avrupa’da da siyasal olarak gelişen bir güç yoktur. Mevcut güçler giderek daha fazla zayıflıyorlar, çünkü çözüm mücadelesi içinde değiller. Kürt sorununu çözmek için hiçbir projeleri olmadığı gibi ona denk bir pratikleri de yoktur. Güney’de KDP ve YNK zayıf olmalarına ve dış güçlerin destekleriyle ayakta kalmalarına rağmen, Kürt sorununu çözüme kavuşturmak için bir projeleri olmadığından dolayı güçlenemiyor, giderek zayıflıyor ve etkilerini yitiriyorlar.

“Egemen güçler şimdiye kadar inkar ve imha siyaseti temelinde bir araya geliyor, toplantı yaparak kararlar alıyorlardı. Kürt sorununu ele almak için inkar ve imha siyasetini bir kenara bırakmaları, Kürt halk gerçekliğini ve ulusal haklarını kabul etmeleri, bunun için pratik adım atmaları gereklidir. Bunun gündemine girme zamanı gelmiştir.”

Tarih PKK tarafından yazılacaktır

Mevcut durumda proje geliştirerek çözüm için adım atabilen bir tek güç vardır, o da partimizdir. Bütün Kürdistan parçaları ve ülke dışı için en hazırlıklı olan güç partimizdir. Bu anlamda partimiz üzerinde tarihi bir sorumluluk vardır. Tarih PKK tarafından yazılacaktır. Nasıl ki geçmiş tarihimiz PKK tarafından yazıldıysa, geleceğimiz de PKK tarafından yazılacaktır. Bilindiği gibi şimdiye kadar çözüm koşullarını ortaya çıkardık, şimdi ise çözümü geliştirme zamanı gelmiştir. Çözüm gücünü oluşturma PKK tarafından yapıldığı gibi, çözümü geliştirme de PKK tarafından yapılacaktır.

Uluslararası komplo bu gelişmeye karşı gerçekleştirildi. Uluslararası komployu gerilettik. Artık koşullar çözüm için adım atmamıza uygundur. Savunma durumunu aşılıyor, serhildanlarla çözüm sürecine giriyoruz. Önümüzdeki bir yıl bizim için bu anlamda önemlidir. Uluslararası komplonun ardından ilk yıl tamamen savunmadaydık, ikinci yıl ne savunma ne de saldırının ağır bastığı ara dönemdeydik. Artık serhildan hamlesini başlatma ve bu temelde saldırıya geçme zamanı gelmiştir. Bunu geliştirmek için gerek ideolojik gerekse örgütsel ve pratik hazırlıklar tamamlanmıştır. Dünya genelinde ve Ortadoğu’da mevcut siyasi durum buna uygundur. Eğer bunlar üzerinden pratiğe geçirilse elde edilecek büyük sonuçlar vardır; egemen güçlerin daha önce hesap etmedikleri du-

deki yıl başarıyı geliştirmek, geçen iki yılda yaşanan yetersizlikler ne olursa olsun kendini temizlemek mümkündür. Bu temelde bu tarihi sınava tamamlayabiliriz ve herkes bu sınavdan başarıyla geçer.

İyi biliyoruz ki, bazı arkadaşlar vicdani olarak rahat değiller. Çünkü iki yıllık tarihi sınavda eksikliklere ve yetersizliklere düştüler, hatta bazen karşıtlık yaptılar. Bugün hissetmeseler de gelecekte bunun ağırlığını hissedecek, vicdani olarak rahat olmayaacaklardır. Bunun önünü almak için imkanlar herkes için vardır. Kimse vicdani olarak çok rahat olmaktan söz edemez. Çok büyük hatalar yapmış olmasak da, gereken gelişmeyi yaratmış değiliz. Bu durum hem yönetimimiz hem de militanlarımız açısından böyledir. En iyi olanımız kötülük yapmamıştır, ama gelişmesi de zayıftır. Bu vicdani bir konudur, sorumluluk yüklemektedir. Bütün bir ulusun sınavdan geçtiği koşullarda mutlak başarıyı kazanmak gerekirdi. Çünkü Kürt halkının mücadelesinde artık yenilgi ve zayıflığın meşruluğu kalmamıştır. Bir halk birçok kez yenilgi alır, kendi sorunlarını çözmeyi başaramaz ve ulusal haklarını elde edemezse, elbette gelişme şansını da yitirir. Bunun için güçlü ve başarılı bir çalışma yürüterek büyük sonuçlar elde etmek gerekmektedir. Partiye karşıtlık yapmayan, temelde Önderlik çizgisinde yürüyenlerde gelişme zayıftır. Bu anlamda onlar da vicdani olarak rahat olamazlar. Bazı arkadaşlar bu dönemde bunalım yaşadılar, moralleri za-

rumlar öne çıkacak, çözüm adımları atılacaktır. Bu tarihi bir emirdir. Önderliğimiz “Altı ayda kader değiştirecek gelişmeler yaratmak mümkündür” demişti. Bu temelde hazırlıklarımız var. Sonbaharda bu sürece giriyoruz. 2002 baharında kapsamlı sonuçlar ortaya çıkarabiliriz. Yeni süreç için sözümüzü söyleyeceğiz. Önderliğimizin bütün parti üyelerinden ve çalışanlarından, Kürt halkından umutları vardır. Bu sonbaharda ayağa kalkarak ülkemizin koşullarını, Önderliğimizin içinde yaşadığı koşulları değiştirmek bir sorumluluktur. Önderliğimiz bu güven ve umuttadır. Önderliğimizin istemi tarihin istemidir, tarihin emridir. Bu emri mutlaka yerine getireceğiz. Bu noktada herkesin kendine şunu sorması gerekir: “Ben tarihin emrine göre hareket edecek miyim, etmeyecek miyim?” Büyüklük tarihin emrine uymaktır. Ya bunu yapacak ya da “ben bu emri yerine getiremem, basit bir insan olacağım” diyecektir. Büyüklük ve küçüklük burada ortaya çıkacaktır.

Geçen iki büyük yıl her devrimcinin yaşamında önemli bir sınavdı. Bu sınavda kimimiz zayıf kaldı, kimimiz sınıfta kaldı, kimimiz ise başarı kazandı. Bir bütün olarak başarı olduğunu belirtsek bile, belki de isteksiz olanlar bu süreçten yüzünün aklıyla çıkamazlardı. Süreç henüz tamamlanmamıştır. Önümüzde bir yıl var. Bu yılda, geçen iki yılda ortaya çıkan eksiklik ve yetersizlikleri affettirmek mümkündür. Birinci sınav savunmaydı, ikincisi savunma ve saldırının iç içe olduğu dönemdi. Birincide başarıya ulaşmadıysak ikincide, ikincide ulaşamadıysak üçüncüde başarıyı yakalamak mümkündür. Her birey açısından önümüz-

yıftı. Bundan dolayı ya hiç rollerini oynamadılar ya da çok az katıldılar. Bu yaklaşım tümden parti karşıtlığı değildir, ama onların da vicdani olarak rahatsız olmaları gerekir. Bugün olmasa gelecekte bu rahatsızlığı hissedeceklerdir.

Apocu ruhla ayağa kalkmanın zamanı gelmiştir

Bazı kadrolarımız farklı nedenlerden ötürü ve kendi istemleri dışında devrime karşıtlık yaptılar. Bu durum onları her gün vicdani olarak etkilemektedir. Vicdanını rahatlatmak için sürekli kendine gerekçeler toplayan, suçunu bir başkasının üzerine atanlar vicdani olarak rahat olamazlar. Parti çizgisinde rolünü zayıf oynayan, bunalım içinde olan veya devrime karşı kötü bir rol oynayanların tümü az veya çok bir vicdani muhasebe içindedir. Hepimizin yapması gereken bu vicdani rahatsızlık durumundan çıkmaktır. Bu anlamda önümüzdeki yıl kirlerimizi temizleme ve vicdani olarak rahatlatma yılı olmalıdır. Böylece bu sınavdan yüzümüzün aklıyla çıkabiliriz. Hiç kimse bu fırsatı kaçırmamalı. Bu fırsatı kaçırırsak, gelecekte ne kadar iyi iş yaparsak yapalım, vicdani olarak rahat olamayız. Bu fırsat hepimiz için vardır ve adım atmamamız için hiçbir neden yoktur.

Halkımızın partiden umut ve beklentileri vardır. Bu durum kadrolarımızın yeni bir ruhla ayağa kalkmalarını gerektirmektedir. Bu ruh Apocu ruhtur. Apocu ruhla ayağa kalkmanın zamanı gelmiştir. Halkımızın umudu budur. Konferansımız, bu umuda cevap olduk-

ça rolünü oynamış olacaktır. Tarihin gereklerine, Önderliğimizin istem ve umutlarına, halkımızın beklentilerine cevap olabilirsek o zaman başı dik yaşayabiliriz. Bir tek hakkımız var, o da bu sınavda başarı elde etmektir. Bunun dışında hiçbir hakkımız yoktur. Bu temelde yeni döneme yaklaşıyoruz.

Önderliğimiz tarihin emrini dile getirmektedir. Bu emri yerine getireceğiz. Herkes bütün bilincini harekete geçirecek, önündeki engelleri kaldırarak yürüyecektir. Böylece bütün sorunlarımız çözülecektir. Her şey için son sözümüzü söyleyeceğiz. Uluslararası komplo da yer alan bütün güçlere ilan ediyoruz ki; Kürt halkının özgür yaşam hakkı vardır, Kürt halkı bu hakkı elde edecek güçtedir, biz buna öncülük edebiliriz. Bu temelde kadromuz büyük ve tarihi bir görevle karşı karşıyadır. Kimse bundan kaçamaz. Nasıl ki, '99 Ağustos'undaki toplantımızla yeni bir dönem başlattık, 2000 Ağustos'undaki toplantımızla iç ve dış sorunları çözmede sonuca giderek, savunma konumundan çıkarak ileri bir adım attık ise; Ulusal Konferansımız da güçlü bir hamle yaparak siyasal saldırı konumuna geçmemizi sağlayacaktır. Konferansımız çok güçlü bir katılımı gerçeğe geçti. Bu temelde ileriye doğru adım atmanın zamanı gelmiştir ve toplantımız bunun ilanıdır. Serhildan ruhunu temsil etmek, konferans ruhunu temsil etmektir. Bu gerçeklik bütün arkadaşlar için geçerlidir. Yeni dönemde büyük veya küçük iş yoktur, önemli iş vardır. Süreç mütevazılık temelin-

“Üç çalışma felsefesi var; birincisi biraz iş yapayım, biraz sonuç alayım; ikincisi çok iş yapayım, çok sonuç alayım mantığıdır. Bir diğer felsefe ise her şeyi yapayım, işlere tamamen cevap olayım ve bütünlüklü bir sonuç alayım felsefesidir. Önderliğimizin felsefesi biraz iş yaparak, biraz sonuç almak değildir; çok iş yaparak çok sonuç almak da değildir; bütün işleri yaparak bütünlüklü bir sonuç yaratmaktır.”

motivasyonu dalga dalga bütün güçlerimize, parti kadrolarımıza ve halka yayacağız; yeni süreci bu temelde geliştireceğiz. Önümüzdeki sonbahar ve ilkbahar serhildan mevsimleri yapacaktır. Öyle bir serhildan olacak ki, herkes Kürt halkının iradesini tanıyacaktır. Kürt sorunuyla ilgili güçler Kürtlerin ulusal ve siyasal kimliğini kabul edecek ve çözüm yolları için pratik adımlar atacaktır. Konferansımız ciddiyetiyle, sorunları ele alış tarzı ve ortaya koyduğu çözümlerle önümüzdeki süreçte başarıyı yakalayacaktır. Bu süreçte içimizde veya dışımızda kim tarihin emrettiği gibi hareket etmezse devrim onu ezip geçecektir. Sadece önünden kaldırmak değil, tamamıyla gündeminden çıkaracaktır. Hiç kimse bu duruma gelmemelidir. Hata yapma hakkımız ortadan kalkmıştır. Partinin geçirdiği o zorlu süreçlerde de “ben kendime göre yürüyeceğim” deyip birçok hata yapanlar, bundan sonra yapmasınlar. Artık kimsenin suç işleme hakkı kalmamıştır. Tarihin emirlerini yerine getirmek için herkesin, büyük veya küçük her yönüyle başarılı bir pratik sergilemesi gerekmektedir. Herkes kendisini tamamen çalışmalara verecek ve yerinin devrim karşısında değil devrim saflarında olması için bu gerçekliği bir saniye bile unutmayacaktır.

Bize zafer getirecek ve her yönüyle değer kazanmamıza yol açacak bu hamleye herkes katılmalıdır. Bütün arkadaşlarımız bu gerçekliği göz önünde bulundurmali, tarihin emri altına girip bu temelde yürümelidir. Herkes şimdiye kadar yaşadığı yetersizlik ve hastalıklardan vazgeçmeli, bir kişi bile dışımızda kalmadan bu süreçte yerini almalı ve tarihe adı geçmelidir. Böyle hareket edersek kimse önümüzü alamaz ve zafer bizim olur. Halk Savunma Güçleri'nin savunması altında halk serhildanları geliştirilecektir. Basın-yayın, kültür-sanat ve diğer bütün çalışma alanlarımızda kadının rolü daha fazla öne çıkmaktadır. Bu temelde herkes rolünü oynarsa önümüzdeki yıllar zafer yılları olacaktır. Sonbahar ve ilkbahar özgürlük ayları, özgürlük için serhildan ayları olacaktır. Bu çerçevede Önderliğimize cevap vermemiz, umut ve beklentileri boşa çıkarmamamız mümkün hale gelir.

Şehitlerimize diyoruz ki; serhildanı geliştirerek anılarınıza bağlı kalacağız. Özgürlüğe aşık olan halkımıza diyoruz ki; seni onurlu bir yaşama ulaştıracamız, serhildanlarla kaderine özgürlüğü yazman için öncülük yapacağız. Bu yıllar halkımız için bütün yıllardan daha çok başarının geliştiği yıllar olacaktır. Bundan başka bir yolu kabul etmeyiz. Önderliğimize, şehitlerimize ve halkımıza bağlılığımız böyle bir yürüyüşü gerektirmektedir.

– **Bijî Serok APO!**
– **Bijî PKK!**
– **Bijî PJA!**
– **Bijî HPG!**

PJA Parti Meclisi üyesi Gülizar TURAL yoldaş ile PJA III. Konferansı'na ilişkin yapılan röportaj

ÖZGÜR YAŞAM

özgür kadınla yaratılacaktır

Serxwebûn: PJA III. Konferansı'nın gerçekleştirilmesinde hedeflenen neydi?

Gülizar TURAL: Sorularınızı yanıtlamaya geçmeden önce PJA III. Kadın Konferansı'nın ortaya çıkardığı kararlaşma ve coşku düzeyiyle başta Parti Önderliğimiz olmak üzere bütün halkımızı ve Kürt kadınlarını selamlıyorum.

PJA III. Kadın Konferansı'nın gerçekleştirilme hedeflerinde belirleyici yön, III. Kadın Kongresi'nden sonra yaşadığımız bir yıllık yoğun pratik mücadele sürecini çok yönlü değerlendirme, ortaya çıkan sonuçları tahlil etme ve bu temelde başlayan yeni sürece hamlesel bir yönelim yapmaktır. III. Kadın Kongresi'nde geçen yıl özellikle örgütsel ve pratik mücadele sonucunda güçlü bir çalışma düzeyi yakalandı. Bu zirvesel bir düzeydi. Kongre ile beraber anlayışta önemli kararlaşmalar ortaya çıktı. Önemli bir netleşme düzeyi ve mücadele perspektifi yakalandı. Parti Önderliğimizin ortaya koyduğu stratejik değişime göre kadının misyonunun ne olacağı, toplumsal sorunlara ve kadının yaşadığı sorunlara nasıl bir yaklaşım geliştirileceği, nasıl bir çözüm projesine sahip olunacağı konularını III. Kadın Kongremiz çok kapsamlı olarak değerlendirmiştir. Uluslararası komponun devamı niteliğindeki YNK saldırılarıyla gelişen Kadın Kongresi'nin pratik süreçte ne kadar yaşamsal kılınabildiği, sorunlar karşısında ne kadar çözüm üretebildiği, örgüt içerisinde kadın boyutunda ve genel sorunlar açısından, bunların yanında topluma ne kadar indirgenebildiği, yaşanan kararlaşma düzeyinin ne kadar pratikleştirilebildiği konularını değerlendirme ihtiyacıyla Konferansımız yapıldı. Konferansımız, pratiğe güçlü katılım perspektifini ve bunun kararlaşmasını yaratma amacıyla gerçekleştirildi ve bu temelde başarıyla tamamlandı. Son iki yıllık süreçle, özellikle Parti Önderliğimizin esaretiyle kadının parti içinde yaşadığı zorlanmalar ve yetersizlikler sonrasında çözüm doğrultusunu yakalamak üzere yüzünü topluma dönmek, toplumdaki kadının sorunlarını çözmek için daha somut ve kapsamlı projeleri yaşamsal kılmak amacı vardır.

Parti Önderliğimiz, son süreçte “Üçüncü Alan” ismiyle geliştirdiği teori ile, demokratik siyaseti ve bunun çalışma sahasını belirledi. Önderliğin geliştirdiği bu açılımların yarattığı mücadele ortamında; kadın örgütlülüğünü, onun bilinçlenmesini, bu gelişmelerin topluma nasıl taşırılacağını, demokratik siyasete girişte kadının rolünün ne olacağını ve bu rolü nasıl oynayacağını kapsamlı olarak değerlendirmek gerekiyor. Çünkü iki-iki buçuk yıllık süreçte yaşanan yoğun bir mücadele ve önemli bir yoğunlaşma gerçeğinin açığa çıkardığı ürünlerle birlikte kadında çok yoğun olan bu düzeyi topluma taşıрма, toplumla buluşma ve kitleselleşme istemi var.

III. Konferansımız, “Tüm bunları nasıl gerçekleştireceğiz, bu konuda önümüze çıkan engeller neler, bugüne kadar ne kadarını nasıl gerçekleştirdik; eksik yönlerimiz nelerdi, nasıl tamamlayacağız?” gibi soruların tartışılma ihtiyacından doğdu. Hedefimiz kadının artık hayatın her sahasında yaşamın dilini yakalamasıydı. Yaş-

mın her sahasını belirleyen demokratik siyaset, yaşamın özünü açığa çıkarma, işleme biçimi olarak kültür-sanat etkinlikleri ve ekonomide kadının rolünü, bunların kadın üzerindeki etkilerini tahlil etmek bir ihtiyaç olarak kendini dayatmaktadır. Bu anlamda Konferansımız, kadını aktif üretme katma, bunun çeşitli projelerini ortaya koyma, kararlaşma düzeyini yaratma ve bunun pratik dilini yakalama; yani sonuç olarak toplumun ihtiyaçlarına cevap olmak için bir perspektif oluşturma hedefiyle gerçekleşti. Bu temel hedefe dönük bir kararlaşmanın açığa çıkmasının yanında, Konferansımız, parti kültürümüzde resmi toplantıların içerdiği pratik süreçlerin ve ortaya çıkan yetersizliklerin değerlendirilmesi geleneğini de yerine getirdi.

Cins sorunu çeşitli çevrelerden çözüme zorlanıyor

Konferanslarımız genel ve özgün çalışma sahaları açısından, ideoloji ve Önderlik çizgisi karşısında kendini sorgulamanın temel platformlarıdır. PJA Konferansı bu esaslar dahilinde gerçekleştirildi. Kadının, kendini Önderlik ve Zilan tarafından çizilen misyon ve halkımızın, Ortadoğu kadınlarının PJA'dan beklentileri karşısında neyi ne kadar başarabildiğini ve hedeflerine ulaşmada ortaya çıkan engelleri değerlendiren kapsamlı bir özeleştiriyi hedefledi. Bunu gerçekleştirdi. Konferansımız hiçbir çalışma sahasının böyle bir yaklaşım olmadan başarıya ulaşamayacağı gerçeğinden hareketle, güçlü bir eleştiri ve özeleştirme düzeyini açığa çıkarıp daha güçlü bir başlangıcın temellerini attı. Konferansımız bu temel amaçlar doğrultusunda 147 delege ve çok sayıda dinleyicinin katılımıyla yapıldı. Delege bileşiminin nitelik ve nicelik olarak yoğun tutulmasındaki hedef; parti yapımızın önemli bir kesiminin, uluslararası komponun bizi içine sıkıştırmak istediği ruh halinden ve marjinal yaklaşımdan; dar ve kendi sorunları içinde boğulan, halktan kopmayı dayatan çerçeveden güçlü bir şekilde çıkışını sağlamaktır. Geçen süreçte bu doğrultuda farklı çalışmalarımız da olmuştu. Geline nokta da bunun tehlikelerini, uluslararası komponun kadın boyutunda dayattığı politikaları tespit etmek, PJA olarak 21. yüzyıla denk bir misyon belirlemek ve bunun politikalarını ortaya koymak temel bir hedefti.

Uluslararası komponun düzenleyicileri, emperyalist sistemin yürütücüleridir. Kadın sorununun dünya çapında ele alınışı ve bu çelişkinin ön plana çıkış gerçeği var. Bu çelişki toplumsal sorunların merkezinde olduğundan, tüm insanları farklı boyutlarda etkilemektedir. Bu nedenle sorunun çözümüne herkes kendi cephesinden el atıyor. Kendi gerçekliğine ve çıkarına denk bir biçimde çözmek veya çözümsüz bırakmak istiyor. PJA Konferansı'nın, cins çelişkesinin dünyada genel yaşanış ve ele alınış biçimi ile bunu çözmek noktasında geliştirilen politikaları, hangilerinin cins sorununa köklü çözümü içeren projeler oluşturduğunu tespit etmek ve bunlarla dayanaşma içinde olma hedefi bakımından da önemli bir rolü var. Aynı zamanda cins çelişkesini çözümsüz bırakan, mevcut biçimiyle daha da derinleştiren tüm yaklaşım, ittifak ve politikalar karşısında PJA'nın kendi politikasını belirlemesi açısından Konferansımız önemli bir düzey

yakaladı. Çünkü dünyada ve özellikle Türkiye somutunda bu çelişkinin ele alınışı ve çözümünde, kadın-erkek açısından mevcut statükoları devam ettirmeyi hedefleyen, bunu değişik adlar altında sadece rötüşlerden geçiren yaklaşımlar dışında gerçekten bu sorunun köklü çözümüne dönük yaklaşımlar görmek mümkün değil. Öyle ki, kadın-erkek ve tüm toplum açısından hedeflenen projeler yok denecek kadar azdır ve her dönemde yaşanan bu durum tehlikelidir. Öne çıkan her çelişkinin devrimci çözümünün devrimci güçler tarafından dayatılması karşısında, bu çelişkinin içinin boşaltılarak yozlaştırılmasını, özüne ters bir konuma getirilmesini hedefleyen karşı-devrimci güçlerin dayatması ortaya çıkmıştır. Tabii gelen aşamada sorunu sadece karşıt iki kulp biçiminde ya da karşıt iki sistem arasında yaşanan bir sorun olarak ele almak çok dar bir yaklaşımdır. Bu sorunun toplumu etkileyen çok kapsamlı boyutları vardır.

Farklı boyutlarını tahlil etme, tarihsel-güncel düzeyde ve toplumsal-kültürel şekillenmeye bağlı olarak bu sorunu tartışmada çok yönlülük sağlandı.

21. yüzyılda, bu çelişkinin kendi özüne denk gelişim doğrultusunu ve çözüm yaklaşımını dayatma, bunun politikasını daha güçlü üretme ve pratikleştirme aciliyeti var. Anlayış düzeyinde ideolojik yaklaşımımız net olsa da, sorunun gerçek çözümü, kadın sorununa sahip çıkmak ve pratikte çözüm gücünü ortaya koymakla mümkün olacaktır. Konferansımız bunu belirleme platformu oldu. Sorunun sadece ideolojik-politik doğrultusunu ortaya koymak değil, sorunu pratik politikada ve yaşamın her sahasında sahiplenmek, çözüm üretmek; bu konuda kendini örgüt ve yaşam gücü kılmak Konferansımızın bir diğer temel hedefiydi.

Cins bilincindeki yetersizlik kadının en temel sorunudur

– PJA III. Konferansı'yla, genel kadın nüfusu açısından ve ayrıca Özgür Kadın Hareketi'nin mücadele saflarında yaşadığı ne gibi sorunları tespit ettiniz? Konferansınız bu konularda nasıl bir çözüm perspektifi ortaya koydu?

– PJA III. Konferansı'nın önemli bir hedefi de bugüne kadar yeterince ulaşamadığımız kitleselleşmenin başarılmasıdır. Bu kapsamda Konferansımız, kadının toplumda ve Özgür Kadın Hareketi'nin mücadele saflarında yaşadığı sorunları birbirleriyle bağlantılı olarak ele alıp değerlendirdi. Gerçek toplumdaki kadının yaşadığı, gerek örgüt içinde kendi zeminimizde yaşadığımız sorunları ele alırken, bu sorunu genel kapsamından koparmadan tarihsel boyutuyla birlikte değerlendirme yaklaşımını geliştirmeye çalıştık. Sorunu ideolojik, tarihsel boyutlarıyla birlikte güncel toplumsal yaşanış biçimiyle de ele alan bu önemli yoğunlaşmayı, önümüzdeki süreçte daha kapsamlı,

PJA PM Üyesi Gülizar TURAL

derin ve farklı araçlarla yakalamaya çalışacağız. Konferansımızda, toplumdaki kadına yönelik ve saflarımızda, özellikle kadının ideolojik derinlik yakalamadaki yüzeyselliği, kendini eğitmenin ve yaşamın dışına itilmiş olmanın yarattığı bilinçsizliği gidermede ortaya çıkan yetersizlikleri ve gerilikleri önemli bir sorun olarak tartışıldı ve temel bir boyut olarak konuldu. Mevcut aşamada, erkek egemenlikli sistem içindeki kadın ve erkeğin oldukça eşitsiz koşullarda yaşadığı, kadının örgütlülüğünün söz konusu olmadığı, çok yoğun geleneksel, toplumsal baskının yaşandığı bir gerçektir. Bu anlamda kadın, eğitim yetersizliği, bilinç köreltilmesi ve dışına itildiği yaşamı tanımayı ile mevcut sistemi üretme ve yürütme noktasında temel bir zemindir. Bu nedenle cins bilincindeki yetersizlik ve cins sorunlarını tanımadaki bilinçsizlik, toplumdaki kadının önemli bir sorunu olarak ele alınıp tartışıldı. Bilincin olmadığı yerde örgütlülük düzeyinin ortaya çıkması mümkün olmadığı için toplumdaki kadının kendi sorunlarını çözme, kendi iradesini ortaya çıkarma anlamında ciddi bir örgütlenme düzeyine ihtiyacı olduğu gerçeği ile karşı karşıyayız. Konferansımız sistem gerçekliği karşısında Kürdistan ve Türkiye koşulları yanında Ortadoğu ve dünya koşullarında kadınlar arasındaki örgütlenme sorununu, buna bağlı olarak da bilinçlenme ve eğitimin kaçınılmaz olduğunu tespit etti. Aynı zamanda bilinçlenme, sorunlarını tanıma, örgütlenme noktasındaki bu eksikliklere rağmen, 2000 yılında daha da aktifleşen kadın kesimleri arasında mevcut yaşam koşullarına duyulan önemli bir tepki-

nin olduğu da yadsınamaz. Örneğin Konferansımız Batman intiharlarını çok kapsamlı ele alıp değerlendirdi. Batman intiharları kadının mevcut yaşam koşullarını kabullenmeyişinin bir ifadesidir. Bu, Batman kadının geçmişteki gibi kolay kabullenmenin tersine, ailesinin, anne-babasının, kocasının kendine yaşam diye sunduğu tüm koşulları reddedişidir. Bunu bir yaşam düzeyi olarak kabul etmeyişidir. Bu anlamda kendisine dayatılan yaşam koşullarında bir değişiklik yapmak ve bunu aşmak istiyor, ama çıkışını bulamıyor, örgüt düzeyini yaratamıyor. Bilinç düzeyi elvermediğinden yeterince çözümleyemiyor ve kendinde varolan gücü nasıl açığa çıkaracağını bilemiyor. Bu noktada yaşanan tikanıklığın, çözümsüzlüğün ve bunalımın adı intihar oluyor.

Konferansımız bu intiharlar karşısında özeleştirsel bir yaklaşım belirledi. Bizim, hızlı bir tempoyla kitleye ulaşma, kendini toplumda yaşanan sorunların çözüm gücü haline getirme sorumluluğumuz var. Geçmiş süreç açısından tempomuzun ağırlığı, kadının geldiği mevcut koşullardaki sevisizliği, eşitsizliği, örgürlükten uzak duruşu, yaşam diye dayatılan yaşamsızlığı kabul etmeyen gerçekliğini görememeyi ve cevap olamamayı getirdi. Geline bu durum karşısında Konferansımız özeleştirsel yaklaşım belirledi. Kadının sadece Batman'da değil, bütün Kürdistan'da aynı koşulları yaşadığı bir gerçek. Türkiye, hatta Ortadoğu güncelinde kadın üzerindeki çok ağır baskı koşulları hala sürüyor. Giderek kadında bu koşulları, bu baskıyı kabul etmeyen bir ruhun, bir yüreğin oluştuğuna inanıyoruz. Bu

“Konferansımız, kadının toplumda ve Özgür Kadın Hareketi'nin mücadele saflarında yaşadığı sorunları birbirleriyle bağlantılı olarak ele alıp değerlendirdi. Gerek toplumdaki kadının yaşadığı, gerek örgüt içinde kendi zeminimizde yaşadığımız sorunları ele alırken, bu sorunu genel kapsamından koparmadan

işin çözümünü üstlenen, kendine misyon biçen şahıs ve örgütlerin daha aktif hale gelmesi, kadında oluşan bu ruhu, mevcut tepkiyi örgütleyebilmesi, açığa çıkarabilmesi önemli bir görev ve sorumluluktur. Konferansımız bunu çok güçlü tartıştı. Belki intiharlar yaşanan bu çıkmazın somut bir biçimi olarak kendisini gösteriyor, ama günlük olarak ailesinde, yaşadığı çalışma koşullarında, toplumun farklı kesimlerinde ki genç kızlardan tatalım kadınlara, analara kadar farklı sorunları yaşayan önemli bir kadın potansiyeli var. Kadın açısından birçok sorun çözülmemiştir. Parti Önderliğimizin belirttiği gibi sorunun çözümüne yönelik adımlar yeni atılıyor, bir anlamda adı yeni konuluyor. Cins ilişkisi bu yüzyılda bir tanıma kavuşmuş olsa da, bunun programı ve örgütlülüğü henüz oluşturulamamıştır. Pratik adımlarını atmada henüz bir başlangıç yaşanıyor. Konferansımız bunu Parti Önderliğimizin geçen yıl tanımladığı “hazırlık sınıfı” olma gerçekliğinde daha somut ve daha derinlikli aldı.

Kadın siyaset sahibi olmalıdır

Özgür Kadın Hareketi olarak başlangıç da olsa, bunu büyük adımlara çevirebilecek büyük bir birikim, büyük bir mirasımız var. Kadın tarihçesi ve devrim deneyimlerinde kadının oynadığı role bakıldığında bunun böyle olduğu görüleceği gibi, Kürt kadınları olarak da kendi yarattığımız bir miras var. Gerilla safılarından ve toplumdaki Kürt kadınları olarak, 15-20 yıl gibi oldukça acılı, zorlu, bir o kadar da büyük tecrübeleri barındıran süreçler yaşadık. Kadın özgünlüğünde çözüm ortaya koyma, özgürlük sorunlarımızı çözme ve bu tecrübeleri bir örgütlenmeye dönüştürme sorumluluğumuz var. Bu anlamda bilinçlenmek, kendimizi eğitmek ve bir örgütlülük düzeyini geliştirmek, yine yaşamın her sahasında aktif bir mücadele gücü olarak kendimizi açığa çıkarmak durumundayız. Aktif mücadele boyutu Konferansımızın tartıştığı temel bir noktaydı.

Kadın bugün yaşamdan, siyaset gerçekliğinden çok uzak, kültür-sanatın ve bilimin dışına itilmiş bir durumdadır. Dünyanın, insanlığın ulaştığı, 21. yüzyıla girdiğimiz bilim teknik çağında en ezilen, en örgütsüz, en sömürülen kesim konumundadır. Bizim, Konferans olarak bir hedefimiz de kadını yaşamın her sahasıyla kendi özü temelinde yeniden tanıştırmak, yeniden buluşturma ve yeniden –tarihin başlangıcında nasıl ki kadın yaşamı bu topraklarda yarattıysa; yine yaşamı bu topraklarda güçlü örgütlenme, güçlü üretme ve gerçekten insanlığın doğuşunu sağlayan cins olarak–insanlık içerisinde hak ettiği yere getirmektir. Bunu sadece soyut bir belirleme tarzında ele almadık. İdeolojik boyutla anlayışını koymak ve özellikle yaşamda pratikleştirebilmek önemlidir. Bu temelde, kadına yaşamsızlığın layık görüldüğü böyle bir sistemi baştan aşığıya değiştirebilmek; yaşamın her sahasında kadının aktif söz sahibi olduğu, örgüt yarattığı, pratikleşebildiği bir gerçekliği ortaya çıkarmak, konferansımızın ulaştığı önemli bir çözüm yaklaşımıdır.

Demokrasi ve siyaset kavramı, toplumu çözümleneceği ve temel ihtiyacı karşılayacağı için oldukça tartışılmaktadır. Kadının içine girmedigi, söz sahibi olmadığı bir politika anlayışı, bir siyaset yaklaşımı kesinlikle başarıya ulaşamadığı gibi, toplumun ihtiyaçlarına cevap olamaz. Bu anlamda kadının, ulaştığı bilinçlenme ve örgütlenme temelinde siyasete girmesi gerekiyor. Bütün toplumun sorunlarına çözüm gücü olma temelinde kendi cins problemlerine, cins olmaktan dolayı yaşadığı sorunlara, cinsine dayatılan geriliklere karşı da kadının siyaset sahibi olması gerekiyor. Parti Önderliğimiz, gündeme koyduğu Üçüncü Alan teorisi ile bunun anlayışı kadar, pratik planlama, örgütlenme yaklaşımını ve yoğunlaşma zeminini de ortaya koyuyor. Bu gerçekliği en fazla anlayabilecek ve yaşamsal kılabilen olan kadındır. Çünkü toplumun hangi sahasına, hangi ilişkisine bakarsak bakalım, bunların içerisinde kadın sorunu mutlaka karşımıza çıkı-

yor. Kadının ezilmesi, sömürülmesi, kadın ve erkeğin eşitsiz konumda yaşamaları bizim toplumumuzda olduğu kadar Türkiye ve Ortadoğu gerçeğinde de yoğunluklu yaşanıyor. Bölgemizde demokrasinin gelişmeyişi biraz da Ortadoğu'nun başlangıçtaki gerçeğe ihanet etmesiyle açıklanabilir. Bu en yakıcı olarak kadın boyutunda kendini gösteriyor. Bu noktadaki bir çıkış demokrasiyi, özgür ve eşit toplum zeminini yakalamak olacaktır.

“Kadının içine girmedigi, söz sahibi olmadığı bir politika anlayışı, bir siyaset yaklaşımı kesinlikle başarıya ulaşamadığı gibi, toplumun ihtiyaçlarına cevap olamaz. Bu anlamda kadının, ulaştığı bilinçlenme ve örgütlenme temelinde siyasete girmesi, bütün toplumun sorunlarına çözüm gücü olma temelinde kendi cins problemlerine,

Bu temel anlayış çerçevesinde biz, kadının örgütlenme, eğitim vb. yaşamın her sahasına aktif katılım konularını Konferansımızda daha somut ele alarak belli kararlara ulaştık. Özellikle toplumdaki kadını bilinçlendirme ve eğitime faaliyetini çok aktif yürütmek önemlidir. Bu nedenle hareket olarak bizim, kadının devletle, din ve hukukla ilişkisini çözme; devletin, dinin kadına neler kaybettiğini, kadının hukukla ne kadar tanıştığını, kadın olarak bize yönelik baskı ve eşitsizliği tahlil etme, mevcut durumda birçok hakkımızı ele alıp çözüme kavuşturma yaklaşımını geliştirmemiz gerekiyor. Bunu geliştirmek için de öncelikle anlamak gerekiyor. Kadın, hukuku ne kadar anladı, ne kadar tanıdı; mevcut hukuk içerisinde kadının yeri, tanımı neydi, bununla savaşılarımız nasıl olmalı? Bunu en başta toplumdaki kadına anlatmak, kadını bilinçlendirmek ve bu temelde bir örgütlülük kapsamında aktif bir mücadele içine çekmek bizim temel çözüm projemizdir. Bunun yanında toplumdaki kadının yaşadığı savaş koşulları; Güneyli kadınlarımızın yaşadığı bir göç süreci yanında “Anfal” olarak bilinen bir süreç var. Bu süreçte yüzlerce-binlerce Kürt kadınının katledilmesi, Suudi Arabistan'a satılması yaşanmıştır. Yani bu gerçekliği çözümlenmek ve bunun Güney kadınının yaşadığı sorunlardaki etkisini açığa çıkarmak önemlidir. Son iki yıllık süreçte iki binden fazla Güneyli Kürt kadının, yaşadığı sorunlara çözüm gücü olamadığından intihara sürüklenmesi, birçoğunun kendini yakarak bunu gerçekleştirmesi, bunun yanında Batman'da artan intiharlar tartışılıyor. Onun dışında 15 yıllık savaşıımızı en ağır şartlarda yaşayan Kuzey Kürdistan'daki kadın gerçekliği var. Göçler yaşandı, köyler boşaltıldı. Kadın kendi toprağında üretim zemininden kopartılarak şehirlerde zor koşullara, ağır ekonomik baskılara mahkum edildi. Bu kadınlarımızın yaşadığı sorunları inceleme, araştırma ve bunun sonuçlarıyla toplumu bilinçlendirme gerekliliği var.

Yine bir Doğu Kürdistan gerçekliği var. Doğu Kürdistan'da bulunan kadının sistem gerçekliğine bağlı olarak dinin de ağır etkisi, baskısı altında şekillenen bir psikolojisi var. Kürt, Fars, Türk ve Azeri ortak kültür

zemininde şekillenen, o zenginliği kazanan, ama bunu çağla buluşturamayan Doğu Kürdistan kadını, kadın sorununun geldiği çözümün dayatıldığı aşamada yeterli yönelim şeklinde olmasa da, Konferansımız bunun anlayışını oturup perspektifini oluşturdu. Önümüzdeki süreçlerde bu konunun daha geniş bir kadın bileşimiyle tartışılmaya ihtiyacı var.

Kadının yaşadığı çok yönlü sorunların çözümünde temel bir boyut da toplum ve

Kadın, çirkince kullanıldığı sektörlerde potansiyel emeğinin ve gücünün farkına vararak bunu değiştirme konusunda bu gücünü kullanmalıdır. Henüz ekonomik sahaya pratik yönelim şeklinde olmasa da, Konferansımız bunun anlayışını oturup perspektifini oluşturdu. Önümüzdeki süreçlerde bu konunun daha geniş bir kadın bileşimiyle tartışılmaya ihtiyacı var.

Kadının yaşadığı çok yönlü sorunların çözümünde temel bir boyut da toplum ve

örgüt ortamındaki erkeğin eğitimidir. Bu sorunları ele alırken erkeği çözmeden sonuca ulaşmak mümkün değildir. Toplumun bir bütün olduğu gerçeğinden hareketle, toplum ve örgüt ortamındaki erkeğin çok yönlü psikolojisini tanıma, şekillendiği sistemi daha iyi tahlil etme, daha bilimsel yaklaşma ve ortaya çıkan sonuçlar üzerinden gelecek eğitimle değiştirme ve dönüştürmeyi ele aldık. Bu doğrultuda hem kendi zeminimizde hem de topluma yönelik olarak erkeği dönüştürme projesi hazırlandı.

Mevcut aile şekillenmesinin demokratik aile şekillenmesine dönüştürülmesi için, kadının çocuğu eğitim bilinçlendirmesine yönelik önemli kararlar alındı.

Kadının örgütsüz kılınmasındaki belirleyici yön, sistem tarafından eğitimsiz bırakılması sorunudur. Bu gündemin, kadının bilinçsizliğini eğitim yoluyla ortadan kaldırma, kadını örgütlü kılma, onu aktif mücadele ile yaşamın her sahasına katma temelinde ele alınıp tartışıldığını belirtebilirim. Ağırlıklı olarak topluma yönelik tartışılan boyutlarını açtığımız konferansımızın daha kapsamlı tartıştığı farklı konuları da aktarmaya çalışacağız.

Özgür Kadın Akademisi kazanmanın silahıdır

– Kadın Rönesansı'nın gerçekleşmesi hedefi içerisinde Konferans'ta alınan kararlarla birlikte Özgür Kadın Akademisi nasıl bir rol oynayacak?

– Bilindiği gibi Özgür Kadın Akademisi çalışması yaklaşık bir yıldır başlatılmış durumda. Bu Akademi'nin, Konferansımızın aldığı kararları yaşama geçirme yönünde temel bir merkez olma konumu söz konusu. Ancak Akademi çalışmalarını yalnız bununla sınırlamıyor, daha kapsamlı ele alıyoruz. Özgür Kadın Akademisi çalışması III. Kadın Kongresi ile kararlaşırsa da, Parti Önderliğimizin kadının özgün çalışmalarının iletilmesi, derinleştirilip kalıcı imkanlara, silahlara sahip olması için çok daha öncesinden öngördüğü bir çalışmaydı. Bu anlamda Parti Önderliği-

mizin esaretinden önce başlatılan bu çalışmanın, Ortadoğu sahasında kadın Özgürlük Hareketi bünyesinde, perspektifini Önderlik'ten almak şartıyla artık kadın eliyle devam ettirilmesi Özgür Kadın Akademisi'nde anlam buluyor. Uluslararası kompo sonucu Parti Önderliğimizin esaret durumu yaşanmasaydı bu akademinin temelleri Ortadoğu'da atılacaktı. Kuşkusuz Parti Önderliğimiz, tarihi bir role sahip Özgür Kadın Akademisi'ni Ortadoğu'da daha kapsamlı ve derinlikli ele alacaktı. Ki Parti Önderliğimizin yürüttüğü çalışmalar bu temeldeydi ve kadını daha fazla katma hedefini taşıyordu. Bu anlamda biz bu çalışmaya başta Parti Önderliğimizin “yarım kalan” çalışmasını devam ettirme, geliştirme ve kadına tarihi misyonunu bu yüzyılda oynatma hedefiyle yöneliyoruz. Konferans'ta dönemsel ihtiyaçlara göre Akademi'nin rolü somutlaştırılarak buna denk bir misyon biçildi. Bu çerçevede ele alındığında Parti Önderliğimizin son savunmasında da ifade ettiği Ortadoğu Rönesansı'nı, yani Kadın Rönesansı'nı başlatacak olan Özgür Kadın Akademimiz, Ortadoğu Rönesansı'nın temel dinamiği olarak kadının önemli bir mevzsidir. Konferans'ın temel kararlaştırılması, Kadın Rönesansı'nı yaratma, yaşamsal kılma, demokratik barış sürecini geliştirme, bu doğrultuyla Özgür Kadın Akademisi'nde bunu geliştirecek olan demokrasi ve barış militanını yaratmadır. Parti Önderliği “Barış militanlığı kadın militanlığıdır, demokrasinin zaferini kadın getirecektir” demişti. Özgür Kadın Akademisi bu temel belirlemeleri yaşamsal kılmanın merkezidir. Parti ortamında demokratik kültürün derinleştirilmesi, özelde de toplumun demokratikleştirilmesi, toplumsal barışın yaratılması, demokratik sürecin geliştirilmesi ve demokrasi kültürünün topluma taşınmasında temel bir misyon sahibidir. III. Kadın Konferansı bunun gerçekleşmesinde aktif bir işleve sahipti.

Kadın eksenli yaşam modeli, topluma somut bir biçimde taşınması gereken bir kavramdır. Bu kavramı önümüzdeki süreçte farklı çalışma zeminleriyle toplumun gündemine daha fazla oturtmayı düşünüyoruz. Kadın eksenli sistem, kadının kendi güzelliğine, gücüne, iradesine dayalı, eşit, özgür iradeyle erkekle ilişki içinde olduğu, yaşamı paylaştığı, üreteceği bir yaşam modeli defalarca ifade edildi. Bunu salt bir ifade olmaktan çıkarmak, topluma taşımadan önce militanlar olarak bunun modelini yaratmakla mümkün olacaktır. Bu, temel misyonumuzdur ve Özgür Kadın Akademisi'nin diğer misyonları da bununla bağlantılıdır. Kadın eksenli sistemi yaşamsal kılma, bunun bir modelini, ön biçimini oluşturma, süreklileşen bir teorik ve ideolojik düzeyi geliştirme, pratikte bir duruş sahibi olma yaklaşımımız da bu temel misyon dahilindedir. “Bilinç, kadında çok sancılı süreçlerin, uzun düşüş ve kalkışların sonucunda geliyor” belirlemesini yapan Sema Yüce yoldaşın pratiği çarpıcıdır. Parti içindeki kadınlar olarak birçok yönüyle yaşadığımız bu gerçekliğin toplumdaki kadında da böyle olduğunu söylemek mümkündür.

Kadınlarımızın bugün toplumda önemli bir bilinçlenme ve eğitim ihtiyacı vardır. Bunun sonucu olarak toplumdaki kadının büyük acılarla karşı karşıya olduğunu somut birçok örnekte görüyor, aynı acıları derinden hissediyoruz. Özgür Kadın Akademisi, kadının bilincinin yaratılacağı, derinleştirilip geliştirileceği, kadının tarihsel bir şekillenme ile oluşan duygusalılıklardan, ön yargılardan ya da geleneksel özelliklerden mümkün olduğunca sıyrılıp bilimsel yaklaşımı oluşturan gücünü açığa çıkaracağı bir merkezdir. Aynı zamanda kadının bilimsel düşüncede, sanatta, edebiyatta ve diğer birçok alanda en başta anlayış boyutunda giderek pratik ürünleri ortaya koyarak kendini geliştirip derinleştireceği bir merkezdir. Bu anlamda Özgür Kadın Akademisi kadının tarihsel süreçte tüm kaybettiklerini kazanacağı bir mevzidir, kazanmanın silahıdır. Tarihsel süreçle erkek egemenlikli sistemin, toplumsal yapılanmanın geleneklerle, din ya da farklı

değer yargılarıyla kadına kaybettirilenlerin kazanılacağı, kadının, düşürüldüğü geri ve çirkin durumdan kurtarılacağı, bunların başta düşüncede çözülerek aydınlatılacağı çözüm perspektiflerini akademimizde yaratacağız. Mücadele yöntemlerini, araçlarını, eylemselliklerini yoğunca tartışacak, bunları mücadelenin değişik sahalarında aktif yer alan kadınlarımıza, analarımıza taşıyacağımız çalışma sahamız Özgür Kadın Akademimizdir. Bu konuda geçmiş sürece oranla çok daha fazla umutluyuz, birçok sorununuzu tanıma, çözme, giderek aşma gücünü yarattığımızı inanındayız. Bundan sonra Özgür Kadın Akademisi'ni sadece örgüt ortamındaki sorunlarımızı tartıştığımız bir merkez olmaktan çıkarmak temel hedefimizdir. Kadın militanlığını, örgütünü geliştirmeden hiçbir mücadelenin kazanılamayacağına inanmakla birlikte, sadece bu boyutla sınırlı kalmayacağı; toplumun, güncel gelişmelerin ve kadının karşı karşıya olduğu sosyal, ekonomik, psikolojik sorunların yoğun olarak tartışılacağı bir merkez haline getirme hedefimiz kesindir. Özgür Kadın Akademisi'nin, bu misyonu yerine getirmesi temelinde atılan önemli adımları var.

“Kadının yazısız tarihi” diyoruz. Aslında kadın yüreği tarihsel süreçlere bakıldığında hiçbir zaman susmamış, oluşturulan erkek egemenlikli sistemi hiçbir zaman içten kabullenmemiştir. Düşüncede çözümü yaratmamış olsa da, binlerce yıl geçmesine rağmen özgün değerlerini koruyarak bugüne kadar getirmesi, yazılmayan güçlü tarihini ortaya koyuyor. Binlerce yıllık sürede özünü nasıl koruduğunu, o sessiz direniş kültürünü nasıl yarattığını araştırma ve bunları yazıya dökme amacımızı gerçekleştirecek olan, Özgür Kadın Akademimizdir. Bu konuda başlattığımız çeşitli çalışmalar var. Örneğin gerilla saflarındaki kadınlardan başlamak üzere okuma-yazması olmayan tüm arkadaşlara okuma-yazma öğretme, Türkçe bilenlere Türkçe, Kürtçe bilenlere Kürtçe eğitim verme, ayrıca bunun yanı sıra anadilde eğitimin öncülüğünü yapmayı hedefliyoruz. Önemli bir kadın bileşimini eğitime alma yoluyla bu çalışmaları başlatmış bulunmaktayız. Yine Akademi bünyesinde hazırladığımız çeşitli broşürler var. Neolitik devrim sürecini, anaerkil süreci, toplumsallığın başlangıcında kadının yaşamı nasıl yarattığını, toplumsal ana rolünü nasıl oynadığını inceleyen bir broşür hazırladık ve en kısa zamanda tüm kadınlarımızı ulaştırma amacındayız. Yine bir broşüre dönüştürdüğümüz, Parti Önderliğimizin kadının gündemine koyduğu *toplumsal sözleşme* projemizin taslağını bütün kadınlarımıza ulaştırmak istiyoruz. Ayrıca “dinler tarihinde kadın, devlet ve kadın, hukuk ve kadın” başlıkları yanında; göçler ve göçlerin kadın üzerinde yarattığı etkiler, aile kavramına kadın bakış açısı konularını içeren broşürler hazırlama ve bunları sadece militan kadın yapısına dönük olarak değil, toplumdaki kadınlarımızın da anlayabileceği biçimde yazma ve yayma amacımız var. 15-20 yıllık bir savaş tarihinde ortaya çıkan kahramanlıkların bir kısmı halkımıza mal oldu. Kürt, Türk, hatta Ortadoğu kadını giderek bu kahramanlıkları tanıyor. Bu şehadetlerimizin oluşum zeminini ortaya çıkarma, kişiliklerini tanıtmaya amacıyla birçok şehit arkadaşın yaşamını romanlaştırma amacımız var. Gerilla saflarında yaşayan yüzlerce adsız kadın kahramanla birlikte –bu da toplumun bir gerçekliğidir– bunların da yaşamlarını anı-roman biçiminde kitaplaştırıp topluma ulaştırmak, akademimizin önüne koyduğu önemli bir görevdir. Mevcut durumda gerillaya yönelik hazırlanan **Tanrıca Zilan** dergimizi, belli bir düzeye ulaştığında topluma sunacağız. Kadının yazılı tarihini oluşturma, sadece Kürt kadınına ulaşma anlamında değil, on beş-yirmi yılda yaşadığımız ve kanla, emekle, büyük bedellerle yarattığımız değerleri tüm dünya kadınlarına ulaştırma hedefimiz var. Özgür Kadın Akademisi bu çalışmayı üstlenen temel merkezdir. Parti Önderliğimizin esaretiyle başlayan süreci kadın çok sancılı ve zorlu yaşadı. Yaşadığımız bu sancılı süreci belgeselleştirerek bütün Kürt, Türk ve dün-

“Özgür Kadın Akademisi, kadın bilincinin yaratılacağı, derinleştirilip geliştirileceği, kadının tarihsel bir şekillenme ile oluşan duygusallıklardan, ön yargılardan ya da geleneksel özelliklerden mümkün olduğunca sıyrılıp bilimsel yaklaşımı oluşturacak gücünü açığa çıkaracağı bir merkezdir. Kadının tarihsel süreçte tüm

cak, özgürlük, demokrasi ve barış mücadelesinde önemli bir rol oynayacaktır. Bu konuda aylar öncesinde kadınlara, kadın örgütlerine, kadın örgütlülüğü içinde çalışan tüm kurumlara, özgürlük mücadelesiyle ittifak içindeki şahıs ve kurumlara bir çağrı yapmıştık. Parti Önderliğimizin *“özürlü kadının topluma sözleşmesi”* şeklinde formüle ettiği çalışma devam ediyor. Bu konuda tüm kadınlardan, kadın örgütlerinden, akademik çalışma yapan tüm yazarlardan görüş istiyoruz. Basın-yayın aracılığıyla ulaştırılabilecek olan bu görüşler Özgür Kadın Akademisi projelerini zenginleştirecektir. Bu projeler, sadece PJA'nın ya da Kürt kadınının değil, Türk ve Ortadoğu kadınının da hizmetine girecek ve tarihsel bir rol oynayacaktır. Bu anlamda Özgür Kadın Akademisi çalışmalarımıza tüm kadınlardan böyle bir destek bekliyoruz.

Kaybetme ideolojinin kaybı ile başlamıştır

– *Stratejik değişim ve dönüşüm sürecinin başlangıcından bugüne geçen iki yıllık süreçte kadın önemli bir rol oynadı. Konferans bu rolün geliştirilmesinde hangi yol ve yöntemleri tespit etti?*

– Belirttiğiniz gibi stratejik değişim üç yıllık bir süreyi kapsıyor. Bu süre içerisinde kadın ve PJA olarak oldukça büyük bir mücadele verildi. Bu, mücadelenin herhangi bir aşamasında ortaya çıkan bir aşama değildi. Kongre'de yaptığımız bu tespiti Konferans'ta derinleştirdik. Kadın özgürlük mücadelesi olarak çok kritik bir süreçten geçtik. Kadın özgürlük hareketlerinin gelip takıldığı bir nokta, tarihsel süreçler incelendiğinde daha iyi görülecektir. Ya genel mücadelenin dayattığı değişim ve dönüşümü, bu konuda kadın özgürlük mücadelesinin dayattığı özgünlüğü yakalayamama; dar, giderek feminist bir bakış açısına dönüşen, salt cins ekseninde kilitlenen bir politik tutumla marjinalleşme, tutuculaşma, daralma ve kaybetme; büyük emeğe rağmen silinme ve devrimin giderek yaşamsallaştığı, toplumsal inşayı başlattığı bir süreçte çok belirgin bir rol oynamama sonucuna ulaşmakta ya da genel devrim çıkarları kaygısıyla özgünlüğü çok derinleştirmeme, ilerletememe ve büyük kadın direnişine rağmen bütünleşme adına giderek içinde erime ve özgünlüğü yitirme şeklinde kaybetme yaşanmaktadır. Bizim mücadeleimiz böyle bir noktaya geçen yıl geldi. Kürt kadınları olarak diğer halklardan çok daha geri bir yapılanmaya sahip bulunmaktayız. Oluşan kadın psikolojisi, kadın şekillenmesi, bilinç ve kültür düzeyi açısından geri konumda olma gerçekliğimiz var ve bu gerçeklik bizim savaşımızı daha sancılı kıldı. Parti Önderliği *“Bir yerde düşüş ne kadar fazlaysa çıkış şansı da o kadar fazladır”* diyor. Böyle bir diyalektik gerçeğin sonucu olarak birçok kadın hareketinin kaybettiği nokta bizim açımızdan da riskli bir dönemeci ortaya çıkardı. Ama biz, temel tarihsel rolümüzü bu kritik dönemde sağlıklı geçirerek oynadık. Kadın, kendi özünden ve toplumsal mücadeleden kopmadan, toplumsal çıkarları gözeterek sorunları çözme için esas alan, genel mücadele gerçeğinden de uzaklaşmadan kendi mücadele doğrultusunu belirledi, o mücadele doğrultusunda yürüdü, zorlu ve sancılı olsa da başardı. Kendi özünden, iradesinden kopan bir kadın hareketinin demokratikleşme ve barış sürecinde başarılı olamayacağı gerçeğinden hareketle geçen iki yıllık süreçte en temel ba-

şarımızın bu olduğunu belirtebiliriz. Biz bu sorunları bir tarafa bırakıp önce genel sorunları çözmeye yönelseydik, bugün PJA olarak oynayacağımız demokratik süreci geliştirme rolünü fazla başaramaz, hatta bu role giriş yapamaz, bunun imkanlarına ve şansına çok fazla sahip olamazdık. Bu anlamda temel rol oynandı. Biz şu anda çok daha şanslıyız ve daha büyük imkanlara sahip bir durumdayız.

Bu konuda belirlediğimiz yol ve yöntemlere gelince; öncelikle temel bir yaklaşım olarak Konferansımız, Kadın Kurtuluş İdeolojisi'nde derinleşmeyi kararlaştırdı. Düşünce gücünde sürekli derinleşme gerekliliğini cins sorunlarımızın çözüm şartı olarak ortaya koydu. Çünkü tarihe baktığımızda kadının kaybedişinin başlangıç noktası ideolojisini kaybetmesidir. Ne zaman ki düşünce gücünden, ideolojisinden ve temel değerlerinden kopuyor, o zaman kaybediyor. O nedenle biz, kazanmanın teminatı olarak PJA militanları, Kürt kadınları ve tüm dünya kadınları açısından ideolojik derinleşmeyi, eğitimi, bu konuda sürekli bilinçlenmeyi, kadın aydınlanmasını temel bir koşul olarak ele alıyor, buna dayalı örgütlenmeyi öngörüyoruz. Yine örgütlenmeye dayanan mücadele gerçeği bizim için temel yönüdür. PJA olarak iki yıllık süreç içerisinde serhildanların geliştirilmesi noktasında yetersiz kaldığımız yönleri kapsamlı tespit edip değerlendirdik. Ağırlıklı olarak da Kürt kadınının serhildanların geliştirilmesindeki rolü, kadının Ortadoğu Rönesansı'nın gelişmesindeki belirleyiciliği, insanlığın kurtuluşunda kadının rolü ve sorunları ele alınıp tartışıldı. Bu temelde, başta Türkiye ve Ortadoğu zemininde demokratik sürecin geliştirilmesinde bu toplumun onlarca yıldır yaşadığı acılı sürecin sona erdirilmesinde serhildan taktığının önemli olduğunu ve bunda kadının öncü rol oynaması gerektiğini Konferansımız tespit etti. “Temel bir mücadele yöntemi olarak serhildan nedir, halkın iradesini açığa çıkarma nasıl olacak” gibi konularda eylem planlamaları ve mücadelenin boyutları tartışıldı. Ortadoğu'da, başta Kürt kadınının yaşadığı her zeminde kadın belirleyici bir rol oynamak zorunda. Bunun Türkiye'deki zemini oldukça güçlü. Örneğin Türkiye zemininde Kürt kadınları 15 yıldır çok farklı yönlerden edinilen deneyimlere sahip.

Yine Küçük Güney kadınlarının da 15 yıllık bir süreç boyunca Parti Önderliğimizin emeğini yoğunca gören, bundan yararlanan bir birikimi var. Sadece Suriye'nin değil, tüm Ortadoğu'nun demokratikleştirilmesinde önemli bir role sahip durumdalar. Buradaki kitlemiz bu doğrultuda barış militanlığını, aydınlanmayı geliştirecek aktif bir role bürünmelidir. Demokrasinin geliştirilmesi sadece antidemokratik sistemler karşısında mücadele etmekle olmuyor. En başta kadının, bulunduğu zeminde demokratik kültürün yaratılmasında rolünü oynaması gerekiyor. Çocukların, erkeğin eğitilip bilinçlendirilmesinde kadın, tarihin başlangıcındaki rolüne yakışır bir misyon üstlenmek zorundadır. Eğiten ve öğreten konumda olan kadın, kendi gücünün farkında olarak ve bunun örgütlülüğünü de sağlayarak ilerlemek zorundadır. Klasik aile gerçekliği içerisinde, geleneksel değer yargılarından, bilinçsizlik ve cehaletten kaynaklı baskılar var. Bu konuda kadın, mücadelecilik olmak zorunda. Hangi yaşam koşullarında, hangi baskı düzeyinde olursa olsun, binlerce yıl süren ve gelenekselleşen sessiz direnişin bir kalıntısı olarak her kadının yüreğinde özgürlük istemi, eşit yaşam arayışı olduğuna inanıyoruz. Hiçbir zeminde kadının içinde bulunduğu toplumsal koşullardan memnun olduğuna ve bunu içselleştirdiğine inanmıyo-

ruz. Bizim seslendiğimiz, kadın yüreğinin derinliklerinde kalan eşitlik, özgürlük tutkularıdır. Her kadın bunu ayağa kaldırmak, bununla mücadeleyi geliştirmek, bunun ruhunu yaratmak zorundadır. Her mücadelenin önce ruhta ve düşüncede kazanıldığını unutmamak gerekir. Nasıl ki, erkek binlerce yıl önce kadın karşısında önce düşüncüyü ve farklı bir ruhu yaratarak kazandıysa; toplumsal gerçekliği-miz içinde kadın da böyle bir farklılığı yaratarak kazanacaktır.

Kadın, kendi yaşam kültürünü yaratmak zorundadır

Bizler iki yıldır halkımızın sürdürdüğü mücadeleyi, eylemsellikleri takip ediyoruz. Fark ettiğimiz temel bir nokta, serhildanlara farklılığı ve zenginliği katarının kadınlarımızı oluşudur. Bu serhildanlarla ortaya koydukları güzellikleri ve mücadeleyi daha da ilerletme çağrısı yapıyoruz. Mücadelenin ilerletilmesi, kadının kendi özünü koruması, kendi direnişçi yurtsever ruhunu ortaya koymasıyla mümkündür. Temel mücadele yöntemi Parti Önderliğimizin çerçevesini ortaya koyduğu demokratik siyaseti tanıma, bunda yetkinleşme ve artık kadının kendi iradesine, gücüne ve öz potansiyeline dayalı siyasete giriş yapmasıdır. Başta Kürt kadınları olmak üzere bütün kadınlarımıza bu çağrıyı yapıyoruz. Türkiyeli aydın, sanatçı, öğrenci bütün kadınlara sesleniyoruz: Artık biz sadece hakkında karar alınan, söz söylenen veya kendisine farklı muameleler yapılan, her türden yaptırımlara muhatap olan bir kesim değiliz. Artık biz, çok yoğunluklu, gerçekten çok büyük bir güç ve özle yaşamın her sahasına katılacak potansiyel konumdayız. Bu yüzden mücadele yöntemlerini belirlerken önce bunun farkında olmak ve bunu bilmek durumundayız. Ve kesinlikle kendi gücümüzden, kendi potansiyelimizden cesaret almak durumundayız. Bu, çok sabırsız ve aceleci bir yaklaşımla başlama, hiçbir şeyi göz önüne almadan binlerce yıllık geleneklerin baskılarını yadsıyarak yapma çağrısı değildir. Çağrımız, en azından bu geleneklerin ve sistemin farkına varma, tahlil etme ve bu temelde elimizdeki tüm imkanlarla mücadeleye girme çağrısıdır. Yasal-demokratik mücadele ve demokratik siyaseti geliştirme yöntemi temel yaklaşımı-mızdır. Kadının, toplumda karşılaştığı yüzlerce haksızlık ve baskı durumları karşısında hukuku tanıması bir zorunluluktur. Nasıl ki Parti Önderliği Kürt toplumu için *“Hukukla tanışmamıştır”* diyorsa, bu kadın açısından çok daha geçerlidir. Bu noktada hukukçu olan birçok kadın aydın kesimi devreye girebilir ve bütün kadınlarımızı hukukla tanıştırabilir. Bu çerçevede hukukta kadının yeri ve nasıl tanımlandığı incelenebilir. Parti Önderliğimiz bunu son savunmalarında çok açık ortaya koyuyor ve “yeniden hukuk yaratmak”tan söz ediyor. Bizler de tüm kadınlar olarak bundan güç ve cesaret alarak mevcut hukukun haklarımızı ne kadar tanıdığını ve bu haklara sahip olma mücadelesini vermemiz gerektiğini biliyoruz. Devletin yasasında olan, ama toplumsal yaşamda hayat bulamayan haklarımızı talep edelim. Bu anlamda bir hukuk mücadelesi başlatalım. Yer verilmeyen haklarımızı yasalara koymak için mücadele edelim. Kadın da insandır, eşitlik ve özgürlük haklarına o da sahiptir. Geleneksel baskılar altında ezilmek zorunda değildir. Örneğin dinlerin kadına biçtiği misyona göre olmak, erkeğin dört adım arkasında yürüyen bir kadın olmak zorunda değildir. Ya da sadece çocuklarının bakımından sorumlu olmak zorunda değildir. Kadının da eğitim, bilinçlenme, siyasete girme, spor, kültür ve sanat faaliyetlerine katılma, ürün verme, 21. yüzyılın ulaştığı bilim ve teknik çağından yararlanma hakkı vardır. En başta bütün bu hakları bilmek, tanımak gerekiyor. Bir insan olarak haklarımızın neler olduğunu, bunları nasıl elde edeceğimizi bilmemiz gerekiyor. Birçok kadınınımızın bunun farkına vardığını, genel toplumsal eylemlilik düzeyinden anlıyoruz.

Tanıdığımız, tanımaya çalıştığımız kadınlarımız var. Bilinç düzeyinin, özgür yaşam arayışının geliştiğini ve bu anlamda bizlerden önemli bir beklentinin olduğunun farkındayız. Bunlar bize değişik biçimlerde

“Demokrasinin geliştirilmesi sadece antidemokratik sistemler karşısında mücadele etmekle olmuyor. Kadın, bulunduğu zeminde demokratik kültürün yaratılmasında rolünü oynamak; çocukların, erkeğin eğitilip bilinçlendirilmesinde, tarihin başlangıcındaki rolüne yakışır bir misyon üstlenmek zorundadır. Eğiten ve öğreten konumda olan kadın,

ulaşiyor. Biz bunları cevaplamak ve tarihsel bir sorumluluk üstlenmek durumundayız. Bütün gücümüzü bu doğrultuda seferber edeceğiz. Mücadele doğrultumuzu sadece yasal ve hukuksal olarak belirlemeyeceğiz. Meşru mücadele yöntemleri, Kadın Özgürlük Hareketi'nin yöntemleridir. Örneğin bir geleneğin ağır baskısına karşın bir mahalle, semt ya da sokaktaki bütün kadınlar güçlerini birleştirip artık bunun kabul edilmeyeceğini, çağımızın bilimsel gelişim ve aydınlanma çağı olduğunu ve kadının da bundan yararlanma hakkının olduğunu örgütlü bir biçimde ortaya koyabilir. Devletin bütün kadınlara uyguladığı değişik baskı yöntemleri var. Örneğin; çalışan kadınlarımızın emeklerini ucuz bir iş gücü olarak ele alma var. Bunun karşısında örgütlü bir direniş geliştirebiliriz. Bu meşru bir mücadele yöntemidir. Yine diyelim ki, kadını kullanan değişik sektörler var. Bunların kadını kullanmalarına karşı kadının meşru mücadele yöntemleri var. Bunların yanında serhildanı geliştirme hakkımız var. Demokratik siyaseti geliştirmek, kadın olarak irademizi açığa çıkarmak, kadın olmaktan kaynaklı tüm sorunlarımıza çözüm bulmak istiyoruz. Bu konuda bütün mücadele yöntemleri bizim için meşrudur. Örneğin geçen ay Türkiye'de bütün sağlık meslek liselerinde okuyan kızların bekaret kontrolünden geçirilmesi gibi çok geri bir tutum belirlendi. Yine gözaltında kadınlarımızın çok kötü muamelelerle karşılaşması durumu var. Yakın süreçte MKM'li kadınlarımızın çıplak olarak aranma istemi ortaçağ zihniyetinden daha geri bir durumu, daha kör bir vicdanı ortaya koyuyor.

Bütün bunlar karşısında kadınlarımız her türlü mücadeleyi geliştirme hakkına sahiptir, bu meşrudur. Biz mümkün olduğunca bütün yasal ve demokratik haklarımızı mevcut yollarla geri alma yaklaşımını esas alıyoruz. Ama mevcut sistemin, hukukun, devletin yaklaşımlarının buna çok fazla zemin sunmadığını görüyoruz. En geri yaklaşımlar hala dayatılıyorsa, en başta Kürt kadınlarının –ki bunun acısını en fazla çeken Kürt kadınlarıdır– bütün Türkiye'li kadınların eşitliklerini, özgürlüklerini, cins olmaktan dolayı mahrum oldukları haklarını almak ve korumak gibi bir hakları var. Bunun için bütün mücadele yöntemlerini Konferansımız meşru görmektedir.

Alternatif yaşamı yaratma temel bir mücadele yöntemidir

Bu temelde en başta ideolojik bilinçlenme, eğitim, örgütlülük kazanma ve bu doğrultuda tüm mücadele yöntemlerini, eylemsellikleri geliştirmeyi bir yaklaşım olarak belirledik. Yine temel bir mücadele yöntemi de kadının kendi alternatif yaşamını, kültürünü yaratmasıdır. Mevcut sistem, kadının yarattığı değerler üzerinden binlerce yıldır kendini üreten bir egemenlik sistemidir. Parti Önderliğimiz bunu kapsamlı olarak ortaya koyuyor. Biz bunu daha da somutlaştırarak toplumdaki kadına sunmak istiyoruz. Aslında anaerik toplumda üretilen değerler üzerinden erkek egemenlikli sistem kendisini yaratıp bugüne kadar getirmiştir. Neolitik döneme baktığımızda ilk tarım ürünlerini ortaya çıkaran, hayvanları ilk evcilleştiren, ilk sanat ürünlerini yaratanın kadın olduğunu görüyoruz. Kadının insana yaklaşımı nedir, toprağa, çocuğa, doğaya, çevreye yaklaşımı nedir? Güzelliğe yaklaşımı nedir? Tarihsel çağlar içerisinde halkların yarattığı kültürlere yaklaşımı nedir? Ve kadın bunları nasıl yaratacak, nasıl devam ettirecek? Bu sorulara cevap aramak durumundayız.

Erkek egemenlikli sisteme baktığımızda tahripkar yönünün güçlülüğünü görüyoruz. En başta doğanın, çevrenin tahribatından bu tahribatin geldiği dereceyi anlamak mümkün. Bu sistem içerisinde şiddetin ne kadar geliştiğini, çocuğun içler acısı durumunu görüyoruz. Bugün başta Kürt çocukları olmak üzere binlerce, milyonlarca çocuğun eğitimle tanışması, güzellikle-ri yakalaması, özgürlüğü soluması gereken yıllarında, henüz 7-8 yaşlarında-yken çok ağır iş koşullarında çalışmak zorunda oluşu, sokaklarda yaşamak, çöplüklerden

ekmek toplamak zorunda kalışı görülmüyor değil. Aç kalıyorlar, eğitimsiz, ve sevgisiz kalıyorlar. Çocuk yaşlarının kaldıramayacağı büyük acılarla, sorumluluklarla karşı karşıya geliyorlar. Bu, sistemin bir sonucudur. Biz bu konuda farklı bir yaşam yaratmak zorundayız. Kadının insana ait tüm güzellikleri nasıl ele alacağı, nasıl yaratacağı, bunları yaşama nasıl hakim kılacağı konularında alternatif bir kadın kültürü, kadın yaşam bakış açısı yaratmak ve bunu erkeğe, topluma ve bütün insanlığa mal etmek zorundayız. Bu bizim temel mücadele yöntemimizdir. Bu anlamda biz kadın bakış açısıyla kültürü, sanatı ve edebiyatı yaratmayı ve bilimsel bir bakış açısı kazanarak siyasete girmeyi zorunlu görüyoruz. Bu konuda da iddialıyız ve giderek bu temelde mücadelemizi çok değişik sahalarda, çok değişik yöntemlerle ilerletmeyi düşünüyoruz. Tabii ki yasal ve hukuksal meşruiyeti olan tüm mücadeleler, serhildanlar bizim açımızdan önemli. Bundan dolayı Konferansımız, bu mücadele yöntemlerini Kadın Özgürlük Hareketi'nin yöntemleri olarak belirlemiştir.

– Konferansınız demokratik dönüşüm mücadelesinde Kürt ve diğer halkların kadınları arasında nasıl bir ittifakı öngörüyor?

– Konferansımız, partimiz PJA'nın ittifak anlayışını yeniden ele alarak tartışmaktan ziyade, Kadın Kongresi'nde ortaya konulan ittifak anlayışına dayanan kararlaşmayı yaşamsallaştırma yöntemlerini, bu konuda kat edilen mesafeyi, atılan pratik adımları ve bu noktada karşılaşılan engelleri tartıştı. Tabii ki mücadelenin gelişimiyle birlikte başta Ortadoğu kadınları olmak üzere tüm dünya kadınlarıyla ittifak zeminleri giderek açılıyor. Sadece kadın örgütleriyle değil, erkek egemenlikli sistemin karşısında olan, bu sistemin mantığını, politika ve uygulamalarını eleştiren örgüt ve şahsiyetlerle ilişki ve ittifak yaklaşımımız var. Bunu somut yönleriyle Konferansımızda tartıştık. Ama özellikle kadın ittifaklarında pratik anlamda temel yaklaşımımız; en başta demokratik mücadelenin gelişmesinden yana olan tüm kadın örgütlerini daha yakından tanımak, daha güçlü bir diyalog içinde olmak ve her sahadaki kadın örgütlülüğünü ortak bir mücadeleyle sistemli kılmaktır. Dünyanın çeşitli yerlerinde bu tür ortak örgütlenmeler var. Örneğin Avrupa'da **Uluslararası Kadın Örgütlenmesi Konfederasyonu** buna örnektir. Yine Ortadoğu'daki birtakım örgütlenmeler ve bunların yürüttüğü değerli çalışmalar var. Ortak tartışma platformlarına aktif katılım kararlılığımız var. Ama sadece sorunların tartışıldığı zeminleri paylaşma ve görüş alış verişleriyle sınırlı kalmak değil; giderek daha da aktifleşen,

eylem gücünü açığa çıkaran bir ittifak anlayışının gelişmesinden yanayız. Konferansımızda bunlar tartışılarak eylem yaklaşımı ve pratik girişimler üzerinde duruldu. Konferansımız, demokrasi mücadelesinin gelişeceği önümüzdeki süreci çok daha etkili bir mücadele sürecine dönüştürme yaklaşımını belirledi.

“Kürdistan Devrimi kadın devrimidir”

– Konferansta yoğunlukla üzerinde durulan “Kadın Rönesansı” ve “Toplumsal Sözleşme” kavramlarını tanımlayarak bu iki kavramın birbiriyle ilişkisinin hangi noktada olduğunu açar mısınız?

– “Kadın Rönesansı” kavramını Parti Önderliğimiz son süreçte gündemimize koydu. Rönesans'ı, yeniden doğuş ve aydınlanma, ruhsal ve düşünsel tabulardan, dogmalardan sıyrılma temeline tanımlarsak; PKK'de yaşanan Kadın özgürlük mücadelesini, bunun yaratılması olarak ele alabiliriz. Bu açıdan PKK ve yürüttüğü ulusal diriliş mücadelesi tarihinin kendisi, Kürt halkı açısından, özellikle de kadın açısından bir yeniden doğuş ve aydınlanma sürecidir. Ancak bunun aşamaları var: Kadının partileşmesine kadar yaşanan aşama Rönesans'ın alt yapısının hazırlandığı aşama olarak değerlendirilebilir. Toplumdaki kadının çok ağır sosyal, dinsel, kültürel ve geleneksel baskılar altında şekillenen kişiliğinde devrim yapıldı. Zaten Parti Önderliğimiz “*Kürdistan devrimi kadın devrimidir*” belirlemesiyle çok önceden bu tanıımı yapmıştı. Yani bu ilk aşamada toplumsal gerçeklikle şekillenen kadının fiziğinden tutalım ruhuna, düşüncelerine kadar kazandığı şekillenmenin parçalandığı bir süreç oldu. Yani eski toplumun kadına kazandırdığı ve geri duyuların, tabuların altında boğulmuş olan dünya yıkıldı. Kadının nasıl düşürüldüğü, erkeğin elinde nasıl bir oyuncak haline getirildiği tanımlandı ve amansız bir mücadele yaşandı. Bununla, kadının fiziğine, ruhuna, düşüncesine ve duygularına vurulan binlerce yıllık zincirler kırıldı. Bunun mücadelesi verilerek ideolojisi, örgütü ve mücadele perspektifi yaratıldı. Bu başlı başına bir devrimdir ve hala devam ediyor.

Kadın Rönesansı, kadın aydınlanması şimdi ikinci aşamasındadır. Bu, birinci aşamanın mirası üzerinde ve 21. yüzyılda özgürlük mücadelesini zafere götürme amacıyla yükseliyor. Eski parçalandı, tabular yıkıldı. Kadın, ufuk ve önemli bir düşünce gücü kazandı, örgütlenme gücü yakaladı. Çağımız, Kadın Rönesansı'nın, tüm topluma, Parti Önderliğimizin savunmalarında da ortaya koyduğu gibi, Orta-

doğu'ya yayılması, gelişmesi ve zirveleşmesi çağıdır. Kadının partileştiği bu aşama ona yeni ufuklar kazandırdı. Ama bu henüz başlangıç aşamasındadır. Kadının bilimsel düşünce gücüne kavuşması, yaşamın her alanına giriş yapması ve kadın özünü, yüreğiyle yaşamı yaratması, Kadın Rönesansı'nın gerçekleşmesi ve başarısı olacaktır. Bunun için de kazanılan düşünsel gücün derinleştirilmesi, özgürlük ruhunun büyütülmesi ve toplumsallaştırılması gerekmektedir.

Kadın Rönesansı, yaşamın başladığı Ortadoğu ve Mezopotamya'da yaşamın yeniden yaratılması, yeşertilmesi demektir. Buna sadece kadının değil tüm uygarlığın ihtiyacı vardır. Kadın aslında bu topraklarda daha önce de bunu başardı. İnsanlık, vahşi doğa karşısındaki yaşam gücünü kadınlardan kazandı, onunla tarımı başlattı, hayvanları evcilleştirdi ve birçok bilimsel buluşun temelini attı. Kadın yine insanlar arası barışa ve eşitliğe dayalı bir toplumsal sistem yarattı. Ancak daha sonra erkeğin gücüne yenildi, kaybetti. Bir anlamda üzerine ölü toprağı atıldı, düşüncesi, ruhu parçalandı. İnsanlığın çok şey borçlu olduğu kadın köle oldu. Alınan satılan bir mal oldu. Binlerce yıl bu durum devam etti. Diğer bir deyişle kadının mezara konuldu. Bu, en derinden Kürdistan toplumunda yaşandı.

İşte Kadın Rönesansı, kaybedilen kadın güzelliğinin, görkeminin ve gücünün yeniden kazanılmasıdır. Düşünceyle birlikte ahlakın yüceltilmesidir, kadının dirilişidir. Bunun topluma taşınması nasıl anlaşılmalıdır? Halen binlerce eğitimsiz kadın var. Aydınlanma, kadın tarihinden intikam alırcasına bütün kadınlara bilinç ve düşünce gücü kazandırmaktır. Erkek egemenlikli sistem kadını ne kadar geri, bilinçsiz, eğitimsiz bıraktıysa, Kadın Rönesansı'yla o kadar bilinç kazandırılacaktır. Mevcut toplum gerçekliğinde 30 yıllık parti mücadelesinin yaratmış olduğu önemli bir düzeye rağmen, hala çok geçerli olan ve kadını tüketen gelenekler, tabular aşılamamıştır. Kadın bir namus sembolü olarak da alınmaktadır. Tabulara göre olmayan kadın çok acımasız cezalandırılabilir. Hala birçok yerde 15 yaşındaki bir genç kız, 60-70 yaşındaki bir adama parayla alınıp satılabilmekte, hala kadınlar kocalarından dayak yiyebilmektedir. Bunlar binlerce yıldır etkisini sürdüren tabuların, geri zihniyetin ürünü olarak devam etmektedir. Anlayış, zihniyet yenilenmek ve bu mantık değişmek zorundadır. Bu, Kadın Rönesansı ile olacaktır. Kadın artık binlerce yıllık kaderini değiştirecektir. Kadın düşüncesi büyüyecek, ruhu yeniden canlanacak, yeniden güzelleşecektir. Kadını hor gören, küçük düşüren ve sadece faydalanmacı yaklaşan bu zihniyet, Kadın Rönesansı ile aşılabacaktır.

Kadının gerçeği tarihin başlangıcında gizlidir

Kadın, tarihin başlangıcındaki adaletin sahibidir. Toplumun hepsine adaleti o dağıttı. Ama sonra en büyük adaletsizlik, en büyük haksızlık ona yapıldı. O insanlığın vicdanıydı ve en büyük vicdansızlık ona yapıldı. Kadın Rönesansı, yani aydınlanması; gerçeği, adaleti ve vicdanı yaratacaktır. Mevcut sistemde adalet anlayışı çok sakat ve vicdanlar çok kör. Bir genç kıızı yaşlı bir erkeğe satmanın neresi adalet? Milyonlarca kadının ekmek parası uğruna fuhuş sektörüne akıtılmasını, mal gibi kullanılmasını hangi vicdan kabul eder? İşte Rönesans bunların her şeyden önce düşüncede, ruhta aşılmasını sağlamaktır. Önderliğimiz gerçeği aramayı her zaman bir aşk düzeyinde ele aldı. Ve bu yüzden de kadının erkek egemenlikli sistemdeki gerçeğini, asla kadının öz gerçeği olarak ele almadı. Kadını tarihte aradı ve tarihteki görkeminin, büyüklüğünü, güzelliğini gördü, buna inandı ve kadını da inandırdı. Kadın olarak asıl gerçeğimiz bugün getirildiğimiz ve yaşamak zorunda kaldığımız durum değildir. Asıl gerçeğimiz tarihin başlangıcındadır. Yaşamı yarattığımız güzelliğin, gücün, eşitliğin, barışın ve adaletin temsili olduğumuz durumdur. Bugün yaşadıklarımız adaletsizliktir, yalandır, eşitsizliktir. Parti Önderliğimiz, “*Öz gerçeğinizi arayın ve onu yaşayın*” dedi. Ve o gerçeği arayışı, tutku düzeyi bugün Kadın Rönesansı'nı ortaya çıkarmaktadır. Öncelikle tüm kadınlar bu inancı kazanmalıdır. Kadın, ancak öz gerçeğini arayarak aydınlığa çıkabilir. Kadınlarımız, kadının gerçek özüne doğru bir arayışa giriyor. Yetersizdir, başlangıçtadır, ama önemlidir. Barış Analarımız bunun anlamlı bir ifadesidir. Kadının özündeki barışa inanmasalardı, her türlü zorluğa göğüs gerip böyle kutsal bir göreve talip olmazlardı. Serhildanlarda ayağa kalkan binlerce kadını, kadındaki yaşam yaratan gücü görmeselerdi, böyle görkemli yürüyemezlerdi. Ama bir yandan böyle görkemli yürüyüşler varken, diğer yandan daha çocuk yaşta dünyası karartılan genç kızlarımız var. Dayak yiyen, aşağılanmaya maruz kalan, alınıp satılan kadınlar var. İşte bu gerçekliği sona erdirmek için kadının Rönesans'ı, yeniden doğuşu, aydınlanmayı yaratması ve başarması şarttır. Başarmak tüm kadınların görevidir. Kürt kadını nasıl ki Mezopotamya'da yaşamın, insanlığın başlangıcında tarihsel rol oynadı, öncülük ettiyse, bugün aynı misyonla bu aydınlanmayı gerçekleştirmeye adaydır.

Toplumsal Sözleşme ise aydınlanan, bilinçlenen kadının topluma nasıl katılacağını belirlemesidir. Aslında kendi hukukunu, anayasasını oluşturmaktadır. Günümüzde bunu kadın açısından ağırlıklı belirleyen, gelenekler tabular, geriliklerdir. Erkek egemen mantıktır ve onun yarattığı sistemdir, devlettir, devletin yarattığı hukuktur, örf ve adettir. Toplumsal Sözleşme, bunun kadın aleyhine olan tüm yanlarını reddetmektir. Kadının kendi isteği, iradesi ve kendi rengi ile topluma katılmasını sağlamak ve yaşam çerçevesini çizmektir. Bu da kadının aşılanmadan ve hor görülmeden özgür katılımıdır. Bir kadının kaderi öyle acımasızca, vicdansızca belirlenir ki, kadın daha doğarken, beşikteyken, çok eşitsiz koşullarda yaşamla tanışır. Kaderi, alın yazısı bellidir. Çünkü o kadındır. Toplum kadına bir çerçeve, sınır çizmiştir. “Şöyle oturacak, böyle kalkacak, şöyle yürüyecek, bu biçimde bakacak!” Neden? Çünkü kadındır. Biraz büyüdükten sonra bu kader daha acımasızca dayatılır. Satılabilir, dövülebilir, hatta öldürülebilir. Neden? Çünkü kadındır. Hele bir de adına “evlilik sözleşmesi” denilen, tüm haksızlıkların, eşitsizliklerin meşru olduğu sözleşmeyi imzalaması eklenmişse, kendi kaderini belirleme hakkı tamamen elinden gider. Bir kocanın her türlü muamelesine açıktır; döver de, sever de, alır da, boşar da. Zaten devletin ve hukukun bunu çözümleyecek, engelleyecek gücü yoktur.

Devami 34'te

“Kadının insana ait tüm güzellikleri nasıl ele alacağı, nasıl yaratacağı, bunları yaşama nasıl hakim kılacağı konularında alternatif bir kadın kültürü, kadın yaşam bakış açısı yaratmak ve bunu erkeğe, topluma ve bütün insanlığa mal etmek zorundayız. Bu anlamda kadın bakış açısıyla kültürü, sanatı ve edebiyatı yaratmayı ve

Sanatı yaratıp edebiyatı geliştirecek olan ruh beyin ve yürektir

Gecikmiş de olsa VII. Kongre stratejimiz temelinde, ilk defa bir kültür-sanat konferansına gitmiş olmamız bizim açımızdan büyük değer taşıyor. Önemli bir adımdır. Henüz çok fazla bir şey yapılmamış olabilir; fakat unutmayalım ki, bu adının arkasında milyonlar var. Otuz yıllık kahramanca geçmiş, Kürt halk tarihinin en zengin birikimini yaratmış şanlı bir mücadeleye var. Önemli ölçüde başlangıç yapmış, tecrübe kazanmış, değişik alanlarda belli bir örgütlülük düzeyi tutturmuş bir pratik var. Bunlara dayanarak ve bütün bunları ilerletmek için gerekli kıvılcımı oluşturarak başarılı olmak mümkündür. Önümüze koyduğumuz; hedef bu gerçeklere iyi bağlanmak, onları iyi tanımak, özümsemek ve tarihin bu çerçevede bizden istediğini büyük bir özveriyle, yaratıcılıkla, yeteneklerimizin ve gücümüzün tümünü ortaya koyarak harca yacağımız çaba ile yerine getirmektir. **Kültür-Sanat Konferansımızın** bu çerçevede hem böyle önemli bir hazırlık süreci arkasından, yani büyük bir mücadele arkasından ona temel olmak kaydıyla toplanması; hem de oldukça önemli bir ortamda toplanmış olmasıyla, büyük görevler yüklenmiş olunuyor.

Kürt gerçeği, Kürdistan gerçeği dünyadaki gelişmelerden farklı oldu; dünyanın birçok topluluğu daha uygun koşullar buldu, kendisine tarihsel dayanaklar oluşturdu. Ulusal, kültürel gelişimini değişik alanlarda adım adım sağladı, kendini siyasi güç haline getirdi. Bütün bunlar giderek daha büyük mücadeleler, ileri toplumsal gelişmeler yaratan devrimsel adımlara götürdü. Kürdistan bu bakımdan farklılık oluşturuyor. Çünkü Kürdistan'a ve Kürt halkına dayatılan tarih bu toplumların tarihi ile aynı değildir. Burada sömürgecilik kendini ifade ediyor, ortaya koyuyor. Sömürgecilik gerçeği kendini burada açığa çıkartıyor. Tarihin durdurulması, ters yüz edilmesi, toplumsal ve insanlık gelişim tarihinin tersine çevrilmesi anlamını ifade ediyor ki, bunu biz Kürdistan'da daha net gördük. Bu bakımdan da zaten normal tarihsel gelişmenin dışına atılmış, tarihsel gelişmesi tersine çevrilmiş bir toplumda başka toplumlarda olduğu gibi bir gelişme beklemek mümkün değildir. Dolayısıyla bizde devrimci mücadele, ideolojik-siyasi boyutlarıyla, askeri boyutlarıyla daha incelikli geliştii. Toplumun beyinleri, aydınları, düşünen insanları, Kürt toplumu için modern çağ düzeyinde ilk düşünce üretimi ortaya çıktığında, bu bizi çok şiddetli bir savaşa ve siyasi bir mücadeleye götürdü. Otuz yıldır PKK öncülüğünde yaşanan böyle bir mücadeledir. Bu mücadele ile, Kürt halkına dayatılmış olan tarihin dışına itilme, tarihi ters çevirme olgusu bir kez daha tersine çevrilmiştir. Böylece tersliği düzeltme, Kürt halkını normal tarihsel gelişim süreci içerisine çekme, dünya halkları içerisinde kendi gelişimini kendi dinamikleriyle sağlayan ve özgür gelişme sürecine giren bir halk gerçeği böyle bir mücadeleyle ortaya çıktı, çıkartıldı. Bu mücadele bir ulus gerçeğini, halk gerçeğini, ulus ve halk bilincini yarattı. Şimdi bu mücadelenin sağladığı büyük bir birikim, ortaya çıkardığı büyük gelişmeler var. Ve bu gelişmeleri ve birikimi çok çeşitli yaşam alanlarında ifadeye kavuşturmak, insana ve topluma mal etmek, Kürt insanını bu gelişmeler temelinde yeniden yaratmak, Kürt toplumunu bu gelişme üzerinden yeniden şekillendirmek üzere çalışma yapmak, bu birikimleri yaşamsallaştırmak görevi ile yüz yüzeyiz. Bu görevi yürütecek saha da, toplumsal yaşamın bütün alanlarını ilgilendiren, etkileyen, insanı ve toplumu yeniden şekillendiren yaşam özelliklerini taşıyan, ifade eden

sahadır. Buna **kültür** diyoruz. **Toplumun, insanın manevi dünyası** diyoruz. **Ulusal yapılanması, şekillenmesi** diyoruz. Bütün bunları işleyecek olan sanat etkinliği; çok değişik insan ve toplumların yaşamının özelliklerini ifade eden alan oluyor.

Demek ki, başka toplumlar büyük askeri, siyasi eylemlere sanat, edebiyat, kültür alanında önemli birikimler sağlayarak girmişken, Kürdistan'da bu böyle olmadı. Kürdistan'da asgari ölçüdeki ideolojik bilinç, bizi büyük siyasi, askeri eylem içerisine itti. Böyle bir eylemle sanat, edebiyat ve kültürel gelişme için çok güçlü bir birikim ortaya çıkartıldı. Biz tüm sanat, edebiyat faaliyetlerimizi böyle bir mücadele üzerinde böyle bir birikime sahip olarak yürütüyoruz.

Bunlar ne anlam ifade ediyor?

Konferansımız bir yenilik yeni bir başlangıç oluşturuyor

Öncelikle birikim sağlanmıştır. Kültür-sanat faaliyetlerini, sanat-edebiyat faaliyetlerini geliştirmek için toplum yürüttüğü ideolojik, askeri, siyasi mücadele ile çok güçlü bir temel yaratmıştır. Bu büyük bir avantaj ve kuvvet oluşturuyor. Başka toplumlarda, halklarda kültür-sanat etkinliğini geliştirme, toplumu, insanı yeniden şekillendirme faaliyetini yürütmek böyle bir bi-

terli birlik oluşturmayı, birleşmeyi gerekli kılıyor. İşte bu mücadele kaynağıdır. Mücadele ile birleşmiş, bütünleşmiş, yeniden doğmuş halk kaynağıdır, ülke kaynağıdır, toprak kaynağıdır. Eğer bu toplum, halk adına bir şeyler yapılabilecekse, bir şeyler geliştirilebilecekse; bunun bu kaynakla birleşmekten, onu esas almaktan geçeceği açıkça görülüyor. Zaten mevcut durum, güncel olarak yaşananlar bunu kanıtıyor. Bundan uzak düşünceler gittikçe kupkuru hale gelirken; böyle bir kaynak çok fazla hazırlanmadan, çaba harcanmadan da ciddi bir güç ve üretim ortaya çıkartıyor. Şunu rahatlıkla söyleyebiliriz: Bu kaynağa asgari düzeyde de olsa bağlanma, onu esas alma; büyük yeteneklerin kısa sürede çok fazla hazırlanmadan açığa çıkmasına, çok değerli ürünler vermesine yol açıyor. Demek ki gelişme buradadır. Yanlış yapmaya-cağız. İşleri nasıl yapacağımızı, nasıl yapmamız gerektiğini iyi bileceğiz.

Kültür-Sanat Konferansımızın önemle üzerinde durduğu bir husus da, kendisini doğru tanımlama olmuştur. Neden böyle bir toplantı gündeme geldi; bu ne anlama geliyor; neden başka zaman gelmedi de şimdi gündeme geldi; şimdi gündemleşmesi ne tür görev ve sorumluluklar yüklüyor? Dolayısıyla böyle bir toplantı ne tür görevlerle yüz yüze bulunuyor? Bunun doğru tanım-

mak bir bakıma lüks görülüyordu. Hazırlıksızdı, daha acil, daha önemli işleri vardı. Yaşamı yaratmak, ölümü durdurmak, bunun için savaşmak gerekiyordu. Ve her şey savaş için oldu, savaş için kullanıldı. Bu doğru bir yaklaşımdı. Ve doğru olduğu; dayatılan ölümü durdurmakla, yenilgiye uğratmakla, yeniden özgür bir yaşamın temellerini atan, tohumlarını yeşerten bir gelişmeyi ortaya çıkarmakla kanıtlandı. Şimdi böyle bir gelişme üzerinden bu tür tartışmalar yapmaya imkan bulundu. Halkın gücü oluştu ve bunlar artık yapılabilecek çalışmalar haline geldi. Bu halk, söylediklerini yapabilecek güce ulaştı. Bu birikimin üzerinden böyle bir konferansa gidildi. Demek ki, geçmişte yapılma şansı, imkanı çok az olan, büyük ölçüde fırsat bulunamayan, koşulları olmayan, ama o koşullarda yürütülen büyük fedakarlık ve cesaretle gerçekleştirilen mücadele temelinde şimdi böyle bir çalışma yapmak mümkün hale geldi.

Bu bizim, 'bu kadar uzun süre geçti, neden şimdi böyle şeyler tartışılıyor' gibi bir soruya doğru ve yeterli yanıt vermemizi sağlar. Bizi hata yapmaktan alıkoyar. Çünkü yanlışlıklarla yaklaşım; işi ciddiye almamızı, derinlikli yaklaşmamızı, yenilikler yaratacak düzeyde bir düşünce genişliğine sahip olmamızı, yine sağlam bir duruşla etkin, yaratıcı, çok yönlü bir çaba harcayarak işlere

ya çıkartılmayı bekliyor. Bunu sağlamak da çok yaratıcı bir yaklaşım gerektiriyor. İçinde bulunduğumuz ortamı doğru tanımlamayı, yaptığımız çalışmanın anlamını doğru ve yeterli kavramayı gerektiriyor. Böyle olmazsa tabii yenilikler yapamayız, yeni kuruluşlar ortaya çıkartamayız. Çalışmalarımızı başarıyla yürütemeyiz. Konferansımız bir yenilik, yeni bir başlangıç oluşturuyor. Başka hiçbir yere bakmadan, ciddi tecrübelerle dayanmadan, tamamen gündemin, sürecin doğru tanımlanmasından, halkın, mücadelenin içinde bulunduğu sürecin doğru anlaşılmasından ve bunun karşısında yüksek bir tarihsel birlik, sorumluluk ve iş yapma duygusuyla hareket ederek, birçok yeni şeyi yaratır olmaktan geçiyor. Yaratıcılık, yenilik burada çok büyük önem taşıyor. Bu temelde konferansımızın görevlerinin neler olduğunu iyi bileceğiz.

Yeni bir şekillenme ve yaratılma sürecini yaşıyoruz

Geçmişte böylesine toplantılar yapılamıyordu. Şimdi böyle toplantılar yapılabilir düzeye geldiysek, o zaman demek ki, bu toplantılar çok büyük tarihsel sorumluluklarla, büyük ve kapsamlı görevleri önlerine koymak ve yerine getirmekle yükümlüdürler. Kendimizi bu yükümlülüklerin dışında çok daha geri bir düzeyde tutmaya-cağız. Bu çerçevede şunu rahatlıkla belirtiyoruz: Geçen otuz yıllık mücadele bu toplumun özgür, yeni birey temelinde şekillenmesinin bütün verilerini ortaya çıkardı. İnsan için, toplum için ruh yarattı, canlılık, duygu, düşünce, yeni davranışlar yarattı, yeni yaşam özellikleri ortaya çıkardı. Bunun bütün verilerini oluşturdu. Şimdi veriler halinde ortaya çıkan bütün bu değerlerin insan ve toplum yaşamı haline getirilmesi gerekiyor. Geçmişte bütün bu verileri savaş yarattı. Kürdistan koşulları savaşla bunları zorunlu kıldı. Şimdi bunları, sanat-edebiyat çalışmalarıyla insan ve toplumun yaşamı haline getireceğiz. Otuz yıldır partimizin, Parti Önderliğimizin çok yüksek öngörüsü, sorumluluğu, çok derin bilinç ve tükenmez bir çabayla ortaya çıkarıp geliştirdiği ideolojik, siyasi, askeri etkinlik, bunun yarattığı değer birikimi; Kürt toplumunun, Kürt insanının yeniden yaratılma, geliştirme açısından taşıdığı önem, değer, tarihsel anlam şimdi sanat edebiyatla geliştirilebilir. Geçmişte bütün bu değerler askeri faaliyetle, ideolojik faaliyetle ortaya çıkartıldı. Karşıtları, öldürücü ve yok edici olanlar durduruldu, parçalandı. Özgür ve insancıl olanın, halk için değerli olanın koşulları yaratıldı. Bunları işleyecek olan, bunları ete kemiğe büründürcek olan, bunlara canlılık verecek olan ise sanat-edebiyat faaliyetleridir. Dolayısıyla partimiz ve halkımız, otuz yıldır bir şeyleri durdurmakla uğraştı. Bunu hiçbir zaman farklı anlamayacağız. Dayatılan şeyleri, yok etme olayını tersine çevirmek, durdurmak, ölüme götüren sistemi parçalamakla uğraşıldı yıllar boyunca.

Şimdi ise artık toplumun ve bireyin özgür temellerde yepyeni bir yaşamı yaratma ve geliştirme sürecine girdik. Yeni süreç böyle tanımlıyoruz. Bu bir şekillenme süreci, yaratılma süreci, yeniden yaşamsal ifade bulma sürecidir. Bunu sağlayacak olan da sanat-edebiyat faaliyetidir. Dolayısıyla bu çalışmalar sadece yürütülen büyük mücadeleyle, Kürdistan'da sağlanan gelişmelerle bir zemin kazanmış değildir. Aynı zamanda şimdiye kadar yürütülen mücadelenin ortaya çıkardığı değerleri toplum ve insan yaşamı

“Mücadelenin sağladığı büyük bir birikim, ortaya çıkardığı büyük gelişmeler var. Bunu çeşitli yaşam alanlarında ifadeye kavuşturmak, insana ve topluma mal etmek, Kürdü bu gelişmeler temelinde yeniden yaratmak üzere çalışma yapmak görevi ile yüz yüzeyiz. Bu sahaya kültür, toplumun, insanın manevi dünyası, ulusal yapılanması, şekillenmesi diyoruz.”

rikime dayanmıyordu. İnsanlar, insan toplulukları kendi yetenekleriyle, kendi güçleriyle bu tür değerleri yaratıyorlardı. Bizde yarı yarıya yaratılmış durumdadır. Hatta daha fazlasıyla yaratılmıştır. Geriye, değerleri, yaratılanları estetikle birleştirmek, yeniden insan yaşamının değişik alanları çerçevesinde canlandırmak kalıyor. Tabii bu, insanı daha üretken, daha etkili, daha yaratıcı kılabilir, daha çok yönlendirici olabilir. Böyle bir avantaja sahibiz. Bir defa bunun kesin görülmesi gerekmektedir.

Ayrıca böylesi bir birikimi, bu mücadeleyi görmek, değerlendirmek önem taşıyor. Bu da kendi gerçeği ile birleşmeyi, kendi kaynağını doğru tanımlamayı, onunla ye-

lanması, doğru anlaşılması büyük önem taşıyor. Bu konuda hata yapmamak, dar ve yüzeysel kalmamak kesin gerekli. Başka bir zaman böyle bir etkinlik geliştirebilir miydik? Kuşkusuz “olmazdı” demek doğru değil. Fakat bugünkü kadar koşulları olgun değildi tabii. Bu halkın bu tür çalışmaları yapmaya gücü yoktu. Böyle çalışmalar yapacak, önüne programlar koyacak, o programları hayata geçirecek maddi güce, insan gücüne sahip değildi. Daha acil işleri vardı. Ölüm kalım çizgisinde seyrediyordu. Ölümü yenmek, yok olmayı yenmek, yaşamın temellerini atacak gelişmeler ortaya çıkartmakla yükümlüydü. Onsuz hiçbir şey yapılamazdı. Yani böyle tartışmalar yap-

yaklaşmamızı engeller. Bunlara düşmememiz gerekiyor. Neden böyle olduğunu, şimdi ne yapmakla yükümlü olduğumuzu, neden geçmişte yapmayıp da şimdi bunları yaptığımızı doğru tanımlamak, bizi gerçeklerle daha güçlü birleştirir, bütünleştirir. Yapılması gerekenleri bunun üzerinde daha iyi açığa çıkartır ve görevlerimizi daha iyi belirleriz. Bu temelde de kapsamlı görevler oluşturma, önümüze koyma, o görevleri yerine getirecek iradeyi, örgütlülüğü yaratma ortaya çıkar. Şimdi olması gereken budur.

Bu konuda yaratılmış, ciddi bir sistemimiz, çok yönlü bir örgütlülüğümüz, kurumlaşmış bir yapımız yok. Bütün bunların hepsi yaratılmayı, böyle çalışmalarla orta-

“Savaşı durduruyoruz dediğimiz an, onun yerine devreye bazı işlerin girmesi gerekiyordu. Girdirememek demek, stratejik değişikliği yapamamak, stratejik gelişime uygun hareket edememek anlamına geliyordu. Bu anlamda geçen süreç uzun olmuştur. Sürecin fazlalığı, parti, mücadele ve halk açısından ciddi zorlanmalar ortaya çıkartmıştır.”

haline getirecek bir düzeyi yakalamak, bunun gerektirdiği çalışmaları yapmakla da yükümlü hale gelmiş bulunuyor. Buradan bakıldığında önemli tarihseldir. Savaş, savaşı doğuran ideoloji ve siyaset, geçen otuz yılda Kürt halkı için nasıl bir değer ifade etiyse –parti edebiyatında bunlar tanımlanmıştır–, şimdi de kültür, sanat, edebiyat faaliyetleri halkın, toplumun ve insanın gelişimi açısından benzer bir değer ifade ediyor. Şöyle de diyebiliriz: Otuz yıldır yaratılanların kalıcılığı, yaşamsallaşması, ete kemiğe bürünmesi, yok olma, yok edilme tehlikesinin önlenmesi açısından da böyle bir çalışma bir zorunluluk arz ediyor. Demek ki, yürütülen çalışmaların, otuz yıllık mücadeleyle ortaya çıkartılan birikimlerin tamamlanması görevi ile yüz yüzeyiz. Böyle bir tamamlama, yani yaşamsallaştırma, insanda ve toplumda maddileştirme, cisimleştirme gerçekleşir ise; otuz yıllık mücadele yüz yıllara, bin yıllara yayılacak bir gerçeklik haline gelir. Bunu sağlayacak olan sanat-edebiyat faaliyetleridir. Otuz yıldır savaşla, ideolojile, siyasetle yaratılanı şimdi tamamlayacak, yaşamsallaştıracak olan bu faaliyetlerdir. O zaman bu halk ve parti geçmişte savaşa, ideolojik-siyasi faaliyete ne kadar, nasıl bir anlam yüklediyse, şimdi de siyasi-ideolojik faaliyetle birlikte benzer bir anlamı, rolü sanat-edebiyat faaliyetlerine yüklüyor, yüklemesi gerekiyor. O görevlerin tümünü bu faaliyetlerin üstlenip başarması gerekiyor.

Ne kadar küçük bir grup olursak olalım, örgütlülüğümüz ne kadar az olursa olsun, tarihsel görevler bu denli kapsamlıdır. Dolayısıyla görevlerimizin kendi durumumuza göre değil de, tarihin bize yüklediği görevlere göre dolgun, kapsamlı ve bunu karşılayacak düzeyde olması; bizim de bunu göğüsleyecek bir iradeyi, düşünce ufkunu, yine çalışma kararlılığını kendimizde oluşturmamız gereklidir.

Eğer sorumlu yaklaşırsak, tarihsel iş yaparsak, tarihe cevap olan, tarihe denk düşen, karşılık bulan bir yaşamı ortaya çıkartarsak bunun tek yolu budur. Bunun dışında tarih karşısında yeterli ve sorumlu davranmış olmak mümkün değildir. Büyük ve kapsamlı görevler bu çalışmalarımızın önünde bulunuyor. Çalışmalarımızı bu temelde yürütmek, toplumun, halkın ve partinin önüne bu düzeyde kapsamlı çalışmalar yürütecek bir görev planlamasını koymak durumundayız. Süreç, bunların yapılması gerektiği konusunda bizi pratikte zorlaya zorlaya ikna etmiş durumda. Yani yapılması gereken çalışmalar kendini çok büyük ölçüde pratikte dayatır durumdadır.

Birçok alanda böyle bir dayatmanın sancılarını, zorluklarını yaşadık, gördük. Şimdi oradan doğan bilinçle neler yapılması gerektiği konusunda çok kapsamlı bir çalışmayı ortaya çıkartmak için elimizden gelen bütün çabayı harcamak bizi bir sonuca götürecektir.

Böyle bir tartışma içerisinde esas alacağımız nokta, öncelikle doğru bir tanımın gerekliliğidir. Yani kendisini şekillendirmek isteyen çalışmanın tarih açısından, devrim açısından, toplum açısından ne anlama geldiğinin, nasıl bir görev ve sorumlulukla yüklü olduğunun doğru bir tanımı gerekiyor. Bu kesinlikle gereklidir. Bu çerçevede doğru bir kavrayış gerekiyor. İkincisi; bununla çelişen yanlarımızın, buna denk düşmeyen ruh halimizin, düşüncelerimizin, anlayışlarımızın, davranışlarımızın derinlikli tartışılması, eleştirilmesi ve değerlendirilmesi gerekiyor. Bu temelde tarihsel olarak yüz yüze bulunduğumuz görev ve sorumlulukları yerine getirecek bir düşünce ve yaşam düzeni içerisine girmeyi sağlamamız, esas almamız gerekiyor.

Bunu yaratacak bir düzeltme, kendini yenileme, yeniden yapılandırma ortaya çıkmak durumundadır. Bunu, kaynaklarla bütünleşme olarak tanımladık. Halkla, mücadeleyle, ülkeyle, toprakla bütünleşme, onları ifadeye kavuşturma, yani kendi köklerine ulaşma; kendi köklerini insanlığın yarattığı değerlerle,

yine Kürt halkının çok ağır koşullarla, imkansızlıklar içerisinde yürüttüğü mücadelelerle ortaya çıkardığı değer birikimi ile bütünleştirme ve bunları toplu bir ifadeye kavuşturmayı esas alma, kendini bunu işleyecek bir yaşam düzeni içerisine çekme; kişi olarak, örgüt olarak, çalışma olarak kendini yeniden doğru düzenlemeyi, işin özüne uygun, dönemin görev ve sorumluluklarına denk bir çalışma düzeni içerisine almayı sağlamak oluyor. Bunu mutlaka başaracağız.

Üçüncüsü; yeniden kuruluşu sağlayacak çok kapsamlı kararlara gidildi. Yani partinin geçmişte resmi olmayan otuz yıllık bir mücadelesi var. Resmen yirmi yılı geçti, yirmi beş yıla ulaşıyor. Planlı, programlı olma bakımından baştan beri bir çerçevesi var, ama on beş-yirmi yıldır askeri faaliyetler kapsamında bütün devrimci çalışmaları geliştirmek için kapsamlı kararlar aldı, planlar oluşturdu. Şimdi de kararlar alıyor, kendini kararlaştırıyor. Yeni sürecin kendini kararlaştırması bu çalışmalarda oluyor. VII. Kongre planlamamız, VII. Kongre stratejimizin temel değerlendirmeleri içerisinde bu çalışmalar; sanat-edebiyat faaliyetleri, kültür-sanat faaliyetleri pratik çalışmanın çok önemli bir alanını oluşturdu. Bunlar belki o zaman bir başlangıçtı, ama dönemin en temel çalışmaları olarak tanımlandı. Şimdi o çalışmayı örgütüne kavuşturacak, çalışma, planlanma, yine kültür-sanat alanında bu büyük devrimci birikimi işleyecek, halkın ulusal, demokratik gelişmesini sağlayacak çok kapsamlı bir kararlaştırmayı oluşturmak gerekecek. Bunun gerisine düşemeyiz. Bu anlamda bir kuruluşu sağlama, bir başlangıç yapma, yeni bir alanın çalışma perspektiflerini, planını, örgütünü oluşturma görevi ile yüklüüz. Bu anlamda bunu sağlayacak epey bir birikim var.

İşleri başarıyla yürütmek örgütlülükle mümkündür

Biraz geç kalındığını hep ifade ediyoruz, etmeliyiz de. VII. Kongre'den sonra ilk yapılması gereken suydur: “Savaşı durduruyoruz” dediğimiz an, onun yerine devreye bazı işlerin girmesi gerekiyordu. Birinci planda girmesi gereken işlerden birisiydi bu çalışma. Girdirememek demek, stratejik değişikliği yapamamak, stratejik gelişime uygun hareket edememek anlamına geliyordu. Bu anlamda geçen süreç uzun olmuştur. Sürecin fazlalığı, parti, mücadele ve halk açısından ciddi zorlanmalar ortaya çıkarmıştır. Demek ki bu hazır olmadığımızdan dolayı ortaya çıkmıştır. Değişimi bir anda kavramak, özümsemek, onun özüne, ruhuna uygun değişimi bir anda yapabilmek mümkün olmadı. Bir arayış, çaba, mücadele, kavrayışımızın derinleşmesi gerekiyordu. Yeni süreci daha doğru ve yeterli bir biçimde özümsemek gerekiyordu. Bu nedenle zamanında gereken adımları yeterince atmadık. Ancak neyi ne zaman, nerede yapmamız gerektiği konusunda daha açık ve net bir düşünceye ulaşmak için arayış içinde olmamız gerekiyordu. Geçen süreç bu arayışla ve bunun mücadelesiyle geçti. Değişik biçimlerde bir şeyler yapmaya çalıştık. İşlerin daha doğru nasıl yapılması gerektiği konusunu hep parça parça, değişik alanlarda da olsa gündemleştirip tartıştık. Bütün bunlar bizi böyle bir sonuca götürdü. Böyle bir toplantıyla kendimizi yeniden kararlaştırma, planlama ve örgütleme ile yüz yüze bıraktı. Bunun gerekliliğini kavradık. Bunun çerçevesi, yine içeriğinin nasıl olması gerektiği konusunda önemli bir düşünce birikimi oluşturdu.

Bu birikim temelinde Kültür-Sanat Konferansı gerçekleştirildi. Henüz her şey kaybedilmiş değil, süre tamamlanmış değil. Veriler daha fazla birikmiş, koşullar daha fazla olgunlaşmış, bir de nerede ne yap-

mamız gerektiği konusunda; yani kendimizi yeniden yapılandırma, örgütleme, değişik alanlarda çalışmaları yeniden düzenleme konusunda çok daha net ve kapsamlı, derinlikli bir bilinç düzeyine ulaşmış durumdayız. Bunlara dayanarak VII. Kongremizin başlattığı yeniden yapılanma, değişik çalışma alanlarında kendini örgütleyerek demokratik siyasal mücadele sürecinin başlarıyla gelişmesini sağlayacak çalışmaları ortaya çıkartma görevlerimizi böyle toplanlarla yerine getirebiliriz, getireceğiz. I. Kültür-Sanat Konferansımızın böyle kapsamlı, büyük bir kuruluş görevi var. Bunu sadece bu alanda yapmıyoruz. Hemen hemen bütün çalışma alanlarımız benzer tartışmalar içerisinde benzer toplantı düzeyine gittiler. Kendilerini içinde bulunduğumuz sürecin temel özelliklerine göre yeniden tanımlamaya çalışıyorlar. Bu tanımlama temelinde yeniden kararlaştırma, planlama ve örgütlenme içerisine giriyorlar. Yani yeni yeni kuruluşlar ortaya çıkarıyoruz.

Partimiz daha doğarken önüne koyduğu bir görev bu; ancak yirmi beş yıl sonra böyle bir kuruluşu gerçekleştirme imkanı buldu. Bunun koşullarını, yirmi beş yıl başka biçimlerde mücadele ve çalışma yürüterek yarattı. Fakat vazgeçmedi, takipçisi oldu, ısrarlı oldu. Ne yaptığını, ne yapması gerektiğini, nerede, ne zaman neyi yapmakla yükümlü olduğunu bildi. Bunun bilinciyle hareket etti ve zamanı geldiğinde gerekli kararları almaktan, yeni kuruluşlar oluşturmaktan çekinmedi. Bunun kararlılığını gösterdi. Farklı alanlarda da benzer çalışmalar yapıyoruz. Şimdi kültür-sanat ve edebiyat alanında da böyle bir konferansla böyle bir başlangıç yapma, yeni bir kuruluş ortaya çıkartma görev ve sorumluluğumuz var. Bunları gerçekleştirecek iradeyi göstereceğiz. Bu çalışmalarda yer alanlar böyle bir yeni kuruluş ortaya çıkartma karar ve iradesini kendinde bulacak, yaratacak, bunun gerisine kesinlikle düşmeyecektir. Onun gerisine düşerse sürece ters ve onun gerisine düşmüş olur. Halkın yüz yüze olduğu görevlerin, gelişme sürecinin gerisinde kalır; dolayısıyla ilerleyemez, tasfiye olur. Halk ve toplum yaşamında etkili olamaz. Dolayısıyla bir kuruluş yaratma çalışması olacak. Tabii bunu sadece sözle yapmayacağız, bu sadece tartışmayla kalmayacak, bunun dışına taşamayacak iddialar ortaya koymayacağız, kararlar olamayacağız. Geliştirdiğimiz kararları, oluşturduğumuz projeleri dünyanın dört bir yanında, Kürdistan'ın, Kürt halkının içinde varolan imkanlarımızı en yetkin bir biçimde kullanarak hayata geçirme, pratikleştirme içine girerek, kendimizi buna göre bir örgütlenmeye, iş bölümüne ulaştırarak tamamlayacağız. Yani sağlıklı bir iş bölümü, kapsamlı kararlarımızı ve projelerimizi hayata geçirecek iyi bir örgütlülük ve düzenleme ortaya çıkartacağız.

Mevcut koşullarda başarılı iş yapabilmek için böyle planlı olmaya, örgütlü olmaya kesinlikle ihtiyaç var. Böyle yapılır ise; mevcut alt yapı, değer birikimi kesinlikle az değil, iş yapma koşulları zayıf değil. Kuşkusuz önünde engeller, zorluklar var. Engellerle, zorluklarla mücadele ederek onları aşmayı esas alacağız. Mücadele etmek esastır. Mücadelesiz ve çalışmasız hiçbir şey yapmak mümkün değildir. Mücadele etmenin koşulları olgundur; mücadele etmek için gücümüz, birikimimiz, çalışma yapma imkanlarımız vardır. Eğer kendimizi iyi planlar ve örgütlersek, böyle bir çalışma yürütmeyi, mücadele etmeyi sağlayacağız, başaracağız.

Yalnız başına küçük parçalar halinde fazla iş yapma koşulları yoktur. Yalnız olanlar, küçük olanlar bu duruma bakarak birçok işin yapılamayacağını söylüyorlar, öyle sanıyorlar. Tabii bu doğrudur. Kürdistan'da şimdiye kadar yalnız başına hiçbir şey yapılamadı. Tek kuvvet, en büyük kuvvet örgüt oldu, örgütlülük oldu. Örgütlenildi, örgütlenmenin gereklilikleri yerine getirildiği ölçüde de en çetin işler yapıldı. İşte, dünyaya karşı bir savaş verilebildi. NATO'ya karşı –ki bu dünyanın egemen aslı gücüdür–, böyle bir egemenliğe karşı hem de on beş yıl kesintisiz süren, halkın gücü dışında hiçbir imkana dayanmayan bir savaş verildi. Bu, örgütlülükle sağlandı. Demek ki, örgütlenmek en çetin işleri yapmaya imkan veriyor. En zor koşulları yenmeyi sağlıyor. Dolayısıyla şimdi de işleri başlarıyla yürütme, önündeki engelleri ve zorlukları aşma örgütlülükle mümkün olacak. Kendimizi örgütlediğimiz, örgütlü olmanın gerekliliğini yerine getirdiğimiz ölçüde zorlukları, engelleri rahatlıkla aşacağız. Onları aşan, başarılı işler yaratan, ürün veren çalışmalar ortaya çıkartacağız.

Bunu sağlamamız, bir; ikinci, anlayışı en üst düzeyde ortaya çıkartmamız ve bunu ülke içinde-dışında, dağda-şehirden bütün çalışmalara yaymamız, yedirmemiz gerekiyor. Bütün bunları yaparken önemli güç kaynaklarımız ve birikimlerimiz var. Parti ve halk bu çalışmalara çok büyük değer biçiyor, yüksek ilgi duyuyor. Bütün gücünü ortaya koyuyor. Savaşta aslında bu günleri yaratmak için yaptı. Parti Önderliğimiz çok açık söyledi; birkaç türküden, bunları iyi bir biçimde dillendiren bir sanatçıdan, böyle büyük bir tarihsel mücadeleyi ortaya çıkarmada karar verici ilhamlar aldığını söyledi. Bu mücadelenin, bu partinin doğuşunda yaratılışında bunlar var. Bu değerlere veya çalışmalara bu biçimde bağlanma, değer verme, onlarla bütünleşme var. Mücadele her ne kadar askeri boyutlarda sürmüş olsa bile, sanatla-edebiyatla bu düzeyde bir bağlantısı, böyle bir niteliği ve özü var. Şimdi bunu en üst düzeyde yine parti çıkartıyor, bütün değerini parti veriyor. Parti Önderliğimiz yol açtı, yol verdi; bu çalışmaların yapılması için her şeyin verilmesini, bütün değerlerin harcanmasını her zaman ifade etti. Yine sürecin bu alanda geliştirilmesine bizzat öncülük etti. Ve partimiz de Önderlik çizgisini, Önderlik düşüncesini gittikçe daha fazla kavrayıyor, özümüyor, çizgiyle bütünleşiyor. Dolayısıyla yapılması gereken çalışmaların büyük değerini, anlamını özümüyor, kavrayıyor ve bütün gücünü bu çalışmaları yapmak için seferber ediyor, daha fazla da edecektir. Burada başarı sağlamak için, otuz yıllık mücadele ile yaratılan değerleri bin yıllara taşacak kalıcılığa kavuşturmak için elinden gelen her şeyi yapacak, bütün gücünü ortaya serecektir. Partimizin böyle bir kararlılığı var. Bu kadar ağır koşullarda böyle tartışmalar yapıyor olması, bu kadar zorlu mücadele görevleri varken onlar içerisinde bu çalışmaları yapmaya bu kadar değer biçmesi; olmazsa olmaz düzeyinde ele alması, parti yaklaşımımızın bu çerçevede geliştiğinin en açık göstergesidir. Bütün bunları yapmaya bizim gücümüz var.

Kültür-sanat politikası üzerine

Yeniden bir şekillenme, yeni bir ruh, yeni bilinç, irade ortaya çıktı. Toplum kendine yeni bir yön çizdi, o yeni yönde toplumu yürütecek gerçekler ortaya çıktı; Önderlik gerçeği, örgüt gerçeği, halk gerçeği... Şimdi bu gerçeklerle iyi bütünleşme, onları iyi özümseme, onların ölçülerini iyi tutturma, bizim bu görevleri başarmada temel bir kaynağımız olacak. Otuz yıllık bir mücadeleyle, hem de çeşitli aşamalar geçiren, en ağır koşullardan geçen bir mücadeleyle şekillenen Önderlik gerçeğimiz var. Önderlik gerçeğini yaratan şehitler gerçeği var. Binler, on binlerle ifade ediliyor bu ve bizzat ideolojik-si-

yasi-askeri faaliyetlerle birlikte sanat-edebiyat faaliyetini de yürütmeyi görev bilmiş, bu konuda değerli adımlar atmış, ürünler vermiş, başlangıçlar oluşturmuş şehitlerimiz var. Onlar halka hizmet etmenin bütün yollarını, yöntemlerini denediler, bütün araçlarını kullandılar. Hizmetin hangi ölçülerle gerçekleşeceğini gördüler ve onu sağladılar. Dolayısıyla başlamanın nasıl bir yaklaşımla yaratılacağını bize gösterdiler. Eğer bu gerçekleri iyi özümsersek, kendimizi bu çizgiye çekersek, çizgiyle iyi bütünleştirirsek; bu çizgiyle bütünleşmekten bizi alıkoymayan anlayışları, tutumları atarsak, yanlışlarımızı, yanlışlarımızı düzeltirsek; çok değerli ürünler ortaya çıkartan, sadece Kürt toplumunun, insanının yeniden şekillenmesiyle ilgili değil de, Ortadoğu'da yeni bir şekillenmenin demokratik, özgür, kardeşçe bir insan, ilişki ve yaşamın, halklar ilişkisi ve yaşamının yaratılmasında öncü, belirleyici düzeyde rol oynayacak ürünler ortaya çıkartmamız mümkün olacaktır. Bunu bu kapsamda ele almak, böyle bir iddia ile yaklaşmak ve bunu yaratmak için elden gelen çabayı harcamak kesinlikle gereklidir.

Geçmişte değerler yoktu, tabii bu çalışmalar yapılamadı. Çok güçlü sanatçılar ortaya çıkmadı ise; bu Kürt insanının, Kürt toplumunun bunları yapamamasından, yapma yeteneğinin olmamasından kaynaklanmadı. Koşulları ve verileri yoktu. Şimdi bu tersine çevrilmiştir ve bu gerçeği görmemiz gerekmektedir. Kürt toplumu, dünyada sanat yapmak için, sanat ürünü yaratmak için, sanatçı olmak için en büyük veriyi, en zengin hazineye sahip toplumların başında geliyor.

Otuz yıllık mücadele bu düzeyi ortaya çıkarttı. Dolayısıyla şimdi Kürdistan'da, Kürt toplumunda dünyada yer edinebilecek sanat ürünleri ortaya çıkartmak mümkündür. Çok yaratıcı, çok yeni, yine çok üretken bir gerçeklik ortaya çıkabilir. Bunun verileri çok güçlü bir biçimde var. Nasıl ortaya çıkartılacağına yolu yöntemi de bulunmuştur. İnsanlar bu durumda, bu koşullarda adeta yaratıcı ürün vermeye zorlanıyor.

Bu temelde sorunların, görevlerin iyi tartışılması, düşünce derinliği ve netliğinin oluşması ve buradan zengin bir programımızın ortaya çıkması en doğru olanıdır. Biraz da sürecin gelişim seyri buna göre belirlenecektir. Gelecek süreç nasıl ilerleyecek, ne tür bir çalışma ve yaşam içerisinde olacağız, o biraz da buradan çıkacak sonuçlara bağlıdır. En azından pratik görevlerin halkın önüne yeterli ve doğru konması buna bağlıdır. Bir de gerçekleştirilmesi, pratikleştirilmesi sorunu var. Pratikleştirilirse buradan yeterli bir program ve anlayış çıkar, pratikleştirilirse halkın geleceği onunla çizilmiş olur. Böyle olmazsa ne tür gelişmeler olur, çok fazla net değildir. Başka tartışmalar gündeme girer. Başka arayışlar, yol yöntem gündeme gelir. Bu kesin bir olgudur.

Stratejik bir değişiklik yaptık, parti olarak mücadele yönteminde kesin bir değişiklik ortaya çıkardık ve VII. Kongre'yle bunu ilan ettik. PKK'nin strateji değiştirmesi, bir strateji belirlemesi basit bir olay değildir. Hiç kimse diyemez ki; ‘birçok parti, örgüt var; onlar da kongreler, konferanslar yapıyorlar, değişik yerlerde bir sürü karar alıyorlar. Onlar nasıl kararlarsa, PKK'nin aldığı kararlar da, yaptığı kongre de onlara benzerdir. Onlar gibi etkide bulunur.’ Bunu kimse söyleyemez, söyleyemiyor zaten. Kürdistan'la, Kürt sorunuyla ilgili tüm çevrelere bakılsın, PKK ve onun yaptığı değişiklik dışında bir tartışma yoktur. Kürtlük adına, ondan etkilennmeyen, onunla bağlantılı olmayan hiçbir şey yoktur. Dolayısıyla herkesten çok bizim, bu topluluğun bu gerçeği kabul etmesi, özümsemesi, buna göre bir yaklaşım geliştirmesi gereklidir. Yani herkes bu kadar etkileniyorsa, basit yaklaşmıyorsa, o zaman en fazla bizim bundan sonuç çıkarmamız, ona göre önümüzdeki süreci değerlendirip planlamamız gereklidir.

“Geçmişte çok güçlü sanatçılar ortaya çıkmadı ise; bu, toplumun bunları yapamamasından, yapma yeteneğinin olmamasından kaynaklanmadı. Koşulları ve verileri yoktu. Şimdi ise Kürt toplumu, dünyada sanat yapmak için, sanat ürünü yaratmak için, sanatçı olmak için en büyük veriyi, en zengin hazineye sahip toplumların başında geliyor.”

PKK'nin strateji değiştirmesi öyle basit bir olay değildir. Sadece Kürt toplumunu değil, daha şimdiden tüm Ortadoğu'yu çok derinden etkileyen bir olay haline geldi. Kürt halkının geleceği, bütün yaşam alanlarında bundan sonraki ilerleyişi bu kararlarla bağlantılı, ilişkili; kesinlikle ondan kopuk değildir. O açıdan buna uygun bir yaklaşım gereklidir. Bu şu anlama geliyor: Biz savaş stratejisini geliştirirken, PKK daha parti olarak doğarken bu halk için bir yol çizmek istedi. Halkın önüne konmuş yollar vardı. Onları reddetti ve ona karşı bir yol çizmek istedi. Ve bunda başarılı oldu. Hiç kimse, 'PKK bir şeyler söyledi, kim duydu, kim etkilendi, çok fazla varlığıyla yokluğu belli değil' diyemez. Böyle olmadığı gözler önündedir. Sadece Kürdistan'da değil, Ortadoğu'da etkilanmeyen herhangi bir alan, herhangi bir güç kalmadı. Dolayısıyla halka bir yol çizdi; bu yeniden bir doğuş oldu, bir diriliş oldu.

Ulusal imha çok ileri bir düzeydeydi. Bölünme, parçalanma ve yok etme, imha ve inkar temel politikaydı. PKK bunu kırdı ve tersine çevirdi. Ulusal diriliş, ulusal doğuş, ulusal şekillenme, yaşamın insan ve toplum çerçevesinde ulusal düzeye çıkarılması, ulusal ruhun, kişiliğin, ilişkinin yaratılması, ulusal ölçünün geliştirilmesi böyle bir mücadeleye önemli bir düzey kazandı. Kuşkusuz PKK şimdi bundan vazgeçmemiştir. Bu hedefini, başlangıçtaki iddiası ve kararlılığıyla, hatta daha çok güç toplamış, daha çok tecrübe kazanmış, dolayısıyla iddiası ve iş yapma gücü daha fazla artmış olarak sürdürüyor, yoluna devam ediyor. Yani bu konuda herhangi bir duraksama, tereddüt, zayıflama kesinlikle yoktur. Fakat burada bir yöntem değişikliği yapıldı. Stratejik değişiklik bu anlamda önemli bir olgu. Tüm bu işleri şimdiye kadar Kürdistan'ın içinde bulunduğu konum gereği savaşla yaptı. Şimdi savaşı durdurdu, başka yöntemlerle yapmak istiyor. Vazgeçtiği için savaşı durdurmadı; yani vazgeçip geçmediği tartışılıyor. Savaşın tümünden gündemden kalktığını da tartışmıyoruz; kalkmasını, son bulmasını istiyoruz. Savaşın işlevini tamamlamış olması, PKK'nin önüne koyduğu temel görevlerin başka biçimlerde yapılmasına, yürütülmesine bağlıdır. Yani öyle olursa savaş devreden çıkar. Mevcut düzeyiyle işlevini tamamlamış olur. Öyle olmazsa hiç kimse savaş konusunda net bir ifadeye bulunamaz. Bunun böyle bilinmesinde yarar var.

Salt ekonomik yaklaşımla kültür çalışmalarını fazla ileri götürülemez

Biz, Kürt toplumu, Kürt halkı üzerinde uygulanan, yürütülen politikayı yıkmak istiyoruz. Bu politikanın ekonomik-siyasal- kültürel-sosyal bütün alanlarda uygulanırlığı var. Halk örgütsüz kılınarak, parçalanarak bu politika hayata geçirilmeye çalışılıyor. Şimdi bunları yıkacak karşı çalışmalar, mücadeleler yürütüyoruz. Bunlardan biri; halkı örgütleme, ekonomik-sosyal çalışmalar geliştirmektir. Diğer de, karşı örgütlemeyi bastıran, imha eden örgütlülüğü parçalamak için mücadele etmektir. Zaten bunları yapıyoruz. Mücadeleyi başka biçimlerde sürdürüyoruz. Kitle mücadelesi yürütüyoruz, serhildan geliştiriyoruz. Silahlı mücadele durdurulmuştur; ama tabii duruşuyla da oynadığı bir rol vardır. Eskisi gibi olmamakla birlikte yine de bir rol oynuyor. Savaşın yarattığı gelişmeler var. Bu gelişmelerin de ulusal, demokratik düzeyde gericiği parçalayan, yeni yaşamı yaratan, yeni insanı, yeni toplumu oluşturan yönleri vardı. Bu gelişmelerin en az savaşta olduğu kadar, hatta savaştan çok daha fazla yürütülmesi gerekir.

Kültür-sanat, genel eğitim ve propagandayı, bu işi yapacak temel çalışmalar olarak belirliyor, ortaya çıkartıyoruz. Serhildandır ve yine savunma mevzilenmesidir. Bunlar baskı aygıtlarını kırma, çalışma ortamını, yaşam ortamını geliştirmede rol oynuyorlar ve oynayacaklar. Fakat savaşla ve başka çalışmalarla toplum düzeyinde şimdiye kadar sağlanan gelişmeleri, toplumun daha iyi bir yaşam için kat etmesi gereken mesafeyi sağlayacak olan esas çalışma

kültür-sanat çalışmasıdır. Yani insan yaşamının, toplum yaşamının ulusal demokratik çerçevede yeniden düzenlenmesi ve zengin kılınması, insanın ve toplumun gerçekten yeni bir yaşam düzeyini tutturalabilmesi ve bunda oldukça zengin, ileriye giden bir düzeyi yakalayabilmesi bu çalışmaların başarısıyla mümkündür.

Kuşkusuz yaşamın ekonomik yanı da var, onu da geliştirmeliyiz. Ama şu açık bir gerçek ki; salt ekonomik yaklaşımla mevcut durumda çok ileri gitmek, bireyi, toplumu Kürdistan'da güçlü kılmak mümkün değildir. Hatta ekonomik yaşam birinci planda değildir. Ondan çok daha fazla diğer alanlar vardır. Yine siyasi alan açısından da öyledir. Kuşkusuz bir siyaset gücü olarak Kürt toplumu da önemli bir gelişimi yaşamalıdır. Bütün çalışma alanlarını, yaşam alanlarını planlayan, projelere kavuşturan, yöneten, yürüten konumda olmalıdır. Ama sadece dar bir çerçeveyi kendi eliyle planlamak ve yürütmek çok fazla bir değer ifade etmez. Yani manevi yaşamı çok zengin, çok güçlü kılacak düzeye getirmek, diğer alanlardaki zorlanmaları gidermenin bir yoludur.

Ekonomi ve siyaseti askerlikle birlikte kullanarak, topluma dayatılan imha, inkar ve yok etmeyi engellemenin; o tür yaklaşımlar karşısında toplumun direncini geliştirmenin, kendi varlığını her koşulda korumanın yegane güvencesi de budur. Dolayısıyla geçen otuz yılda imha ve inkar siyasetine karşı savaş nasıl bir rol oynadıysa, şimdi de sanat-edebiyat faaliyetleri, tekrar toplumu geriye çekme ve mevcut birikimleri tüketme, dolayısıyla inkar-imha siyasetini etkili kılma politikasına karşı aynı rolü oynayacaktır. Bunu bu düzeyde ele almak, buna göre değerlendirmek, rolünü kesinlikle böyle belirlemek; sanat-edebiyat politikamızı, kültür politikamızı böyle bir yaklaşıma oturtmak, görevlerimizi, plan-projelerimizi buna göre oluşturmak bir zorunluluktur. Bunun gerisine düşülmemelidir. Bu konuda bir zayıflık da olmalıdır. 'Anlamadık, az anlamışız' gibi bir yaklaşımı da artık taşıyamayız. Onun da zamanı geçti. O bakımdan süreç çok ilerledi. Bu konuda kesinlikle bir netlik gerekiyor. Bu, şimdiye kadar yapılanlara bir noktayı koyup yeni başlangıç yapmanın gerekli olduğu anlamına geliyor. Yani kesinlikle bu alanda geleceği geçmişle değerlendiremeyiz. Geçmiş ölçülere, anlayışlara, alışkanlıklara bakarak bundan sonra rol oynayacağımız, iş yapacağımız ve bu alanda gerçekten üretken olup halka hizmet edeceğimiz sanılıyor ise bu büyük bir yanılgıdır. Ne kadar iyi niyetli olunursa olunsun, bu yönlü ne kadar çaba harcanırsa harcanınsın, herhangi bir üretim ortaya çıkmaz. Kesinlikle sonuç alınmaz. Buna inanmalıyız ve bu konuda çok net olmalıyız. Dolayısıyla geçmişe göre önümüzdeki süreci değerlendirmek, geçmiş çalışmalara göre kendimizi ayarlamak ve hatta 'onu biraz aşarsak bu işlerin altından kalkarız, rolümüzü oynarız' gibi bir yaklaşım içerisinde olmak kesinlikle yanlış olur. Bunun çok çok ötesine geçmek gerekir.

Geçmiş tartıştık, değerlendirdik, eleştiriler de oldu. Ama çıkartılan sonuçları bu çerçevede ele almak gerekiyor. Alınmamışsa yetersiz olmuştur, düzeltmemiz gerekir. 'Biraz daha geçmişten ders çıkardık, parti tartışmalarından da öğrendik, dolayısıyla biraz daha güç aldık, verdik, eskiye göre iyiyiz, iyi yapabiliriz bu işi' gibi bir değerlendirmeye bizde çok yaşanmaktadır. Bu bizi ilerletmiyor. Eskiye göre iyi olunabilir, fazla çalışılıp üretim de yapılabilir, ama ölçünün geçmişe göre alınması kesinlikle doğru değildir. O açıdan eskiye göre değerlendirmeyeceğiz. Yeninin temel özelliklerini kendinden öncekilerin birikimleri üzerinde değerlendireceğiz, ona göre politikalarımızı, örgütlenmelerimizi, planlamalarımızı oluşturacağız. Dolayısıyla 'geçmişe göre şunları biraz ilerlettik' demeyeceğiz. 'Görevlerimiz şunlardır, bu dönemde kesinlikle şunların yapılması gerekli ve biz bunu şu şekilde değerlendirdik, programladık, şu şekilde bir örgütlenme ve çalışmayla da yapacağız' der hale kendimizi getirmemiz gerekiyor.

İkinci bir husus; yine eskiye göre değerlendirmekle bağlantılı, kendimize göre değerlendirmekten kurtulmamız gerekiyor. O da eski alışkanlıklara bağlılığı ifade ediyor. Yine eski örgütlemeye, çalışma tarzına bağlılığı ifade ediyor. Yani eski stratejinin örgütsel şekillenmesi oluyor. Şimdi ondan da kendimizi kurtarmamız bu süreçte çok önemlidir. Kendine göre değerlendirmek, kendine göre işleri ele alma, ele alıp planlama yaklaşımı çok hakim. Bu geri bir yaklaşımdır. Yapmamız gereken çalışmalar bakımından da tehlikelidir; zarar verici, bizi geriye çekici bir yaklaşımdır. Öncelikle kendilerine böyle bir rol biçenler, kendilerini böyle değerlendirenler, daha çok geçmişte edindikleri alışkanlıklara ve örgütsel anlayışlara, çalışma tarzına bağlı oluyor. Buna göre düşünce, plan, proje geliştirmeye çalışıyorlar. Bu stratejik değişikliği reddetmek oluyor. PKK'nin yaptığı stratejik değişikliği kavramamak, özümsemek, ona göre değiştirememek, yenileyememek, dolayısıyla yeni stratejik sürecin temel özelliklerine göre hareket edememeyi getirir. Bundan da kendimizi kurtarmamız çok çok gereklidir. Kendine göre olma, önüne sağlam ve kapsamlı hedefler koyamama ortaya çıkabilir. O yaklaşım kendini, çalışmaları süreç karşısında kesinlikle geriye çekmeye götürür. Bundan en küçük endişe, kaygı veya tereddüt taşımaksızın kurtulmak gerekiyor. Yeni dönemin doğru tahlili, değerlendirmesi nedir? Bu halk için gerçekten ne yapılması gerekiyor? Toplum hangi aşamada, bundan öteye nasıl gelişebilir? Hangi alanda, hangi çalışmalar yapılmalı? Yürütülen tartışmalar çerçevesinde bu halkın kültürel gelişmesi bu süreçte nasıl olmalı? Sanat-edebiyat faaliyetlerimizi nasıl örgütleyebiliriz? Bu halkın bundan sonra tehlikeleri bertaraf edebilmesi ve ilerleyebilmesi için tüm bu sorulardaki doğru bir cevaba kavuşturmak gerekmektedir.

Politik çizgimiz rantçılığın reddedilmesi olacak

Dünya 21. yüzyıla girdi, insanlık bütünleşiyor, bütünleşen insanlık içinde Kürt halkının gerçekten özgür bir yeri olabilmesi için bu alanlarda çalışma yapılması gerekiyor. Kendimizden bağımsız olarak bunu tartışmalıyız, düşünmeliyiz ve bunun tahlilini geliştirmeliyiz. Buna göre yapılması gerekenleri politik, örgütsel ve pratik alanda belirlemeliyiz. Ondan sonra onun içerisinde her birey yer alabilir. Gücü nereye yetebiliyorsa orada yer alabilir. Az alır, çok alır, bu çok önemli değil. Mütevazı, iddialı olmak gerekiyor.

Ama burada sadece kendimiz için görev belirlememeliyiz. Bu darlık olur. Biz iddialıyız. Düşünce ufkumuz, değerlendirmelerimiz, işleri planlama düzeyimiz, yani bütün bu çalışmaları ele alıp düzeyimiz iddialı olabilmelidir. Bu alanda korkuyu aşabilmeliyiz. Görev belirlemede kapsamlı düşünmek, işleri kapsamlı ele almak ve ona göre plan program oluşturup iddialı çalışmaya girmekten geri durmamalıyız. Eğer bu halk için gerçek bir kültür politikası belirleyebilecekseniz, onu hayata geçirecek örgütünü, kadrosunu, programını ortaya çıkartacaksa, bu ancak böyle bir yaklaşımla mümkün olabilir. Bunun gerisine düşülürse, böyle bir yaklaşım bütün ortama hakim olmazsa, belirlenen düzey ortaya çıkmaz. Çıkarması da tehlikeli bir durum oluşturur; süreç belirsiz bir hale gelir. Halkın geleceğini belirsizlik içine sokmuş oluruz. Bu bakımdan ciddiyet gerekiyor. Başkaları kötülük yapabilir, ama ortaya çıkan kötülüğün, hiçbir zaman sadece kötülüğü yapanlar sorumlu tutulmaz; kötülüğe meydan verenler de sorumludurlar. Tarih onlardan da hesap sormuştur. Dolayısıyla kötülükler engellendiği, tehlikeler bertaraf edildiği, toplum için iyi olan, güzel olan geliştirildiği ölçüde biz tarih karşısında gerçekçi bir sınav vermiş, tarihin olumsuzluklarını önleyerek sorumluluğun gereklerini yerine getirmiş oluruz. Yoksa 'kötülükler ortamında biz iyi kaldık, temiz kaldık, görev ve sorumluluklarımızın başında olduk' diyemeyiz. Bu konularda da net ve derinlikli bir yaklaşım içinde olmak önemlidir.

Üçüncü sonuç şudur: Politik yaklaşımlarımız konusunda da ölçüyü savaşın oynadığı rolle belirledik. PKK savaşı, ulusal ve toplumsal amaçlar, gelişmeler için kullandı. Kesinlikle ona bağlıdır. Onun dışında hiçbir yaklaşımı yoktur. Kim ne derse desin, emperyalizm, sömürgecilik, ilkel milliyetçilik nasıl tanımlarsa tanımlasın, PKK gerçeği böyledir. Biz bu gerçeği iyi biliyoruz. Neyi yaşadığımızı, partinin bize neyi yaşattığını, parti gerçekliğinin, Önderlik gerçeğinin nasıl bir gerçeklik olduğunu belli düzeyde kavrayacak kadar bir bilinç açıklığı hepimizde oluştu. Halkta da oluştu. Yani halk da bu bakımdan o kadar geri değildir. Dolayısıyla, o zaman kültür politikamız ne olma-

lı, sanat-edebiyat alanına nasıl yaklaşmalıyız? Bunlar muamma değildir. Bizce çok net ve somuttur. Ulusal gelişim içinde bulunduğumuz yeni stratejik süreçte, en temel geliştirici alan olan ulusal şekillenmeyi toplum bilincinde geliştireceğiz. Toplum ulusal ruh, düşünce, duygu, yaşam düzeyine çekeceğiz. Kürt toplumu hala parça parçadır. Kabile, aşiret, bölge, aile, alan parçalılığı çok ileri düzeydedir. Yani ulusallaşma süreci yeni başlamış durumdadır, çok fazla gelişmemiştir. Dünyada birçok ulusun yaşadığı gibi, bu gelişme alanında çok ileri, ulusal gelişmelerin ötesine geçecek bir düzeye ulaşmadı. Tam tersine hala bölük pörçüktür. Sadece bir bilinç oluştu, belli bir ruhsal bütünlük ortaya çıktı. Her türlü gericiğe, bölünme ve parçalamaya, geri ilkel yaşam özelliklerine karşı; modern, çağcıl toplumun ulusal-kültürel geleneklerine bağlı, insanlığın bugüne kadar ortaya çıkardığı değerlerle onları birleştiren bir şekillenme ortaya çıkarılmıştır. Demokratik bir düzey yakalanmıştır. Demokratik düzeyi; bir, halkçı olma; iki, paylaşımcı olma; üç, ulusal olma şeklinde tanımlıyoruz. Yurtseverliği, sosyalizmi ve ilericiği birleştiriyoruz. Mücadelemizin demokratik karakteri ileri düzeyde geniş ve güçlüdür.

Şimdi bütün bu gelişmeleri sağlayacak, toplumu ve bireyi ulusal demokratik yaşam çerçevesinde, ruhsal, duygusal, düşünsel, pratik olarak, davranış olarak yeniden şekillendirecek bir gelişmeyi hedefliyoruz. Bizim kültür-sanat alanına yaklaşımımız bu gelişmeleri sağlatmayı içeriyor.

Bu amaca doğru bizi nasıl bir örgütlülük ve çalışma, ne tür anlayışlar götürürse, bizim için doğru olan odur. Bizi bu amaca götürmekten ne alıkoyar, engeller, sağa sola saptırırsa, bize göre yanlışlar onlardır. Kendimize göre bunlardan bağımsız doğrular belirleyemeyiz, kendimize göre politikalar oluşturamayız. Dolayısıyla yeni sürecin ana politik çerçevesi doğrudan sanat-edebiyat çalışmalarının politik çizgisini veriyor. Çünkü bu çalışmalar sadece bir sanat-edebiyat çalışması olmuyor; ortaya çıkardığı gelişmelerle, toplumda yaratacağı şekillenmeyle doğrudan yeni politik süreci belirliyor, yönlendiriyor. Bu çalışmaların kapsamı, başarısı; yeni politik sürecin, ulusal demokratik hareketin başarıyla gelişmesi, Kürt sorununun demokratik-siyasal çerçevede çözüme kavuşturulması, Kürt toplumunun giderek demokratik, sosyalist bir yaşam çizgisine çekilmesi, başta Türkiye olmak üzere Ortadoğu'nun diğer alanlarında köklü demokratik değişikliklerin yapılması gibi çok kapsamlı siyasi hedeflerin gerçekleştirilmesini içeriyor. Eğer bu çalışma başarıyla yapılır, Kürt toplumunda böyle bir şekillenme ortaya çıkarırsa, gerçekleştireceği siyasi ilerleme düzeyi ve oynayacağı siyasi rol kesinlikle bu çerçevede olacaktır. Parti olarak, halk olarak buna böyle değer biçmeliyiz.

İkincisi; o zaman bu çalışmayı mutlaka başaracak bir yaklaşım sağlamamız gerekiyor. Öyle geri bir düzeyde, 'olursa da olur olmazsa da olur, az da olsa iyidir çok da olsa iyidir' gibi bir yaklaşımla kesinlikle ele almayıp, mutlak surette toplumda ve bireyde bu şekillenmeyi yaratacak bir gelişme düzeyini hedefleme temelinde ele almamız ve yürütmemiz gerekiyor. Politika olarak buna bu biçimde yaklaşmayı esas alacağız. Parti bunu bu biçimde belirledi, stratejik değişikliği böyle temel bir değişimi içerdi ve bu da bir kongre kararıdır. PKK böyle bir politikayı belirledi, kararlaştırdı ve halk da bunu benimsedi.

Serhildanlar, sadece bu yıl içerisindeki gelişmeler, halkın bütünüyle böyle bir politikaya onay verdiğini gösteriyor. Mevcut halkın hareketlilik düzeyi bir referandum düzeyinde buna onay vermiş, katılım göstermiştir. Bu sadece bir parçasına değil, stratejinin bütününe onay oluyor. Dolayısıyla bu çalışmalara da bu düzeyde halkın onay verdiği görülüyor. Geriye bizim bu işleri nasıl ele alacağımız, nasıl yürüteceğimiz, nasıl yaklaşacağımız konusu kalıyor. Diğer şeyler çok önemli ölçüde çözümlenmiştir. Demek ki yaklaşımımızı buna göre oluşturuyoruz, bununla ters düşen veya onun gerisinde kalan

Halk Hareketi Konferansı belgelerinden bir bölüm yayınlıyoruz

Ulusal demokratik mücadelenin başarısı bilinçli kitlelerin örgütlü eyleminin ürünü olacaktır

Demokratik kurtuluş ve ulusal özgürlük mücadelesinin başarısı bilinçli halk kitlelerinin kapsamlı örgütlülüğüne dayanan eylemin ürünü olacaktır. Halkın kapsamlı örgütlülüğü ile mümkün hale gelecek olan eylemliliği, sıradan bilinç düzeyiyle olası değildir. Örgütlenme ve eylem, bilinç düzeyi ile orantılı olarak gelişme gösterecektir. Bu açıdan yeni sürecin gelişmesi, ilerleyip sonuca götürülmesi, yoğun olduğu kadar etkinliği yüksek bir propaganda ve ajitasyon faaliyeti sonucu halkın bilinçlendirilmesine ihtiyaç duymaktadır. Demokratik siyasal mücadelenin sıradan bir bilinçle başarısı beklenmemelidir. Sabır, kararlılık, çok yönlülük, yaratıcılık, süreklilik gibi özellikler isteyen bu mücadelenin bilinçli kitle gerçeğini dayattığı son derece açıktır. Yurtseverlik duyguları, haksızlıklara tepki duymak için işin tüm ayrıntılarının bilinmesine yetmeyen sıradan bir bilinç, demokratik siyasal mücadele için yetersiz kalır. Bu açıdan yeni süreçte bütün devrimci çalışmaların eğitici yönü ön planda olmak durumundadır.

Halkın bilinç düzeyini geliştirecek eğitim faaliyetinin mücadeleye katılım gösteren ya da sempati duyup edilgen konumda tutulan veya çeşitli nedenlerden dolayı karşıt olan kitleleri de kapsamına alması gerekmektedir. Bir bütün olarak halkın durumu ele alınıp değerlendirildiğinde, bilinç düzeyinin mücadelenin gereklerini yerine getirmek konusunda yetersiz kaldığı görülebilir. Mücadeleye katılım gösteren halk kesiminin eylemde sürekleşmemesinin altında yatan nedenlerin başında, bilinç bakımından yaşadığı darlık ve yüzeysellik gelmektedir. Bu durum eyleme kalkamayan edilgen konumdaki kitle için daha fazla geçerlidir. Bu sempatizan kitlenin harekete geçmesi büyük ölçüde onun bilinçlendirilmesine bağlıdır. Eğitilip bilinçlendirilmesi halinde fedakarlıkları göze alarak eyleme kalkacaktır. Halen mücadelenin dışında ve karşısında bulunan kitlenin kazanılmasında da bilinç etkeni belirleyici rol oynayacaktır. Ya gerilikten ya da bilincin çarpıtılmasından dolayı yaptığı karşıtlığı gidermenin ona bilinç götürmekle mümkün olacağı son derece açıktır.

Egemen güçlerin ve gerici yapılanmaların halkın bilincini çarpıtma, yıldırma ve bastırma girişimlerinin devam ettiği, gelişmelerle birlikte artacağı göz önüne getirildiğinde, bunu dengeleyecek bir eğitim, propaganda ve ajitasyon faaliyetine büyük ihtiyaç olduğu anlaşılmaktadır. Yazılı, sözlü ve görsel araçlarla yürütülen propaganda ve ajitasyon faaliyetleri karşıt çabaları etkisiz kılarken, halkın tüm kesimlerini örgütleme ve halkın eylemini zirveye doğru turmandıran bir bilinç düzeyine ulaştırılması ardından başarıdan söz edilebilir. Bu noktada Halk Hareketi'nin öncü kitlesinin asgari bilinç düzeyinin azami düzeye çıkarılması ve geride kalan geniş halk yığınlarını eylemsel faaliyete katacak düzeyde asgari bilinç düzeyinin yaratılması hayati öneme sahiptir.

Sürecin ihtiyaç duyduğu bu gelişmenin epeyce gerisinde bulunmaktayız. Halkımızın yarıya yakını asgari bir bilinçlenmeyi yaşarken, bir o kadarı da bilinçsizlik içindedir. Asgari bilinç sınırını aşan halk kesimleri bireyler düzeyindedir. Partimizin yeni dönemdeki propaganda ve ajitasyon faaliyeti bunu aşmaya yetmemiştir. Propaganda-ajitasyon faaliyetimiz yeni stratejinin genel kavrayışı çerçevesinde mücadele düzeyini korumuş, nicelik ve nitelik bakımından gelişmede sınırlı kalmıştır. Bunun nedeni faaliyetlerin stratejik, taktik ve günlük eylem konularını dengeli biçimde işleyecek bir çizgiye kavuşturulamasında aranmalıdır. Propaganda ve ajitasyonun çoğu zaman stratejik boyutuna ağırlık verilmiş, taktik ve eylem alanı tali planda tu-

lumuştur. Stratejik çerçevenin içi, taktik ve eylem konularının kavratılmasını sağlayacak bir içerikle doldurulmamıştır. Stratejik doğruların yaşamsallaştırılması, söz konusu yetersizlikten dolayı zayıf kalmıştır.

Dünya, bölge ve Kürdistan üzerinde egemen olan değişim ve dönüşüm koşulları her ülkede olgunlaşırken, propaganda ve ajitasyon faaliyetinde stratejinin izahına olduğundan fazla ağırlık vererek, siyasal alanı zayıf bırakmak hatalıdır. Devrimci mücadelenin yeni bir stratejiye dayalı olarak geliştirilmesi, siyasal boyutun zayıf bırakılmasının gerekçesi olamaz. Çünkü yeni stratejik yaklaşımımız demokratik değişim ve dönüşüm koşullarının hızla olgunlaştığı koşullarda gerçekleştirilmiştir. Bu da taktik ve eylem konularına stratejinin izahı kadar önem vermeyi gerektirmektedir. Dolayısıyla kitlelerin stratejiyi kavramalarında sağlanan gelişme, taktik alanda başarılamamış ve bunun sonucunda sürecin gelişme kaydetmesi sınırlı kalmıştır. Söz konusu yetersizliğin aşılmasına şiddetle ihtiyaç vardır. Sürecin taktiği hakkında halkın bilinç düzeyinin geliştirilmesi önemli bir görev olarak gündemdeki yerini korumaktadır.

Serhildanda toplumsal kesimlerin rolü

Kitle eğitimi, ajitasyon ve propaganda faaliyetlerinin başarısının güçlendirilmesi için önemsenmesi gereken hususlardan birisi de, bu çalışmalara halkın ilgisini artırılmasıdır. Siyasal kitle faaliyeti içinde bulunan kadrodan başlayarak, görsel, sözlü ve yazılı olarak yapılan propaganda ve ajitasyon çalışmaları açısından kadro yapısının zayıf ilgisi halkı da olumsuz etkilemektedir. Kadro yapısındaki “biliyorum” mantığı hem halkın ilgisini azaltmakta, hem de konuya ilginin geliştiril-

yo dinleme, yazılı materyalleri inceleme ileri boyutlara vardırıldığında, kitle eğitiminin geliştirilmesinde yol alınacaktır. Aynı zamanda yaygın kitle konferansları ve seminerleri, önemsenmesi gereken halkın eğitim platformlarıdır. Konferans ve seminerler öncü kitlenin yaratılmasında ayırt edici bir yere sahiptir. Bu açıdan temel bir kitle eğitim faaliyeti olarak, sınırsız bir biçimde gerçekleştirilmelidir. Halkın eğitimi belirttiğimiz araç ve yöntemlerle sınırlı tutulamaz. Bilinçlenme zemini eylemlilik ortamıdır. Eylem kitleleri fiziki yönde harekete geçirmekle kalmaz, onları düşünmeye de yöneltir. ‘Eylem bilinci, bilinç eylemi yaratır’ formülüne uygun olarak, halkı eylem içinde tutarak eğitime çizgisi uygun bir yaklaşım haline getirilmelidir. Eğitim, propaganda ve ajitasyon faaliyetinin başarısı bu çizginin başarısında görülerek hareket edildiğinde güçlü sonuçlara ulaşmak mümkün olacaktır.

Siyasal serhildanın gerçekleştirilmesinde önüne koyduğu görevler ve amaçlar onun toplumsal dayanaklarını belirler. Toplumsal değişimin demokratik sistemin yaratılmasını amaçlaması, serhildan hareketinin toplumun ezici bölümünü kapsamına almasını zorunlu hale getirir. Demokratik sistem; ulus, sınıf ve cins sorunlarının çözüme kavuşturulması sistemidir. Böylesi bir sistemde bütün toplumsal kesimler gelişme olanaklarını bulurlar. Dolayısıyla demokratik değişim ve dönüşüm mücadelesinin başarısı en geniş toplumsal kesimlerin katılımıyla mümkün olacaktır. Toplumun gerici, rantçı ve asalak kesimleri dışında her kesimin mücadelede belli bir yeri ve rolü vardır. Bununla birlikte demokratik sistemde her toplumsal kesim ayrıcalıklı bir yer edinmek istediğinden, hem belirli sınırlar içinde kalan iç mücadelenin yaşanması, hem de çıkarlarını

bütün toplumsal kesimlerin oynayacakları role göre pratikleşmeleri gerekmektedir. Toplumun çeşitli kesimlerinin demokrasi mücadelesindeki rolünü teorik olarak belirlemenin ötesinde, daha fazla önem kazanan rollerine göre pratikleşmelerini sağlamak şarttır.

İçinde bulunduğumuz süreçte, Güney Kürdistan’ı dışında tutarsak, ülke topraklarında ve yurt dışında yaşayan halkımızın, partimizin barış, demokrasi ve özgür birlik çizgisinde rolüne uygun bir başlangıç yaptığını belirtmek mümkündür. Bilinç, örgütlenme ve eylem alanında yaşanan sorunlara rağmen, halkımızın demokrasi mücadelesine güçlü bir başlangıç yaptığını söylemek, yaşanan gerçekliği ifade etmektir. Ülkemizin Güney parçasında yaşayan halkımızın sürece katılımı zayıf kalmıştır. Uluslararası güçlerin, egemen devletlerin ve irili ufaklı işbirlikçi örgütlerin yoğun müdahaleleri ortamında partimizin çalışmaları Güney Kürdistan’da yaşayan halkımızı sürece katmaya yetmemiştir. Uluslararası kompo koşullarında yanlışlıklar ve yetersizlikler, demokratik siyasal mücadelenin gerilemesi sonucunu doğurmuştur. Halen yeterli bir toparlanma ve gelişme düzeyi yakalanamamıştır. Bu durum halkımızın demokrasi mücadelesinin başarıyla geliştirilmesini zorlarken, diğer parçalardaki ve yurt dışındaki gelişmeler umut vericidir. Farklı düzeylerde de olsa, halkın sürece girişi gerçekleştirdiğini ve sürece daha güçlü katılım yaparak ilerlemek istediğini mevcut gelişmeler ortaya koymaktadır. Devrimci mücadelemizin bilinçlendirme, örgütlenme ve eylem konularındaki yetersizliklerini aştığı oranda, halkın sürece katılımının hızlanarak artacağı kesindir.

Emekçiler demokratik gelişmeye damgasını

“Siyasal serhildanın gelişmesi gençliğin dinamizmine ihtiyaç duymaktadır. Nitekim gençlik yeni süreçte halkı duyarlı kılan, örgütlenmesi ve hareketlenmesini sağlayan güç olmuştur. Ancak gençlik öz örgütlenmesini yaratma konusunda zayıf kalmıştır. Sürece katılımı dağınık ve gelişigüzeledir. Bu yüzden serhildanda kendisine atfedilen rolü oynayamamaktadır.”

vurmalıdır

Genel hatlarıyla böylesi bir durumda bulunan demokratik siyasal mücadelede her toplumsal değişim sürecinde olduğu gibi, gençlik başta gelen bir role sahiptir. Siyasal serhildanın gelişmesi gençliğin dinamizmine ihtiyaç duymaktadır. Nitekim gençlik yeni süreçte halkı duyarlı kılan, örgütlenmesi ve hareketlenmesini sağlayan güç olmuştur. Ancak bu olumlu gelişme yeterli olmaktan uzaktır. Gençlik kendi içinde öz örgütlenmesini yaratma konusunda zayıf kalmıştır. Sürece katılımı ağırlıklı olarak dağınık ve gelişigüzeledir. Gençliğe dönük örgütlenmeler belirli sınırlar içerisinde kaldığından, serhildan da kendisine atfedilen rolü yeterince oynayamamaktadır. Mevcut gençlik örgütlenmesinin bu kesimin çok azını kucaklama durumunu dikkate aldığımızda, gençlik örgütlenmesinin tabanını genişletme sürecin en önemli görevi olmaktadır. Yoğun nüfusun bulunduğu alanlardan başlayarak, gençliğin örgütlenmesi görevi yerine getirildiği oranda, serhildan hareketi güçlenecektir. Bunun için devrimci çalışmaların ağırlığını gençliğin örgütlenmesine kaydırmak gerekiyor. Her alanda çalışmalar gençlik üzerinde yoğunlaştırılmalıdır.

Siyasal serhildanda kadın hem temel, hem de öncü güç olma bakımında özel bir role sahiptir. Ulus, sınıf ve cins baskısını yaşayan ka-

dın, hiçbir toplumsal kesimde olmadığı kadar demokratik gelişmeden yarar beklemekte, kendi kurtuluşunu onda görmektedir. Bu nedenle daha süreci başında güçlü bir katılımı sağlama yaklaşımı içinde olmuştur. Önderliğin başlattığı barış, demokrasi ve özgür birlik süreci kadın kitlesinde hemen kabul görmüş, Barış Anaları örneğinde görüldüğü gibi sürecin öncüsü olma çabasına yönelmiştir. Önderliğe ve sürece sahip çıkma etkinliklerine yığınal katılım sağlanmıştır. Devrimci çalışma en fazla kadın zemininde sonuç vermiş, onun katılımında nicelik ve nitelik olarak gelişme yaşanmıştır. **Böylece serhildan her şeyden çok bir kadın devrimci özelliğini kazanmıştır.** Mevcut sonuçlardan hareketle serhildanın ağırlıklı olarak kadın rengini taşıyacağını belirtmek doğru bir tespit olacaktır.

Kadının demokratik siyasal serhildandaki bu genel özgün rolü Güney Kürdistan zemininde daha belirleyici bir hal almaktadır. Güney Kürdistan’da seksen yıllık ulusal hareket tarihinde olumsuzluklara en az bulaşmış kesim kadındır. Egemen rejimlerle işbirlikçi önderliklerin ülkemizin bu parçasında izledikleri politikalar halk üzerinde ciddi olumsuzluklar yaratmıştır. Erkek alabildiğine yozlaşmış, ilkesiz bir yaşama mahkum edilmiştir. Aynı anda hem yurtsever, hem hain, yine diktatör ve demokrat olabilmektedir; yani olumluluk ve olumsuzluğu ne zaman yaşayacağı belli olmamaktadır. Bu konumuyla erkeğin barış, demokrasi ve özgür birlik çizgisinde tutarlı bir rol oynaması beklenemez. Güney Kürdistan kadını, egemen rejime işbirlikçilik yapmayan ve bununla birlikte iç çatışmalarda suç bulaşmayan tek toplumsal kesimdir. Gerek egemen rejimlerin, gerekse işbirlikçi çizgiyi aşamayan Kürt örgütlerinin kadını siyasal mücadelenin dışında bırakmaları, kadını yeni süreci geliştirecek başlıca toplumsal kesim haline getirmektedir. Güney’de demokrasi hareketi kadınlı başlayacak, gelişecek ve sonuca gidecektir. O, hem öncü, hem de temel mücadele gücü olma rolünü yerine getirecektir.

Kadının yeni süreçte öncü ve temel mücadele gücü olmadaki özgün rolünün yeterince pratikleştiğini söylemek mümkün değildir. Çünkü kadın kitlesinin örgütlülüğü bu alandaki çalışmaların yetersizliğinden dolayı zayıf kalmıştır. Kadın kitlesinin duyarlılığına, örgütlenme ve eyleme yatkınlığına karşılık, kadro yapısının aşırı düzeyde kendi içine dönük bir yoğunlaşmayı yaşamaktan kurtulamaması; kadın kitlesini kucaklama, örgütleyip harekete geçirme çalışmalarını ciddi bir biçimde aksatmıştır. Erkeğin egemenliğini koruma dayatmaları, kadın hareketinin öncüllüğünün içe dönük yoğunlaşmasını sapma düzeyine çıkartmıştır. Öncünün içine düştüğü sapmadan kurtularak, kadının özgün kitlesel örgütlenmesine yönelmesi, ona demokratik serhildanda öncülük ve temel mücadele gücü olma konularında özgün rolünü oynatacaktır. Öncü kadın kitlesini örgütleyerek eyleme kaldırma görevini çalışmalarının merkezine koyduğunda, sürecin gereklerini yerine getirmiş olacaktır. O zaman serhildanın, kadının rengini verdiği bir demokratik devrim olma özelliği daha da belirginlik kazanacaktır.

Demokratik kurtuluşta aydının rolü, herhangi bir toplumsal değişimden daha fazladır. Demokrasi bir anlamda kültürel devrimdir. İnsanın kültürel birikiminin yoğunlaşmasının ürünü olacaktır. Toplumun ileri bir bilinç düzeyine ulaşmasına ihtiyaç duyduğu gibi, kendisi de başta bilinç olmak üzere her bakımdan bir gelişmeyi ifade etmektedir. İşte bu noktada demokratik devrimin temel özelliği aydınlanmadır. Demokratik devrimin bu özelliği bilincin üretilip kitlelere taşırılması göreviyle mükellef olan

aydın kesime demokratik gelişmede özel bir rol yükler. Aydının özel rolünü oynaması ise, dıştan bilinç üretim topluma taşıırmanın ötesine geçerek, mücadelenin örgütlenme ve eylemine aktif katılımını gerektirir. Kürt aydını geride bıraktığımız süreçte böylesi bir rol oynamaktan kaçınmıştır. Bilinç üretiminde zayıf kaldığı gibi, demokratik mücadelenin örgütleme ve eylem alanına adım atmamıştır. Tutumu son derece oportünist özellikler taşımıştır. Sınırlı bir bilinç üretimini bile halka taşırmamış, yakınmacılıkta ifadesini bulan aciz bir tutum sergilemiştir. Kürt aydınının üretimini güçlendirmesi, örgütlenme ve eylem alanına güçlü bir giriş yapması için yoğun eleştiriye tabi tutulması gerekir. Kendisini mahkum ettiği aciz konumu aştırtmanın bir gereği olarak, halkın diğer kesimleri aydının rolünü oynamasını dayatmalıdır.

İşçi sınıfı, köylülük ve orta tabakalar toplumun emekçi kesimleridir. Oligarşik, otokratik ve teokratik rejimler altında yaşamaları sürdürmez hale gelmişlerdir. Söz konusu rejimlerin yarattığı kriz, toplumsal gelişmeyi tıkatmaları, emekçilerin önünde demokratik gelişmeyi tek alternatif haline getirmiştir. Emegın kurtuluşu demokratik gelişmeye endekslenmiştir, dolayısıyla emekçiler demokratik mücadelenin gelişmesine ve sonuçlarına damgasını vurmak durumundadırlar. Bugüne kadar emekçiler rollerini oynamakta zayıf kaldılar. Kürdistan'ı egemenliği altında bulunduran ülkelerin rejimleri, baskı ve çeyitli sapırcı politikaları onları demokratik gelişmeye öncülük ve temel mücadele gücü olma rolünü oynamalarını zayıf bıraktılar. Artık rejimlerin içine düştükleri ekonomik, siyasal ve sosyal kriz koşullarında Kürt emekçileri eyleme geçerek demokratik gelişmeye damgasını vurmalıdır. Mesleki ve ekonomik olarak aktifleşme ve rollerini oynama zorunluluğuyla karşı karşıyadırlar. İşçi, memur, esnaf ve köylü her kesim, bütün dayatmaları, baskı ve sapırmaları aşarak demokrasi mücadelesini sahiplenmek, hızla örgütlenip eyleme geçerek demokratik gelişmeye damgasını vurmak durumundadır. Mesleki ve ekonomik örgütlenmelerini güçlendirirken, ona siyasal nitelik kazandırmalıdır. Burada önemli olan emekçilerin örgütlenmesi, eylemliliğe kitlesel katılımı ve siyasallaşmasıdır. Emekçilerin siyasallaşması kadar, mücadelede militanlaşması da önem taşımaktadır. Mevcut durum mücadelemizin önüne emekçilerin örgütlenmesi, eyleme katılımının güçlendirilmesi, siyasallaşma ve militanlaşmanın başarılması görevlerini koymaktadır. Kürdistan'da egemen sınıfların büyük çoğunluğunun da demokratik gelişmede çıkarları vardır. Sınırlı sayıdaki gerici ve işbirlikçi kesimlerin gayri meşru çıkar edinmeleri bu gerçeği değiştirmez. İnkâr ve imha politikalarını engellemeleri ve sınırlamaları egemen sınıfın gelişmesini zayıf bırakmıştır. Demokratik sistem ona da her bakımdan gelişme fırsatı sunar. Bu nedenle Kürt egemen kesimleri demokrasiden yana olma, ona katılım gösterme gereğini görmeli ve bu temelde hareket etmelidir. Dolayısıyla mevcut örgütlenmelerini geliştirirken, siyasal mücadelede yerlerini almalı ve zorunluluk haline gelmiştir.

Ana hatlarıyla toplumsal kesimlerin demokratik mücadeledeki rollerini böyle belirlerken, ortak sorun örgütlenme, eyleme geçme, siyasallaşma ve militanlaşma olmaktadır. Partimiz bu görevleri zamana bırakmadan hızla yerine getirmek durumundadır. Sürecin gelişip başarıya gitmesi bu görevlerin yerine getirilmesine bağlı hale gelmiştir

Halk Hareketi taktiği ve öncülüğünün geliştirilmesi faaliyeti

Demokratik kurtuluş sürecinin taktik gelişimi ve bunu sağlayacak öncünün ihtiyaca cevap verecek yeterlilikte yaratılması en önemli konudur. Ve bu konu diriliş sürecinden farklı özellikler gösterir. Yeni stratejimizin temel mücadele biçimi olarak siyasal mücadelenin tespit edilmesi, gerillanın yerine halk serhildanına yer verilmesi, hem taktik hem de öncülük konusunu yeniden ele almayı ve onu pratikleştirmeyi zorunlu hale getirmiştir. Bu konu doğru ele alınıp pratik gerekleri yerine getirilmeden, sürecin başarıyla ilerletilip sonuca götürülmesi mümkün olmayacağı gibi, diriliş devriminin büyük kazanımları da korunamaz. Nitekim geride bıraktığımız iki yıllık süreçte kendisini dayatan sorunlar bu alandaki yanlış ve ye-

tersiz yaklaşımlardan kaynaklanmıştır. Siyasal mücadelenin geliştirilmesinde gerillanın temel işlev gördüğü dönemlerin kadro, örgütlenme ve eylem ölçülerinde ısrar yaşanmış, yeni sürecin gerekleri yerine getirilmemiştir. Diğer bir ifade ile geçmiş sürecin kazandırdığı alışkanlıklar yeni sürecin gelişimini sınırlandırmıştır.

Siyasal mücadelenin taktiğinin ve öncüsünün geliştirilmesinde, ölçüler geçmiş süreçte göre olmuştur. Gerek legal, gerek illegal çalış-

ınançsızlık gibi olumsuzluklara yol açmaktadır. Yaşanan yetersizliklerin aşılamaması halinde, sürecin bütününi tehlikeye düşürmesi söz konusu olacaktır. İsrarı halinde tasfiyeci eğilimlerin kendilerini örgütleyip dayatması kaçınılmaz olacaktır. Partimizin yeni çizgisinde sürecin geliştirilmesinin karşılaştığı teknik sorunlar tümüyle öncünün yaşadığı sorunlardan kaynaklanıyor. Her şeyden önce parti yönetimi en üstte yetersizlikler yaşıyor. Parti yönetimi tarzında

kadro yapısıyla takviye etmesinin cılız kalmasıdır. Serhildan taktiği etrafında mücadelenin geliştirilmesi yeni katılımlara dayalı kadrolaşmaya ihtiyaç duymaktadır. Yeni katılımları almak, çizginin gereklerine göre eğitim harekete geçirmek hayati önem taşımalarına rağmen, bu yönlü çalışmalar ihtiyacı karşılamaktan uzak kalmaktadır. Pratiğin ortaya çıkarttığı gerçeklik hem mevcut kadronun kendisini yeniden yapılandırmasını, hem de yeni kadro oluşumu-

“Emegın kurtuluşu demokratik gelişmeye endekslenmiştir, dolayısıyla emekçiler demokratik mücadelenin gelişmesine ve sonuçlarına damgasını vurmak durumundadırlar. Bugüne kadar bu rolü oynamakta zayıf kaldılar. Artık Kürt emekçileri eyleme geçerek demokratik gelişmeye damgasını vurmalıdır. Aktifleşme ve rollerini oynama zorunluluğuyla karşı karşıyadırlar.”

hem ağır, hem de sorunları ele alıp çözmede tam bir bütünselliği yakalayamıyor. Sorunlar zamanında gündeme alınıp çözüme kavuşturulmuyor. Çözüm kararlarına varıldığında ise pratikleşme gecikmeli oluyor. Birbirinden koparılmayacak sorunların gündeme alınması konusunda biri gündeme alınırken, diğeri dışında bırakılıyor. Bu da taktik bütünselliğe ulaşmayı önüyor, sorunlarını diyalektik bağ içerisinde ele alınıp çözüme kavuşturulmasını ortadan kaldırıyor. Böylece yönetim tarzında ciddi yetersizliklerin yaşanması kaçınılmaz oluyor. Ağır ve etkisi zayıf bir yönetim tarzı ortaya çıkıyor. Yetersizliği gidermek için tüm sorunlar ve çözümü aynı anda gündeme alıp çözüm arandığında ise sıkışma ve tıkanma yaşanıyor.

Parti yönetiminin söz konusu yetersizlikleri sürecin gelişimini ciddi bir biçimde etkilerken, kadro yapısının yaşadığı sorunlar, gelişmeyi daha da zorluyor. İster legal, isterse illegal sahada olsun faaliyet yürüten kadro yapımız, geride bıraktığımız sürecin ölçüleri ile hareket etmeyi esas almaktadır. Kendisini yapılandırma istek ve çabasında zayıf kalırken, pratiğinde varolan birikimi ile yetinmektedir. Bu durumunu aşacağına, “ne yaparsam o kabul görsün” anlayışına çakılıp kalmaktadır. İdeolojik birikimini güçlendirme, tecrübesini harekete geçirme, yaratıcılık gücünü geliştirme gibi sürecin istediği gelişmeleri yaratma çabasına girmemektedir. Bazen kendisini yenileme çabasına girse de, bunu yeterli düzeye çıkarıp süreklileştirememektedir. Bu yanlış yaklaşım kadroyu, mücadelenin yanı sıra kendisini de yaşama tutumuna yöneltmektedir. Mücadelenin yoğun çaba ve fedakarlık istediği bir dönemde içine düşülen bu yanlış anlayış, gelişmeleri direkt olarak etkilemekte ve oldukça zayıflatmaktadır. Sürecin en ciddi anlayış ve eğiliminin böyle ortaya çıktığını, ister legal ister illegal çalışmalar değerlendirildiğinde rahatlıkla görmek mümkündür. Bunlar kadro yapımızın süreç karşısında muhafazakar davranışının kanıtlarıdır.

Bir başka sorun, öncünün kendisini yeni

nun gerçekleştirilmesini gerektirmektedir.

Kadro yapısının yaşadığı yetersizlikler; bürokratizm, hantallık, azla yetinme, tasarruflukluk, yaratıcılıktan yoksunluk gibi feodal orta sınıfın anlayışlarından kaynaklanan tutumlara güç vermektedir. Mücadelenin sosyalist-demokratik karakteri zayıflarken, feodal orta sınıf anlayışlarının aktifleşerek çizginin başarısını tehlikeye düşürme durumu yaşanmaktadır. Değişim ve dönüşüm koşullarının alabildiğine olgunlaştığı bir durumda tek çıkış yolu, öncünün yaşadığı sorunları aşmak için özeleştirisel bir süreç başlatmaktır. Parti yönetimi dahil, kadro yapımızın tümü yanlışlarını ve yetersizliklerini görüp ideolojik düzeyini güçlendirmeli, büyük tecrübe birikimini harekete geçirmeli ve yaratıcılık yeteneğini güçlendirmelidir. Serhildan hareketi ve çizginin zaferi bu konuda gösterilecek çabaya bağlıdır. Öncünün yetersizliklerini aşması halinde barış, demokrasi ve özgür birlik çözümünün başarılı gelişimi hız kazanacaktır.

Serhildanda legal ve illegal çalışmaların yeri

Partimizin strateji değiştirmesine bağlı olarak, siyasal mücadeleye yönelmesi ve serhildanın temel taktik haline getirilmesiyle beraber, legal ve illegal mücadelenin yerinin belirlenmesi önem kazanmıştır. Eğer tarihe kalırsa legal mücadele ile süreci geliştirmek tercih edilebilir. Bunun ise, rejimlerin karakteri ile ilgili yönü vardır. Düşüncenin ifade edilmesi, örgütlenme ve eylem özgürlüğünün bulunduğu koşullarda legal mücadelenin esas alınması gerekecektir. Bu konuda yasak ve engellemeler söz konusu olduğu oranda ise illegal mücadele gündeme girer. Türkiye gibi Kürdistan üzerinde egemen olan ülkelerde siyasal mücadelenin yürütülmesi için özgürlükler sınırlı olduğundan, yasadışı çalışmalar kaçınılmaz hale gelmekte-

dir. Dolayısıyla bulunduğu kadarıyla yasal çalışma olanakları değerlendirilirken, bunun yetmediği yerde yasadışı çalışmalara yönelmek, olmazsa olmaz kabilinde bir önem kazanır. Rejimlerin antidemokratik karakterleri nedeniyle siyasal mücadeleimizde illegal çalışma büyük bir ağırlığa sahip olmak durumundadır. Sınırlı olan yasal sahaya yetinmek, mücadelenin geliştirilip zafere götürülmesine yetmeyeceğine göre tasfiyeye davetiye çıkartmak anlamına gelir.

Ulusal inkar ve imha politikaları halkımızın siyasal mücadelesini özgürce gelişmesini önlemektedir. Her siyasal çalışma ciddi engellerle karşılaşmakta, gözaltı, tutuklama ve ağır cezalar görmektedir. Bu durum yaşandığı sürece yasadışı çalışma tarzı hep gündemdeki yerini koruyacaktır. Aynı zamanda siyasal mücadelenin temel tarzı olacaktır. Bununla birlikte legal çalışma olanaklarının kullanılması önemlidir. Her olanağın sonuna kadar kullanılması hiçbir gerekçeyle yadsınmamalıdır.

Geride bıraktığımız süreçlerde Parti Önderliği'nin uyguladığı tarzın, illegal ve legal olanakları bir arada kullanmaya dayandığı bilinmektedir. Birinin lehine diğeri feda edilmemiştir. Legal ve illegal mücadele olanakları yaratıcı biçimde bir arada kullanılmıştır. Stratejimizin değiştirilmesi, siyasal serhildanın temel taktik olarak belirlenmesi bu gerçeği değiştirmez. Siyasal mücadelenin özellikleri gereği legal mücadele olanaklarını artırması doğru ele alınmalıdır. Çoğalan olanaklar sadece yasal çalışmaların mücadele içindeki önemini artırır. Bu durum Demokratik Cumhuriyet gerçekleşene kadar sürecektir. İlegal çalışmalar, yasal çalışma koşullarını güçlendirmeyi ve onu koruyup geliştirmeyi esas aldığında büyük değer ifade eder. Her iki çalışma tarzının birbirini beslemesi doğru parti yaklaşımıdır. Yanlış olan, birinin lehine diğerinden feragat etmektir. Herhangi bir çalışma tarzına saplanmanın ortaya çıkacağı sonuç siyasal mücadelenin zayıflatılması olacaktır. Ne zamanki biri zayıflatılmışsa, diğerinin de etkisiz kaldığı bizzat pratik tarafından kanıtlanmıştır.

Komplonun başlamasından bugüne kadar pratiğimizde ortaya çıkan yetersizlik, legal ve illegal mücadele olanaklarının yeterince değerlendirilmemesidir. Stratejinin değiştirilmesi siyasal mücadelenin olanaklarını artırırken, olanakların hem legal hem de illegal alanda kullanılması geçmiş süreçlerin ölçülerini aşmamıştır. Gerilla savaşımının durdurulmasının yarattığı boşluk siyasal mücadele ile doldurulamamıştır. Çalışmaların kapsamı, nicelik ve niteliği geliştirilememiştir. Önceki dönemde edinilen alışkanlıklar, koşulların ve olanakların değerlendirilmesinde aşama yapılımasını önlemiştir. Yönetim ve kadro yapımız siyasal çalışmalarda aşama yapma çalışmalarını ortaya koyamamıştır. Dolayısıyla ne legal, ne de illegal çalışma koşulları ve olanaklarının mücadeledeki yeri netliğe kavuşmamıştır. Her iki çalışma tarzında da boşluk ve sınırlılık belirgin eksiklikler olmuştur. Serhildan hareketini geliştirirken üzerinde önemle durulması gereken, boşluğun ve sınırlılığın aşılmasıdır. Yasal ve yasadışı olanakların en üst düzeyde harekete geçirilmesi, her iki alanın tam değerlendirilmesi, bunların birbirini tamamlayacak tarzda ele alınması gerekmektedir. Sorunu böyle ele alırken, Kürdistan'ın her parçasında ve yurt dışında legal ve illegal çalışmaların ağırlığının aynı düzeyde ele alınmaması veya “illegal çalışmaya ağırlık vereceğim” yaklaşımı zarar verecektir. Burada önemli olan tek yönlülüğe düşmemektedir. Koşulların ve olanakların yeterli ve yaratıcı değerlendirilmesi doğru yaklaşımın gelişmesini olanaklı kılacaktır. Tabii ki demokratik değişim ve dönüşüm gerçekleştiği oranda yasal çalışmalar da gelişme gösterecektir. Temel alacağımız bu doğrultu, bizi illegal çalışma tarzını yadsımayla götürmemelidir. İdeolojik, örgütsel ve eylemsel faaliyetler geliştirilirken, yukarıda belirttiğimiz yaklaşımın pratikleştirilmesi daha çok öne çıkmaktadır. Pratik kendisiyle birlikte legal ve illegal mücadele tarzının yerini daha net olarak belirleyecektir. Başka türlü söz tutarsızlığa yol açar. Yönetim ve kadro yapımız şunu iyi bilmelidir ki; partimizin yeni stratejisi siyasal mücadelenin koşullarını ve olanaklarını olabildiğince artırırken, herkese yoğun ve yaratıcı bir pratiğin geliştirilmesini dayatmaktadır.

Halk Hareketi'nin açılımı ve ittifakları

Ulusal ve toplumsal sorunların demokratik cumhuriyetle çözüme kavuşturulması, **Demokratik Ortadoğu Birliği**'nin demokratik cumhuriyetlerin kuruluşuna dayandırılması, Ulusal demokratik hareketin yeni temellerde ele alınıp geliştirilmesini gerekli kılmaktadır. Partimizin yeni stratejik yaklaşımı; demokratik sistemi çözüm platformu olarak görmesi, hareketin hem biçim hem de içeriğinin değiştirilip geliştirilmesini gündeme koymuştur. Hareketin, ulus, sınıf ve cins gibi temel ilişkileri ele alırken, çözümü sadece bir toplumsal kesime dayandırma durumu aşılmıştır. Herhangi bir toplumsal kesim sorunlara çözüm ararken, kendisi kadar diğerlerinin sorunlarına da çözüm getirmekle yükümlü hale gelmiştir. Bunun için de demokratik kuruluşun başarılması, herhangi bir toplumsal kesimin sorunlarını kendi dışındaki kesimlere mal etmesi halinde mümkündür.

Yeni strateji Kürt sorununun çözümünü Türk, Arap, Fars ve diğer halkların sorunu haline getirdiğinde ve onların sorunlarını kendi sorunları olarak görüp, çözümünü gündemine aldığında sonuç alabilir. Buradan hareketle demokratik hareketin gelişimi, bu toplumsal kesimin dinamiklerini en geniş kapsamda harekete geçirmek kadar, farklı toplumsal kesimlerle ilişkilenmede önem kazanmıştır. Ulus, sınıf ve cinslerin demokratik değişim ve dönüşüm mücadelesinde kendileriyle yetinme durumu aşılrken, içe ve dışa dönük açılım başarının kıstası haline gelmiştir. Demokratik hareketin başarısı bu açılımı başardığı oranda gerçeklik haline gelebilir. Aksi durumda ortaya çıkacak sonuç başarı değil, başarısızlık olacaktır.

Barış, demokrasi ve özgür birlik çözümünün başarısı için içe ve dışa dönük açılım sağlama görevinin yerine getirilmesi yakıcılık kazanmıştır. Kürt sorununun çözümü hem halkımızın hem de egemen toplumların demokratik değişim ve dönüşüm mücadelesinde kilit rolde önem kazanırken; en geniş toplumsal kesimlerin harekete geçirilmesi, demokratik gelişmenin başan koşulu olarak gündemdeki yerini almıştır. Bu açıdan serhildan hareketinin hızla açılım sağlaması gerekmektedir. Kürt halkının demokratik mücadelesi halen halkımızın tümünü kucaklamaktan uzaktır. Halkımızın ağırlıklı bölümü ya pasif sempatzan konumunda, ya da çeşitli nedenlerden dolayı mücadelenin etki alanı dışındadır. Eğitim, örgütlenme ve eylem alanına alınan kesim, halkın yarısına ulaşmamıştır. Kaba bir hesap yapılırsa, Kürt halkının demokratik hareket karşısındaki konumuna göre üçe ayrılabilir: Üçte biri demokratik mücadeleye aktif katılım sağlarken, bir o kadarı da sempati duyduğu halde edilgen durumdadır. Diğer üçte biri ise demokratik hareketin dışındadır. Diğer taraftan Kuzey ve Küçük Güney kökenli halkımız bilinç, örgütlenme ve eylemde asgari düzeyin altında seyretmektedir. Güney Kürdistan'da ise klasik ulusalcı güçlerin halk üzerindeki denetimi kırılmamıştır. Halkın bu güçlere tepkisi olsa da, pratik olarak denetimleri sürmektedir. Avrupa, Rusya, Kafkasya, Balkanlar ve dünyanın diğer alanlarında yaşayan halkımız demokratik mücadelenin etkisindedirler. Bilinç, örgütlenme ve eylem düzeyi asgari ölçülerdedir. Halkımızın hem her ülkede, hem de Ortadoğu genelinde üstlendiği kilit rolü oynayabilmesi, en başta bu durumun aşılmasını gerektirmektedir. Mücadeleye aktif katılım gösteren kesimin bilinçlenme, örgütlenme, eyleme katılma düzeylerinin yükseltilmesine ihtiyaç vardır. Çünkü açılım görevlerinin başarısında bu husus belirleyici bir role sahiptir. Bu kesime dayanılarak pasif sempatzan kesimin harektlendirilmesi ve mücadele dışında olanın kazanılması mümkün olabilir. Yine klasik ulusalcı güçlerin denetimi ve etkisi kırılabilir. Bunun için öncü, bir yandan mücadeleye katılan halk kesiminin düzeyini yükseltmek, diğer yandan bu kesime dayanılarak edilgen sempatzan kesimi de kazanmak durumundadır. Aynı zamanda klasik ulusalcı güçlerin tüm paçalardaki etkisini aşarak, harekete güç ve ivme kazandırma görevini yerine getirebilir.

Açılımın diğer boyutu, Kürt halkının dışında kalan etnik, dini ve siyasal yapılarıdır. Her şeyden önce başta Türkiye olmak üzere Kür-

distan'a egemen olan tüm ülkelerde inkarcı ve imhacı politikalar etnik ve dini grupların özgür gelişimini engellemektedir. Farklı etnik ve dini kökene sahip olmak ciddi sorunların, insan hak ve özgürlüklerinden yoksun kalmanın nedeni olmaktadır. Bu nedenle söz konusu kesimler demokrasi mücadelemizin müttefiki konumundadırlar. Bunları hem direkt, hem de ittifak gücü olarak kazanmak mümkündür.

Bir de uzun geçmişleri olan mevcut sisteme karşı mücadele eden radikal sol ve sosyalist hareketin durumu vardır. Kendisini günün gerçekliklerine uygun biçimde değişim ve dönüşüme uğratmayan bu güçler, marjinal konuma düşmüşlerdir. Türkiye örneğini ele alırsak, radikal sol ve sosyalist grupların marjinalleşmenin ötesinde, tasfiye olduklarını rahatlıkla görebiliriz. Büyük kahramanlık örneği olan ölüm orucu direnişleri bu grupların tükenişini getirmiştir. Artık bu gruplar toplumsal değişimde öncü olma fonksiyonunu yitirmişlerdir. Ancak radikal sol ve sosyalist hareketin pasifize olmuş büyük birikimleri bulunmaktadır. Bu durum, partimizin öncülük ettiği demokratik sosyalist hareketin önüne birikimleri sahiplenmesi görevini koymaktadır. Hem aynı siyasal kökenden gelen, hem de sosyalizmi esas alan çizgimiz, partimize sol ve sosyalist hareketin mirasına sahip çıkma hakkını vermektedir. Eğer değerlerin tasfiye olması istenmiyorsa, bu görev mutlaka yerine getirilmelidir. Türkiye örneğinin önümüze koyduğu görevler diğer

bilir. Belirttiğimiz kesimlerin kendiliğinden gelip demokrasi mücadelemize katılmalarını beklemek hayal olur. Mücadelenin kadrosu çok yönlü, yoğun ve yaratıcı bir çalışmayı yürütmek durumundadır. O zaman görülecektir ki, demokrasi mücadelesi çığ gibi büyüyerek kısa sürede sonuca gidecektir.

Halk Hareketi'nin diğer çalışmalarla ilişkisi

Demokratik kurtuluş sürecinde halk hareketi siyasal serhildanda ifadesini bulmaktadır. Halkın en geniş kesimlerinin ulusal ve toplumsal sorunların çözümü için süreklileşen eylemliliği olan siyasal serhildan, kazanımların korunması yolu olduğu kadar, yeni kazanımların yaratılması ve demokratik özgür birliğin gerçekleştirilmesinin de yoludur. Diriliş devrimi sürecinde gerillanın üstlendiği rol, yeni süreçte serhildan taktiğine yüklenmiştir. Bu nedenledir ki, *demokratik kurtuluş* sürecinin doğrultusunu belirleyen slogan **“Her şey serhildan için”** sloganıdır. Siyasal serhildan geliştiği oranda süreç zafere doğru gelişebilir. Bunun için olanakların serhildan taktiğinin başarılı ve yeterli uygulamaya geçirilmesinin hizmetine sunulması büyük önem kazanmıştır. Dolayısıyla gerillanın yanı sıra diplomatik, kültür, sanat ve edebiyat gibi diğer faaliyetler serhildan etrafında ele alındığında anlamlı ola-

“Demokratik kurtuluş sürecinde halk hareketi siyasal serhildanda ifadesini bulmaktadır. Halkın en geniş kesimlerinin ulusal ve toplumsal sorunların çözümü için süreklileşen eylemliliği olan siyasal serhildan, kazanımların korunması olduğu kadar, yeni kazanımların yaratılması ve demokratik özgür birliğin gerçekleştirilmesinin de yoludur. Diriliş devrimi sürecinde gerillanın üstlendiği rol, yeni süreçte serhildan taktiğine yüklenmiştir.”

egemen ülkeler için de geçerlidir. Partimiz, bütün zeminlerde sol ve sosyalist hareketin birikimlerini sahiplenerek, demokrasi mücadelesine katmalıdır. Dolayısıyla radikal solun temsil konumunu yitirdiği birikim ve değerleri sahiplenmek, demokrasi mücadelemizin diğer bir açılım boyutudur.

Radikal sol ve sosyalist hareketin toplumsal değişim mücadelesinde etkili olmaması ve giderek marjinalleşip tasfiye olması, toplumsal değişim güçlerini sistem içi siyasal yapılara yöneltmiştir. Bunun yanı sıra, sistemi aşmayan sivil toplum örgütleri geniş toplumsal kesimleri bloke etmiştir. İster siyasal, ister sosyal nitelikte olsun, sistemlerin sınırları içinde hareket eden yapılar çok sayıda toplum kesimini kontrol etmektedir. Yakın zamana kadar bu toplumsal kesimlerin harekete geçmesine ve demokratik harekete katılmasına fırsat tanıamışlardır. Ancak tüm egemen ülkelerde sistemlerin krize girmesi, bu durumun aşılmasını gündeme getirmiştir. Sistem partileri ve sivil toplum örgütlerinin tabanları demokrasi taleplerini yükseltmektedir. Bağlı oldukları partileri ve sosyal örgütleri demokrasi mücadelesine zorluyorlar. Söz konusu yapıların, toplumun bu istemlerine yanıt vermek adına söylemin ötesine geçememeleri bunları marjinal konuma düşürmüş ve dağılma içerisine itmiştir. Görülen odur ki, egemen sistemler dönüşmemeleri halinde dağılacaklardır. Şimdiye kadar sistem içinde hareket eden toplumsal kesimler radikal bir çizgide demokrasi mücadelesine katılım göstereceklerdir. Yeni örgütlenmeler, siyasal partiler ve sosyal örgütlenmeler ortaya çıkacaktır. Çözülme istemeyen yapılar ise demokratik değişim ve dönüşüme yöneleceklerdir. Bu durumda partimizin öncülük ettiği demokratik mücadeleye birçok toplumsal kesimi kazanmak mümkün olduğu gibi, yeni ittifak güçleri de ortaya çıkacaktır. Dolayısıyla demokratik serhildan hareketimizin açılım sağlayacağı bir zemin de belirttiğimiz zemin olacaktır.

Bütün bunlar barış, demokrasi ve özgürlük mücadelemizin geniş bir açılım olanağına kavuştuğunu göstermektedir. Açılım olanağının değerlendirilmesi için legal ve illegal çalışma alanlarındaki geniş kadro yapısının içinde bulunduğu kalıpları yıkmasına ve bilinçlenme, örgütlenme ve eylem yeteneğinin güçlendirilmesine ihtiyaç vardır. Eski kalıplar içinde kalararak ne içe ne de dışa dönük açılım sağlana-

caktır. Aynı zamanda serhildan taktiği bu faaliyetlerin gelişimine güç katacaktır. Tüm faaliyet biçimleri birbirlerinden güç alırken, karşılıklı olarak da birbirlerine güç vereceklerdir. Bu temel espiye bağlı olarak her mücadele alanı sürecin gelişiminde rol sahibidir.

Gerilla, serhildanın başlatılması, geliştirilmesi ve sonuca götürülmesinde yeri başka bir mücadele biçimiyle doldurulamayacak bir role sahiptir. Savaşın durdurulmuş olması bu rolün sona erdiği anlamına gelmez. Gerilla, başta serhildan olmak üzere mücadelelerin kazanımlarını koruyan, geliştirme imkan ve olanaklarını yaratan bir işlev görmektedir. Daha da önemlisi gerici güçlerin saldırılarıyla süreci tıkatması halinde, çeşitli boyutlarda savaşçı devreye sokarak sürecin gelişmesinin önünü açma görevi vardır. Gerilla zafer kazanmanın temel taktiği olmaktan çıkmış olsa da, serhildanın başarısı için hayati rol üstlenir. Bir diğer ifadeyle, geçmişteki rolünü, serhildan taktiğinin gelişmesinde gördüğü işlev temelinde yerine getirecektir. Bu anlamda gerillanın mücadele içindeki rolünde herhangi bir zayıflama ve gerileme yoktur. Gerillanın rolü, çözümün gerçekleşmesine bağlı olarak önemini yitirecektir. Çözüm gerçekleşmedikçe, gerillanın mücadeledeki rolü de azalmadan devam edecektir. Bu durumda, serhildan ve diğer faaliyetler gerillayı güçlü kılarak onu kendilerine güç veren bir mücadele gücü haline getirecektir.

Yeni stratejimizin serhildan taktiğine dayalı olarak geliştirilmesi adına gerillanın rolünü yadsıyan yaklaşım ve tutumlara girmek tasfiyeciliktir. Nitekim gerilla mücadelesinin sürdüğü koşullarda başarısızlığa uğrayan ve sağcı yaklaşımlar içinde bulunan yapılar gerillanın rolünü yadısımışlardır. Onu tasfiye etmeyi dayatmışlardır. Gerillaya rol biçen doğru yaklaşımı muhafazakarlıkla suçlayıp, gerillanın tasfiyesini gündeme koymuşlardır. Gerillanın moralini bozarak, YNK örneğinde görüldüğü gibi düşman saldırılarının gelişmesini teşvik etmişlerdir. Böylece uluslararası kompunun devam etmesine davetiye çıkartılmış, gerillanın savaşma kararlılığı zayıflatılarak, saldırılara başarı ortamı yaratılmak istenmiştir. Gerillanın rolünü yadsıma, her türlü tasfiyeciliğin temel esprisi olurken, parti gerillanın gücünü koruyarak komploya yanıt oluşturmuş ve serhildanın başlatılmasını sağlamıştır.

Gerek komployu sürdüren güçler, gerekse de mücadele saflarında belirecek olan tasfiyeciler eğilimler bundan böyle de gerillayı devre dışı bırakmak isteyeceklerdir. Çünkü serhildan hareketi ve diğer demokratik mücadele biçimleri gerilladan güç alarak gelişeceklerdir. Buradan hareketle gerillanın nitelik ve nicelik gücünü arttırmanın temel bir görev olduğu bilinmelidir. Halk Hareketi kendi gelişimini sürdürürken, bu görevini de eksiksiz yerine getirmek durumundadır. Gerillanın nitelik ve nicelik bakımından geliştirilmesi Halk Hareketi'nin başlıca görevi olmaktadır.

Demokratik kurtuluş sürecinde diplomatik mücadelenin önemi artmıştır. Mücadelemizin uluslararası komplo ile tasfiye edilmeye çalışılması, bu gerçeği her dönemden daha çok gözler önüne sermiştir. Kaldı ki, ülkemiz Kürdistan uluslararası egemenlik altındadır. Türkiye ve diğer egemen güçlerin ülkemiz üzerindeki egemenlikleri ikinci elden bir egemenliktir. Kürdistan'ın stratejik, jeopolitik konumu hem geçmişte hem de günümüzde onu uluslararası güçlerin etkinlik alanı haline getirmiştir. Bu nedenle Kürdistan'daki egemenliğin uluslararası boyutu hep ön planda olmuştur. Dolayısıyla bu egemenliği yürüten uluslararası güçlere karşı mücadele edilmeden ve onlar geriletilmeden, egemen devletlerle mücadelede ciddi sonuçlar alınamaz. Halkımızın '90'lar sonrası mücadelesinden sonuç almasını önleyen, uluslararası güçlerin girişimleridir. Washington sürecinin

de egemen devletlerin baskılarını teşhir etmek ve demokratik güçlerin desteğini sağlamakla, serhildanın gelişiminde rol sahibi olacaktır. Diplomatik çalışmaların belirttiğimiz kapsamda serhildanın gelişimini sağlama görevini yerine getirerek ondan güç alması doğru olan yaklaşımdır. Buna rağmen diplomatik çalışmalarımız önceki dönemin sınırlarını aşmamıştır. Hatta uluslararası kompunun yarattığı güvensizlik ortamında bir zayıflamayı yaşamıştır. Daha fazla girişimci ve mücadeleciler olma yerine, kendisini gerileten ve mücadeleciler karakteri zayıflayan bir düzeye mahkum etmiştir. “Saldırılarla karşı karşıya geliriz” korkusu, bu düzeyde çıkılıp kalmaya yol açmaktadır. Mevcut durumda diplomatik mücadelenin genel mücadele içindeki rolünü oynayabilmesi için bir taraftan yoğun çabalara, diğer taraftan ise kapsamlı girişimlere ihtiyaç vardı. Ulusal ve siyasal kimliği bildirme örneğinde olduğu gibi, halkın eylemsel desteğiyle, çabalar ve girişimlerin geliştirilmesi halinde sonuç almak kesindir.

Kültür, sanat ve edebiyat tam da bu dönemde açılım yapma ve genel mücadeledeki rolünü oynama koşullarına ve olanaklarına kavuşmuştur. Siyasal serhildan, meşru karakterinden dolayı bu tür çalışmaların zeminini güçlendirmiştir. Engelleyici tutumları nötralize ederken, halkın yığınsal düzeyde söz konusu çalışmalara ilgi duyma ve katkı sağlama olanağını artırmıştır. Artık halk kitleleri olanaklarını daha fazla kültür, sanat ve edebiyat faaliyetlerinin hizmetine sunabilir hale gelmiştir. Buna karşılık bu faaliyetlerde halkın bilinçlenmesini, örgütlenme ve demokratik eyleminin düzeyini daha da geliştirmek mümkündür. Bu alandaki mücadele ile hem içe hem de dışa yönelik demokrasinin gelişme zemini güçlendirilebilir. Sorunların demokrasi içerisinde çözüme kavuşturulması anlayışı en çok da bu mücadele ile gelişme gösterebilir. Böylece kültür, sanat ve edebiyat faaliyeti sorunların çözümünde rolünü tam olarak oynayabilecek fırsatı yakalamış oluyor. Ne var ki, bu mücadele alanı da geride bıraktığımız süreçteki sınırları aşamamıştır. Dolayısıyla ilk elden açılım yapması gereken mücadele alanının bunu yadsıyan bir konumda olması durumuyla karşı karşıyayız.

Kültür, sanat ve edebiyat faaliyetlerinin öncü kadrosu ve çalışanları bu çalışmaların gereklerine göre motive edilememişlerdir. Mücadelenin geçirdiği stratejik ve taktik değişim ya yeterince kavranamamıştır ya da güçlü bir inanç duyulmamıştır. Bu durum kültür, sanat ve edebiyat çalışmalarının açılım yapamamasının en önemli nedenidir. Eğer yeni dönemin çizgisi öncü kadro ve çalışanlara kavrattılırsa, güçlü bir gelişme ortaya çıkartmak mümkündür. O zaman serhildana güç verebilir ve serhildandan güç alabilir.

Demokratik kurtuluş mücadelesinde her mücadele biçimine kendi rolü oynatıldığında süreci ilerletmek mümkündür. Aksi halde biri diğerinin gelişimini zayıflatır. Bunun için her mücadele biçimine rolünü oynatmak, bunların birbiriyle ilişkisini doğru ele alıp pratikleşmek hayati önemdedir.

Sonuç

Komplo sürecinde mücadelemizin yaşadığı sorunların çok ciddi boyutlarda olduğunu net olarak görmek mümkündür. Gerileme, dağılma vb. tehlikelerin önü alınmıştır. Bu anlamda komplo başarısızlığa uğratılmış olsa da, onun sürdürülme zemini ortadan kaldırılmamıştır. Çünkü olumsuzlukların önü alınırken, gelişme ve güçlenme sürece egemen kılınamamıştır. Olumlu gelişmeler parçalı ve sınırlıdır. Ne zaman mücadelenin gelişmesi sürece egemen kılınırsa, işte o zaman kompunun sürdürülme zemini ortadan kalkmış olacaktır. Buna bağlı olarak demokratik değişim ve dönüşümün başarılması mümkün olur.

Hangi yönden bakılırsa bakılınsın, bir demokratik değişim ve dönüşüm durumunu yaşadığımız görülebilir. Bu durum her geçen gün olgunlaşmakta, Demokratik Cumhuriyetlerin yaratılması ve Demokratik Ortadoğu Birliği doğrultusunda gelişme kaydetmek mümkün hale gelmektedir. Artık zafer yolunda hızla mesafe almak mümkündür. Yeter ki, başta Halk Hareketi faaliyetleri olmak üzere, mücadelenin bütün alanlarında öncü kendisini yetli hale getsin. Halk Hareketi'nin örgütlenme ve eylem düzeyi hem genişliğine hem de derinliğine geliştirilebilsin.

15 Ağustos ruhu

siyasal serhildanlarda yaşıyor

● PKK Başkanlık Konseyi

15 Ağustos, halkımız için çok önemli bir gündür. Bu gün, halkımızın beyninde, ruhunda yeni bir süreci başlattı. Başlayan bu süreçle birlikte halkımız, o zamana kadar kendisine bir kader gibi dayatılan yaşama nokta koydu. İşte, ülkemiz ve halk gerçekliğimiz açısından böylesine önemli bir dönüm noktasını ifade eden 15 Ağustos Hamlesi, esarete, köleliğe ve bütün kötülöklere karşı silahlı bir serhildandı. Günümüzde ise 15 Ağustos serhildan ruhu siyasi serhildanlarda yaşıyor.

Geçen 17 yılın Kürt tarihinde önemli bir yeri vardır; bu canlı ve şerefli bir yerdir. Bu hamleyle ortaya çıkan gelişmeler, halkımızı ölümden çıkararak yaşama bağladı, çok kötü bir durumdan çıkararak şerefli bir konuma getirdi. Bu anlamda bu onurlu günü halkımıza armağan ederek geçmişimizi, bugünümüzü ve geleceğimizi birleştiren Önderliğimizin 15 Ağustos diriliş gününü, diriliş bayramını kutluyor selam ve saygılarımızı sunuyoruz.

Yine böylesine anlamlı bir günde asla unutmayaacağımız, her saniye yaşayacağımız gerçeklik şehitlerimizdir. Şehitlerimiz halkımıza yaşam vermek için can verdiler. **Kemal Pir** yoldaş, *“Biz yaşamı uğrunda ölecek kadar çok seviyoruz”* demişti. Şehitlerimiz halkımızı yaşatmak için kendi yaşamlarını verdiler. Başta **Ağit** yoldaş olmak üzere devrim şehitlerimiz, en yüksek değerlerimizdir. Bizler için güç, umut ve karar kaynağıdır, bütün yaşamımızdır. Bu yoldaşlar şahsında bütün şehitlerimizi saygıyla anıyoruz.

Bilindiği gibi Kürt halkı tarih boyunca hiçbir serhildanda bu düzeyde yer almamıştır. Halkımız ilk kez 15 Ağustos ruhuyla birleşerek her şeyini verdi; malını, canını, maddi ve manevi varlığını devrimin hizmetine sundu. Ne fedakarlık gerekiyorsa onu yaptı. Önce ruhta, sonra maddi ve manevi olmak üzere her alanda bu diriliş devrimine katıldı. Halkımızın ulaştığı şerefli aşamaya saygı duymak gerekir. Bu gün halkımız için kutlu olsun.

15 Ağustos Hamlesi’nin 18. yılına giriyoruz. Bilindiği gibi 15 Ağustos bir serhildandır. Silahlı serhildan ruhu, günümüzde siyasi serhildanda yaşatılmaktadır. Siyasi serhildanlar süreciyle partimiz büyük bir güven ve inançla zafere doğru gitmektedir. Bu sürecin bütün engellere rağmen gelişmesi ve sonuçta zafere ulaşması için herkesin özel bir çaba harcaması ve çalışma yürütmesi gerekmektedir.

Devrimimiz üç hamle yaptı: Birinci hamle başlangıçtı; 12 Eylül öncesi Ankara’da başladı ve daha sonra Kürdistan’a taşırılarak geliştirildi. O dönemde halkımızın yaşamı üzerinde ‘acaba Kürt var mı, yok mu; Kürdün zafere ulaşma yolu var mı, yok mu’ biçiminde tartışmalar yürütülüyordu. Kurtuluş yolunun olmadığı düşüncesi hakimdi. Bu koşullar altında Kürt halkı için alınan karar, bütün bunların reddidir. Bir grup arkadaş ölüme razı olmadıklarını ortaya koydular, bunu sadece sözle dile getirmediler, gerçekleştirmek için ne gerekiyorsa onu yapmaya yöneldiler. Bu sesin bütün Kürt halkına ulaşması uzun sürmedi. Kürt halkı bu sesin yanında yer aldı. Başkan Apo, böyle bir başlangıçla, Kürdün ölümünü reddetti. Bilindiği gibi o zaman da birçok kişi “Biz adım atmayalım” diyordu. Halk cahil bırakılmıştı, egemen güçler genel anlamda amaçlarına ulaştıklarına, Kürt halkını yaşamda düşürdüklerine inanıyorlardı. Düşman cephe açısından durum böyle iken, Kürt halkı ağırlıklı olarak ölüme razıydı, ölümü kendisi için kader biliyordu. Kürdün tarihten çıkarılma kararının olduğu bir ortamda Önderliğimiz bu kararı reddederek yola çıktı.

Bunun üzerine daha önce Önderliğe söz verenler, onun yanında olduklarını, bu tarihi adımda yer aldıklarını söyleyenler kendilerini geri çektiler. O zaman bunun birçok nedeni vardı. Bazıları siyasi nedenleri, bazıları da ki-

şisel nedenleri öne çıkarıyordu. Fakat gerçek olan bir şey vardı; geri adım atmalarının hiçbir siyasi değeri yoktu. Bireysel yaşamlarından vazgeçmeyen bu kişiler, çeşitli bahaneler öne sürdüler. Hiç kimse, “Bu tarihi adımda yer alacak gücüm yok” veya “Kendimi yaşamak istiyorum, halkın değil kendi çıkarlarımı esas alıyorum” demedi. Bazıları silahlı mücadeleye erken başladığını söylerken, başkaları uzun bir hazırlık gerektiğini iddia ettiler. Böylelikle bu tarihi adımın önünü almak istediler.

Önderliğin kimseden fazla bir beklentisi yoktu, çünkü halkın kendi gerçekliğinden vazgeçmiş olduğunu, kendi kendine ayağa kalkmayacağını görüyordu. Yapılması gereken, bu halkı tedavi etmek ve kendi kendini yürütebilecek aşamaya gelmesini sağlamaktı. Bunun için Önderliğin Kürt halkından çok büyük beklentileri yoktu. Bütün güveni kendine ve yanındaki arkadaşlarıydı. Başlangıç adımında bile belirttiğimiz nedenlerle Önderlik’ten uzaklaşan, mücadeleden vazgeçenler çoktu.

Bu noktada Önderlik, tarihin sesi, Kürdün geçmiş, bugünü ve geleceği oldu ve bütün itirazlara rağmen bundan aldığı güçle yolunda yürüdü. Bilindiği gibi bu tarihi adım fazla geçmeden halktan cevap aldı. Parti kuruldu, partinin kuruluşunun ardından 1978-80 yılları arasında birinci serhildan dönemi yaşandı. Bu dönem, devrimin başlangıcıdır. Başlangıç dışı karşı değildi. Bir yandan Kürt ulusal hareketinin ülke içine adım atmasını istemeyen, ulus sözcüğünün etrafında gidip gelen kesimler; diğer yandan dar koşullar altında kendini geriye

sında bu anlayışa öncülük edenler vardı. Önderlik bu sınavdan başarıyla çıkmak için ülkeye yönelimi esas alırken, onlar başarının mümkün olmadığını dile getiriyor, bireysel yaşam için Avrupa’ya gitmeyi dayatıyorlardı. Bu mücadele, hamlenin gerçekleşmesi için içte yapılan bir hazırlık olması bakımından önemli bir mücadeleydi. Zafer kazanan Önderlik oldu. Bunun nedeni Önderliğin imkanlarının daha fazla olması değil, gücünü halkın geçmişi, günü ve geleceği olmaktan almaktadır. Bundan dolayı, devrime karşı olanlar ne kadar çaba harcasalar da başarıya ulaşamamışlardır.

Tarihin hükmünün yerini bulması için parti kadroları yüzünü ülkeye çevirdi. Kürdistan’a geçerek Botan ve Zagros’a yerleştiler. Hazırlık döneminden sonra Ağit arkadaşın öncülüğünde 15 Ağustos Hamlesi gerçekleşti. O gün patlayan mermi, bu tarihi sınavda kazanılan başarının sesiydi. Bu hamleyle serhildanlar yeni bir süreç girdi; Kürt halkı giderek yenilgi tanımayan bir güç olmaya başladı. Bu anlamda 15 Ağustos Hamlesi birinci olarak büyük bir ruh, bilinç, kararlılık ve fedakarlık gerektiren bir başlangıçtı.

İkinci olarak; Kürt halkının bir daha kimsenin yenilgiye uğratamayacağı bir güç olmasının başlangıcıydı. Gerillamız mermisi bitince son bombayı kendinde patlatıyordu. Dağdaydı, oligarşik rejimden başka kimse onu duymuyordu, ama patlayan her bomba Kürt halkı içinde dağılarak özgürlük için bir çağrı oluyordu. Şerefli bir yaşam için her şeyin yapılması gerekiyordu. Gerilla, Kemal Pir arkadaşın sözünü bir talimat olarak aldı. 15 Ağustos Hamlesi bu te-

“Nasıl ki İsa’nın havarileri dünyanın dört bir yanına dağılarak İsa’nın ruhunu, felsefesini ve istemlerini bütün insanlığa mal ettiler ve büyük bir zafer geliştirdilerse, Önderliğin arkadaşları, partisi ve halkı da yeri göğü sarsarak bütün Kürdistan’ı kapsayacak bir serhildanla Önderliği yaşama geçireceklerdir.”

çekenler bu tarihi adımı engellemek istiyorlardı. Bu noktada büyük bir ideolojik savaş verildi ve sonuçta tarih hükmünü yürüttü. Apocuların ulaştığı her yerde serhildanlar gelişti. İki Apocu bir yere ulaştıktan sonra orada altı ay içinde serhildan geliyordu. Birinci serhildan dönemi bu şekilde gelişti.

Kürtler bir kez daha yeni bir yaşam için tarihe adım attılar. Egemen güçlerin, emperyalistlerin ve ülkedeki gerici güçlerin desteğiyle geliştirdikleri saldırılar oldu. 12 Eylül bu anlamda hareketimizin gelişimi açısından zorlu bir süreç oldu. Tarih PKK Önderliği’ni ve PKK’yi büyük bir sınavdan geçiriyordu. Ya bu sınavdan başarıyla çıkılacak, ya da yenilgi olacaktı. Önderlik, bu sınavdan başarıyla çıkmak için ne gerekiyorsa onu yaptı. Faşizm zindanda ve dışarda üzerimize geliyor, halka ağır baskı uyguluyordu. Ülkeden hiçbir sesin yükselmemesi için ne gerekiyorsa onu yapıyor, bütün vahşet uygulamalarını bu temelde geliştiriyordu. Devrim cephesi geliştirilen saldırılar karşısında alt üst olmuş, birçok zorluk ortaya çıkmıştı. Bütün bunlara rağmen Önderliğimiz, *“Biz tarihin gereklerini yerine getireceğiz, bunun için ne gerekiyorsa onu yapacağız. Ulusal davaya, insanlık ve özgürlük davasına sırtımızı dönmeyiz. Böyle bir günde bu yolda yürümemiz gerekir”* diyordu. Öte yandan içimizdeki bazı kişiler, *“Hala zamanı gelmemiş, bizi ateşin içine atıyorlar. Hakkari’ye gidersek kimse sağ dönmaz”* diyerek tarihi adımın önünü almak için çalışma yürüttüler. Bazıları yoldaşlık adı altında bu söylemleri dile getirirken, bazıları bireysel aşkı kullanıyor, bireysel yaşam özelemlerini öne çıkarıyor. Bu kişilikler, yeni adımın atılmaması, bu tarihi sınavdan başarıyla çıkılmaması için ellerinden gelen bütün çabayı gösterdiler. Bu dönemde hem üst yönetimde, hem de kadroda ve parti çalışanları ara-

melde gelişti ve büyük bir fedakarlıkla tarihi gereklerle cevap verdi. 15 Ağustos Hamlesi yapıldıktan sonra bile birçok kişi ‘silahlı mücadele olur mu, olmaz mı’ biçiminde bir tartışma yürütüyordu. O dönemde münafıklar çoktu, olmazı ispat etmek için bütün yolları denediler. Fakat sonuçla 1991-94 yıllarında askeri serhildan siyasi serhildanla birleşince inançsızlık azaldı, kötü sesler kısıldı.

Buna rağmen bilindiği gibi bu yaklaşım günümüze kadar devam etmektedir. 15 Ağustos Hamlesi ‘98’lere kadar ulaştığında halkımız artık yenilmeyecek duruma geldi. Fakat işgalci devletler, emperyalist güçler ve Kürt gericileri saldırılardan vazgeçemediler. Mücadeleyi yenilgiye uğratma umuduyla uluslararası komployu geliştirdiler. Daha önce alınan imha kararını yeni dönemde daha ince bir şekilde hayata geçirmek için böyle bir yola başvurdular. ‘98 yılında uluslararası komplo üst aşamaya ulaşarak son darbesini gerçekleştirdi. Dünya devletleri Ortadoğu güçleri ve Kürt gericiliği birleştiler; parti içindeki gericilikten de cesaret alarak uluslararası komployu gerçekleştirdiler. Bir kez daha tarihi bir intiharı gerçekleştirmemiz bekleniyordu. Ama artık yenilginin mümkün olmayacağını göstermek gerekiyordu. Değil yenilgi, artık tek bir adım gerileme bile olmayacaktır. Bunun ispatı gerekiyordu.

Bilindiği gibi son iki yıldır bir sınav verilmekte ve zorlu koşullar altında bu sınavın başarıyla yürütülmesi için mücadele edilmektedir. Bu sınavda bir tek hakkımız var; o da yenilgi değil, zafer hakkıdır. Bu sınavda yenilgi olmaz. Diriliş bayramımızda, yeni bir yıla girerken bu sınavı başarıyla verdiğimizizi ilan edebiliriz. Başkan Apo’nun arkadaşları, partisi, halkı bir kez daha yenilgi olmasına izin vermiyor. Önderliğinin istediği gibi, onun felsefesinde olduğu gibi yenilgiyi kabul etmiyor.

Böylesi anlamlı bir günün yıldönümünde böyle bir kararlaşılmaya yeniden ulaşmaktayız. Dünya egemen güçlerinden ve Kürt gericiliğinden korkumuz yoktur. Eğer biz Önderliği iyi anlamışsak, onu yaşayabiliyorsak, bu temelde söz veriyorsak, bütün çalışmalarımızı bu temelde yürütüyorsak başarı kesindir. 1978-80 arasında gerçekleşen birinci hamle ve 15 Ağustos sonrası gelişen ikinci hamle sürecinde olduğu gibi bugün de bizi durdurmak isteyen bazı sesler var. Fakat bunların hiçbir siyasi değeri yoktur. Kaçanlar, kendilerini bir çizgi gibi göstermek istediler. *“Artık kendimizi yaşama zamanı geldi, şimdiye kadar biz hizmet ettik, bundan sonra halk bize hizmet etsin”* dediler. Bu yaklaşımda da hiçbir siyasi değer yoktur. Farklı bir felsefe, siyaset veya öncülük durumu yoktur. Biz bunları iyi tanıdık. 1975-78 döneminde, birinci serhildan hamlesi sırasında tanıdık. O yıllarda da bazıları Kürdistan için silahlı mücadele başlatma kararı aldıklarını söylüyorlardı. Onlarla küçük bir anlaşma yapmak istedik, fakat kendilerini saklıyorlardı. Bunların bir kısmı daha sonra okullarına devam ettiler. Birinci hamle öncesi partinin başı çok fazla ağrıdı, bazıları bunalım geliştirmeye, karışıklık yaratmaya çalıştılar. Fakat bütün bunların hiçbir siyasi değeri yoktu. O zamanki koşulların kendine göre zorlukları vardı. Semir ve grubu hamlede yer almamak için böyle yaklaşımlar geliştirdiler. Hiç kimse mücadeleyi geliştireceğini söylemedi. Herkes Avrupa’ya yöneldi. Başkalarından yardım almak için mücadeleye

karşıtlık yapmanın hiçbir siyasi değeri yoktur. Bu süreçte de bizi zafere götürecek olan siyasi serhildanı durdurmak isteyenler oldu.

Eğer doğru ile yanlış savaşa girmesse doğru kazanamaz. Bunun için ortaya çıkan yaklaşımları tuhaf görmüyor, bir gerçeklik olarak değerlendiriyoruz. Fakat biz yine de bir tek kişinin bile yanlışlık içinde olmaması gerektiğini belirtiyoruz. Küçük hesaplardan kurtulmanın gerektiği bir gündeyiz. Önderliğimiz İmralı’da tek tek hepimizi gözleri önüne getirerek “bu arkadaşlar ne yapıyor” diyordu. “Acaba bu arkadaşlar zaferi getirecek bir siyasal serhildanı geliştirebilecekler mi” diyor, her yönüyle hesap ediyordu. Önderlik zorlu koşullara rağmen umut ve istemlerini kırmıyor. Önderliğimiz en karanlık günlerde tarihin teredütsüz gelişmesi için bütün engelleri bir bir yıkarak yürüdü. Önderlik şimdi bu yaklaşımı yoldaşlarından, partisinden, halkından umuyor. Acaba bizler Önderliğe yoldaşlık edebilecek miyiz, parti ve halk olarak bunu başarabilecek miyiz? Siyasal serhildan sürecini hızlandırarak zafere ulaştırabilecek miyiz? Önderliğimiz bu ruh ve düşünceyle, böyle bir kararlılıkla yaşıyor. Önderliğimizin istemi, tarihin istemidir. Bu istemi yerine getirecek miyiz, getirmeyecek miyiz? Önderliğin yoldaşları, partisi ve halkı kararını vermiştir. Hiçbir engel, yerine getirmekte olduğumuz tarihi gerekliliği durduramaz. Bunun için diyoruz ki; tarihi gerçekliği iyi görelim. Küçük hesapları, kendini yaşatmayı bir kenara bırakalım. Önderliğimize ve şehitlere büyük bir cevap verelim. Artık siyasi serhildanlarla zafer evresine giriyoruz.

Bilindiği gibi geçen süreçte daha çok kendimizi korumayı esas aldık. Serhildanları geliştirdik, iç ve dış saldırılara karşı direnerek bütün mevzilerimizi koruduk. İki buçuk yıl bu biçimde geçti. Artık mevzimizden çıkıyor ve

saldırı konumuna geçiyoruz. Birinci Barış Hamlesi’nde bir yandan savunma esas alınırken, diğer yandan İkinci Barış Hamlesi için hazırlık yapıldı. Geçen ağustos ayında bu dönem de tamamlandı, o zamandan bugüne ikinci adıma geçtik. Geçen yıl önemli gelişmeler oldu. Fakat henüz İkinci Barış Hamlesi için söylenecekleri söylemiş değiliz. Sonbaharda bunun zamanı gelecektir. Yaşamda ve siyasette kış ve yaz ölü mevsimlerdir. Sonbahar ve ilkbahar ise canlı mevsimlerdir. Gelecek sonbahar ve ilkbahar demokratik mücadele yöntemlerini geliştirerek ulusal ve siyasal kimliğimizi kabul ettireceğimiz dönem olacaktır. Onun ardından Önderliğimizin özgürlüğe kavuşması ve Kürt halkının özgürlüğü gerçekleşecektir. O zaman Üçüncü Barış Hamlesi gerçekleşecek ve zafer kesinleşecektir. Bu temelde Önderliğin istemine cevap olmak için her şeyden önce kendi içimizde her yönüyle sağlam olmamız gerekiyor. PKK’de ulusallığın olmadığını söyleyenler var. Hiç kimse Önderliğimizden daha fazla ulusallığı koruyamaz. Kürtlük, zirvede Önderlik’le temsil edilmektedir. Ulusallığa, insanlığa ve özgürlüğe bağlı olan, kendini Önderliğin fedaisi haline getirir, PKK’nin fedaisi haline getirir.

Bunun için diyoruz ki; bir kez daha ruhumuzu örgütlemek gerekir. Tarihin emriyle birleşerek harekete geçelim. Önümüzdeki sonbaharda öyle bir serhildan hareketi geliştirelim ki, yeri göğü sarssın. Zaferin, ulusal özgürlüğün ve insanlığın özgürlüğünü ilan edelim. Nasıl ki İsa’nın havarileri dünyanın dört bir yanına dağılarak İsa’nın ruhunu, felsefesini ve istemlerini bütün insanlığa mal ettiler ve büyük bir zafer geliştirdilerse, Önderliğin arkadaşları, partisi ve halkı yeri göğü sarsarak bütün Kürdistan’ı kapsayacak bir serhildanla Önderliği yaşama geçireceklerdir. Önderliğin *“Benim ölüm dirimden daha çok iş yapar”* sözünü her gün olduğundan daha fazla bugün ispat etmek gerekir. Önderlik zindanda olsa da yaşama çok daha fazla hükmedebilecek bir durumdadır. Bu anlamda yaşamı değiştirmek için çok büyük bir güç olacak, özgürlüğü getirecektir. Bunun zamanı gelmiştir.

Şimdiye kadar yapılan büyük veya küçük hesapları bir kenara bırakalım, tarihin emri altında yürüyelim. Eğer Önderliğe, şehitlere ve halka bağlılığımız varsa, özgürlüğün aşığı isek, bunu yapmamız gerekir. Bu süreçte, her zaman olduğundan daha fazla Önderliği ve şehitleri yaşamak gereklidir. Bu önemli günde çağrımız, yeniden bir kararlaşılmaya ulaşma ve halkımızın iradesi karşısında boyun eğmedir. Bunu başarmak için kendimizi engellerden kurtaralım. Ancak bu şekilde Önderliğin arkadaşları, partisi ve halkı olabiliriz. Tarih karşısında hesap vermek için yapmamız gereken tek şey zaferi geliştirmek, serhildanlarla zaferi kazanmaktır. 15 Ağustos ruhunu bu şekilde yaşatarak geliştirmek mümkündür. 15 Ağustos Hamlesi’nin gereği, yerine getirilmesi gereken tarihi emir budur. Bu günde Önderlik bizden tarihin yorumunu istiyor. Şehitlerimizin ve halkımızın istemi budur. Bunun için diyoruz ki; “Tarihi emir yerine getirilecektir!” İnancımız ve umudumuz bütün arkadaşların eksik ve yetersiz yanlarını bir kenara bırakarak Önderlik gerçekliğiyle bütünleşmeleri ve zafer dışında hiçbir şeyi kabul etmemeleri; bu temelde 15 Ağustos ruhunu serhildanlarla temsil etmeleri, pratiklerini buna göre geliştirerek siyasi serhildanları zafere götüremeleridir.

Bu gün vesilesiyle bir kez daha şehitlerimize bağlılığımızı belirtiyor; geçmişimiz, günümüz ve geleceğimiz olan Önderliğimizi selamlıyor, bu tarihi emri bildiğimizi, tarihin gereklerini yerine getirerek zafer kazanacağımızı belirtiyoruz.

getirememiştir. Dolayısıyla Kürtler açısından yaşanan gelişmeler oldukça tarihsel ve çok görkemli bir değere sahip olsa da, mevcut durumuyla henüz kalıcılıştan ve bölgeselleşmekten uzaktır; hala ciddi bir yok edilme tehlikesiyle yüz yüzedir.

Görülüyor ki, Ortadoğu bölgesinin 20. yüzyıldaki yapılanmadan ve bölünüp parçalanmışlıktan kaynaklanan ciddi birlik sorunları söz konusudur. Yabancı egemenliklerden, baskı ve sömürden kaynaklanan ciddi kurtuluş sorunları bulunmaktadır. Monarşik, otoriter ve oligarşik yönetim yapılanmalarından kaynaklanan ciddi demokratikleşme sorunları mevcuttur. Belli bir ulusal ve kültürel gelişme düzeyi yaşanmış olsa da, bölgenin tarihine denk düşmeyen ve ona göre çok geride olan gelişmenin ilerletilmesi; yani ulusal ve kültürel gelişme düzeyinin çok daha ileriye götürülmesi sorunu vardır.

20. yüzyılda ortaya çıkan siyasal yapılanmalar bu sorunları çözemediği gibi, kendileri de esas olarak bu sorunların üzerinde şekillenmişlerdir. Bu sorunları yaşatan ve varlığını bu sorunların varlığına bağlı kılan siyasal yapılanmaları ifade ediyorlar. Dolayısıyla uluslararası alanda ve bölgede yaşanan gelişmeler karşısında sorunların çözümünü dayatması, yani bölgenin ciddi bir değişime ihtiyaç duyması karşısında, mevcut siyasal yapılanmalar ve rejimler ciddi bir tıkanmayı, çözümsüzlüğü ve bunun sonucunda Türkiye ve Irak'ta görüldüğü gibi ciddi bir çöküşü yaşıyorlar. Rejimlerin tıkanması ve çözümsüzlüğü karşısında, mevcut sorunlar kendi çözümlerini Kürt ve Filistin sorununda odaklaştırarak değişimi dayatıyor ve bunu şiddete kadar vardiıyorlar. Bölgenin diğer bütün sorunları günümüzde gelip Kürt ve Filistin sorununda odaklanmış bulunuyor. Bu temelde bölgeye ve uluslararası siyasete çözümü dayatıyor ve bunu bulamayınca da şiddetin ortaya çıkmasına neden oluyorlar. Uluslararası politik güçlerin kendi aralarındaki mücadelesi de bununla birleşince, bölgede şiddetli bir mücadelenin ortaya çıkmasına yol açıyorlar. Bu da bölgede çok yönlü bir siyasal ve askeri hareketliliği ve mücadeleyi ortaya çıkartıyor. Böyle bir mücadele ve siyasal hareketlilik günümüzde en üst düzeye çıkmış bulunuyor. Özellikle geçen on yıl boyunca hem bölgenin kendi iç dinamiklerinden kaynaklanan hareketlerin gerekli çözümü yaratamamaları, hem de başta ABD olmak üzere uluslararası ve bölgesel güçlerin bölge sorunlarına herhangi bir çözüm getirememeleri, 2000 yılının sonunda artık bölgeye daha kapsamlı bir yaklaşımın gösterilmesi gerektiğini ortaya çıkarmıştır. Bu temelde 2001 yılından itibaren bölgede siyasal hareketliliğin daha çok arttığı, siyasal ve askeri yoğunlaşmanın daha da geliştiği, bölge sorunlarının artık bu biçimde kalamayacağı, nın açığa çıktığı ve bu temelde çözümün dayatıldığı, böylece bölgenin önlenemez bir değişim sürecine girdiği; bunu yönlendirmek için de çok değişik politik yaklaşımların geliştirilerek bölgeye dayatılmaya çalışıldığı, politik yoğunlaşma ve hareketliliğin bütün alanlarda gittikçe geliştiği açık bir gerçektir. Bu durum her geçen gün ilerlemektedir. Farklı güç odakları ve siyasal yaklaşımlar kendilerini egemen kılabilme ve karşıtlarını zayıflatılabilmek için her gün yeni bir hamle yapma arayışı içinde bulunmakta ve yeni yöntemler geliştirmeye çalışmaktadır. Uluslararası politik güçler arasındaki mücadelede Ortadoğu önemli bir saha haline gelmiştir. Son olarak ABD ile İngiltere'nin; yine Rusya ve Fransa'nın yaklaşımlarında bunu açıkça gördük. Bölgesel düzeyde de Türkiye ve İran'ın çok aktif bir politik ve askeri konum içinde oldukları gözle görülen bir durumdur. Irak, üzerinde en çok mücadele edilen ve bütün bu sorunların çözüm alanı durumunda olan bir sahadır. Suriye, kendisini böyle bir gelişmeye uyumlu kılma arayışı ve çabası içerisindedir. Bununla birlikte sorunların odaklaşıp çözümü aradığı Kürdistan ve Filistin sahasında çok yoğun bir askeri ve siyasal hareketliliğin olduğu, özellikle Filistin'de çatışmaların giderek yoğunlaştığı gözükmektedir. Kürdistan'da da her türlü siyasal ve askeri yoğunlaşma, özellikle Güney Kürdistan'da bunun

“Demokratik siyasal çözüm çizgisi inisiyatifi ele alıp çözümü geliştirmedikçe, siyasal çözüm süreci ilerlemedikçe ve tıkanmayla karşılaştıkça, şiddet ve çatışmanın her zaman gündeme geleceği ve siyasal mücadelenin kendisini askeri yollarla sürdürür duruma düşeceği unutulmamalıdır. Bu, özellikle Kürdistan'da, Irak'ta ve Filistin'de geçerli olan bir durumdur.”

daha da gelişmesi ve Kürt siyasal güçlerinin böyle bir yoğunlaşmaya göre hareket ettirilmeleri durumu yaşanmaktadır.

Bölgenin içine girdiği bu hareketlilik sürecinde, sorunların bu kadar çözümü dayattığı bir ortamda; bölgeye dayatılan politik yaklaşımlar birkaç çizgi biçiminde kendini gösterir duruma gelmiştir. Bu konuda öncelikle en fazla çaba harcayan bir güç olarak ABD'nin yaklaşımlarından söz etmek gerekir.

Rantçı politikalar bölgede sorunları derinleştirmektedir

ABD bölge koşullarına uygun bir çözüm arayışından çok, kendi egemenliğini ve uluslararası sermayenin güvenliğini sağlayacak bir çözüm peşindedir. Bölgede eski statükoda bazı değişiklikler yapmayı öngörmekte ve böyle bir değişimi yaratma çabası içerisinde bulunmaktadır. Ancak bu, bölgenin toplumsal, ulusal ve siyasal koşullarına uygun bir değişimi değil, uluslararası sermayenin güvenliğini sağlayacak; dolayısıyla ABD'nin bölge-

ter, egemenliği ifade eden, dolayısıyla sorunların kaynağı olan ve çözümü değil çözümsüzlüğü devam ettiren yaklaşımlarını esas olarak sürdürmektedirler.

Türkiye, Kürdistan'da gelişen mücadeleyle belli bir değişim dayatmasını yaşasa da, hakim siyaset hala eski siyasal yaklaşımları koruma; 20. yüzyıl Türkiye'sini ve Ortadoğu'sunu olduğu gibi sürdürme doğrultusundadır. İran, Irak ve Suriye de benzer politik yaklaşımlar içindedir ve kendi aralarında belli düzeyde ittifak ve dayanışmaları da vardır. Bu güçler, AB ve Rusya gibi dış güçlerden de destek alarak, bölgedeki eski statükoyu korumaya; dolayısıyla çözümsüzlüğü sürdürmeye çalışmaktadır. Filistin örneğinde görüldüğü gibi dar milliyetçilik çözümsüzlüğün ana kaynağı olurken; bunun ilkel milliyetçi türü ise Kürdistan örneğinde olduğu gibi başka güçlere alet olmaktan; bölgesel ve uluslararası güçlerin kendi aralarındaki çatışmanın bir uzantısı haline gelmekten kendini kurtaramamaktadır. Bu mücadelenin özellikle Güney Kürdistan'da odaklaşması nedeniyle ulusal politikaya ulaşamayıp kendini bir çözüm gücü haline getiremeyen KDP, daha çok uluslararası ve bölgesel güç-

çeklerine uygun, halkların çıkarlarını ifade eden, ulusal birlik ve kültürel gelişmeyi öngören, bölgenin demokratik birliği temelinde halklar arası dayanışmayı ve kardeşliği yaratmayı esas alan, monarşik, otoriter ve oligarşik yapılanmaları aşip halkın ve toplumun gücüne dayalı demokratik sistemleri geliştiren bir değişim bölge açısından artık vazgeçilmez hale gelmiştir. Bu değişim kendisini en çok Kürdistan'da ve Türkiye'de dayatmaktadır. Böyle bir değişimi yaşamadığı bir durumda, Türkiye'nin artık köklü bir çöküşü yaşayacağı ve tükenişe gideceği görülmüştür. Bu hem kendi iç gelişimiyle, hem de Kürdistan'daki gelişmelerle bağlantılıdır. Dolayısıyla bölgedeki sorunları çözümsüz kılan siyasetleri aşmak, çözümü geliştirmek, bütün bölge sorunlarını bölge gerçeklerine ve halkların çıkarlarına uygun bir çözüme kavuşturmak, ancak demokratik dönüşüm, demokratikleşme ve özgür birlik çizgisi temelinde gerçekleşebilir.

Böyle bir çözüm şansını yakalayan ve elinde tutan en başta gelen güç, mevcut konuyla Kürtlerdir. Kürt halkı 20. yüzyılın son çeyreğinde PKK öncülüğünde yürüttüğü savaşı, hem Kürt gerçeğini açığa çıkara-

deki çıkarlarını hakim kılacak düzeyde bir değişikliği ifade etmektedir. Bu bakımdan bölgenin koşullarına uygun olmayan ABD'nin yaklaşımları bölgenin sorunlarını çözmemektedir. Buna bağlı olarak, ABD'nin bölgede kendi çıkarlarını hakim kılacağı bir ittifak düzeni yeterince yoktur. Dünyada çok güçlü gibi görünse de, mevcut konumu nedeniyle ABD bölgede bir zayıflığı yaşamaktadır. Rusya'nın Çin ve Fransa'nın desteğini alması temelinde, Irak'a yönelik ABD ve İngiltere projelerinin son dönemdeki işleme kılınması durumu bunu açıkça göstermektedir.

ABD mevcut yaklaşımıyla bir yandan kendi çıkarlarını hakim kılacak düzeyde bölgedeki eski statükoda bazı değişiklikler yapmayı öngörürken; diğer yandan bölgenin tarihsel, ekonomik, toplumsal ve ulusal özelliklerine uygun olarak değişiklik yapılırsa, her bakımdan kesin bir çözümü dayatır hale gelmiştir. Bu temelde bölge artık ertelemeye, geciktirilemez ve bastırılmaz biçimde bir değişim sürecine girmiştir. Dolayısıyla bölgenin ekonomik, sosyal, siyasal, ulusal ve kültürel sorunlarını; birlik, demokrasi, kurtuluş, ulusal ve kültürel gelişme sorunlarını çözmek ancak çok köklü bir demokratik değişimle mümkündür. Bölge ger-

ler arasındaki mücadelede kendine yer tutma çabası içinde olurken; YNK ileriye dönük bütün umutlarını kaybetmiş bir biçimde, gencel olarak yürütülen mücadeleden rant kapmak için çaba harcayan ve bu biçimde başka güçler tarafından kullanılan bir konum içine düşmüştür. İster devletler, isterse örgütler düzeyinde eski statükoyu korumak isteyen ve eskinin çelişki ve çatışma ortamında kazanç sağlamayı esas alan politikalar, bölgede sorunların daha da derinleşmesinin kaynağı ve nedeni olup, çözümü değil çözümsüzlüğü temsil etmektedir. Görülüyor ki, eski statükoyu koruma yaklaşımları bölgede sorunları çözümsüz bırakmayı ve daha da derinleştirmeyi ifade ederken, ABD'nin kısmi değişim öngören yaklaşımı da bölge gerçeğine uymamakta ve bölgede bir değişiklik yaratmak için henüz yeterli olmamaktadır. Büyük uluslararası gücüne rağmen, ABD bu özelliklerinden dolayı Ortadoğu'da kendi politikalarını yürütememektedir.

Bütün bunlara rağmen, Ortadoğu'nun kendi iç gelişiminden kaynaklanan ve kendi iç dinamikleriyle çözümü öngören bir gerçeği de vardır. Sorunlar mevcut siyasal yapılanmalar altında daha da derinleşmiş, her bakımdan kesin bir çözümü dayatır hale gelmiştir. Bu temelde bölge artık ertelemeye, geciktirilemez ve bastırılmaz biçimde bir değişim sürecine girmiştir. Dolayısıyla bölgenin ekonomik, sosyal, siyasal, ulusal ve kültürel sorunlarını; birlik, demokrasi, kurtuluş, ulusal ve kültürel gelişme sorunlarını çözmek ancak çok köklü bir demokratik değişimle mümkündür. Bölge ger-

çiklerini önemli bir ulusal ve siyasal gelişme düzeyine ulaştırmış; hem de bölge sorunlarını açığa çıkartarak bölgede çözümün nasıl olması gerektiğini ve bunda Kürtlerin rolünün ne olduğunu göstermiştir. Böyle bir mücadele bir yandan Kürdistan'da ve bölgede gerçekleri açığa çıkartmış; diğer yandan Kürtlerin bölgeyi ilerletip sorunlarını çözmede önemli bir inisiyatif kazanmalarına yol açmıştır. Dolayısıyla PKK öncülüğünde Kürt halkının yürüttüğü savaş, giderek tamamen bir bölge savaşı; bölge sorunlarını açığa çıkartma ve çözümlerini dayatma mücadelesi haline gelmiştir.

Böyle bir gelişmenin ardından son on yıldır çözüm arayışları ve yoğun çaba içinde olan PKK ve Kürt halkı, VII. Kongre çizgisiyle çözüm yolunu açığa çıkartmıştır. '93'ten itibaren başlayan, giderek 1 Eylül '98 süreciyle daha ileri adımları atılan, uluslararası komploya karşı mücadele içerisinde ise derinleştirilip sistemeleştirilen ve PKK'nın Olağanüstü VII. Kongresi'nde bir çizgi haline getirilen demokratik dönüşüm ve özgür birlik çizgisi, hem Kürdistan'ın hem de bölgenin içinde bulunduğu durumu ve yaşadığı gelişmeleri çözümlenme; sorunlarını görme, açığa çıkartma ve bu sorunlara halklar yararına çözüm getirmeyi öngörme doğrultusunda şekillenen bir çizgidir. Dolayısıyla Kürtler, 20. yüzyılın son çeyreğinde savaşıla yaşamış durumdadır. Bütün bunlar temelinde çözümün tek yolunun bölge gerçeklerine uygun ve bölgenin ekonomik, sosyal, siyasal, ulusal ve kültürel somut yapılanmalarına denk düşecek bir demokratik değişim olacağı, sorunların özgür birlik ve ittifak yaklaşımıyla çözüme kavuşacağı kendini açıkça göstermektedir. Dolayısıyla demokratik dönüşüm gerçeği bölge açısından artık bir zorunluluk haline gelmiş bulunmaktadır. Bölge artık eskisi gibi kalamaz, ancak ABD'nin istediği gibi de değişemez. 21. yüzyıla

Hem ideolojik-politik çizgi düzeyinde ortaya çıkardıkları bu çözümleyici gerçek, hem de yürüttükleri mücadele ve sağladıkları örgütlenmeyle pratikte yarattıkları konum, Kürtleri 21. yüzyılın başında bölge için bir demokratik çözüm gücü haline getirmiştir. Böylece 20. yüzyılda çözümsüzlüğün, gericiliğin ve her türlü çürümenin alanı olan Kürdistan; 21. yüzyıla girerken ilerlemenin, gelişmenin, çözümün, özgürlüğün ve demokrasinin alanı, merkezi ve geliştirici gücü haline gelmiştir. Bu tamamen PKK'nın hem geçen süreçte yürüttüğü mücadeleye, hem de bu mücadelede dünyada ve Kürdistan'da ortaya çıkan gelişmeleri doğru değerlendirme temelinde değişiklikler yapabilmesine bağlıdır. Geçmiş mücadele nasıl Kürtleri olumsuz konumdan çıkartıp bir inisiyatif sahibi haline getirmişse, şimdi VII. Kongre çizgisi de gelinen noktada sorunların köklü çözümünü yaratma, dolayısıyla hem Kürt toplumunda hem de Ortadoğu toplumlarında 21. yüzyılın en güçlü gelişmesini yaratacak bir çözümü ortaya çıkartma noktasına ulaşmıştır.

Demokratik dönüşüm ve özgür birlik çizgisi en uygun çözümdür

Bölgenin sorunları eski yaklaşımlarla kesinlikle çözülemez. Dar milliyetçilik sorunlara çözüm getirmekten çok, çözümsüzlüğü derinleştirme yaklaşımı haline gelmiştir. Dar milliyetçiliğin Türkiye'de ortaya çıkardığı çöküş ve çözümlü, Filistin'de ortaya çıkardığı çatışma, Irak'ta ortaya çıkardığı kargaşa ve yıkım, yine İran'da ve Suriye'de ortaya çıkardığı etkisizlik gözler önündedir. KDP ve YNK gibi güçlerde yarattığı etkisizlik, savrulma ve şunun bunun aleti olma ise çok daha acı bir olgu durumundadır. Dolayısıyla dar milliyetçilikle, çelişki ve çatışmaya dayalı siyasetlerle, eski siyasal yapılanmalarla bölgenin sorunları çözülemeyeceği gibi, bölgedeki çatışmalar da önlenemez. Nitekim böyle bir ideolojik-politik yaklaşımın varacağı nokta silahlı çatışmadır. İşte Türkiye çöküşten ve çatışmadan kendini kurtarmıyor; Irak ve Filistin de kurtaramıyor. Böyle bir ideolojik ve siyasal çizgi varoldukça, sorunlara siyasal çözüm yolunun açılmayacağı, tersine çözümsüzlüğün ve tıkanmanın daha çok gelişeceği, bunun da çatışmaya ve savaşa yol açacağı açıktır. Böyle bir gelişme isteğe bağlı değil, bu yaklaşımlar sonucunda bir kaçınılmazlık durumudur.

Diğer yandan ABD'nin geliştirdiği yaklaşımların da çözüm üretmediği son on yıl içerisinde çok net bir biçimde görülmüştür. İster Filistin örneğinde olduğu gibi "Barış Planı" adı altındaki dayatmalar; isterse Kürdistan örneğinde görüldüğü gibi uluslararası komplo saldırısı biçimindeki yaklaşımlar herhangi bir çözüm üretememiştir. Aynı şekilde son süreçte dar ABD çıkarlarıyla uluslararası sermayeyi korumayı esas alan ve bölge gerçeklerini görmeyen politik yaklaşımların da, çözüm üretmediği gözler önündedir. ABD'nin bu yaklaşımları ve bu temeldeki dayatmaları bölge sorunlarını çözmekten çok daha da karmaşık hale getirmekte ve çatışma etkenlerini güçlendirmekte; eski statükoyu korumak isteyen eğilimleri daha da kuvvetlendirmekte ve beslemektedir. Yani hem eskiyi besleyip güclendirmekte, hem de çatışma etkenlerini artırmakta, bu nedenle çözümleyici olmaktan uzak bulunmaktadır. Dolayısıyla bu yaklaşımın da Ortadoğu gibi köklü sorunlarla yüklü olan bir bölgede çözüm üretmeyeceği açığa çıkmış durumdadır. Bütün bunlar temelinde çözümün tek yolunun bölge gerçeklerine uygun ve bölgenin ekonomik, sosyal, siyasal, ulusal ve kültürel somut yapılanmalarına denk düşecek bir demokratik değişim olacağı, sorunların özgür birlik ve ittifak yaklaşımıyla çözüme kavuşacağı kendini açıkça göstermektedir. Dolayısıyla demokratik dönüşüm gerçeği bölge açısından artık bir zorunluluk haline gelmiş bulunmaktadır. Bölge artık eskisi gibi kalamaz, ancak ABD'nin istediği gibi de değişemez. 21. yüzyıla

Devamı

HPG'nin tüm komutan ve savaşçılarına

● HPG Ana Karargah Komutanlığı

Sanlı 15 Ağustos Atılımı'nın 17. yıldönümü olan diriliş bayramı tüm yoldaşlara ve halkımıza kutlu olsun.

Halkımızın tarihinde büyük bir diriliş ve varolma hamlesi olan bu tarihi adımı hazırlayan, uygulayan, büyük emek ve çaba sahibi olan Başkan Apo'yu, tarihsel 15 Ağustos Atılımı'nın 17. yıldönümü vesilesiyle bir kez daha saygıyla selamlıyoruz.

Bu tarihi hamleyi emek ve kanlarıyla yücelterek başarıya ulaştıran kahraman şehitlerimizi bugün vesilesiyle saygıyla anıyor, bağlılık sözümüzü yeniliyoruz.

Değerli yoldaşlar!

Halkımızın çağdışı bir baskı ve şiddet altında inim inim inletildiği, insanlık adına ne varsa hepsinin ayaklar altına alındığı bir dönemde, partimiz öncülüğündeki tarihi 15 Ağustos Atılımı, halkımızın tarihinde yeni bir dönemi yaratmıştır. Bir insanın en doğal gerçeği olan dilinin bile yasaklandığı ve her şeyiyle yok edilmek istendiği o günün koşulları ve ortamında dayatılan katıksız köleliğe karşı, tarihi 15 Ağustos Atılımı geriye kalan tek yol olarak gerçekleşmiştir. Kürdistan coğrafyasında insanlığın ayaklar altına alındığı böylesi bir ortamda, "ben insanım" diyebilmenin başka bir yolunun bırakılmadığı o koşullarda büyük bir fedakarlık, cesaret ve kahramanlıkla geliştirilen ulusal diriliş adımı, kuşkusuz ki halkımızın tarihine altın bir sayfa olarak yazılmış bulunmaktadır. Çünkü o dönemde yok edilme, ezilme ve ortadan kaldırılmanın önüne geçebilmenin başka bir yolu yoktu. Kürdistan'da bu insanlık dışı gidişe "dur" diyebilmenin tek yolu silahlı direniş olmuştur. Bu direnişin, başta Kürdistan ve giderek Ortadoğu çapında sömürücü egemenlere karşı büyük bir direniş olarak gelişmesi onun insansal yönünden kaynaklanmaktadır. Bu adımın insani olma gerçeği, sonuçlarıyla birlikte büyüklüğünü de bugün ortaya koymuştur.

Kürdistan'da tarihin baş aşığı gidişine "dur" diyen bu tarihsel direniş, Kürt halkı için bir varolma ve diriliş sürecini başlatırken, halkımızın tarih içerisinde yaşamını sürdürmesi noktasında bir milat olmuştur. 15 Ağustos kurşunu, her şeyden önce Kürdün kabullendiği kölelik, düşürülmüşlük ve aşağılanmaya sıkılan bir kurşun olmuştur. Büyük komutan Agit yoldaşın öncülüğünde büyük fedakarlık, kararlılık, cesaret ve yaratıcılıkla gelişen ve Kürdistan'da yaygınlaşan gerilla savaşı, her şeyden önce beyinlerdeki kölelik ağını parçalamış ve Kürdistan'da bir aydınlanma ve çağla bütünleşme sürecini başlatmıştır. Bu direniş ve mücadele ile beraber bir düşünce devrimini de gerçekleştiren bu atılım, Kürdistan toplumunun sosyo-ekonomik yapısını kökten değişikliğe uğratarak sosyal bir devrim gerçekleştirmiştir. Düşüncede gerçekleşen bu köklü değişim ve sosyal devrim olayı, Kürt toplumunun tarih içerisindeki yitirilmişliğini aşmasına ve adeta kendisini yeniden yaratarak dünya ile bütünleşme sürecine girmesine yol açmıştır. Bunun için, buna gerçek anlamda bir **sosyal devrim** diyoruz. Toplumun özünde varolan bütün sınıfsal, toplumsal dinamikleri yetkin bir biçimde harekete geçiren bu toplumsal olay, sosyal bir devrimden başka bir anlam ifade edemez. Toplumun bütün kesimlerinde bir kendine gelme, aydınlanma ve gücünün farkına varmayı geliştirdiği gibi, en başta da Kürt

gençliğinin yoğun asimilasyon cenderesinden çıkarak kendi ulusal, toplumsal gerçeğini tanıması ve onurlu bir yaşama kavuşması, halkının onurlu bir evladı olması olanaklarını yaratmıştır. Toplumda en çok ezilen, adeta yok sayılan kadını aydınlatarak, özgürlük bilinci ile donatarak, bugün toplumun en dinamik, savaşkan, direngen ve özgürlükçü kesimi haline getirmiştir.

15 Ağustos Atılımı ile birlikte Kürdistan'da gelişen gerilla mücadelesi, silahlı direniş hareketi toplumda böylesine köklü bir değişim ve dönüşüm yaratarak, Kürt toplumunu demokratikleşme, çağdaşlaşma ve uluslaşmaya doğru yöneltmiştir. Bugün Kürt toplumu Ortadoğu bölgesinde demokratikleşmeyi gündemleştiren, demokratikleşme ve özgürleşme azmi ile dopdolu olan bir halk durumundadır. Bu kendiliğinden olmuş bir olay değildir.

Ortadoğu bölgesinde, Mezopotamya kaynağına dayalı tarihi ve kültürel zenginliklere sahip olan Kürt halkı, son yüzyıllarda üzerinde uygulanan jenosit hareketleri, baskı, şiddet, katliam ve göçertme gibi sömürgeci uygulamalarla uygarlık dışına itilmiş bir konumu yaşıyordu. İşte 15 Ağustos Atılımı, bütün bu tarihsel haksızlık ve geri bırakılmışlığa verilen bir cevap oldu. İşte böylesi bir cevapla 15 yıl boyunca kahramanca bir direniş gösteren Kürt halkı, üç yüz yıllık tarihten kopukluk sürecinin açığını, 15 yıl gibi kısa bir zaman zarfında hızlı bir gelişmeyi yaşayarak kapatmayı başarabildi. Eskinin çağdışı, geri bırakılmış ve geri koşullarda tutulan, dar-aşiretçi zihniyet temelinde birbiriyle çatıştırılan, dar-mezhepsel yaklaşımlarla düşmanlaştırılan Kürt toplumu, bugün 15 Ağustos'un

hepsel ve fiili sömürgeci sınırları 15 Ağustos Atılımı ile parçalayan bu hareket, aynı zamanda bir ulusallaşma ve ulusal birlik ruhunu geliştirme hareketine dönüştürülmüştür. O nedenle 15 Ağustos diriliş bayramının tüm halkımız için büyük bir değer taşıdığı; halkımızın birlik ve bütünlüğünü parçalayan, bölün bütün anlayış, yaklaşım ve gerilikleri söküldüğü ve yerine ulusal birlik ruhunu ektiği açık bir gerçektir. Bu gerçek bugünkü sonuçları ile birlikte gözler önündedir.

Yurtsever halkımızın tarihinde, uğruna ağır bedeller ödediği 15 Ağustos Atılımı'nın

Mahsum KORKMAZ (Agit)

"Eskinin çağdışı, geri bırakılmış ve geri koşullarda tutulan, dar-aşiretçi zihniyet temelinde birbiriyle çatıştırılan, dar-mezhepsel yaklaşımlarla düşmanlaştırılan Kürt toplumu, bugün 15 Ağustos'un Rönesans hareketi ile birlikte ilerici ve çağdaş demokratik mücadelenin bölgedeki öncü gücü haline gelmiştir. Bu açıdan 15 Ağustos diriliş bayramı, halkımızın en değerli ve en kutsal bayramıdır."

Rönesans hareketi ile birlikte ilerici ve çağdaş demokratik mücadelenin bölgedeki öncü gücü haline gelmiştir. Bu açıdan 15 Ağustos diriliş bayramı, halkımızın en değerli ve en kutsal bayramıdır. Kürdistan'da bir Rönesans hareketidir. Bir aydınlanma, insanileşme, varolma ve çağla bütünleşme hareketidir. Bu gerçek, sadece Kuzey-Batı Kürdistan için değil, tüm Kürdistan parçaları için geçerlidir. Çünkü 15 Ağustos Atılımı ile Kürt halkı ilk kez bilimsel temellere dayalı, modern yöntemlerle yürütülen bir ulusal diriliş mücadelesini başlatmıştır.

Derin bir ideolojik, felsefi gerçeğe dayanan ve modern savaş bilimi ile yürütülen bu diriliş süreci sadece Kuzey-Batı'da değil tüm Kürdistan'da yankısını bulmuş ve tüm Kürdistan için bir aydınlanma hareketine dönüşmüştür. Önceden yaratılan aşiretsel, mez-

başlattığı 15 yıllık gerilla savaşının yeri, bu biçimde köklü bir değişim-dönüşüm ve yenilenmedir. Ulusal birliği yeniden oluşturma, kendi tarihsel gerçekliği ile buluşma ve ilerici bir bakış açısı temelinde çağla tanışmadır. Bunun içindir ki, bu adım büyük ve tarihseldir. Yine bunun içindir ki, bu atılımı başlatan **Mahsum Korkmaz (Agit)** yoldaş büyük bir kahramanlık abidesi olmuş, bu adımı yaratan Başkan Apo, hiçbir gücün engelleyemeyeceği Ulusal Önderlik tarzıyla Kürdistan'da tarihe mal olmuştur. Bu uğurda şehit düşen kahraman şehitlerimiz, çağdaş Kürt toplumunun yaşamsal temeli ve varolmanın gıdası olmuşlardır.

'Bu adım olmalı mıydı, olmamalı mıydı' şeklinde bir tartışma yapmaya gerek görmüyoruz. Böylesi bir adım olmasaydı, Kürt halkı bugünkü düzeye ulaşamaz, belki de

adından bile bahsedilemezdi. Ulusal birlik, demokratikleşme ve özgürlük gibi şeylerden söz edilemezdi. Onun yerine çağdışı, kendi kendini inkar eden, köleliği hazmetmiş, parçalanmış, gericilik içerisinde debelenip boğulan ve gelecek açısından insanlığın başına büyük bir ihtimalle bela olacak bir toplumsal yapı ve paçavra olurdu. Dolayısıyla bu adım Kürt halkının varolabilmesi, yaşayabilmesi için kesin bir zorunluluktur; eğer olmasaydı, bugünkü yaşam da olmazdı. O nedenle gerek içimizdeki gerekse dışımızdaki güçlerin tarihsel 15 Ağustos Atılımı'nın gerçek mahiyetini kavrama zorunluluğu vardır. Bu, varolmak ve yaşamı sürdürmek için bir zorunluluktur. Nasıl ki bir insanın, bir canlının yaşayabilmesi için havaya, suya, ekmeğe ihtiyacı var ise, tarihin o döneminde Kürt toplumu için de böylesi bir kahramanlık direnişine kesinlikle ihtiyaç vardı. Bu açıdan bu adımın olup olmaması tartışılmaz. Bu bir gereklilik ve zorunluluk idi ve bu adım Kürt halkının ölüm sürecinden çözüm sürecine taşımıştır.

Kürt halkını ölümün eşiğinden alarak demokratik mücadeleyi yürüten dinamik bir halk topluluğuna dönüştüren gerillanın, çözüm gücü olma anlamında üzerine düşeni yeterince yerine getirdiği bir gerçektir. Fakat gerillanın Kürt toplumunda bir Rönesans dönemini başlattığı, bu topluma bir yaşam verdiği, gıda olduğu da bir o kadar gerçektir. Dolayısıyla Kürdistan'daki gerilla hareketi tarihsel rolünü oynamış, sorunu çözüm noktasına getirmiştir. Gerilla çözümünün arifesinde, çözüm gücü olmayı gerektiği gibi başaramamıştır. Tabii ki bunun çok yönlü ne-

ele almadan bugünkü stratejik süreci kavramak mümkün değildir.

Dolayısıyla problemin çözüm zemini yaratılmış, siyasal mücadele zemini olgunlaştırılmıştır. Gerilla çözüm zeminini yaratırken, bugünkü koşullarda çözümün demokratik ve çağdaş yöntemlerle gelişmesi için bir katalizör rolünü oynamaktadır. Yani çözümde rolü bitmiş değildir, devam etmektedir. Ancak çözümün öncülüğünü artık gerilla değil, siyasal mücadele ve serhildan taktiği yürütecektir. Fakat çözümün gelişiminde gerilla yine stratejik bir güçtür. Gerilla olmadan çözüm zemini olamaz. Çözümün siyasal koşullarını, toplumsal düzeyini yaratan, gelişimini kolaylaştıracak olan güç gerilladır; rolü bugün de devam etmektedir. Bu gerçeği fark eden Parti Önderliğimiz, daha '93'ten itibaren partimizin çözüm arayış ve perspektiflerini geliştirmiş, yoğun bir siyasallaşma mücadelesini başlatmıştır. Çeşitli dönemlerde ilan edilen ateşkeslerle bu sürecin kapısı aralanmak istenmiştir. En son 1 Eylül 1998'de geliştirilen ateşkesle başlayan çözüm arayışı sürecini demokratikleşme mücadelesi ile tamamlama, çözümü bu anlayış ve mücadele ile sağlamaya yönelik gelişen arayışlara, uluslararası komplo ile karşılık verilmiştir. Bu komplo Önderliğimizin esaretiyle sonuçlandırılmasına rağmen partimiz ve Önderliğimiz, hem sorunun çağdaş yöntemlerle çözümü, hem de komployu boşa çıkarma yolu olarak siyasal mücadeleye ve çözümde ısrarı daha da keskinleştirmiştir. Bu temelde mücadelede stratejik değişim gerçeği yaşanmıştır. Köklü bir yenilenmeyle mücadelenin stratejisi değiştirilerek çözümün zemini bir bütün olarak olgunlaştırılmış, sorunun mutlak surette çözüme gitmesi için önündeki bütün engeller ortadan kaldırılmıştır. Çünkü gerilla büyük bir emekle bu çözüm sürecini yaratmıştır. Bu uğurda verilen binlerce can, halkımızın çektiği derin acılar vardır. Dolayısıyla "çözüm mutlak surette gerçekleşmelidir" yaklaşımı egemen olmuştur. Kürt probleminin çağdaş ölçülere uygun, demokratik, eşit ve özgür bir anlayışla çözüme kavuşturulması için partimiz tarafından gerekli bütün fedakarlık ve düzeltmeler gerçekleştirilmiştir.

Aradan geçen iki yıllık süre içinde elle tutulur çok ciddi bir gelişme olmamışsa da, demokratik çözüm çizgisinin olgunlaştırıldığı ve mücadelemizin yeni strateji temelinde bir gelişmeyi yaşadığı da bir gerçektir. Eğer bugün karşı taraf çözüme yönelik herhangi bir eğilim göstermiyorsa, kaybedecek olan odur. Çünkü son iki yıl göstermiştir ki, tüm mücadele yöntemlerimizi, mevzilenme ve örgütsel düzeyimizi çözüme göre ayarlayıp stratejik değişimi yapmakla bir şey kaybetmedik; tersine kazandık, gelişme yaratık. Bu gerçeği geçen günlerde Türkiye'de yayınlanan bir raporda da itiraf ediyorlar. Çünkü ortada kökeni tarihin derinliklerine dayalı bir Kürt sorunu var. Bu sorunun çözümü bir zorunluluktur. Kürt halkı bir taraf olarak yürüttüğü gerilla mücadelesi ile kendisini çözüme hazırlamıştır. Kendisini her yönden donatarak çözümün dilini, anlayışını, zihniyetini, üslup, tarz ve örgütünü yaratabilmiştir. Tutuculuğu yaşayan, gericilikte, çağdışı inkar ve imha politikasında hala ısrar eden, iç yapısal sorunları ve çağın gerçekleriyle karşılaşması bakımından büyük bir zorlanma ve daralmayı yaşayan Türk devletidir; biz değil karşı taraftır.

Bütün bu gelişmelerin yaratıcısı olan gerilla hem savaşı yürütmüş, direnmiş, dirilişi gerçekleştirmiş, hem de bugün çok açık bir biçimde kendisini çözüme göre ayarlamıştır. Çözüm yolundaki bütün taşları dizmiştir. Bunun böyle görülmesi ve bu biçimde yaklaşılması gerekir. Aksi tutum ve değişik yaklaşımlar, ilgili tarafları büyük bir yarılgıyla karşı karşıya getirecektir. Çünkü bütün bu gelişmeleri yaratan gerilla, bu sürece içinde kendisini yeni stratejik sürece göre dönüştürerek daha doğru temellerde bir mevzilenmeye kavuşmuş ve toparlanmıştır. Herhangi bir biçimde gerillanın gerilediği noktasından hareketle çözümsüzlükte, tutucu, inkarcı, rantçı anlayışlarda ısrar edilirse, gerilla bunun böyle olmadığını gösterebilecek güçtedir.

Bununla birlikte partimiz 2001 yılının baharından bu yana yeni dönem stratejisi temelinde derinleşmek, gelişmeye yönelmek, bütün alanlarda yeni dönemin gerekleri doğrultusunda yeniden yapılanmayı sağlamak ve pekiştirmek amacıyla konferanslar gerçekleştirmiştir. Halk Hareketi, PJA, Basın-Yayın, HPG, Dil-Kültür ve Sanat Konferanslarını tamamlamıştır. Bu konferanslarla partimiz mücadelenin bütün sahalarında güçlerini siyasal mücadele stratejisine göre yeniden yapılandırmayı, pekiştirmeyi hedeflemiştir. Konferansların büyük başarıyla gerçekleşmiş olması, sürecin bu doğrultuda derinleşeceğini göstermektedir. Partimizin bahardan bu yana geliştirdiği **İkinci Barış Hamlesi** vardır. Başta Avrupa zemininde *"Ben de PKK'lıyım, Kürdüm, ulusal haklarımı istiyorum"* biçimindeki kimlik bildirimi olmak üzere, yurt içinde ve yurt dışında geliştirilen kitlesel demokratik mücadele ile partimiz, demokratik çözüm çizgisi ve barış sürecinde ısrarını göstermiştir. Bu doğrultudaki mücadelesine devam edecektir.

15 Ağustos Atılımı'nın, esas olarak da bütün bu gelişmelerin yaratıcısı olan Halk Savunma Güçleri, gerçekleştirdiği I. Konferans ile siyasal mücadele stratejisi temelinde, meşru savunma çizgisi doğrultusunda askeri doktrini, stratejisini ve taktiklerini netleştirmiştir. Bu nedenle 15 Ağustos'un 18. yılına gerilla daha güçlü, derli toplu ve hakim bir biçimde girmektedir. Her şeyden önce Parti Önderliğimizin ve Ulusal demokratik mücadelemizin temel kazanımlarının güvencesi olan Kürdistan gerillası, barışın, demokratik çözümün ve siyasal mücadelenin savunma gücü olarak görevine yeni dönemde de devam edecektir. Kürdistan'da inkar siyaseti varolduğu ve sürdürüldüğü sürece, imha da her zaman gündeme gelebilecektir. Dolayısıyla ulusal demokratik güçlerimizin bir savunma sorunu vardır. İnkâr siyaseti yürürlükte olduğu müddetçe, gerilla savunma görevine daha usta ve profesyonel bir biçimde devam edecektir. Gerilla gücümüz, konferansta geliştirdiği yeni dönem perspektifleri, sağladığı derinleşme ve örgütsel netleşme ile bugün her zamankinden daha fazla netleşmiş, Apocu fedai ruh temelinde kesin ve yüksek bir kararlılığa ulaşmıştır.

Şanlı 15 Ağustos Atılımı'nın 18. yılına, Önderlik çizgisinde ve şehitlerin davasında derinleşmenin mutluluğu ve gururu ile giriyoruz. Gerillamız hem barışa hazır olacak, barışın zeminini koruyacak, hem de gerekli olduğunda her türlü savaş biçimine hazır olacaktır. Bunun olanaklarını yaratabilmiştir. Ak ile kara düzeyini aşarak; ya savaş ya barış konumunu siyasal mücadelenin çıkarlarına göre, gerekli olduğunda barış için varolma, onun bir kollayıcı ve geliştirici olma, gerekli olduğunda da en yüksek düzeyde savaşı yürütebilmenin güç ve kudretine sahip olma yeteneğini yakalayabilmiştir. Askeri bir güç olarak gerilla, inkar siyasetine ve henüz tümünden aşılmayan komploya karşı öncelikle savaş sanatında derinleşecektir. Bu doğrultuda modern gerilla çizgisini derinleştirerek savaş yeteneğini geliştirme doğrultusundaki yoğunlaşmasını daha fazla sürdürecektir. Profesyonel bir savunma gücü olarak gerillamız kimseye saldırmayacak, fakat kendisine saldıran güçlere karşı en yetkin bir biçimde cevap verme gücünü gösterecektir.

Bunun için öncelikle eskiden beri varolan geri özelliklerin aşılması şarttır. Gerilla ordumuzda öteden beri bulunan yarı sivil-

yarı askeri durumun aşılması artık bir zorunluluktur. Eski dönemlerde belki yarı sivil-yarı askeri, amatör bir örgütsel yapılanma ve hareket tarzıyla birtakım eylemlilikler geliştirilebiliyor ve eylemlilikler siyasal birtakım mesajlar verebiliyordu. Şimdi gerillanın siyasal mesaj vermeye yönelik eylemsel bir görevi yoktur. Bir savunma gücü olarak, daha çok tıkanma hallerinde işlevi olacak bir güçtür. Gerekli olduğu yerde profesyonel, usta ve yetkince müdahaleler yaparak yeni dönem görevine sahip çıkabilir. Bu anlamda dönemin en temel görevlerinden biri de gerillanın profesyonelleşmesi, fedaileşmiş, politik, askeri bir güç olarak siyasal mücadelenin zaferine göre kendini konumlandırmasıdır. Gerilla bütün hareket ve mevzilenmesini siyasal mücadelenin zaferine göre ayarlamak durumundadır. Fakat öncelikli olarak kendi dalında, askeri sanatın incelik ve onun örgütsel yapılanma gerçeğinde derinleşmesi gerekliliği çok açıktır. Yeni dönem görevlerinin üstesinden gelebilmek için öteden beri yaşanan geri, köylü özelliklerin aşılması, sivil yakla-

parçası haline getiren yeni, modern, komuta-talaşmış yapılanmayla ancak köklü bir değişim ve dönüşümü yaratabiliriz. Barışın zeminini korumada hassas davranabilen, siyasal mücadele ve stratejinin bütün esaslarını davranışlarına hakim kılan, konumlanmasını ve hareket tarzını ona göre yapabilen, savaş gerekli olduğunda ise en gelişkin savaşı verebilecek ve bu anlamda rolünü hem siyasi hem askeri açıdan oynamayı başaracak bir ordulaşmaya ulaşmak dönemin temel görevlerinden birisidir.

Öte yandan iki yıldan bu yana gerilla pasif savunma pozisyonu içinde olmuştur. Bunun fırsat bilen komplocu-rantçı güçler, geçen yıl imha amaçlı uluslararası komplo çerçevesinde YNK güçleriyle saldırılar geliştirmiştir. Böylelikle YNK eliyle gerilla güçlerimiz imha edilmek istenmiştir. Ancak bilindiği gibi o dönemde her ne kadar bazı gerillikler yaşamış olsa da, gerilla güçlerimiz hiçbir zaman bağrında eksiltmediği Apocu fedai ruhuyla adına yaraşır bir biçimde cevap vermeyi başarmış, bu cevapla yenilmezliğini bir kez daha dostla ve düşmana göstermiştir.

Mustafa YÖNDEM (Erdal)

Mehmet SEVGAT (Bedran)

şımların tümünden sökülüp atılması, askeri disiplin ve sisteme kavuşmuş bir savunma kuvveti olması şarttır. Gerilla, köklü bir değişim-dönüşüm ve yeniden yapılanma sürecine girmiş bulunmaktadır; konferansın temel kararı budur. Yeniden yapılanmayı bir reform anlayışı ile geliştirerek kendisini siyasal mücadelenin gereklerine göre biçimlendirirken, askerlik sanatında derinleşmiş, yetkinleşmiş, taktik zenginliğe sahip, tekniği taktiğin hizmetine sokabilen bir yapılanmayı gerçekleştirmesi temel hedefidir.

Bunu gerçekleştirebilmenin yolu komutandan geçer. Ordularda komutanın rolü ve işlevi bilinmektedir. Ordular komutanların gölgesidir. Dolayısıyla yeniden yapılanmanın, değişim ve dönüşümün başına komutayı koyuyoruz. Eski, klasik, dogmatik, yarı sivil-yarı askeri komuta yapısı mutlak surette aşılmak zorundadır. Özellikle sistem, disiplin, eğitim, planlama gibi konularda yetkinliği yakalayamayan, geriliği aşamayan, savaş olayını bir bilim ve sanat olayı olarak ele almayan, geri, dar komuta yapılanmalarının aşılması gerekmektedir. Kısaca, değişim ve dönüşümün en temel halkası komuta oluyor. Komutanın kendisini yeni dönem stratejisi temelinde yenilemesi ile askerlik sanatı ve örgütlenmesine uygun bir duruş biçimine ulaşması gerekmektedir. Biz bununla politik, militanlaşmış bir savunma gücü gerçeğine ulaşmak istiyoruz. İdeolojik-politik derinliği olan, siyasal sürecin ve stratejinin öneminin farkında olan, kendisini ona göre ayarlayabilen, ama aynı zamanda askerlik sanatında derinleşen ve onu kendi yaşamının temel bir

Güney'de bu durum yaşanırken, Kuzey'de ise tek taraflı olarak imha etmeye yönelik operasyonlar aralıksız sürdürülmüştür. Savaş değil, bazı değerleri koruma amacıyla Kuzey'de kalan az sayıdaki güçlerimize imha operasyonları dayatılmıştır. Gerilla güçlerimiz gerek Kuzey'de, gerekse Güney'de, tam kavrayamadıklarından dolayı meşru savunma çizgisini yeterince uygulamamış, daha çok sağ bir çizgi izlemiştir. Meşru savunmayı sadece 'düşman kapına gelip dayandığında kendini savunabilirisin' biçiminde, dar bir tarzda algılamıştır.

Meşru savunma çizgisi sadece Kürdistan'da icat edilmiş bir çizgi değildir; evrensel ölçüleridir. Hukuksal temele dayanırılmıştır. Savaşan güçler arasında meşru savunmanın ne anlama geldiği uluslararası yasalarla bir çerçeveye kavuşturulmuştur. Biz, meşru savunmanın bu evrensel ölçülerini çerçevesinde savunma çizgimizi şimdi daha da netleştirmiş bulunuyoruz. Meşru savunma meşru bir haktır ve bu hak hiçbir surette engellenemez. Bu kapsamda gerilla güçlerimiz, hem Güney'de, hem Kuzey'de meşru savunma çizgisi temelinde kendisini daha doğru savunmayı esas alacaktır. Güney'de çok çeşitli oyunlar ve muhtemel saldırılar gündeme gelebileceğinden ötürü, daha değişik bir askeri aktivite gerekli olmakla birlikte, meşru savunma anlayışımız genelde geçerlidir. Güney'de askeri aktivitenin gerekliliği ve mücadelenin ilerletilmesinin zorunluluğu çok açıktır. Gerillamız mevzilenme, meşru savunma çizgisini netleştirme ve bunun temel taktiklerini daha da

yetkinleştirme temelinde yeni dönemde daha dengeli ve aktif bir savunma çizgisi izleyecektir. Gerilla kendini aktif savunacak ve korumakla mükellef olduğu değerlere saldırı olduğunda, uluslararası meşru savunma çizgisi temelinde, savunma savaşının gereklerini doğru bir biçimde pratikleştirerek uygulayacak, saldırıya karşı misilleme hakkı olacaktır. Bu hak meşrudur, şimdiye kadar kullanılmaması bir yetersizliktir.

Gerillamız, temel bir savunma kuvveti olarak tarihi 15 Ağustos Atılımı'nın 18. yılını bu düzeydeki bir yeniden yapılanma ruhuyla karşılar, özellikle halkımızın bilmesi gereken birtakım hususlar vardır: Gerilla büyük bir fedakarlık ve görkemli direnişlerle diriliş sürecini tamamladı. Bu diriliş sürecinde halkımız büyük fedakarlıklar gösterdi. Sonuçta bir düzey yaratıldı. Bu düzey halkımızın her bakımdan donanma düzeyidir. Yaratılan bilinçlenme, demokratikleşme, özgürlük arayışı, ulusal kurumsallaşmalar ve ulusal birlik ruhu en büyük kazanımlarımızdır. Biz bu kazanımları elde etmek için çok şey verdik.

her şeye rağmen oligarşik rejim hiçbir barışçıl yaklaşımı öngörmez, bize katliamı dayatır, inkar ve imhada ısrar ederse, gerilla yeniden bütün yükü omuzlamaya hazırdır. Bu yönlü yoğunlaşmakta, bu sorunu yoğun bir biçimde tartışmaktadır. Gerilla fedakarlıktan kaçınmayacaktır; fedaileşmeye karar vermiş bir güçtür. Halkımızın, Başkan Apo'nun fedaisidir. Özgürlüğe aşıktır. Halkımızın ve Başkan Apo'nun özgürlüğü için gerillanın yapmayacağı hiçbir şey yoktur. Fedai olmak dahil, her şeyi yapabilecek kararlılık ve yüceliği yakalamış bulunmaktadır.

Bu noktada önemli olan demokratik çözüm sürecinin doğru algılanması ve halkımızın katılımının güçlü bir şekilde gerçekleşmesidir. Bu arada yurtsever Kürt gençliği dönemin temel taktiği olan serhildan hareketlerine öncülük ederken, birçoğunun gerillaya katılarak, gerillanın yeni dönemde rolünü oynamasında yerini alması bir gerekliliktir. Tarihin bu döneminde Kürdistan gençliğine çok önemli ve çok yönlü görevler düşmektedir. Hem ulusal demokratik mücadelenin kültürel, sporsal, siyasal, örgütsel zeminlerinde, serhildan hareketinde ve hem de gerillada rolünü oynayacak olan yine gençliktir. Bu açıdan gün, bekleyip izleme günü değildir. Her yurtsever genç ya serhildan hareketinin bir öncüsü olmalı, ya da dönemin yetkin bir gerillası olmayı kendisi için temel bir amaç edinmelidir.

31 Ağustos'ta Parti Önderliğimizin AİHM davası başlayacaktır. Önderliğimizin bu davaya bin sayfayı aşan ve çok derinlikli çözümlemeleri geliştiren kapsamlı bir savunma ile cevap verecektir. Önderliğin AİHM'de görülecek davasına halkımız sahiplik etmeli, yurtseverlik görevlerini bu çerçevede yerine getirmelidir. Başkan Apo'nun halk, halkın da Başkan Apo olduğunu, birbirinden koparılamayacağı gerçeğini pratikte eylemselliği ile göstermelidir. 1 Eylül Dünya Barış Günü yaklaşmaktadır. Biliniyor ki, Parti Önderliğimizin ateşkes ilan etmesinin 3. yıldönümüdür. Dolayısıyla 2001 yılının 1 Eylül Barış Günü, barış ve demokrasi mücadelesinde bir zirve olmalıdır. Halkımız bu günde özgürlük ve barış istemini, geliştirdiği en gelişkin katılımlı eylemselliklerle göstermelidir. Demokrasiye, özgürlüğe ve Önderliğine tutkunluğunu tüm dünyaya en güçlü bir sesle duyurmalıdır. Halkımız 1 Eylül Barış Günü'nü gerçek bir barış şölenine dönüştürerek, savaşta olduğu gibi barışta da kararlılığını ve çözüm istemini en yüksek düzeyde gösterebilmelidir.

Kısaca, Ulusal demokratik mücadelemiz, 15 Ağustos'un 17. yıldönümünü bir bütün olarak önemli mücadele günleriyle karşılıyor. Hem gerilla cephesinde yaşanan yenilenme ve hazırlık düzeyinin yüksekliği, kendisini siyasal mücadeleye göre ayarlama sürecini tamamlama bakımından, hem de halkımızın Ulusal demokratik mücadelede serhildan hareketini Amed Newroz'u ile başlatarak AİHM süreci ve 1 Eylül Barış Günü vesilesi ile zirveye ulaştırması gereken bir süreçte 17. yıldönümü karşılıyoruz. Bu şu demektir: 15 Ağustos Atılımı'nın ruhu hem halk kesimlerinde, hem de gerillada her zamankinden daha güçlü, başarıya daha yakın bir biçimde yaşatılmaktadır. Bizim için en önemli husus budur. En değerli bayram bu ruhun yaşatılmasıdır. Bu ruh yaşadığı müddetçe hiçbir güç halkımızın demokrasi, özgürlük ve birlik amacı önünde duramaz.

Bu temelde kesinlikle zafer bizimdir, mücadelede kazanan 15 Ağustos ruhu olacaktır, diyoruz. 15 Ağustos bir mücadele ruhudur; başarıya azmi ve kararlılığıdır. Eğer bugün Ağıtlerin ilk kurşunuyla canlanan bu ruh, Kürdistan'da milyonların şahsında yaşanıyorsa, özgürlük yakındır. O zaman bu tarihsel özgürlük, çağdaşlaşma ve demokratikleşme yürüyüşünün önünde hiçbir güç duramayacaktır. Başarı mutlak kazanılacaktır.

– Yaşasın diriliş bayramımız 15 Ağustos!
– Yaşasın halkımızın özgürlük mücadelesi!
– Yaşasın HPG!
– Biji Serok APO!

APOCULUK TARİHİN EN ÜST DÜZEYDE SENTEZİDİR

Felsefe konusu, bizde daha çok soyut ele alınan ve üzerinde fazla düşünülmeyen bir konudur. Bundan dolayı yaşam karşısında zayıf kalma durumu yaşanıyor. Kendi yaşam gerçeğimizi bu çerçevede çözümlemek gerekir. PKK hareketi Kürdistan'daki insan ve toplum gerçeğini değiştirmek için gelişen bir harekettir. Önderlik gerçeği böyle bir gerçekliktir. Bu çerçevede Önderliğin yaşam anlayışını, Kürdistan'da ifade ettiği anlamı, yarattığı gelişmeleri, Kürdistan'da yaşam gerçeğini, insan ve toplum gerçeğini irdelemek ve açığa çıkartmak önemli bir hedefimizdir. Bu temelde toplumu, insan yaşamını ve özelliklerini daha derinlikli kavrama, eleştirme, dolayısıyla yaşam anlayışımızı yenileme, anlam ifade eder düzeye getirme, anlamsız olanları ortaya çıkartıp atma, onlarla mücadele etme, kendi yaşamımızı daha yeterli ve anlamlı kılmayı hedefliyoruz. Önderlik özelliklerini anlamak, Önderliksel gelişmeyi görerek, Önderlik özelliklerinin nasıl geliştiğini, ne anlam ifade ettiğini irdelemek gerekmektedir.

Apoculuk felsefesi ile birlikte, Apoculuğun karşı karşıya olduğu, mücadele ettiği, boğuştuğu felsefelerin, düşüncelerin, ruhların neler olduğunu, bilinçaltılarının, psikolojilerinin nasıl olduğunu da tahlil etmek, anlamak gerekiyor. Onlar olmadan, bir felsefe olarak Apoculuk olmaz. Parti Önderliği hep şunu söylemiştir: *“Ben de Apocu olmaya çalışan bir militanım. PKK'li olmaya çalışan bir militanım. Onun gereklerini herkes gibi ben de yerine getirmeye çalışıyorum.”* Tabii bu Önderlik yaklaşımıdır. Önderliğin örgüte bakış açısı, yaşama, mücadeleye bakış açısidir. Kendini, bu mücadeleyi ele alış tarzı buradan ortaya çıkıyor. Şimdi buna göre kendimizi ölçüp biçip değerlendireceğiz. Ruh halimizi, psikolojik durumumuzu ele alacağız. Her halimize ‘en doğrusu budur, PKK budur’ diyemeyiz. Herkesin kendine göre bir PKK belirlemesi, PKK tanımlaması yapması mümkün değil. Semir de *“Herkes PKK'yi istediği gibi yorumlamalı”* diyordu. *“Biz Abdullah Öcalan gibi yorumlamak zorunda mıyız? O da yorumluyor, ben de yorumluyorum”* diyordu.

PKK, Apoculuk, onu kabul ederek olmadı. Bu anlayışla savaşa savaşa oluştu. Şimdi istediği gibi her duyduğunu, düşündüğünü PKK olarak sanmak, PKK olarak görmek, her istediğini her aklına eseni yapmak olmaz. O biçimde bırakalım PKK'li olmayı, örgüt olmayı, normal insan olmak bile mümkün değildir.

Apoculuk reddetme hareketidir. Hem de yüzde yüz, en küçük bir pürüz, tereddüt, endişe tanımaksızın reddetme hareketidir. Böyle yaklaşmayı, yaşamı böyle algılamayı tümüyle reddederek, yeni bir yaşam arama, bulma, onu yaratma, hem de Önderliğin deyimile, *“iğne ucuyla kuyu kazarcasına”* bir yöntemle bunu ele alarak yürütme PKK tarzıdır. Bu, daha da derinleşmiş bir biçimde sürüyor; Önderliğin çabası bu doğrultudadır. PKK bir mücadele örgütü ve militanlar topluluğudur. Daha çok pratikle ilgilidir. İş, pratik yapmak, çalışma yürütmektir. En temel görevi insan örgütlemek, örgütler kurmak, değişik biçimlerde mücadele etmek, insan ve toplum için zararlı olan şeyleri yıkarak onun yerine yararlı şeyler koymaktır.

Apoculuk bitmez tükenmez bir uğraş ve arayış mücadelesidir

Kürt toplum gerçeği ve yapısı, PKK gerçeğini, Apocu felsefeyi doğru ve iyi öğrenmeyi, yeterince yaşamsallaştırmayı zorunlu kılmaktadır. Başka türlü bu gerçekleri değiştirme, dolayısıyla kendimizi değiştirme, yaşamı anlamlı kılmak, doğru yaşama ulaşma

imkan dahilinde değildir. İster insanın gelişiminden öğreneceklerimiz olsun, isterse Kürdistan'daki geriletilmişlik, çökertilmişlik ve düşürülmüşlükten çıkaracağımız dersler ve onu değiştirme, reddetme iddiamız, gücümüz olsun; bunlar doğru bir bakış açısına ulaşmayı, yaşamı, mücadeleyi doğru anlamayı hem zorunlu kılıyor, hem de buna götürüyor. Aslında bu Önderlik gerçeğimiz oluyor. Kürdistan'da yeni bir bakış açısı, yeni bir yaşam tarzı, yaşamı yeni tarzda anlama, algılama ve yaşamayı ifade ediyor. Bunu iyi öğrenmemiz, iyi kavramamız, özümsememiz, tartışmamız gerekiyor. Kısaca ne olup olmadığına dair kafa yormamız gerekiyor. Anlamak, mevcut durumu çözümlemek için nasıl bir yol, yöntem izlememiz gerektiği de bu felsefede zaten saklıdır. Arayacaksınız, tarayacaksınız, varolana razı olmayacaksınız, somut gerçeği inkar etmeyeceksin, hayalci olmayacaksınız, ayakların havada kalmayacak. Ama varolan gerçeği de olduğu gibi kabul etmeyeceksin, doğru ve yeterli bulmayacaksınız, eleştireceksin, irdelleyeceksin, inceleyeceksin; senin de doğru-yanlış, iyi-kötü, güzel-çirkin ölçülerin olacak. Ona göre eleştirel bir bakış açısıyla irdeleme yapmaya çalışacaksınız. Ve bu temelde bazı şeyleri reddederken, oldukça gerçekçi bir şekilde somutu iyi görüp tahlil ederken, bazı şeyleri de elde etmeye, yaratmaya, bulmaya, hakim kılmaya çalışacaksınız. Bitmez tükenmez bir uğraş ve arayış mücadelesi içinde olacaksınız. Bu da Apoculuktur. Bir bakış açısıdır, bir yaşam biçimidir, bir mücadele gerçeğidir. Kesinlikle bir şeyler bulup veren, yaşamayı esas alan, varolanı idare eden, kullanan bir şey değildir. O yaklaşım başka bakış açılarının veya başka çizgilerin, felsefelerin, siyasetlerin özelliğidir. Bu açıdan doğru bir Apoculuk tanımı çok önem taşıyor. Tanımı doğru, kapsamlı, yeterli yapmak, özüne uygun yapmak, bir de bu tanımı iyi özümsemek, içselleştirmek gerekirken; ona göre yaşamak, onun gibi olmak, onu yaşamsallaştıran olmak önem taşıyor. Tanım yapmak, tanımlamak böyle olur ve buraya kadar varırsa değerli olur.

Bu çerçevede baktığımızda, Apoculuk sosyalizm içinden çıkan bir akımdır. Sosyalizmin 21. yüzyıla uyarlaması, diyoruz. 21. yüzyılın sosyalizmi olarak da tanımlayabiliriz. Tabii 20. yüzyıldan, daha öncesinden de kopuk değil. 21. yüzyıl yeni bir yüzyıl olduğu için ve bu düşünce akımının da yeniyi yaratma, günümüzü tahlil edip, günümüzde insan için iyi, doğru, güzel olanı yaratma iddiasında bulunduğu için bu yüzyılın akımı diyoruz. Bunun tümünü, bugünü değerlendirme ve iyi, güzel olanı yaratmayı geçmişin tahlilinden, irdelenmesinden, geçmişin derslerinden ve birikiminden çıkarıyor. Reddetmiyor, onları veri olarak alıyor, hepsine değer biçiyor, hepsini esas alıyor. Fakat tasnife tabi tutuyor. Değişik zamanlarda insanlık için önemli hizmetler yapmış, gelişme yaratmış olanlara değer biçiyor, anlam biçiyor. Hizmet etmeyenleri, değer ifade etmeyenleri de ortaya koyuyor. Onları yararsız buluyor. Bir tecrübe, bir birikim olarak alıyor, fakat olduğu gibi almıyor. ‘Bugün de aynı şeyler olmalıdır’ demiyor. Ret ve inkar etmiyor. Apoculukta inkarcılık yoktur. Tersine inkarcılığa karşı bir akımdır. Çünkü ortaya çıktığı zaman sosyalizmde derin bir inkarcılık vardı.

İkincisi ise; Kürt toplumu tümüyle insanlığı inkarı yaşıyordu, inkar ettirilmiş, kendi değerlerine yabancılaştırılmış, kendi de-

ğerleriyle karşı karşıya getirilmiş bir toplumdur. Bu kadar aşırı inkarcılık içerisinde ortaya çıkan bir akım olarak en büyük bir özelliği; inkarcılığı aşmak, inkarcılığı reddetmektir. Sosyalizmin, dolayısıyla onun felsefik temeli olan diyalektik materyalizmin doğru özümsemesiyle, Kürt toplumunun tarihsel özü ve güncel gerçekliğiyle doğru buluşmayı esas almış, kendini buraya dayandırmış bir akım oluyor. Dolayısıyla inkarcılığı aşan bir akım. Yanlış, kötüyü, insanlık için günümüzde yararlı olmayanları ortaya çıkartan, reddeden; bunda oldukça çözümleyici, kesin kararlı olan, ama hiçbir zaman da tarihsel gelişmeyi, tarihsel gelişmenin çeşitli aşamalarından ortaya çıkan hizmetleri reddetmeyen, inkar etmeyen, onları hep anlamlandırmayı, değerlendirmeyi bilen bir akım. Bu bakımdan bir defa bu temel özelliği göreceğiz.

Demek ki ortaya şu çıkıyor: Bir; Apoculuk, sosyalizmin ciddi biçimden irdelenmesinden, onun felsefik temelleri ile birlikte siyaset, örgüt, mücadele anlayışlarının da bir tahlile tabi tutulmasından, günümüz pratiğinde denenmesinden ortaya çıkan bir akımdır. Felsefesi de bu temelde ortaya çıktı.

İkincisi ise; Kürt toplumuna, Kürt insanına yedirilmiş olan ruhu, düşünceyi, psikolojiyi, yaşam tarzını irdelleyen, çözümleyen, eleştiren, insanca olmayan her şeyi ortaya çıkartıp mahkum eden, reddeden; insanca olan öyle birleşen, o özü açığa çıkartan ve onu geliştirerek insanlığın günümüzde ulaştığı düzeye uygun olarak yaşamsallaştıran bir akımdır. Felsefesi de böyledir. Tabii sosyalizmden çıkan akım olduğuna göre bir sosyalist gelişme çizgisi var. Bunu Parti Önderliği çok ayrıntılı, kapsamlı irdeledi. Parti Önderliği'nin değişik felsefi akımlarla ilgilenme gerçeği var. İdealizmin değişik türleriyle ilgilidir, dinlerle, milliyetçilikle ilgilidir. Tabii birden bire materyalizmi, diyalektiği geliştirmiş öğrenmiş değil. Fakat şu var ki; çok güçlü araştırmacılık, arayıcılık, irdelleyicilik var. Dolayısıyla insanı, doğayı, toplumu, yaşamı anlamak için yoğun bir araştırma, inceleme, öğrenme, düşünme, tartışma süreci içerisinde kendisini geliştiriyor. Bu da Önderlik gerçeğinin bir esası, onun bakış açısının temel özelliklerinden birisi; yani inkarcı olmamak. Bir diğer temel özellik de böyle bir gelişmeyi yaratan sonsuz bir arayışçılık, irdelleyicilik, en iyi, en güzel, en doğru olanı bulmaya, yaşamı anlamaya çalışma tutkusudur. Bu tutku düzeyi, Önderlik gerçeğinde öyle sıradan bir yaklaşım, sıradan bir ele alış değil. Tutku düzeyinde yaklaşma, yorulmaz, belli şeylerle yetinmez, bir yerde durmaz ölçüde bir arayışçılıktır. Bu arayışçılıktaki süreklilik vardır. Önderlik gerçeği, çıktığı toplum gerçeği, idealizmin çok değişik özellikleriyle yüklü ve bunları uzun bir sorgulama süreci yaşıyor. İçinden çıktığı toplumun taşıdığı değer yargılarını sorguluyor. Ona yedirilen anlayışları, yaşama bakış açılarını, yaşamı çözümleme yöntemlerini sorguluyor. PKK mücadelesinin felsefik bir temeli var, o mücadele böyle bir sorgulamayı ifade ediyor. Kürt toplumunun yaşadığı değer yargıları, ölçüler; onun yaşama bakış açısı, yaşamı anlama durumunun sorgulanması oluyor. Bunu günlük, anlık düşüncede değerlendirdiği, tartışmayla yaptığı gibi, en şiddetli eylemde de yapıyor. Daha ilk dönemde Apocu felsefenin temel bir özelliği sadece düşünmek, bir şeyleri öğrenmek değil; onu anı anına

öğrendiği kadarıyla yaşamsallaştırmaktır. Düşünceyle pratiği birleştirmek, bilgiyle mücadeleyi birleştirmek, düşündüğünü, bildiğini anı anına pratikleştirmek, bilgiyi, düşünceyi eylemle birlikte ele almak, birlikte yürütmek, birlikte ortaya çıkartmak, yaşamı böyle teori, pratik, düşünce, maddi yaşam, bilgi, eylem birlikteliği içinde ele alıp sürdürmek; hem pratiği buna dayalı olarak geliştirmek hem de düşünceyi, teoriyi, bilgiyi böyle bir pratik içinde yaratmak, ortaya çıkarmaktır. Bunu, *“düşünürken yapmak, yaparken düşünmek”* diye ifade ediyor Parti Önderliği.

Bir şeyi önceden düşünüp, tasarlayıp, planlayıp, ondan sonra yaşama geçirmek değil; yine diğer yandan pratiği yapıp, ortaya çıkarıp, ondan sonra düşünmek değil. PKK'de düşünceyle pratik her zaman iç içe olmuştur. Kuşkusuz zaman zaman birisi öne geçmiştir. Stratejik planlama dönemlerinde stratejik düzeyde düşünce elbette ki önde olmuştur. Tasarılar, planlamalar ortaya çıkartılmıştır. Zaman zaman da pratik öne geçmiştir. Örneğin, halk savaşı stratejisi bir düşünsel planlamaya kavuştuktan, onu eyleme dökme süreci başladıktan sonra pratik daha çok uğraşılın, esas alınan yan olmuştur. Ama ister stratejik planlama dönemine, isterse pratik gelişme dönemine bakıldığında; pratik gelişme düşüncenin derinleşmesiyle, anlık olarak yürütülen mücadelenin değerlendirilmesiyle geçerken; düşünsel arayış, derinleşme dönemi de hep pratik yaşamla birlikte olmuş, bu arayış pratiğin, yaşamın, içinde bulunulan dönemin değerlendirilmesinden çıkmıştır.

Değişim Önderlik gerçeğinin ve varlığının en temel özelliğidir

Bu durum, örgüt çalışmasında, siyasi faaliyette, eylemde kopukluk yaratmıyor. Bir süreklilik, devamlılık yaratırken bir tekrara da yol açmıyor. Sürekli bir gelişmeyi ifade ediyor. Burada diyalektiğin kendisi var. Sürekli, ama hep ileriye giden bir düşünce, sürekli bir eylem. Ama tekrar değil, hep büyüyen, değişen bir eylem; dolayısıyla sürekli pratikten, eylemden daha üst düzeyde bir düşüncenin ortaya çıkması ve hep ortaya çıkan, gelişen, bir muhakeme haline gelen düşüncenin karar haline gelerek daha ileri düzeyde, daha üst düzeyde eyleme dönüşmesi, yeni yaşamı, yeni eylemi yaratması söz konusudur. Önderlik gerçeği; düşüncesiyle, yaşamıyla böyle bir diyalektik bütünlük kazanıyor. Dolayısıyla düşüncede ve eylemde kopukluğun olmaması, diyalektik bütünlüğün üst düzeyde gerçekleşmesi; siyasette, örgütte, günlük yaşamda kopukluğu ortadan kaldırıyor. Müthiş bir bütünlük, devamlılık, süreklilik var ve hep değişim, ilerleme, gelişme yaşıyor. *“Değişim benim tek ve en büyük özelliğimdir”* diyor Parti Önderliği. Değişim, Önderlik gerçeğinin, Önderlik varlığının en temel özelliğidir. Fakat değişmeyi sürekli bir gelişme olarak ele almak, yenilik olarak ele almak, asla tekrar olarak ele almamak. Bunu şöyle ifade ediyor: *“Benim için bir şeyi elde etmek önemlidir. Elde etme mücadelesi önemlidir, elde etmek değil; elde edildikten sonra o bitmiştir. Onu başkalarına sunarım, başkalarının olsun. Benim için ondan daha yeni, daha öte şeyleri elde etme arayışı, mücadelesi başlar. Bu, değişimi, değişim için yürütülen mücadele arayışını, sürekli bir gelişim olarak, ilerleme ve yenilik olarak ele almak anlamına geliyor.”*

Bütün bu benzer özelliklerin şekillenmesi bazı temel yaklaşımlardan doğdu. Bunlardan birisi; Kürdistan'a yedirilen yabancı

“Apoculuk reddetme hareketidir. En küçük bir pürüz, tereddüt, endişe tanımaksızın reddetme hareketidir. Böyle yaklaşmayı, yaşamı böyle algılamayı tümüyle reddederek, yeni bir yaşam arama, onu yaratma, hem de Önderliğin deyimile, *‘iğne ucuyla kuyu kazarcasına’* bir yöntemle bunu ele alarak yürütme PKK tarzıdır.”

Ortadoğu dünyanın omurilik soğanı gibidir

Ortadoğu'nun en temel sorunlarından biri, yaklaşık yarım yüzyıldır süren Arap-İsrail sorunudur. Bu sorunun bu kadar uzun süreli olması, tarihsel olarak köklerinin derine inmesi ve sadece bölgeyi değil, dünyayı ilgilendiren stratejik bir soruna dönüşmesiyle ilgilidir.

Her şeyden önce Ortadoğu'nun ilk çağlardan beri çatışma ve çekişmelere sahne olduğu biliniyor. Burası dünyanın ilk yaşam ve uygarlık alanıdır. Yine o günün dünyasında büyük güç olmak isteyenler en başta Ortadoğu'da hakimiyet kurma mücadelesi vermişlerdir. Eğer bugünün küreselleşme kavramına uygun konuşulmak istenirse, ilkçağda ve daha sonrasında da değişik zamanlarda dünyaya hakim olan güçler bu coğrafyada ortaya çıkmıştır. Eskiden dünya denildiğinde daha çok merkezinde Ortadoğu'nun yer aldığı Avrupa, Afrika'nın kuzeyi ve biraz da Asya bilinmekteydi.

Dünyanın büyük imparatorlukları da her zaman Ortadoğu ve çevresinde ortaya çıkmışlardır. Büyük İskender'in imparatorluğu, Roma İmparatorluğu, Pers İmparatorluğu, Asur İmparatorluğu bu coğrafyada ortaya çıkmışlardır ve bu da buranın önemini orta-

oynamıştır. Petrol yataklarının bulunması yanında özellikle kapitalizmin pazar sorunu, hammadde ihtiyacı ve meta ihracı gerçeği kapitalist dünyanın her alanda etkin olma arzusunun en fazla da Ortadoğu'da yoğunlaşmasını beraberinde getirmiştir.

Özellikle İngiltere'nin, Hindistan ve Uzak Doğu'ya giden yolların güvenliğini sağlamak istemesi enerji kaynaklarının zenginliğiyle bir arada düşünüldüğünde, bu alanın büyük bir mücadeleye sahne olacağı açıktır. Nitekim 18. yüzyıldan başlamak üzere bölgenin 19. ve 20. yüzyılda büyük devletlerin mücadele alanı haline geldiğini görüyoruz, 18. yüzyıl aynı zamanda Osmanlı İmparatorluğu'nun fazlasıyla zayıfladığı bir yüzyıldır. Osmanlı İmparatorluğu gide-rek Ortadoğu'da hakim olamayacak bir konuma gelmektedir. Hem içeride hem dışarıda zaafiyet içindedir. Bunun sonucu İngiltere başta olmak üzere Fransa ve Rusya bölgede büyük bir egemenlik mücadelesi içine girmişlerdir. Birbirleriyle mücadele ederken biri diğerinin önünü kesmek için başka güçlerle ittifak içine girmiştir. İngiltere çok mu etkin olmaya başladı, Fransa ve Rusya yakınlaşarak bunu önlemeye çalışmıştır. Fran-

sağlamıştır. Ancak 19. yüzyıl sonu ve 20. yüzyıl başında büyük bir emperyalist güç haline gelmiştir. Bunun için Almanya genç bir emperyalist ülke olarak değerlendirilebilir. Osmanlı İmparatorluğu hasta adamdır. Ancak bu hasta adam üzerinde miras kavgası yapanlar ise fazladır. Hasta adam öldürülüp parçalanmak istense de, bu konuda uzlaşamamaktadırlar. Bu da hasta adamın ömrünün uzatılmasını beraberinde getirmekteydi. Büyük devletler zaman zaman dağılmakla yüz yüze kalan bu hasta adama destek vererek, diğer bir güce karşı ayakta tutmaktaydılar.

Osmanlı İmparatorluğu da büyük devletlerin kendi aralarındaki çekişmelerini bildiğinden, bu çekişmelerden yararlanarak kendisini ayakta tutmaya çalıştı. Bu konuda uzun süre başarılı politika izlediği de söylenebilir. Eğer imparatorluk 19. yüzyılda dağılmamışsa, bunda büyük devletler arasındaki çekişmelerden yararlanan Osmanlı yönetiminin bu çelişkileri değerlendirme gerçeği vardır. Özellikle Abdülhamit'in imparatorluğun ömrünü uzatmak için bu çelişkileri iyi değerlendirdiği söylenir. Bunda gerçeklik payı da var. Osmanlı mirasına sahip çıkan çevreler tarafından Abdülhamit'in, İttihat ve Terraki geleneğine dayanan

Arap-İsrail sorununun kökeninde İngiltere'nin bölge politikası var

Bu konuda İngiltere'nin uzun süreden beri bu alanda etkin olmaya çalıştığı biliniyor. İngiltere'nin imparatorluğu parçalanmak için bir başka nedeni daha vardır: İngilizler, tüm Müslümanların manevi önderi olan böyle bir Halifelîği, geniş bir Müslüman topluluk üzerindeki hakimiyetleri için tehlikeli görmektedir. Bu açıdan İngilizlerin Osmanlı İmparatorluğu'nun dağılmasında önemli rolü olduğu söylenebilir.

Yahudi sorunu da biraz İngilizlerin bölgedeki politikasıyla bağlantılıdır. Yahudilerin İngiltere ve buradaki ilişkileri aracılığıyla bugünkü İsrail ve Filistin toprakları üzerindeki siyasal hareketlilikleri yüz yıl öncesine dayanır. Yahudilerin Filistin'den toprak satın almak istemesi, buraya yerleşme politikası karşısında yine Abdülhamit'in bunu kabul etmediği söylenir. Daha doğrusu Abdülhamit anı-larında bu şekilde dile getirir. Bunda da bir gerçeklik vardır. Çünkü tarihin kaydettiği konulardır; İngiltere 19. ve 20. yüzyılda Ortadoğu'da kendi çıkarlarını korumak için önemli bir işbirlikçileştirme politikası izlemiştir. İlk

olduğu ittifak yenilir. Bu aynı zamanda Osmanlı İmparatorluğu'nun dağılması anlamına gelmektedir. Nitekim Birinci Dünya Savaşı'nın sonucu birlikte Osmanlı İmparatorluğu dağılır. Ekim Devrimi Osmanlı'nın devamı olan yeni Türkiye'nin imdadına yetişmeseydi, bugün Türk hakimiyeti, Anadolu'nun ortasında küçük bir devlet şeklinde görülecekti. Savaş sonrasındaki müteareke ve arkasından galip güçlerin belirli alanlara el atması bunun açık göstergesidir.

Osmanlı sonrası dönemde yeni Türkiye'nin lideri Mustafa Kemal, belli bir ulusal mücadele vermiştir. Ancak şunu belirtelim ki; eğer Ekim Devrimi gerçekleşmeseydi, ulusal mücadelenin hem olması hem de başarıya gitmesi mümkün değildi. Bu açıdan Birinci Dünya Savaşı sonucu gibi büyük bir mağlubiyetten sonra Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulması Ekim Devrimi'yle ilgilidir. Bu açıdan başta Türk egemenleri olmak üzere bugünün Türkiye'sinde yaşayanlar Ekim Devrimi'ne çok şey borçludur. Yatıp kalkıp günde üç defa Ekim Devrimi'ne dua etmeleri gerekir. Ne acıdır ki, Ekim Devrimi'ne en büyük düşmanlığı da Türk devleti yapmıştır. Bu da tarihin ortaya koyduğu bir trajedidir.

“Ortadoğu’nun dengeleri buradaki yerel güçler arası ilişkilere ve ihtiyaca göre değil, dünya dengelerine, ilişkilerine, çıkarlarına göre şekillendirilmiştir. Dünyanın büyük güçleri bölgede etkili olmak için de her zaman kendilerine işbirlikçi aramışlardır ve bulmuşlardır da. Bu İngiltere için de, Fransa için de, Rusya için de geçerlidir. Yine İngiltere’nin mirasını devralan ABD için de durum böyledir.”

“Birinci Dünya Savaşı sonrası ağırlıklı olarak İngiltere’nin hakim olduğu yeni bir Ortadoğu düzeni kurulmuştur. Bugünkü Filistin toprakları da İngiltere’nin egemenliğinde kalmıştır. İngiltere’nin egemenliği altında Yahudiler faaliyetlerini artırmışlar ve birçok toprak parçasını Araplardan parayla satın almışlardır. Bu da tabii ki ABD ve İngiltere’nin desteğiyle yapılmıştır.”

ya koymaktadır. Roma'yı Roma yapan, Ortadoğu ve çevresine hakim olma gerçeğidir. Büyük İskender için de bu söz konusudur. Diğer imparatorluklar için de aynı şeyi söyleyebiliriz. Cengiz Han ne zaman Ortadoğu'ya doğru genişlemişse, o zaman büyük-lüğü değer ifade etmiştir.

Eskiden daha çok ticaret yollarının bu alandan geçmesi burayı önemli kılıyordu. Yine büyük artı-ürün elde edilen alanlar Ortadoğu ve çevresindeki alanlardır. Daha sonra İslamiyet'in yükseliş döneminde de burada büyük İslam imparatorlukları kuruldu. Büyük dinlerin burada çıkması tesadüf olmadığı gibi, üç büyük dinin varlığı, alanı sürekli çatışmalara götüren nedenlerden biri haline gelmiştir. Ortadoğu alanı böylelikle yalnız artı-ürün elde etmek ve ekonomik kaynaklarına hakim olmak için savaş verilen yer değil, aynı zamanda farklı ideolojilerin, felsefelerin, dinlerin mücadelesine de sahne olmuştur. Bunlardan en çarpıcı olanı Haçlı Seferleri'dir ve yüz yıldan fazla sürmüştür.

Kapitalizmin ortaya çıkışı ve yeni yolların bulunmasıyla birlikte bir dönem çok fazla öne çıkmasa da, bölge hiçbir zaman önemini kaybetmemiştir. Kapitalizmin gelişmesi ve büyük enerji kaynaklarına ihtiyaç duyması ve bu enerji kaynaklarının bölgede ortaya çıkması, Ortadoğu tarihini ve coğrafyasını önemli kılan yeni bir etken olarak rol

sa mı fazla ileriye gitti, mutlaka Fransa'yı köstekleyecek ittifaklar geliştirilmiştir. Aynı şeyi Rusya da yaşamıştır. Denilebilir ki 19. yüzyıl, hatta 20. yüzyılda üzerinde en fazla rekabet edilen alan Ortadoğu'dur. Son üç yüz yılda Ortadoğu'nun tarihi neredeyse dış güçler tarafından yazılmıştır.

Ortadoğu'da doğal dengeler ve ilişkiler dış müdahalelerle bozulmuştur. Ortadoğu'nun dengeleri buradaki yerel güçler arası ilişkilere ve ihtiyaca göre değil, dünya dengelerine, ilişkilerine, çıkarlarına göre şekillendirilmiştir. Dünyanın büyük güçleri bölgede etkili olmak için de her zaman kendilerine işbirlikçi aramışlardır ve bulmuşlardır da. Bu İngiltere için de, Fransa için de, Rusya için de geçerlidir. Yine İngiltere'nin mirasını devralan ABD için de durum böyledir.

19. yüzyıldan itibaren Osmanlı'nın egemenliği görüntü haline gelmiştir. İmparatorluk, Avrupa devletleri tarafından hasta adam olarak ilan ediliyor ve hasta adamın öleceği düşünülüyordu. Bunun üzerine bütün büyük devletler bu hasta adamın üzerine hesap yapıyor, Osmanlı'nın hükümrân olduğu geniş alanların bölüşülmesi gündeme geliyordu. Bu durum Fransa, İngiltere, Rusya, Almanya gibi büyük devletler tarafından ciddi ciddi düşünülmüştür. İlk başlarda Almanya bu rekabet içinde değildi. Bu rekabet içine geç giren bir ülkedir. Çünkü Almanya ulusal birliğini geç

Kemalistlerin değerlendirdiği gibi kötü bir padişah olarak görülmemesi de bu gerçeğe dayanıyor. Bunda da doğruluk payı vardır.

Büyük devletlerin birbirlerine karşı çok kuşkulu yaklaşımları; Ortadoğu'da etkili olan bir gücün dünyada da etkili olması anlamına geldiği gerçeği; bu toprakların birinin eline geçmesi yerine imparatorluğun güçsüz tutulması; kimsenin bu toprakların tümüne hakim olamayacağı bir statüyü ortaya çıkarmıştır. Genel yaklaşım böyle olsa da, yine de herkes parça parça bir şeyler koparmaktadır. Balkanlarda Rusların desteğiyle Slav kökenli halkların ayaklanmaları ve bir bir bağımsızlıklarını kazanmaları söz konusudur. Sırp-ların, Yunanların, Bulgarların Osmanlı'dan kopmasında, Slav halklarda büyük ağabey olarak görülen ve yine dini olarak da Ortodoks olan Rusya'nın rolü büyüktür.

Rusya bilindiği gibi 18-19 ve 20. yüzyılın da büyük gücüdür. Yine ikinci derecede bir emperyalist güç olarak İtalya'nın Osmanlı'nın birçok toprak parçasına el koyduğunu biliyoruz. Kuzey Afrika ve Etiyopya buna örnektir. Fransa ve İngiltere'nin hem Süveyş kanalı üzerinde, hem de Irak, Suriye, Ürdün ve Suudi Arabistan üzerinde giderek etkinliklerini artırmaları söz konusudur. Çünkü bunlar er geç Osmanlı'nın dağılacağını düşündüklerinden, bir devlet diğerinden daha önce Osmanlı'nın etkisi altındaki toprakları elde etmeye çalışmaktadırlar.

başta Osmanlı'ya karşı yürütülen bu çalışmalar daha sonra giderek bölgede İngiltere'nin sac ayakları haline gelmiştir.

Birinci Dünya Savaşı tabii ki Ortadoğu'nun çehresinin tümünden değiştiği bir dönüm noktasıdır. Almanya da Ortadoğu'ya girmek istemektedir. Ancak Almanya'nın Fransa, İngiltere gibi bölgede tarihi dayanakları ve köprübaşları yoktur. Bu açıdan Almanya, Balkanlar ve Ortadoğu politikalarında daha çok belli toplulukları ve grupları esas alma biçiminde ortaya çıkar. Afrika'da bazı yerlerde sömürgeler elde etse de, Balkanlar ve Ortadoğu politikasında Almanya sömürgecilik politikası izleme yerine, yarı sömürgeleştirme temelinde mevcut otoriteleri tanıyarak onlarla işbirliği içinde bölgenin ekonomik kaynaklarını kendisine doğru akıtmak istemektedir. *Berlin-Bağdat Demiryolu Projesi* bilindiği gibi Almanya'nın Balkanlar'dan Anadolu ve Ortadoğu'ya kadar alanda hakimiyet elde etme projesinin önemli bir parçasıdır. Böylece sadece demiryolu döşeme değil, kendi egemenliğini de döşemeyi düşünmektedir. Bu açıdan Almanya daha çok Osmanlı İmparatorluğu'yla ilişki içine girer. Osmanlı İmparatorluğu da gelişen Almanya'yı diğer ülkelere karşı bir denge unsuru olarak kullanmak ister. Bu temelde Birinci Dünya savaşına Osmanlı İmparatorluğu Almanya'yla birlikte katılır. Bilindiği gibi Almanya ve Osmanlı'nın içinde

Türkiye Cumhuriyeti, kuruluşu ve sonrası dönemde sosyalist sistemle mevcut emperyalist ve kapitalist sistem arasındaki çelişkileri iyi değerlendirmiştir. İkisini de kendi çıkarına kullanmıştır. Mevcut Misak-ı Milli sınırlarındaki egemenliği de böyle pekiştirmiştir. Yine Misak-ı Milli sınırları içindeki bütün muhaliflerini, siyasal grupları ezmeyi de bu dengelere dayanarak sağlamıştır. Yine Kürt isyanları da bu iki sistem arasındaki dengenin yarattığı imkanlara dayanılarak bastırılmıştır.

Birinci Dünya Savaşı sonrası ağırlıklı olarak İngiltere'nin hakim olduğu yeni bir Ortadoğu düzeni kurulmuştur. Bugünkü Filistin toprakları da İngiltere'nin egemenliğinde kalmıştır. İngiltere'nin egemenliği altında Yahudiler faaliyetlerini artırmışlar ve birçok toprak parçasını Araplardan parayla satın almışlardır. Bu da tabii ki ABD ve İngiltere'nin desteğiyle yapılmıştır.

Bu gelişmelerde karşılıklı çıkarların görülmesi gerekir. Yahudiler bölgede bir devlet kurmak istemektedirler. Kutsal topraklar denen yere geri dönüş, Yahudilerin her zaman hayali olmuştur. Bu ütopayı sürekli canlı tutmuşlardır. ABD ve İngiltere ise Yahudileri bölgede kendileri için sürekli ittifak olacak bir güç olarak görmektedir. Ancak İkinci Dünya Savaşı sonuna kadar bölgedeki Arap halklarını karşılarına fazla almamak için bu tutumlarını çok açık ortaya koyma-

“Kürt sorununun çözülmesi önemlidir. Eğer Kürt sorunu çözülür, Türkiye demokratikleşirse, Türkiye’nin İsrail’e kayıtsız şartsız destek verme dönemi biter. Dolayısıyla İsrail’in Türkiye’den kayıtsız şartsız destek alma dönemi de biter. İsrail’i kabadayılığa sürükleyen Türkiye desteğinin zayıflaması, ister istemez İsrail politikalarında daha akıllı, daha mantıklı düşünülmesini beraberinde getirir.”

Böyle olunca tabii ki İsrail Arap halkına karşı, Filistin halkına karşı savaşta ABD’nin bu desteğine güvenerek bu kadar katı tutumu içinde oluyor. Bu haliyle İsrail Arap halkı karşısında baskın çıkmakta ve ağırlığını koymaktadır. İsrail-Filistin sorununda İsrail dengesiz bir biçimde ağır basıyor. Stratejik ilişkileri nedeniyle bunu söylüyoruz. Arapların kendisine karşı top yekûn bir savaşı göze alamayacağını bilmesi de İsrail’i bu kadar çılgın yapıyor.

Araplar ’67’de ve ’73’te iki kere savaşta girdiler ve kaybettiler. Günümüzde savaşın daha fazla teknik ve yetişmiş insan istediği düşünülürse dengenin İsrail lehine bozulduğu söylenebilir. Nitekim gerçek de budur. En basit örnek; İsrail geliştirdiği tekniklerle hedeflerini yaklaşımdan vurabilme kapasitesine kavuşmuştur. Arapların birçok silahını daha baştan İsrail karşısında anlamsız halde getirmiştir. Arap-İsrail sorunundaki çıkmazın diğer bir nedeni de budur.

Uzun vadede savaşta manevi unsurun, yani inanç ve moral unsurun önemli olduğu biliniyor. Savaş yalnızca teknik ve hesap olayı olarak gören İsrail yanlgı içindedir. Dolayısıyla Arapların ve Filistinlilerin teslim olması düşünülemez. Şu söylenebilir: Araplar ekonomik olarak zayıf olabilir, askeri-teknik açıdan zayıf olabilir, ama İsrail-Filistin savaşı Arap dünyasının milliyetçi duygularının gelişmesine ve giderek Filistin sorununun tüm Arapların sorunu haline gelmesine yol açmıştır. Bugün Fas’tan Irak’a kadar bütün Araplar Filistin sorununa sahip çıkıyor. Bu da tabii ki Filistin’de direnen halk için önemli bir moral destektir. İsrail’e karşı kesin sonuç alacak bir direniş ortaya koymıyor olsa da, bir direnişli süreklileştirecek potansiyeli ifade ediyor. Tabii böyle bir direniş gerçeği var.

İsrail bir taraftan Arapların kendisine karşı savaşmayacağını biliyor. Öbür taraftan da süreklileşen böyle bir savaş gerçeğini de görüyor. Bunun için de çeşitli stratejistler İsrail’in uzun süreli düşük yoğunluklu bir savaşta hazırlandığını, kendi stratejik planlarını buna göre yaptığını söylemektedir. Tabii bunda bir gerçeklik payı da bulunuyor. Buna rağmen İsrail ne derse desin uzun süreli bir direniş dayanacak durumunda değildir. İsteddiği kadar düşük yoğunluklu uzun bir savaşı öngörsün, Filistinliler bu kadar kan döktükten ve arkasında bu kadar moral destek olduktan sonra, giderek İsrail toplumunu, halkını Araplarla barıştan başka çare olmadığı biçiminde düşündürmesi ve Filistin eylemlerinin İsrail halkını da yoracak olması kesindir. Nitekim şimdi de İsrail içinde Şaron gibi radikallerin politikasına muhalefet vardır. %35 az bir muhalefet değildir. Belki başka bir yerde fazla bir anlamı yok, ama bu %35’in barış istediği söylenebilir. Barak da kararlı bir barış yanlısı değildi. Ama belirli düzeyde eski politikaları aşmaya çalışıyordu.

İsrail’in böyle bir savaşı onlarca yıl sürdüreceğini düşünmek gerçekçi olmaz. Dolayısıyla “güvenliğimiz sağlanana kadar savaşacağız” demeleri çok anlamlı değildir. Ancak İsrail’in kolay kolay Siyonist politikadan vazgeçmesi de söz konusu olamaz. Artık son sınırına geldiğinde, çaresiz kaldığında İsrail barışçıl politika izleyebilir. Partimizin daha ilk çıkışında bir tespiti vardı. Siyonizm, Türkiye’deki kemalizm ve Güney Afrika’daki

Apartheid ırkçı rejiminin benzerliklerinden söz edildi. Gerçekten de bu üç rejim ancak mecbur kaldığında barış politikasına geçektir, gelmiştir veya gelmektedir. Dolayısıyla Arap Filistin halkının bir süre daha ve yoğun mücadele etmesi gerekiyor. Yani hala Arapların önünde önemli bir mücadele dönemi var.

Kürt sorununun çözümü Filistin sorununun da çözümünü getirecektir

Önemli bir gerçeği görmemiz gerekiyor. O da şu: Sorun yalnız Filistinlilerin direnişi ile çözülecek değil. Hatta Arapların Filistinlilere vereceği destekle de tam sonuca ulaştırılmaz. Çözüm ve adil bir barış için bunlar zorunludur, ancak başka etkenlerin de devreye girmesi gerekiyor. Filistin-İsrail barış denkleminde başka güçler de vardır. Daha önce bunun içine Türkiye’yi koyduk.

Yukarıda belirttiğimiz çözüm etkenlerine Kürt sorununu da eklemek gerekiyor. Kürt sorunu çözülmeden Arap-İsrail sorununun çözülmesi beklenmemelidir. Nedeni de şudur: Çözümsüz kalan Kürt sorunu, Türkiye tarafından bastırılmak istenen sorun anlamına gelir. Kürt halkını bastırmak isteyen Türkiye ise İsrail’den destek almak için İsrail’e destek verecektir. Bu kesindir. Kürt sorununu değerlendiren İsrail faktörünü göz önünde tutmak gerekiyor. Eğer Türkiye uzun yıllar partimize karşı ve Kürt halkına karşı savaştıysa, dünyada hiçbir toplumun kabul etmeyeceği açık inkarı sürdürebilirse, bunun nedeni arkasındaki destektir. ABD desteğidir. ABD desteğini güvenceye alan, süreklileştiren ise İsrail-Türkiye ilişkileridir. Dolayısıyla da Kürt sorununun çözülmesi önemlidir. Eğer Kürt sorunu çözülür, Türkiye demokratikleşirse, Türkiye’nin İsrail’e kayıtsız şartsız destek verme dönemi biter. Dolayısıyla İsrail’in Türkiye’den kayıtsız şartsız destek alma dönemi de biter. İsrail’i kabadayılığa sürükleyen Türkiye desteğinin zayıflaması, ister istemez İsrail politikalarında daha akıllı, daha mantıklı düşünülmesini beraberinde getirir. Demokratikleşmiş bir Türkiye’nin Arap dünyasıyla ilişki geliştirmesi daha fazla menfaatinedir. Ekonomik olarak da, sosyal olarak da, siyasal olarak da demokratik Türkiye’nin faydalı müttefiki Araplar olur.

Başkan Apo’nun defalarca belirttiği gibi, Türkiye’nin demokratikleşmesi Ortadoğu’nun demokratikleşmesidir. Dolayısıyla Ortadoğu’daki sorunların çözülmesidir. Türkiye’nin demokratikleşmesi İsrail-Filistin sorununun çözümünün dönüm noktasıdır, püf noktasıdır denilebilir. Filistin sorununda İsrail’in en büyük desteğinin Türkiye olduğunu Araplar biliyor. Araplar bunu bilmiyor değil; ama pragmatik ve reel politik açıdan Türkiye’yi tam karşısına almayı uygun bulmuyorlar. En önemlisi de bu cesareti gösteremiyorlar. Bu gerçekler ışığında Kürt halkının Türkiye’yi demokratikleştirme mücadelesi aynı zamanda Arap-İsrail-Filistin sorununu çözme mücadelesidir. Araplar üzerinde oynanan oyunların bitmesi de böyle mümkündür.

Partimiz Ortadoğu gerçekliğini iyi bildiğinden mücadelesini her zaman tüm halkların çıkarına gördü. Başkan Apo’nun İmralı Savunması’nda belirttiği gibi, PKK Kürt hareketi olarak ortaya çıksa da özünde bir bölgesel harekettir. En önemlisi de PKK, çıkışıyla birlikte sorunları dış güçlere dayanarak değil, halkların kardeşliğine dayanarak çözmeyi esas aldı. Bu da tabii ki Ortadoğu’da yeni bir anlayış ve demokratik ilişkiler döneminin açıldığı anlamına geliyor. Ortadoğu’da PKK’nin öngördüğü halkların kardeşliğine dayalı demokratik özgür birlik içinde sorunlar çözüldüğünde halklar arası güvensizlik de ortadan kalkacaktır. Bunun sonucunda halklar her türlü sorunu demokratik kültür içinde, karşılıklı anlayış ve kardeşlik içinde çözebileceklerdir. Bu açıdan İsrail-Filistin sorununun çözümüne en fazla da Kürt halkının mücadelesinin destek verdiğini söylemeliyiz. Zaten Kürt halkı başından beri Filistin baskının mücadelesini desteklemiştir. Filistin halkıyla birlikte Lübnan’da İsrail işgaline karşı savaşmıştır. Kürt halkının değerli evlatlarının kanıyla Filistin halkının değerli evlatlarının kanı birbirine karışmıştır. Filistin halkının Kürt halkının mücadelesinin başlangıcında anlamlı bir desteği

vardır. Partimiz bunu hiçbir zaman göz ardı etmediği gibi, değerini her zaman bilecektir.

Filistin sorununda ’93’ten sonra barış görüşmeleri gündeme geldi. Ancak geline nokta çok fazla ilerleme sağlandığı söylenemez. Buna rağmen karşılıklı olarak sorunu çözme söylemi sürdürülüyor. En azından sözlü olarak barışa karşı olunmadığı belirtiliyor. Gelecek açısından bu söylemin varlığının devam etmesi belki olumlu görülebilir. Ancak mevcut durumda tıkanıklık yaşanıyor. Tabii tıkanıklığın esas nedeni çözüm mantığındadır, sorunları çözme yaklaşımındadır. Bir defa uluslararası güçlerin devrede olduğu, etkili olduğu ve böylelikle kendi denge hesaplarına göre sorunların çözümünü istediği bir yerde gerçek anlamda uzun vadeli çözüm sağlamak mümkün olamaz. Sorunları çözmek için bölgedeki halkların çıkarına uyan, birbirine saygılı olabilecek bir yaklaşım esas alınmak zorundadır. Şu veya bu stratejik geleceğe, hesaba göre çözülecek hiçbir sorun uzun vadeli olamaz. Nitekim yüz yıl önce varolan sorunların bugün de varolması gerçeği yaşanıyor. Ortadoğu’da hiçbir köklü sorunun çözülmemiş olmasının altında yatan gerçek, çok fazla uluslararası elin bu bölge işlerinin içinde olmasındadır.

Sorunların kaynağı İngiltere ve ABD’dir

Sorunlara çözüm üretmeyen, bu sistemi yaratan İngiltere, daha sonra mirasçısı olan da ABD’dir. Bölgedeki dengeleri alt üst etmişlerdir. Bölgede kendilerine işbirlikçi bulmuşlardır. Bölgede hakimiyeti sürdürmek için halkları birbirlerine karşı savaştırmışlardır. Onlar için bölgedeki tüm sorunlar, uluslararası ilişkiler ve her şey kendi dengeleri için kullanılacak araçlardır. Bu nedenle dünyanın her tarafında belki ahlaki politikalar izlenebilir, ancak Ortadoğu’da ahlaki politika izlemek söz konusu olamaz. Nitekim Tony Blair iktidara gelirken, ahlaki dış politika izleyeceği sözünü vermiştir. Ama Ortadoğu’da bunun esamesi hiçbir zaman görülmemiştir. Dünyanın başka yerlerinde ahlaki ölçüler belki bir düzeyde görülebilir. Ancak Ortadoğu’da sorunları etkileyen kesinlikle güç dengeleridir, stratejik yaklaşımlardır. Dolayısıyla sorunlar iki taraflı değildir. Bu durum sorunların çözümünü zorlaştırmaktadır.

Bu açıdan sorunları yalnızca halkların kendi demokratik iradeleri, daha doğrusu Ortadoğu halklarının demokrasi mücadelesi, özgürlük mücadelesi ve ilişkileri çözebilir. Biz bunun dışında başka bir çözüm yolu görmüyoruz.

Ortadoğu’da yaşayan tüm halklar, siyasal gruplar bölgenin şu gerçeğini dikkate almak zorundadırlar. Bölge ulusal, dinsel, mezhepsel düzeyde iç içe geçmiş bir coğrafyadır. Balkanların böyle bir özelliğe sahip olduğu söylenir. Aslında Ortadoğu daha fazla bu özelliktedir. Hatta buranın sorunlarının kökleri daha derinlere, daha eski tarihlere dayanıyor. Dolayısıyla PKK’nin ortaya attığı Demokratik Ortadoğu Birliği stratejisi sorunların demokratik ilişki içinde çözümünü öngören en gerçekçi ve biricik yoldur. Tabii demokratik çözümler

her ülkede aynı olmaz. Diyelim Türkiye’de Kürt sorunu farklı çözülür, Irak ve İran’da farklı çözülür, Suriye’de farklı çözülür. Ama hepsinde de demokratik yollarla, demokratik ilişkiler içinde çözülebilir. Bunun biçimleri çok farklı olabilir. Ama demokratik ilişki, halkların kardeşliği içinde olabileceği de kesindir. Sınırları değiştirerek çözüm aramak gerçekçi değildir, doğru da değildir. Zaten demokratik yollarla gerçekleştirilecek çözümler ilerde sınırları anlamsız hale getirecektir. Demokratik ilişkilendirme, demokratik ilişkilerin bölgede gelişmesi, sınırların varlığını değil kaldırılmasını gerekli hale getirecektir. Sınırlar kalkmasa dahi siyasal bir çizgiden öteye bir anlam ifade etmeyecektir. Bu açıdan PKK’nin ortaya koyduğu yaklaşım gerçekçidir. Sorunlar bugün çözülemiyorsa, nedeni çok dar ve bağnaz yaklaşımlardır, demokratik bir yaklaşımın olmasındadır.

Bugün İsrail-Filistin sorunu, mevcut anlayışlar nedeniyle “şu sokak benim şu sokak senin” çekişmesine dönüşmüştür. Tabii ki bu sorunu bu biçimde çözmek mümkün değildir. İsrail kendisine daha fazla yerleşim alanı açmak ister, daha fazla toprak elde etme peşinde olursa; ister istemez sorun metre metre sokak ve toprak bölüşümü haline gelecektir. Bu da tabii çözümü zorlaştıracaktır. Yine Filistinlilerin soruna yaklaşımı da bu darlığı aşamıyor.

Mevcut durumda sorunu çözümsüz bırakan asıl taraf İsrail’dir. İsrail’in şiddet yanlısı yaklaşımıdır. İsrail’in Arapların iradesini kırma tutumudur. Demokratik ilişkilendirme, demokratik anlayış ve kardeşlik ekseninde çözüm yerine, sadece metre metre paylaşmayla sorun kesinlikle çözülemez. Ne Filistin’in bir metre toprak alması, ne de İsrail’in bir bölgeyi elinde tutması sorunu çözebilir.

Bir federasyon içinde çözüm bulmak doğrudur. Ama bu federasyon sokakları metre metre bölüşmeye dayanırsa, daha baştan sorunun çözülmediği anlaşılır. Önemli olan en başta bir güven ortamının ortaya çıkmasıdır. Bu açıdan barış kültürü, iki halkın birbirine güven duymasına önem kazanıyor, işin esası biraş budur. Kudüs olayı, yerleşimciler sorunu, Filistinli göçmenler sorununun çözümü böyle bir iklimde olabilir. İsrail, başka ülkelerden gelen Yahudileri bölgeye yerleştirmek istediği için Filistinli göçmenlerin ülkelerine geri dönmelerini istemiyor. Bu durum tıkanıklığın yaşandığı noktalardan biridir.

Kudüs bir kavga yeri değil inançlar başkenti olmalıdır

Bir daha belirtelim ki; çözüm, iki halkın iradesinin yansıdığı, birbirlerinin ulusal demokratik haklarına saygı duydukları, sorunların metre metre yer elde ederek çözülmeyeceğini bilen bir tutumu esas almaktan geçiyor. Tabii bazı konularda katı yaklaşım niyetleri ortaya koymaktadır. İsrail’in hala göçmen yerleştirmeye ağırlık vermesi, yeni yerleşim yerleri açması, buralara yerleşim için yeni konutlar yapması niyeti ortaya koymaktadır. Bu niyet, “güçlüyüm, o halde dediğimi yaptırırım” anlayışıdır. Filistinliler buna haklı olarak tepki gösteriyorlar. Çünkü milyonlarca Filistinli de göçmen durumundadır.

Bu da diğer bir gerçektir. Burada karşılıklı bir anlayışın ortaya çıkması gerekiyor. İsrail’in yerleşim yerlerini sürekli genişletmesi, sorunu zaten alevlendiren bir olaydır. Ancak Filistinli göçmenler sorunu ise uygun biçimde çözülebilir. Çözölmeyecek sorun değildir. Belirli sayıda göçmenin ülkelerine dönmesi de mutlaka olacaktır. Kaldı ki hepsinin dönmesi herhalde birçok bakımdan imkansız hale gelmiştir. Birçok nedenden dolayı hepsinin dönceğini beklemek gerçekçi değildir. İsrail’in “göçmenler gelmesin” yaklaşımı işi yokuşa sürmektir. Aslında bu, kendi işgalini meşru hale, haklı hale getirmektir. Bunun nedeni de İsrail’in kendi göçmenlerini getirme politikasını devam ettirmek istemesidir. Kendi göçmenlerini getirme politikasından vazgeçerse, yeni yerleşim yerlerinden vazgeçerse, göçmen sorununun daha kolay çözüleceği açıktır.

Çözümü esas olarak engelleyen, üzerinde anlaşılmadığı söylenen bu konular değildir. Barış içinde ortak ve iç içe yaşama kültürünün olmaması esas tıkanıklık nedenidir. Çözüm aynı mahalle ve aynı sokakta yaşamayı öğrenmekten geçmektedir. Birbirlerinin farklılıklarını kabul ederek yaşamayı bilme çözümünün kendisidir. Aslında bugün belli düzeyde bir iç içe geçmişlik söz konusudur. Artık bunu tümünden koparmak da mümkün değildir. O halde birbirlerinden çok kopmuş, koparan, ayıran bir çözüm çok fazla gerçekçi olamaz ya da böyle bir çözümde karşılıklı ısrar etmek sonuç getirmez.

Tabii Kudüs olayı önemli bir sorundur. Kudüs sorunu Selahaddin Eyyubi tarafından zamanında bir çözüme kavuşturulmuştur. Selahaddin Eyyubi’nin Kudüs’e hakim olduğu zamanda Hristiyanlarla Müslümanların iç içe yaşaması kabul edilmiştir. Kudüs geçmişte Müslümanlar ile Hristiyanlar arasında sorun olmuştur. Bugün bu soruna Yahudiler de dahil olmuştur. Burada doğru yaklaşım bize göre Kudüs’ün özel bir statüye tabi tutulmasıdır. Neredeyse dünya başkenti diyebileceğimiz, hatta dünyada kardeşliğin ve barışın sembolü olabilecek bir statüye kavuşturmak gerekir. Kudüs’ün ortak bir yönetimle yönetilmesi daha gerçekçidir. Buranın, halkların, dinlerin kardeşçe yaşadığı örnek bir yer haline getirilmesi gerekir. Burada ağırlıklı olarak Müslümanların yaşadığı açıktır ve bu dengeli yerleşim yerleri açarak bozmak, çözümsüzlüğü on yıllara sarkıtmaktır. Önemli olan kimin fazla yaşadığı değildir. ‘Kimin nüfusu fazlaysa o hakim olsun’ veya ‘kimin silahı güçlüyse, kimin ordusu güçlüyse oraya o hakim olsun’ yaklaşımını Kudüs olayında ortadan kaldırmak gerekir. Kudüs insanlık tarihi açısından da önemli bir yerdir. Bu yönüyle Kudüs’e herkesin saygılı yaklaşmasında, Kudüs olayında herkesin anlayışlı bir tutum içinde olmasında fayda vardır. Kudüs’ün bir kavga yeri değil, bir barış sembolü haline gelmesi gerekir. Bu nedenle İsrail’in orayı “benim başkentimdir, Yahudilerin başkentidir” biçiminde değerlendirmesi yanlıştır. Bu tutumu kabul etmek mümkün değildir.

Kudüs başkent olacaksa yalnız İsrail’in başkenti olamaz. Ortak bir yönetimle olabilir. Tek bir gücün yönetimine girmesi her zaman sorunları, çatışmaları beraberinde getirebilir. Bizim bu konudaki düşüncemiz Kudüs’ün bir

DEMOKRATİK KURTULUŞTA silahlı savunma çizgisi - II

Halk Savunma Kuvvetleri'nin eğitimi ve örgütlenmesi

Savaş, inisiyatif işidir. Hele hele bu kadar yoğunlaşmış ve taktik olarak hızlanmış bir savaş çok daha fazla inisiyatif ve kavrayış, karar ve değerlendirme gücü gerektiriyor. Şimdi gecikmiş de olsa bunu yapmamız gereklidir. Bu çizginin netleşmesi ve bütün Halk Savunma Kuvvetleri'ne özümsetilmesi gerekir. Bir defa böyle bir stratejik eğitime ihtiyaç vardır. Mevcut güçlerimiz böyle bir eğitimden geçmedi. Güçlerimiz savaş yürütüyorlar ve silahlıdır. Stratejik değişime ilişkin belirttikleri, VII. Kongre'nin stratejik değişim kararıdır. Genel savaşa ilişkin bilgileri de, geçmişten beri tecrübe ile edindikleridir. VII. Kongre çerçevesinde yapılan değişikliklerde silahlı savunma stratejimiz ne oldu? Hangi değişikliklere uğradı? Şimdi nasıl bir çizgide seyrediyor ve biz bunu hayata geçirmek için ne türlü görevlerle yükümlüyüz? İşte bu özümsememiştir; bunun üzerinde gerekli tartışmalar yürütülmemiş, Savunma Kuvvetlerimizin komuta ve savaştı gücü bununla eğitilememiştir. Böyle olursa savaşı başarı ile yürütemez ve etkili taktik uygulayamayız. Gelişmelere ilişkin inisiyatifli, ani kararlar alamayız ve isabetli taktik kararlar veremeyiz. Çünkü süreç yaratıcılık, inisiyatif ve taktik yapmayı gerektiren bir süreçtir.

Bir de biz savaş gücü olarak öyle çok merkezi, çok üstten bir kararlar, planla yürüyen bir güç değiliz. Geçmişte de öyle değildi. Biz gerilla gücündük, şimdi çok daha fazla öyleyiz. Daha fazla gerilla üzerinde hareket etmekle yükümlüyüz. O açıdan herkesin bu işi biraz bilmesi gerekiyor. Bireysel bilgi, inisiyatif, yaratıcılık ve bireysel uygulama gücü eskisinden çok fazla şimdi gerekiyor. Bunun Halk Savunma Kuvvetleri'nin mensuplarında varolması ve bu eğitimin herkesi kapsaması gerekiyor. Dar bir kesimi, yönetim ve komuta gücünü değil, herkesi kucaklaması lazımdır. Herkesin belli bir ölçüde benimsemesi gerekir ki, bu pratik süreç daha yaratıcı ve etkili bir biçimde katılabilir. Bu açıdan eğitimin genelde yapılması, komutanın daha nitelikli özümsemesi gerekiyor. Buna göre bir çalışma yapma gereği vardı. Çizginin iyi bir izahı, bunun bütün komuta ve savaştıya özümsetilmesi gereklidir. Gerilla gücümüzün gerçek anlamda rol oynayacak ve kendisine yönelik saldırıları boşa çıkartacak bir kuvvet haline gelebilmesi için, bu temelde bir eğitim kesinlikle gerekiyor.

Bunlar da yetmiyor, daha da geliştirmemiz gerekiyor. İdeolojik-politik eğitim önem taşıyor. Eskisinden çok daha fazla politik sürece bağlanmış bir savaş, siyasetin hizmetine girmiş bir savaş yürütmemiz gerekiyor. O zaman taktiklerin politik gelişmelerden çıkması ve ona bağlı olması gereklidir. Bunun için de, doğru bir tarz tutturabilmek ve taktik belirleyebilmek için politik kavrayışa ihtiyaç vardır. Komutanın iyi bir taktik belirleyebilmesi ve karar alabilmesi için politik analiz gücünün olması gerekiyor. Politik değerlendirme yapamazsa o zaman karar alamaz, taktik belirleyemez ve ezberlediği bazı taktikleri uygulamakla yüz yüze kalır. Bu da bir tekrarı içerir ki, politik durumla hiç bağlantılı olmayabilir. Onun için bir defa komutanın kesinlikle politikleşmesi, politik bilince sahip olması gerekir. Bireysel inisiyatif ve

“Halk Savunma Birlikleri'nin profesyonelleşmesi, ordunun, Savunma Kuvvetleri'nin güçlü bir eğitsel düzey kazanması anlamına geliyor.

Ordunun bu düzeyde savaş kapasitesini artırması gerekiyordu. Ertelemeden, uygun imkanlar ve yöntemler yaratarak bunu hayata geçirmeliyiz.

Eğitim bu temelde bir mevzilenmeyi gerektiriyor.”

etkinlik açısından bütün gücün politik bilincinin geliştirilmesi önem taşır. Politik-ideolojik eğitim sürekli kılınmalıdır. Sadece silahlı savunma çizgisi değil, VII. Kongre stratejisinin ve bu temelde tüm politik yaklaşımlarımızın iyi özümsetilmesi, bütün silahlı güçlerimizin böyle sürekli bir eğitime tabi tutulması, ideolojik-siyasi düzeyinin yükseltilmesi gerekir. Böyle bir bilinç gelişimi olmazsa zorlanırsınız ve gelişmelere karşılık veremeyiz. Taktik belirlemede ve düşman oyunlarını bozacak pratikler geliştirmede zorlanırsınız.

Eğitim konusunda diğer bir nokta askeri eğitimidir. Askeri eğitimin teknik boyutu var. Askerlik teorisinin yeniden gözden geçirilmesi, mevcut düzeye yeniden incelenmesi, strateji ve taktiğin yeniden değerlendirilmesi gereklidir. Kendi pratiğimizin stratejik ve taktik açıdan ayrıntılı analizi ile ondan ders çıkarmamız gereklidir. Taktik hakimiyet geliştirmek ve taktik zenginlik kazanabilmek için bu önemlidir. Askeri teori ile birlikte pratik eğitim de önemlidir. Son zamanlarda böyle bir eğitim sürecine girildi. Eğitim yapan birliklerimiz ve gücümüz oluştu. Yaşanan son pratikle birlikte ondan çıkan dersler ışığında belli bir askeri eğitim çabası vardır. Bu bir başlangıç düzeyindedir ve henüz yetersizdir. Daha çok da son çatışmalardan çıkan derslere dayanıyor. Son çatışmaları esas alıyor, ondan öteye bir düzeyi yoktur. Farklı güçlerle karşılaşma gündeme geldi mi, elimizde sadece geçmiş pratik var. Kendimizi yeni stratejik yaklaşım temelinde savaş yürütecek bir örgütsel, eğitsel hazırlığa tabi tutmuş değiliz. Bu temelde askeri eğitimi yenilemiş değiliz. Bir genel duruş var, bireysel gelişme düzeyi zayıf, dolayısıyla etkinlik, yaratıcılık zayıf kalıyor. Çok fazla kendine güven, pratik olarak savaş gücümüze hakim değildir. Bu bizi zorluyor.

Neden? Taktik geliştirmekte zorlanıyoruz. Savaş sonuçta araçlarla olur, savaşçı güçlerle olur. Araçlar çok ve çeşitli olur, değişik taktikler uygularsınız. Savaş gücün eğitilmiş ve yaratıcı güce sahip olur. Onunla taktikler geliştirirsiniz. Araçlarımızın sınırlı olduğu açıktır. Savaş aracı olarak kendimizi çok ilerletebilir miyiz, bunu yapabilir miyiz? Sınırlı bir teknik kullanma imkanı vardır. O zaman teknik imkanımız, araç gereçlerimiz sınırlıysa, belli bir ölçü dahilindeyse, kendi eğitimi-mizle ve savaştıyı geliştirerek kazanacağız. Bireyin savaşma kapasitesini artırarak yapacağız. Savaşma kapasitesi, düşünce zenginliği ile, bir de uygulama gücü kazanmakla olur. Düşünce zenginliğini teorik eğitimle, daha fazla uygulama gücü kazanmayı da askeri eğitimle elde edeceğiz. Bunun için de yeniden çok yönlü bir askeri eğitime ihtiyacımız vardı. Saldırıları boşa çıkartacak usta taktikler izleyebilmemiz, bu konuda yenilikler yapabilmemiz ve bizi imha etmek üzere gelen saldırıları boşa çıkartabilmemiz için bu gerekiyor. Adeta her savaşçının etkili savaş yürütebilecek, inisiyatif kullanabilecek, yeni yeni savaş taktiklerini ve tarzı hayata geçirebilecek kapasiteye ulaşması gerekir. Kondisyon olarak buna hazır olması gerekir. Bilinç, taktik bilinç, istek ve manevi değer olarak buna hazır olması gerekir.

Bu anlamda bir askeri gelişmeyi yaşamalıyız. Biz buna Halk Savunma Birlikleri'nin profesyonelleşmesi dedik. Profesyonelleşme, ordunun, Savunma Kuvvetleri'nin böyle eğitsel bir düzey kazanması anlamına geliyor. Ordunun bu düzeyde savaş kapasitesini artırması gerekiyordu. Böyle bir eğitimi hiç hafife almadan ve ertelemeyen yapabilmeliyiz. Bunu çok ciddi bir görev olarak önümüze koyup yürütmeliyiz. Bu, VII. Kongremizin de bir kararıydı. Fakat geçen süreçte sistemli, etkili ve tam uygulayama-

diğimiz, dolayısıyla bizi zorlayan bir husus oldu. Ertelemeden, uygun imkanlar ve yöntemler yaratarak bunu hayata geçirmemiz gerekiyor. Eğitim bu temelde bir mevzilenmeyi gerektiriyor. Birliklerimizin eğitimi, örgütlenmesi, bütün savunma güçlerinin değişik düzeylerde çok disiplinli bir örgütsel yapı içine alınması kesin gereklidir. Profesyonelliğin bu yönlü gelişmesi şarttır.

Örgütlenmeler çeşitli biçimlerde olabilir. Halk Savunma Kuvvetlerimizin içinde değişik sınıfların oluşturulması üzerinde duruldu. Buna göre bazı yerlerde pratik denemeler yapılmaya çalışıldı. Değişik taktik görevler yerine getiren birlikler ortaya çıkartılabilir. Değişik araç ve gereci kullanan gücün buna göre eğitimi ve örgütlenmesi ciddiyeyle ele alınıp yürütülmelidir. Bunlar gereklidir. İç örgütlenmeyi geliştirmek gerekiyor. Fakat bütün bunlar örgütlülüğü reddetmiyor. Çok daha ileri bir düzeyde, daha sağlam bir askeri örgütlenmeye ulaşmamız gerekiyor. Oysa örgütlenmede zayıflıklar oldu. Örgütsel duruş geçmişte bir dalgalanmayı yaşadı. Bunu kesinlikle gidermeyi bilmeliyiz. Birlik düzenlerimiz geçmişte çok aşan, profesyonelliğe varan düzeye ulaşmalıdır. Manga, takım ve bölük düzeni, bunlar içerisinde iç örgütlülük, değişik görevleri ustaca yapan ve biraz da profesyonelleşmiş birimlerin oluşması, bu anlamda bir yığılma değil de gerçekten kendi içinde işbölümüne uygun bir örgütlülüğe sahip bir birlik yapısının ortaya çıkartılması gerekiyor. Böyle bir örgütlenmeyi de ciddiyetle ele almalıyız. Çünkü savaş gücümüz biraz da örgütlülüğümüzden geliyor. Güçlülüğümüzün önemli bir yanı da budur. Ayrıca değişik sınıfları içeren birlikler de ortaya çıkartılabilir. Bunları da ele alıp uygulayabiliriz.

Örgütlenmede önemli bir yanı da komuta düzenlemesi ve komutanın yeniden eği-

timi oluşturuyor. Komutanın görevine uygun bir düzeye getirilmesi ve mevcut savunma çizgisini hayata geçirecek bir bilince sahip olması bir zorunluluktur. Bir defa komutanın bu düzeyde eğitilmesi ve görevlendirmelerin bu kıstaslara uygun yapılması gereği vardır. Yaşadığımız pratik bunun böyle olması gerektiğini bize gösterdi. Böyle olmayan görevlendirmelerin başarı yaratmadığını pratikte de gördük. Fakat böyle bir düzenlemeye tümden ulaşılmış ve ölçülerimiz tam oluşmuş değildir.

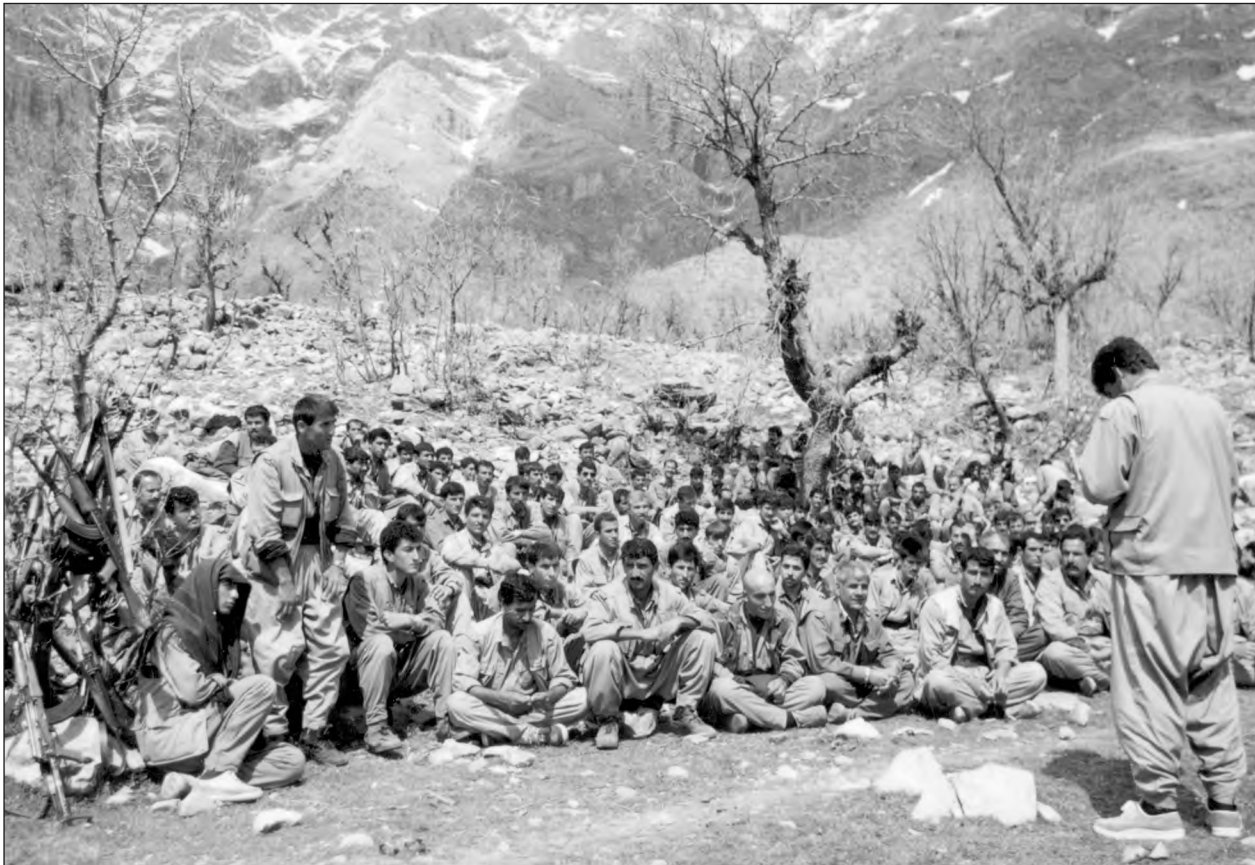
Gerilla sadece kendini değil partiyi savunma gücüdür

Gücümüzün mevzilenmesi önemlidir. Parti Önderliği mevzilenme için bir tasarı belirlemişti. Buna göre Güney hattını etkin kullanan, dengeli dağılmış, bütün alanlara yayılmış bir mevzilenme olmalıdır. Kendi güçlerini koruyacak, belli bir araziye denetleyecek bir mevzilenmeye sahip olmalıdır. Güçlerimiz çatışmaya kendidiliğinden reddetmemelidir. Hareketli bir savunma, arazinin gerillanın düzeni içerisinde denetlenmesi, savunulması, güçlerin bu temelde korunması esas olmalıdır. Bu, özellikle Güney'de yapılabilir ve bunu yapacak bir deneyimimiz ve pratiğimiz vardır. Tecrübemiz oluşmuş durumdadır. Genel bir yaklaşım itibarıyla de, gücün etkinliği bakımından eğitim, örgütlenme, mevzilenme ve savunma temel bir işittir. Bu iş üzerinde her zaman çalışılmalıdır.

İşlevsizlik de ortaya çıkıyor. Hatta bundan rahatsızlık duymalar da oldu. Oysa yapılmayan bir çok görev vardı. Yapılması gereken birçok iş vardı; onları yapmadıktan ve yapmayı esas almadıktan sonra, elbette insan işlevsiz hale gelir. Onları yapabilmek gerekiyor. Önceden bunlar yapılmaz ve güç hazırlıklı olmazsa, bir çatışma anında bunları yapmaya yönelmek zorlayıcı olur. Bu, hazırlığı da zayıf bırakır. Ondan dolayı istediğimiz başarıyı sağlayamayız. Onun için mevcut eğitim ve örgütlenme çalışmasını bu güçler nezdinde ileri bir düzeyde yapmalıyız. Bunu yapan bir üst örgütlülüğümüz ve bir yönetim kadememiz oluşmalıdır.

Aslında böyle bir yönlendirme henüz oluşmadı. VII. Kongre'den bu yana Savunma Kuvvetlerimizin çalışması biraz da parçalı kaldı; tam bir planlama, örgütlenme ve yönetim düzeyi kazanmadı. Çalışmayı düzensiz kılabilmek için böyle bir düzeyi geliştirmek gerekiyor. Bir sistem ancak bununla varolabilir. Diğer sistemsizlik içinde tutuyor. Bir sistemimiz olsun, eksiği olursa giderilir, hatası olursa düzeltilir. Fakat hiçbir sistem sahibi olamamak, çok parçalı olmak gücümüzün zayıf kalmasına, kendi etkinliğimizi kaybetmemize götürür. Bunu aşabilmeliyiz. Gücün eğitimi, örgütlenmeye sevk edilmesi, bu konuda giderek yeterli hale gelmesi, onun temel bir yönüdür. Bu da böyle bir yönetim düzeyi kazanmakla olur. Bunu yapabilmeliyiz, böyle bir örgütlülüğe ulaşmalıyız.

Savunma Kuvvetlerimiz diğer çalışmalarda da katılabilir. Bu kendileri açısından bir işlevsellik alanı olur. Zaten varlıkları halk üzerinde propaganda yapıyor, halka güven veriyor, umut ve inanç aşıyor. Savaş eylemi, halkın örgütlülüğü ve mücadelesi açısından yine benzer bir rol oynuyor. Çok etkili bir propaganda ve örgütlenme görevini yapıyor. Gerilla güçlerinin kendini savunması gibi önemli bir görevi var. Bunu kendi ey-

noktaya vardı. Bu bakımdan Kürt sorunu-na klasik yaklaşım, TC'nin içinde de, ulus-lararası alanda da tartışılıyor. Türklere fazla destek görmüyor aslında. Destekle-yen belli kesimler var, ama bunlar sınırlıdır. Bazı çete çevreleri, işbirlikçi güçler var. Geniş halk kesimleri TC'den, politika-dan kopmuş durumdadır ve politik değişik-liği istiyor. Yine Kürdistan üzerindeki siya-si egemenliği çok zayıftır ve bu egemenlik belli işbirlikçi odaklara, çetelere dayanıyor.

Türkiye uluslararası alanda biraz kredi al-dı, ama Amerika ile de henüz ortak bir politi-kaya ulaşamadı. Çelişkiler var, uyum sağla-mak istiyorlar. Amerika, Güney'i kullanarak Saddam'ı sınırlandırmak istiyor. Bu da Gü-ney'e bir statü veriyor. Kürtler bir etkinlik ka-zanıyorlar. TC ise, kendi inisiyatif dışında bir Kürt etkinliğinin gelişmesinden endişe duy-u-yor ve buradan kalkarak Güney'i denetleme-yeye girişti. Önce Behdînan'a, ardından So-ran'a girdi. Bunu süreç geliştikçe arttıracak-tır. Böylece Güney Kürdistan'ı Türkiye alıyor. Halbuki '65'te Amerika vermek istedi, Türki-ye yönetimi almadı, Güney'e girmek isteme-di. Güney'i Türkiye'nin alması demek, Birinci Dünya Savaşı arkasından gelişen Kürdistan bölünmüşlüğü'nün ortadan kalkması demek-tir. Yüzyılın başında Avrupa bölüşmek istedi, Türkiye ise bölüşmeye razı oldu. Bu politika değişmeye doğru gidiyor. Türkiye ancak ABD ile uyumlu politika değişikliğine gider-se, Güney'e gelebilir. Bu değişikliği yaparsa, Güney'i de kendisine alır ki, o zaman Kürt sorunu için bir çözüm dayatması daha fazla gelişir. Bu, Türkiye'yi daha fazla çözüm üret-mek zorunda bırakır.

Türkiye Ortadoğu'da da bütün gelişme alternatifleri ile ilişkilidir, ama çelişkileri de vardır. Çok etkili değildir. KDP ile ilişkilidir, ama KDP'nin Irak'la çözüm bulması eğilimi-ne karşıdır. Onunla çelişkilidir. YNK'yi şimdi bize karşı aktif kullanır pozisyona getirdi, ama YNK'nin öyle çok güvenilir yanı yoktur. Onu çok iyi biliyor. Bir de YNK daha çok Amerika politikası uyguluyor. Türkiye, Irak ile sınır güvenliği çerçevesinde belli bir iliş-ki içerisinde oldu. Bize karşı ortak mücade-le yürütmek de istiyor; ama İran'la bölge üzerinde bir mücadele halindedir ve çatış-ma vardır. İşbirliği eğilimi geliyor, fakat yi-ne de karşılıklı çıkar çelişkileri vardır. Mü-cadele halindeler. Irak'la hem Güney'de as-keri denetimini geliştiriyor, hem ABD politi-kaları ile uyumlu oluyor, hem de Irak'la ol-mak istiyor. Irak'ın toprak bütünlüğünden yanadır. Esas olarak Irak'ın Güney'e ege-men olmasını istiyor. Eskisi gibi Kürdistan üzerinde egemenlik yürütmekten yanadır, ama buna da Amerika izin vermiyor. Böyle-ce Irak'la da geliyor. İttifakını tam geliştire-miyor, Güney'de askeri olarak gelişimi Irak tarafından asla kabul görmüyor.

Suriye ile İsrail su nedeniyle çelişkili-dir. Bizim durumumuzdan dolayı çelişkile-re girdi. Şimdi bu çelişkiyi gidermek isti-yor. Ama Güney'e asker yığdıkaça da Suri-ye ile çelişkileri artıyor. Irak-KDP çözümüne karşı; ama hepsi ile ilişkili olmak isti-yor. Böyle bir şey gelişirse, Irak'ın ege-men olmasını istiyor. Kendisi onun dışın-da kalmak istemiyor. Amerika Irak'ı sınır-landırır, Güney'i askeri olarak denetle-mek istiyor. Kendisi dışında bir askeri de-netimin gelişmesine fırsat vermemek isti-yor. Fakat içte bir yığın çelişkileri de var-dır. Öyle çok güçlü bir ittifak durumunda değildir. Bunlar da zayıf yanlarıdır. Bizim durumumuz da değerlendirilebilir.

Biz siyasi olarak güç kazandık. Kürt top-lumu üzerindeki gücümüz devam ediyor. Türkiye'deki etkinliğimiz biraz daha artıyor. '95'ten sonraki zayıflayan etkiyi Türkiye halkı nezdinde giderek tersine çeviriyoruz. Askeri bakımdan gerilla eskisi kadar büyü-mese de, gücünü sürdürüyor. Bütün alan-larda eskisi gibi bir mevzilenmeye sahip ol-masa da, Güney'de ve Kuzey'de belli bir mevzilenmesi devam ediyor. Bu önemli bir savunma mevzilenmesidir. Şimdi bir de-ğişikliği yaşıyoruz. Stratejik değişim, bizi zo-ra sokan stratejiyi açığa çıkartma, zayıf ya-nımızı görme ve onu gidermeye çalışma anlamına geliyor. O noktada kararlılığa ulaştık. Bunlar güçlü yanlarımızdır.

Daha başka yanlar üzerinde de duru-

yoruz. Ortadoğu'daki çelişkilerden halen yararlanıyoruz. Avrupa kamuoyunu olduk-ça etkilemişiz. Strateji değişikliğini görmüş-üz, gerekliliğini kararlaştırmışız, ama bu-nu pratikleştirmiş değiliz. Yeni bir stratejik gelişme sağlama anlamında henüz baş-langıçtayız. Henüz pratik bir adım atabil-miş değiliz. Askeri olarak bir savunma ko-numundayız, ama bir değişiklik yapmak ist-iyoruz. Şimdi siyaset yapma konumundan uzak kalmışız ve biz gerilla ile mevcut ko-numda bir savunma durumu oluştursak da, Türkiye'nin askeri durumuna göre za-yıfız. Ama savunma yapacak ve kendini koruyacak bir etkinliğe de sahibiz. Serhil-danı geliştirmek için önemli bir gelişme ze-mini vardır. Bu zemini örgütleyip harekete geçirmiş değiliz. Türkiye'de de bunun geli-ştirilmesi lazımdır. Derinlik kazanılması gerekiyor. Kazanabileceğimiz bir zemin var, ama kazanamamışız. Örgüte ve eyle-me dökememiş olmamız bir zayıflıktır.

İmha planlarını engellemek için

mücadeleyi halka yaymalıyız

Görülüyor ki, bizim zayıflıklarımız as-lında kendi çalışmamızla giderilebilir. Kendimizi güçlü hale getirilebiliriz, kendimi-zi pratikleştirebiliriz; stratejik değişikliği dü-şüncede kararlaştırdığımız gibi, pratik olgu haline de getirebiliriz. Serhildan zeminimizi örgütleyip harekete geçirebiliriz.

TC ise siyasi olarak Kürt sorununu çöz-medeyi zayıflıklarını nasıl giderebilir? Bütün Kürt dinamiğini imha ederse giderebilir. O da zaten bunu esas alıyor. Bölgedeki çelişkiler-den kaynaklanan zayıflığını siyasi değişikli-ğe uğratarak gidermek istiyor. Ama çözüm bulmadan politik değişiklik yapması müm-kün değildir. Politik değişiklik eşittir Kürt so-rununa çözümdür. Türkiye'nin aslında bütün zayıflıklarının kaynaklandığı yer Kürt so-runundaki çözümsüzlüktür. Bu soruna çözüm getirmeden zayıflıklarını gideremez. Bunlar açıktır. Biz bunu dayatmışız. Mevcut parti ve gerilla duruşu bunu dayatıyor. 'Ancak parti ve gerillayı tasfiye ederek bu dayatmadan kurtulabiliriz' diyorlar. Bu yüzden parti ve gerillayı tasfiye etmeye yöneliyorlar.

Biz de parti ve gerillanın üzerindeki baskıyı azaltmak için mücadeleyi halka yaymak istiyoruz. Serhildan taktiği onun için temel mücadele biçimi oldu. Serhil-dan, saldırıları zayıflatacak, bunu parça-layacak temel mücadele biçimi, temel tak-tiktir. Parti ve gerilla zaten işliyor, ama onun üzerinde imha tehdidi vardır. Bun-dan dolayı serhildan dönemin çözüm çiz-gisi olarak belirlendi. Halk devreye girer-se, gerilla da kendi etkinliğini sürdürürse; o zaman çözmeden bastırarak, imha ede-rek sonuca gitme umudu kırılacaktır. Dev-let henüz bu umudu taşıyor ve biz bu umudun kırılıp kırılmaması üzerinde mü-cadele yürütüyoruz.

Türkiye'nin askeri hareketliliğini buna göre ele almak gereklidir. Aslında ideolojik olarak dalgalanma yaratmak istediler. Türki-ye, Parti Önderliği'nin Kongre'ye sunmak is-tediği rapora izin vermedi. Kongre'nin bir karar almasını ve stratejik değişikliği formü-le etmesini engellemek, sapmaya düşme-mizi sağlamak için bunu yaptı. Kongre buna düşmedi; az çok bir analiz ve formülasyon-la değişimi bir karara bağladı ve yenilik ya-rattı. Böyle olunca arkadan örgütsel dağıl-mayı dayattılar. Askeri operasyon kuşatma-sı ile bu da büyük bir örgüt mücadelesine yol açtı, ama onunla da tasfiye gerçekleş-medi. Parti kendi örgütlülüğünü geliştirdi; örgüt gövdesi, kadro VII. Kongre çizgisine kazanıldı. VII. Kongre stratejisini belirlen-le geldi. Bunun üzerine çizgiyi benimsemiş kadro, çizgi üzerinde örgütlenip pratiğe geç-medeyi, askeri saldırı ile tasfiye edilmek is-tendi. Bu son çatışmalar böyle gündeme getirildi. Burada YNK'nin gücü kullanıldı. İran bunun içine çekilmeye çalışıldı.

Eksikliklerimiz oldu; düzenlenişimiz ve e-ğitimsel hazırlıklarımız zayıftı, o nedenle bi-raz kargaşayı yaşadık. Bedeli ağır oldu, ama ilk savunma örneği olarak başarılı bir sonuç ortaya çıktı. Bu çerçevede TC'nin İran'ı işin içine çekme taktiği, YNK'yi üzeri-mize saldırtarak bizi dağıtma ve ezme pla-nı da boşa çıkarıldı. Bunun üzerine TC, YNK'yi korumak ve YNK ile birleşip bizi ez-mek için devreye girdi.

VII. Kongre çizgisi uygulanmaya baş-landı. Bu temelde Kongre'den sonra çok önemli mücadele dönemleri yaşadık. Bizi değişik mücadeleler içine çekerek tasfiye ve imha etmek istediler. Bunları da boşa çıkardık. En son YNK çerçevesinde geli-ştirilen silahlı saldırıyı boşa çıkardık. Şimdi Türkiye'nin ordusu gündeme giriyor. Baş-ka güçlerle ittifak yapar, onlar da girerler. Bu, başlamış bir mücadeledir. Adım adım yeni güçlerin devreye girmesiyle yeni planlamalar, yeni taktikler gündeme getir-mekle devam edecekler. Onlar bizi imha

Askeri savaş durumu öyle geçici olma-yacaktır. Bu durumda kimse yanılmasın, ama eskisi gibi de olmayacaktır. Yayılmış, geçmiş stratejide olduğu gibi, her tarafta çatışmaya girme gibi bir durum söz konu-su olmayacaktır. Öyle söyleniyor olsa da, biz stratejik bir çizgiye sahibiz. Ölçülü ola-cağız, kontrolü geliştireceğiz ve saldırıları boşa çıkartan bir savaş yapmayı esas ala-cağız. Çünkü savunma savaşı yürütüyö-rüz. Kendi gücümüz ve taktiklerimizle, ma-nevra ve yaşam kabiliyetimizle saldırıları boşa çıkartacağız. Yoksa başkalarının bi-ze destek vermesiyle değildir. O açıdan savaş devam edecektir. Biz her ne kadar 'savaşı dururduk' desek de, karşı taraf dururmamıştır. Fakat bazı kurallara da uyuyor. Bazı biçimlerde o bizi imha etmek için askeri seferlerini çeşitli biçimlerde geliştirecektir. Güney, özellikle bunun esas alanı olacaktır. Biz de kendi savunma sis-temimizi geliştirerek bu saldırıları boşa çı-kartmayı ve kırmayı esas alacağız. Savun-ma çizgimiz bunu esas alacaktır.

Ordunun bu biçimdeki hareketi boşa çıktı mı, arkasından yeni biçimde daha de-ğişik güçlerle ittifak halindeki hareketler gündeme gelecektir. Serhildan'ın her taraf-tan harekete geçirilmesi, önemli bir müca-dele biçimi olarak devreye girmesi ve bir-çok saldırıyı boşa çıkararak, askeri etkinli-ğimizin ve askeri savunma gücümüzün gösterilmesine kadar bu böyle olacaktır. Öyle oldu mu, biz daha etkili hale gelece-ğiz. Burada bir denge durumu olacak as-lında. Çözüm arayacağız ve 'bu iş böyle olmuyor' diyeceğiz. Dünya alem görece-k ki, Türkiye bu işi sonuca götürmüyor. Za-ten Kongre'den sonra herkes, "Öyle görü-nüyor ki, PKK'nin tasfiyesi o kadar kolay değildir. Gerillanın öyle kolay dağıtılmaya-cağı anlaşıyor" dedi. Daha Kongre sonra-sında partideki gelişmeye baktılar ve öyle dediler. Önceki anlayış neydi? 15 Şubat'la birlikte PKK'nin tasfiye olacağı yönünde-ydi, herkes buna inanmıştı.

Biz serhildan örgütümüzü yaratarak ve gerillayı güçlendirerek değişimi kendi ey-lemimizle başaracağız. Her tedbirimizi ona göre alıyoruz. Stratejimiz bunu öngö-rüyor. Oligarşik rejimi değişime mecbur bı-rakma stratejisi, aynı zamanda da gerici egemenliği parçalayarak değişimi yaratma stratejisini hedef alacağız. Böyle bir müca-dele girişimi ortaya çıkarmayı, böyle bir mücadele yürütmeyi esas alıyoruz. Serhil-dan bunun kuvvetidir; Türk devletini siyasi değişime ve dönüşüme itme, zorlama ve mecbur bırakma gücüdür; Türkiye'deki oli-garşik gericiyi parçalama, yıkma ve de-mokratik düzeni kurma gücüdür. İkisini de birlikte uygulamayı esas alıyoruz. Böyle alternatifliyiz. Bunları birlikte yürüterek ba-şarı kazanmayı öngörüyoruz.

Bizim yeni stratejimizin böyle çok yönlü, bütünlüklü olma karakteri vardır. Her türlü tedbir alıyoruz. Stratejimiz tek yanlı ve dar değildir. Öyle bir yanıyla işlemezse, diğer yanı ile işlemeyi öngören özelliklere sahip-tir. Bu da bizim için önemlidir. Gücümüz, özelliğimiz ne pahasına olursa olsun, ne tür gelişme olursa olsun, ne karar karışımıza çı-karsa çıksın, demokratik dönüşümü, de-mokratik devrimi ve Kürt sorununun demok-ratik çözümünü mutlaka gerçekleştirmeyi esas alma karakterimizden kaynaklanıyor. İstemimizi böyle bir mücadele gücü olarak ortaya koyuyoruz. Başkalarından bir şey bekleyen bir güç değil; istekte bulunan, doğruları ortaya koyan, ama uygulama gü-cü olmayan bir konumda değiliz. Kendimizi temel bir uygulama gücü olarak örgütleme-yi esas alıyoruz. Bu bizim çizgimizin ve stratejimizin temel bir karakteridir. PKK stra-tejisi önceden de böyleydi; VII. Kongre stra-tejimiz de böyledir. Bunun dışında bir PKK görüşü değerlendirmek büyük yanlışlı olur.

Bu temelde diyoruz ki; Halk Savunma Kuvvetlerimiz Kürt ulusal demokratik hare-ketini zafere götürecek olan demokratik si-yasal mücadelenin, serhildan'ın üzerinde gelişeceği esas güçtür; serhildan'ın temel savunma ve koruma gücüdür.

Gerillasız serhildan olmaz, serhildanla çevrelenip büyümeyen gerilla da esas rolü-nü oynayamaz!

Bu noktada da atılan bazı adımlar ve yürütülen saldırılar bizim savunma eyle-mimizle boşa çıkarılıp başarısızlığa uğra-tıldı. Bu anlamda bizim 2000 yılının son dört ayındaki silahlı direnişimizin anlamı çok büyüktür. Bunu asla göz ardı etmeye-ceğiz. Çizginin ve partinin savunulması, değişimin savunulmasıydı. Böyle bir dire-niş ve savunma olmasaydı, bu çok tehli-keli olurdu. O bir imha dayatmasıydı, tas-fiye dayatmasıydı ve bunda başarılı olu-nacağı da umut ediliyordu. Dikkat edelim, 2000 yılının ilk dört ayı ideolojik mücade-le ile geçti. İdeolojik tartışmayla, değişimi kararlaştırmayacağız ve sapmayla par-çalanacağız diye beklendi. Bu boşa çıka-rıldı. İdeolojik mücadelede başarı kazanıl-dı. Stratejik değişim, Kongre kararı olarak planlamaya kavuştu.

Arkasından gelen ikinci dört ay yoğun bir örgütsel mücadele süreci oldu. Provo-kasyon dayatıldı. Askeri operasyon kuşat-ması altında kadronun bu stratejiyi benim-semeyi hedeflendi. Kadro, uluslararası komployla Önderlik çizgisi arasında bir yerde duruyordu. Yeni strateji-yi benimsemeyi, kafa karışıklığı ile dağı-lıp parçalanmaya götürülmek istendi. Ona da izin verilmedi, mücadele yürütüldü ve tasfiye girişimi boşa çıkartıldı. Örgütün çiz-giyi kazanılması sağlanınca, bu sefer pra-tikleşmeden şiddetle ezilmek istendi. Böy-lece dağıtma ve ezme amaçlandı. Buna karşı da silahlı mücadele yapıldı. İlk temel silahlı savunma örneğimiz bu dört aylık sü-reçte ortaya çıktı. Biz saldırmadık, savaş kararımız yoktu. VII. Kongre'de aldığımız savunma kararımız vardı. Parti Meclisi Toplantımız da savunma kararından öteye gitmedi; savunma çizgisini uygulama nok-tasında kaldı. Biz, saldırı savaşına hiç gir-medik, üzerimize gelindiği yerde kendimizi savunduk ve bu iyi bir savunma olmuştur.

etmek için yeni planlamalar geliştirip yeni güçler ortaya koyacaklar. Biz de ona göre kendimizi mevzilendireceğiz, savunaca-ğız, savunma sistemimizi geliştireceğiz ve o temelde gelişen saldırıları boşa çıkart-mayı esas alacağız. Bu mücadele bu bi-çimde devam edecektir. Bu başlamış bir mücadeledir, geçici değildir. Özellikle de ilk dönemde stratejik değişikliğin pratikte tam oturmasına ve serhildan'ın her alanda harekete geçişinin sağlanmasına kadar silahlı savunma önde gelen esas müca-dele olacaktır; yoğun bir biçimde başvur-duğumuz ve tayin edici mücadele olacak-tır. Biz serhildanı yaratmaya çalışacağız, ama bu dönemin en yoğun mücadelesi si-lahlı mücadele olacaktır. Onlar imha et-mek için bize saldıracaklar, biz kendimizi korumak için savunma yapacağız; bu tü-müyle böyle sürecektir.

Gerilla serhildan'ın temel savunma ve koruma gücüdür

Bu noktada neyi esas alacağız? Ken-dimizi bu saldırılar karşısında koru-mayı ve savunmayı, fırsat ve boşluk bul-duğumuz yerde de ilerleme ve mevzilen-meyi esas alacağız. Mevzilenmeyi ne ka-dar sağlam zeminlere dayandırır ve geniş-leterek, ne kadar yaparsak, kendimizi sa-vunma imkanı o kadar güçlü olur. Onun için yayılacağız. Güney'e bir yayılma yap-tık, şimdi bu yayılma ile ayakta duruyoruz. Eğer bu süreçte bu yayılmayı gündeme getirmeseydik, bu adımları atmasaydık, mevcut saldırılar karşısında ayakta kalabi-lyirdik? Bu bize güç veriyor; karşı tara-fınsa planlarını boşa çıkartıyor. Bunu da-raltmak için şimdi çaba harcıyorlar. Daha değişik bir biçimde üzerimize gelmek isti-yorlar. Biz onların oyunlarını bozacak adımlar atacağız. Bu biçimde sürecektir.

ŞANLI SAVUNMA VE DİRİLİŞ HAMLESİ HALKIMIZA KUTLU OLSUN

● PKK Başkanlık Konseyi

Ulusal savunma ve diriliş mücadelesinin dönüm noktası olan 15 Ağustos tarihsel atılımının yeni bir yıldönümüne girerken, halkımız özgürlüğe her zamankinden daha yakındır. 15 Ağustos tarihsel atılımı ile başlayıp günümüze kadar süren 17 yıllık mücadele, halkımızın en onurlu tarihi olma özelliğine sahiptir. Halkımız bu atımla ulusal imha gibi hem haksız hem de onursuzluktan başka anlam taşımayan bir geleceği reddetmiş, ulusal dirilişini gerçekleştirecek onur sahibi olmuştur. O, herkese özgür yaşama hakkının vazgeçilmezliğini büyük fedakarlıklar pahasına da olsa ispatlamıştır. Başkan APO'nun önderliğinde yürütülen savunma ve diriliş mücadelesi sonucunda özgürlük bilincine, kararlılığına, güç ve yeteneğine kavuşmuştur.

15 Ağustos tarihsel atılımı Kürt halkının özgür yaşama bilinci, kararı ve eylemidir. Uluslararası güçlerin desteğinde başta Türkiye olmak üzere, Kürdistan üzerindeki egemen devletlerin acımasızca yürüttükleri inkar ve imha politikasının her bakımdan reddidir. 15 Ağustos Atılımı'yla başlatılan askeri, siyasi, kültürel ve diplomatik mücadeleyle halkımız yeniden yaratılırken, aynı zamanda yenilmezlik gücüne de kavuşturulmuştur. Böylece ulusal inkar ve imha siyaseti kesinkes yenilgiye uğratarak özgürlük kapıları sonuna kadar açılmıştır.

Yenilgiye uğrayan emperyalist ve sömürgeci güçler, Partimizin Genel Başkanı şahsında özgürlük mücadelemize karşı uluslararası komployu gündemleştirmekle, halkımızın geleceğini karartmak istemişlerdir. İnkâr ve imha politikasını yeni koşullarda sürdürmenin hesabı içerisinde olmuşlardır. Onlar, Başkan APO'nun şahsında özgürlük mücadelesinin tasfiyesi için saldırılarını doruğa çıkarmışlardır.

Uluslararası komplo, 15 Ağustos tarihsel atılımıyla başlatılan ulusal savunma ve diriliş çizgisine egemen güçlerce en üst noktada verilen bir cevaptır. Bütün hukuk kuralları, insan hak ve özgürlükleri çiğnenerek uygulamaya konulan komplo ile amaçlanan, kanlı bir çatışma içinde halkımızın büyük bedeller pahasına elde ettiği kazanımların tasfiye edilmesidir. Bu komplo ile "Önderliksiz kalan PKK'nin parçalanarak dağılacağı ve Kürt halkının imhayı kader olarak kabul edeceği"nin hesabını yapmışlardı. Yine Türk ve Kürt halkları birbirini kırarak, her türlü dayatmaya çaresiz boyun eğecek konuma gelecekerdi.

Ancak komploğun bu amaçlarını gören Başkan APO, savaş yerine barış stratejisini gündemleştirerek, uluslararası komploğun hem Kürt halkına, hem de Türkiye Cumhuriyeti'ne yıkım getirmesini önlemiştir.

Uluslararası komploya, barış, demokrasi ve özgür birlik çizgisi geliştirilerek cevap verilmiştir. PKK ve öncülüğündeki Kürt halkı bu çizgide birleşerek, komploğun sonuç vermesine fırsat tanımamıştır. Çağdaş Kürt halkı ve onun öncüsü partimiz, geride bıraktığımız iki buçuk yıllık süre içerisinde, karşı karşıya geldiği tarihi sınavdan başarıyla çıkmıştır. İç ve dış ihanete karşı Önderliğini tereddütsüz izleyerek, özgürlüğe layık olduğunu gerek dostla, gerekse düşmana kanıtlamıştır. Uluslararası komplo sonuçsuz bırakılarak, 15 Ağustos tarihsel atılım çizgisinde elde edilen kazanımlar korunurken, art arda geliştirilen barış hamleleri ile demokratik kurtuluşun gerçekleştirilmesi yolunda büyük mesafeler alınmıştır.

Önderliğine ve onun partisine bağlılığın gereklerini yerine getiren halkımız; siyasal serhildan temelinde demokratik kurtuluş mücadelesini zafere doğru güçlendirmektedir. "Ya Özgürlük Ya Serhildan" şiarını yükselterek, barış, demokrasi ve özgür birlik hedefine emin adımlarla yürümektedir. 15 Ağustos tarihsel atılımının ruhunu siyasal serhildanda yaşatarak hedefine ulaşma kararlılığını pekiştirmekte ve Önderliğimizin AIHM'deki davasını yeni bir hamlenin vesilesi yapmaya hazırlanmaktadır.

Partimiz, 15 Ağustos hamlesinin yeni bir yıldönümünde, halkımızın bu doğrultuda gelişen mücadelesine öncülük yapmak için her zamankinden daha çok hazırdır. Yaptığı stratejik ve taktik değişikliklerle öncülük yeteneğini güçlendirirken; çok yönlü sorunlar içinde bulunan egemen güçlere de sorunlarını demokratik sistem içerisinde çözme olanağı sunmuştur. Barış, demokrasi ve özgür birlik çizgisi, Kürt halkı kadar egemen devlet ve halklar açısından da çözümün gerçekleştirilmesinin imkanını yaratmıştır. Gerici güçlerin direnişine rağmen bu çizgi her geçen

gün daha fazla demokratik güçlere mal olmaktadır. Kürt, Türk, Arap, Fars, Süryani ve diğer halkların demokratik sisteme dayalı özgür birliğini sağlayacak olan yeni çizgimizin en geniş yığınlarca kabulü ve zaferi kaçınılmazdır. Partimiz bunun bir gereği olarak siyasal serhildanı yükselterek, savaş yerine barışçıl çözümü geliştirmektedir. Filistin-İsrail zemininde giderek şiddetlenen çatışma çizgisine alternatif olarak, barış ve siyasal diyalog yöntemini egemen kılama sorumluluğu içindedir.

Ortadoğu'nun savaşla tehdit edildiği bir süreçte, barışa dayalı çözümün önemini kat be kat artırdığını kavramakta, bunun pratikleşmesinin acil gerekliliğini görmektedir. Böylece partimizin öncülüğünde, Kürt halkının çözümleyici gücünü ortaya koyma zamanı gelmiş bulunmaktadır.

Yurtsever Kürt Halkı

Bütün bu gelişmeler siz halkımızın kendisiyle birlikte bölge halklarının özgürlüğü için tarihi çıkışı yapma zamanının geldiğini göstermektedir. Halkların savaşlarla birbirlerini tüketmesine fırsat vermemek, tam tersine özgür birliğe dayalı demokratik kurtuluşu gerçekleştirmek tek çözüm yoludur. Ağır saldırılara rağmen Başkan APO'nun yenilmez önderliğinde birleşip bu onurlu rol oynamak zorundadır. Bu temelde siyasal serhildan eylemi gerçekleştirilmelidir. Gücünüzü ve yeteneğinizi bu doğrultuda harekete geçirmeli, AIHM'de başlayacak olan Başkan APO'nun davası, siyasal serhildanın doruğa çıkarıldığı bir vesile haline getirilmelidir.

Ulusal ve siyasal kimlik istemiyle başlatılan İkinci Barış Hamlesi her alanda yaygınlaştırılıp güçlendirilmeli ve bunun bir gereği olarak örgütlenmeye hız verilerek, bütün olanak ve güç demokratik eylemliliğin geliştirilmesi doğrultusunda seferber edilmelidir. Ancak bu şekilde 15 Ağustos'un direniş ruhu siyasal serhildanda yaşatılmış olacaktır.

Demokratik Güçlere ve Uluslararası Topluluğa

Kürt halkının mahkum edildiği yaşam, demokratik ilkelerin, insan hak ve özgürlüklerinin ağır bir ihlalidir.

Halkımızın özgürlüklerinden yoksun bir yaşam içerisinde tutulmasının hiçbir meşruiyeti yoktur. Partimizin Genel Başkanı şahsında özgürlük mücadelemize karşı düzenlenen komplo, bu gayri meşru ve haksız tutumun sürdürülmesidir. Bu suç durumunun daha fazla sürdürülmesi, sadece Kürt halkına değil, herkesin zararına sonuçlar doğuracaktır.

Halkımız 15 Ağustos savunma ve diriliş mücadelesi çizgisinde sağladığı gelişmelerle, ulusal inkar ve imha politikasını raddetmiştir. Uluslararası komploya karşı yürüttüğü kararlı mücadele sonucunda ise özgür yaşam iradesini ortaya koymuş; uluslararası topluluğun, Kürt sorununun çözümüne uygun politikalar geliştirmesinin, demokratik güçlerin görevlerine sahip çıkması ve harekete geçmesinin gereğini göstermiştir.

Bu temelde egemen devletleri, uluslararası topluluğu ve demokratik güçleri Kürt sorununun demokratik çözümü doğrultusunda tutum belirleyerek harekete geçmeye çağırıyoruz.

Halkımız bugüne kadar dar milliyetçi ve intikamcı bir anlayışa saplanıp kalmadı. Önderliğinin öngörüsüne ve çözüm projesine sahip çıktı. Bundan sonra da ulusal ve demokratik haklarına sahip çıkarak öz gücünü esas alacaktır. Kendi gücüne dayalı çözümü gündemleştirerek, örgütlülük, bilinç ve eylemlilik düzeyini yükseltecek İkinci Barış Hamlesi'ni yaşamın her alanına yansıtacaktır.

Bekleme, rehavet kaybettirir. Seferberlik ruhu ile kendini zafere kilitleyen bir halkın elinden bir şey kurtulamaz. Başkan Apo'nun tarzı her zaman zafer ve başarı üzerine kuruludur. Ona layık bir halk olduğunu ispatlamanın zamanıdır. 15 Ağustos diriliş ruhu ile düşüncede, ruhta ve eylemde serhildanlar geliştirelim.

Gerilla ile dirilişini gerçekleştiren halkımız, serhildan ile zafere ulaşacaktır!

—Yaşasın Özgür Geleceğimizin Teminatı Başkan APO!
—Yaşasın 15 Ağustos Tarihsel Atılımımız!
—Yaşasın Siyasal Serhildan!

12 Ağustos 2001

